

ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๓

ครั้งที่ ๗

(สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

วันพุธที่ ๒๗ เดือนสิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๔๖

สำนักรายงานการประชุมและตัวเลข
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

คณะกรรมการตรวจแล้ว วันที่ ๖ เดือน มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๖
สภารับรองในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔
ครั้งที่ ๑๔ (สมัยสามัญทั่วไป) วัน พุธ สิ้นสุดที่ ๑๘ เดือน สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๗

สารบัญ

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๓

ครั้งที่ ๗ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

วันพุธที่ ๒๗ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๔๖

ณ ตึกรัฐสภา

	หน้า
ระเบียบวาระที่ ๑ กระหู่ถาม ไม่มี	๑
ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม	
๒.๑ รับทราบเรื่องวุฒิสภาได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับ ร่างพระราชบัญญัติซึ่งสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบแล้ว จำนวน ๓ ฉบับ คือ	๑
๑. ร่างพระราชบัญญัติโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติ ของแผ่นดิน ในท้องที่ตำบลเนินพระ อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง ให้แก่วัดโชดใต้ พ.ศ.	
๒. ร่างพระราชบัญญัติเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่นของประธานศาลรัฐธรรมนูญ ตุลาการ ศาลรัฐธรรมนูญ ประธานกรรมการและกรรมการการเลือกตั้ง ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ประธานกรรมการและกรรมการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และประธานกรรมการและกรรมการ ตรวจเงินแผ่นดิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	
๓. ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ ตำบลสาวชะโงก อำเภอบางคล้า ตำบลคลองนา อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา ตำบลหนองตีนนก อำเภอบ้านโพธิ์ และตำบลบางฝั่ง อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา พ.ศ.	

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๗ (ส. นิติบัญญัติ)

หน้า

เรื่องขอหารือ

ผู้อภิปราย

- นายสุชุมพงศ์ โง่นคำ	๒
- นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย	๓, ๒๘, ๓๔
- นายสุทธิชัย จันทร์อารักษ์	๔
- นายเอกภาพ พลซื่อ	๘
- นายถาวร เสนเนียม	๑๑
- นายสุทิน คลังแสง	๑๒
- นายวิจิต ปลั่งศรีสกุล	๑๔
- นายอลงกรณ์ พลบุตร	๑๖, ๒๐
- นายโกเมศ ขวัญเมือง	๒๐
- นายमुख สู่ไลงามาน	๒๑
- นายพินิจ จันทรสุรินทร์	๒๓, ๔๐
- นายสุทัศน์ เงินหมื่น	๒๕
- นายพินิจ จันทรสมบูรณ์	๒๗, ๒๘, ๓๐,
๓๑, ๔๓
- นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ	๒๗, ๔๓
- นายวิทยา แก้วภราดัย	๒๙
- นายสุวโรช พะลัง	๓๑,
- นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ	๓๓, ๓๖, ๓๙
- นายวิสาร เตชะธีราวัฒน์	๓๖
- นายสนั่น สุธากุล	๔๔, ๔๕
- นายอดิศร เพียงเกษ	๔๗

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๗ (ส. นิติบัญญัติ)

หน้า

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

๔.๕ ร่างพระราชบัญญัติข้าราชการครูและบุคลากร
ทางการศึกษา พ.ศ.

ผู้อภิปราย

- นางสิริกร มณีรินทร์ ๕๐, ๑๒๖, ๑๓๑
- นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ ๕๐, ๑๐๘,
๑๐๙, ๑๑๓,
๑๑๕,
๕๔, ๑๒๐
- นายสนั่น สุธากุล ๖๓
- นายอดิศร เพียงเกษ ๖๕
- นายอภิชาติ กริกกาญจน์ ๖๙, ๗๓
- นายอาคม เ่องฉ้วน ๗๕
- นายนิสิต สินธุไพร ๗๘, ๗๙, ๘๐
- นายสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล ๗๙, ๙๓, ๑๒๙
- นายประกอบ รัตนพันธ์ ๗๙, ๘๘
- นายเจริญ คันธวงศ์ ๘๕
- นายวิชัย ชัยจิตตวณิชกุล ๙๐, ๑๓๐
- นายเอกภาพ พลซื่อ ๙๙, ๑๐๐,
๑๐๕
- นายนิพิฐฐ์ อินทรสมบัติ ๑๐๐, ๑๐๔,
๑๐๕, ๑๐๖,
๑๓๕
- นายวิชาญ มีนชัยนันท์ ๑๐๓

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๗ (ส. นิติบัญญัติ)

หน้า

- นายสุทิน คลังแสง	๑๐๖, ๑๐๙, ๑๑๐, ๑๑๕
- นายวิทยา แก้วภราดัย	๑๑๐
- ร้อยโท กุเทพ ไสกกระจำง	๑๑๖
- นายวิทยา ทรงคำ	๑๒๔
- นายเกรียง ไชยมงคล	๑๒๕
- นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ	๑๓๐

เรื่องด่วน

๑. พิจารณากรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติม ร่างพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ตามมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ในระเบียบวาระเรื่องด่วนที่ ๑๔)	๑๓๖
---	-----

ผู้อภิปราย

- นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ	๑๓๘
-----------------------	-----

๒. พิจารณากรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติม ร่างพระราชบัญญัติโรงรับจำนำ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตามมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ในระเบียบวาระเรื่องด่วนที่ ๑๓)	๑๓๙
--	-----

ผู้อภิปราย

- นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ	๑๔๐, ๑๔๒
- นายธเนศ เครือรัตน์	๑๔๒
- นายนริศ ชำนุรักษ์	๑๔๓
- นายอิทธิพล คุณปลื้ม	๑๔๓
- นายอมรเทพ สหหมาย	๑๔๓

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๗ (ส. นิติบัญญัติ)

หน้า

๓. พิจารณากรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติม

๑๔๔

ร่างพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. ตามมาตรา ๑๗๕
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ในระเบียบวาระ
เรื่องด่วนที่ ๑๒)

ผู้อภิปราย

- นายวิทยา ทองคำ ๑๔๖
- นายสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล ๑๔๖
- นายพินิจ จันทรสมบูรณ์ ๑๔๗
- นางนิภา พริ้งศุลกะ ๑๔๘
- นางสาวรังสิมา รอดรัศมี ๑๕๐, ๑๕๔
- นายประกอบ รัตนพันธ์ ๑๕๐
- นายวิชัย ชัยจิตตวนิชกุล ๑๕๒
- นายสุขุมพงษ์ ใ้่นคำ ๑๕๓
- นางลาวัลย์ ตันติกุลพงศ์ ๑๕๓
- นายอิทธิพล คุณปลื้ม ๑๕๔
- นายอมรเทพ สมหมาย ๑๕๔

๔. พิจารณากรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติม

๑๕๕

ร่างพระราชบัญญัติกำหนดค่าธรรมเนียมการใช้ยานยนตร์
บนทางหลวงและสะพาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตามมาตรา ๑๗๕
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ในระเบียบวาระเรื่องด่วนที่ ๑๑)

ผู้อภิปราย

- นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรวัักษ์ ๑๕๖, ๑๖๓
- นายสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล ๑๕๘
- นายสุขุมพงษ์ ใ้่นคำ ๑๖๒

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๗ (ส. นิติบัญญัติ)

	หน้า
- นางบุญเรือน ศรีธเรศ	๑๖๒
- นายทรงชัย วงศ์สวัสดิ์	๑๖๒
- นายอมรเทพ สมหมาย	๑๖๓

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๓
ครั้งที่ ๗ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

วันพุธที่ ๒๗ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๔๖

ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๓๕ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๔๗๘ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิกครับ บัดนี้ มีสมาชิกมาลงชื่อครบ
องค์ประชุมแล้วนะครับ ผมขอเปิดการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๗
วันที่ ๒๗ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๔๖

ระเบียบวาระที่ ๑ กระทู้ถาม ไม่มีนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

๒.๑ รับทราบเรื่องวุฒิสภาได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติ
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

ด้วยประธานวุฒิสภาได้มีหนังสือแจ้งว่า ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๔
(สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันศุกร์ที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๖ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับ
ร่างพระราชบัญญัติซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว จำนวน ๓ ฉบับ คือ

๑. ร่างพระราชบัญญัติโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ในท้องที่
ตำบลเนินพระ อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง ให้แก่วัดโชดใต้ พ.ศ.

๒. ร่างพระราชบัญญัติเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่น
ของประธานศาลรัฐธรรมนูญ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ประธานกรรมการและกรรมการการ
เลือกตั้ง ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ประธานกรรมการและกรรมการป้องกันและปราบปราม
การทุจริตแห่งชาติ และประธานกรรมการและกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

๓. ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลสาวชะโงก อำเภอ
บางคล้า ตำบลคลองนา อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา ตำบลหนองตีนนก อำเภอบ้านโพธิ์ และตำบล
บางฝั่ง อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา พ.ศ.

จึงขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบนะคะ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รับทราบเรื่องต่อไปนะคะ เรื่องที่ ๒.๒

นายสุชุมพงศ์ โง่นคำ (กาฬสินธุ์) : ท่านประธานครับ ขออนุญาตหารือ

นิดหนึ่งครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญเลยครับคุณสุชุมพงศ์ครับ

นายสุชุมพงศ์ โง่นคำ (กาฬสินธุ์) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม

นายสุชุมพงศ์ โง่นคำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาฬสินธุ์ พรรคไทยรักไทย ก่อนที่จะเรื่อง ๒.๒ เรื่องรับทราบรายงานผลการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชนกรณีความรุนแรงอันเนื่องมาจากโครงการท่อก๊าซไทย - มาเลเซีย ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ท่านประธานครับ กระผมได้อ่านรายงานของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนโดยละเอียด พบมีปัญหาสำคัญ ๒ เรื่อง ที่จะขออนุญาตหารือท่านประธาน

ในเรื่องที่ ๑ นั้น การรับทราบครั้งนี้มิใช่เป็นการรับทราบตามปกติที่ท่านประธานเคยแจ้งแล้วให้รับทราบกัน ท่านประธานครับ ในหนังสือของท่านเสน่ห์ จามริก ประธานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติที่มีมาถึงท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรนั้น โดยอ้างเหตุว่าคณะรัฐมนตรีหรือรัฐบาลไม่ได้ปฏิบัติตามคำแนะนำของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ใน ๒ กรณี เช่น ในกรณีที่ ๑ รัฐบาลไม่ได้เยียวยาความเสียหายชดใช้ค่าเสียหายทั้งร่างกายและจิตใจ ตลอดจนยุติการดำเนินคดีต่อผู้ชุมนุมภายใน ๓๐ วัน กระผมเห็นว่าคำขอ ตลอดจนคำขอทำหนังสือได้ระบุขอให้โปรดพิจารณาต่อไป ท่านประธานครับ การรับทราบครั้งนี้กระผมได้เรียนตั้งแต่ต้นแล้วว่ามีใช่การรับทราบโดยปกติ เมื่อท่านประธานมาแจ้งรับทราบ ก็ถือว่ารับทราบ แต่การมาแจ้งรายงานครั้งนี้เป็นการแจ้งรายงานตามพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติสิทธิมนุษยชน มาตรา ๒๒ บัญญัติว่า ในกรณีที่มีการละเมิดสิทธิมนุษยชน ในกรณีที่มีใ้การฟ้องร้องอยู่ที่ศาล หรือคดีที่ฟ้องร้องนั้นยังไม่เสร็จเด็ดขาด ห้ามมิให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนตรวจสอบหรือมีข้อสังเกตใด ๆ ได้ -----

เพราะฉะนั้นในประการต้น กระผมเข้าใจว่าเรื่องนี้ได้มีการฟ้องร้องคดีต่อศาลแล้ว จากรายงานของท่านเองที่บันทึกโดยย่อ นะครับ คดีนี้เป็นคดีดำที่ศาล เลขที่ ๑๙๕/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๔๖ ได้มีการฟ้องผู้ต้องหา จำนวน ๓๔ คน กระผมเห็นว่าคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนไม่มีอำนาจเบื้องต้นในการที่จะตรวจสอบเรื่องนี้ นั่นเป็นประการที่ ๑

ในประการที่ ๒ ครับท่านประธานครับ ขณะนี้เป็นการประชุมสมัชชาสามัญนิติบัญญัติ ท่านประธานช่วยกรุณาดูรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๙ วรรคสี่ เขาบอกว่า ในสมัชชาสามัญนิติบัญญัติจะประชุมกันได้เพียง ๑๐ เรื่องเท่านั้นละครับท่านประธาน กระผมใคร่ขออนุญาตแจ้งต่อท่านประธานให้ทราบนะครับ เรื่องที่พิจารณาได้ในสมัชชาสามัญนิติบัญญัติ เรื่องที่ ๑ ให้รัฐสภาดำเนินการประชุมได้เฉพาะกรณีที่มีบัญญัติไว้ในหมวด ๒ เรื่องที่ ๒ การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ เรื่องที่ ๓ การอนุมัติพระราชกำหนด เรื่องที่ ๔ การให้ความเห็นชอบในการประกาศสงคราม เรื่องที่ ๕ การให้ความเห็นชอบหนังสือสัญญา เรื่องที่ ๖ การเลือกหรือการให้ความเห็นชอบให้บุคคลดำรงตำแหน่ง เรื่องที่ ๗ การถอดถอนบุคคลออกจากตำแหน่ง เรื่องที่ ๘ การตั้งกระทู้ถาม เรื่องที่ ๙ การแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ เรื่องที่ ๑๐ เว้นแต่รัฐสภาจะมีมติให้พิจารณาเรื่องอื่นใด ด้วยคะแนนเสียงเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภา กระผมเห็นว่า การที่ท่านประธานได้นำเรื่องที่จะต้องพิจารณาซึ่งไม่ใช่การรับทราบโดยแท้มาพิจารณาในลำดับต่อไป น่าจะขัดกับกฎหมาย น่าจะขัดกับรัฐธรรมนูญ กระผมให้ท่านประธานได้พิจารณาเลื่อนเรื่องนี้ออกไปหรือถอนเรื่องนี้ออกไป สุดแท้แต่ท่านประธานจะได้โปรดพิจารณาครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสาทิศย์ครับ

นายสาทิศย์ วงศ์หนองเตย (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม สาทิศย์ วงศ์หนองเตย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ความจริงแล้ววาระนี้เป็นวาระรับทราบซึ่งมีการบรรจุวาระจากท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรเหมือนกับวาระรับทราบอื่น ๆ ที่ได้เสนอมานี้ ถ้าเราได้ติดตามเรื่องนี้มาตั้งแต่ต้นในวาระของการรับทราบนั้น วาระการรับทราบรายงานผลการดำเนินการต่าง ๆ ตามที่ระบุเอาไว้ในอำนาจหน้าที่ขององค์การอิสระตามรัฐธรรมนูญทั้งหลายก็มักจะปรากฏอยู่ในวาระของการรับทราบของสภาเสมอมา ในสัปดาห์ที่แล้วรายงานการดำเนินการของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติก็ดี

รายงานการดำเนินการของศาลปกครองคดี หรือก่อนหน้านั้นเป็นการรายงานเฉพาะกรณีของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาคดี ล้วนแล้วแต่เป็นเรื่องซึ่งมีการเขียนเอาไว้ในกฎหมายแล้วก็ให้เสนอรายงานต่อรัฐสภาทั้งนั้น ที่ผมกราบเรียนเรื่องนี้กับท่านประธานแต่ต้นนะครับ ก็เพราะว่าถ้าเราติดตามเรื่องของรายงานผลการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชนกรณีความรุนแรงอันเนื่องมาจากโครงการท่อก๊าซไทย - มาเลเซีย นั้น เดิมที่ผมก็คิดว่าไม่น่าจะมีปัญหาอะไร เพราะคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเขาก็ดำเนินการมาตามที่กฎหมายเขียนเอาไว้ แล้วก็มีการระบุในรายงานชัดเจนว่าเขาดำเนินการมาตามรัฐธรรมนูญในมาตรา ๒๐๐ นั่นก็คือหมายความว่าเมื่อเขามีเรื่องตรวจสอบรายงานการกระทำที่เป็นการละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน แล้วเสนอความคิดความเห็นไปยังองค์กรของรัฐที่เกี่ยวข้องหรือองค์กรใดที่เกี่ยวข้องแล้ว หากหน่วยงานนั้นมีได้ดำเนินการ รัฐธรรมนูญก็เขียนว่า ให้รายงานต่อรัฐสภาเพื่อดำเนินการต่อไป ผมก็คิดว่าเขาก็ดำเนินการตามที่รัฐธรรมนูญเขียนเอาไว้ทุกประการ เพราะฉะนั้นที่ท่านประธานบรรจุระเบียบวาระนี้ลงในระเบียบวาระรับทราบนั้นจึงเป็นการดำเนินการที่ถูกต้องแล้ว การที่มาระบุว่าเป็นการเสนอต่อรัฐสภาเพื่อพิจารณาดังที่เพื่อนสมาชิกอภิปรายไปสักครั้งนั้นก็ไม่ใช่เป็นเช่นนั้น เพราะวาระนี้เป็นวาระเพื่อรับทราบ และที่สำคัญก็คือในกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๐๐ ก็มิใช่ให้เสนอรัฐสภาเพื่อพิจารณา แต่เป็นการให้รายงานต่อรัฐสภาเพื่อดำเนินการต่อไป -----

ผมเข้าใจว่าที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนดำเนินการตามมาตรา ๒๐๐ ของรัฐธรรมนูญนั้น คงเป็นมาตรการหนึ่งที่ประสงค์ที่ต้องการที่จะให้องค์กรอิสระซึ่งเป็นองค์กรที่เกิดใหม่ตามรัฐธรรมนูญนั้นได้มีอำนาจหน้าที่ในการกระทำการตามที่รัฐธรรมนูญกำหนด และถ้าหากว่า มีการดำเนินการใดที่ไม่ได้รับการตอบสนอง ก็จำเป็นจะต้องมีมาตรการเพื่อที่จะเป็นการ ตรวจสอบและถ่วงดุล กรณีนี้ก็เช่นเดียวกันครับ ผมคิดว่าไม่ใช่เป็นเรื่องแปลกอะไรเลย ถ้าหาก สภาจะหยิบยกเรื่องนี้ขึ้นมาเพื่อดำเนินการต่อไป เพราะว่าเมื่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน แห่งชาติได้รับคำร้องเรียนมา เห็นจากข่าวว่ามีการละเมิดสิทธิมนุษยชน ตั้งเป็นประเด็น ข้อสังเกต แล้วเขาก็ลงไปพิจารณาศึกษา พิจารณาศึกษาแล้วเขาก็ส่งความเห็นต่าง ๆ ไปยัง รัฐบาลในฐานะเป็นองค์กรที่เกี่ยวข้อง เมื่อรัฐบาลไม่ดำเนินการ เขาก็ต้องใช้สิทธิตามที่ รัฐธรรมนูญเขียนเอาไว้ก็คือผ่านมายังกลไกของรัฐสภา ผมคิดว่าวันนี้กลไกของรัฐสภา โดยเฉพาะอย่างยิ่งสภาผู้แทนราษฎรจำเป็นจะต้องดำรงรักษาไว้ซึ่งหลักของการปกครอง ในระบอบประชาธิปไตย อันมีรัฐธรรมนูญถือเป็นกฎหมายสูงสุด ประเด็นที่เพื่อนสมาชิก กล่าวอ้างและตั้งข้อสังเกตว่านอกจากเป็นการบรรจุระเบียบวาระไม่ถูกต้องอาจขัดต่อ รัฐธรรมนูญ ซึ่งผมชี้แจงเหตุผลต่อท่านประธานไปแล้ว และผมก็เข้าใจว่าดุลยพินิจของ ท่านประธานซึ่งได้บรรจุระเบียบวาระก็คงเดินไปตามแนวนี้ นั่น ยังอ้างเหตุผลว่าอาจจะขัด กับมาตรา ๒๒ ของพระราชบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติด้วย ความจริง เรื่องนี้ในรายงานฉบับนี้ก็เขียนชัดครับเขาคงเข้าใจว่าอาจจะมีคนแย้งว่าเรื่องนี้ฟ้องคดีในศาล ไปแล้ว คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนจึงไม่มีสิทธิหยิบยกขึ้นมาพิจารณา ในรายงานนี้เขาเขียน ชัดว่า กรณีนี้ไม่ใช่เป็นกรณีที่เขาเข้าใจว่าเข้าข่ายตามมาตรา ๒๒ ของพระราชบัญญัติว่าด้วย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เพราะกรณีดังกล่าวนั้นกฎหมายน่าจะมีเจตนารมณ์ พิทักษ์เรื่องของสิทธิมนุษยชน หมายความว่า คนที่ถูกละเมิดสิทธิมนุษยชน ถ้าเขาคิดว่า ไม่มาใช้กระบวนการของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนก็ไปฟ้องศาลถ้าคนที่ถูกละเมิด สิทธิมนุษยชนไปฟ้องศาล กรณีนี้น่าจะเข้าข่ายข้อบังคับตามมาตรา ๒๒ เพราะเขาใช้สิทธิ ทางศาลแล้ว คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนก็ไม่มีสิทธิหยิบยกขึ้นมา แต่กรณีที่เกิดขึ้นนี้ ประชาชนซึ่งอยู่ในเหตุการณ์เรียกร้องเรื่องกรณีทอผ้าไทย - มาเลเซีย เขาถูกกระทำโดยรัฐ และเป็นการกระทำที่ละเมิดสิทธิมนุษยชน คนที่ไปฟ้องศาลไม่ใช่เขาไปใช้สิทธิ แต่องค์กรของรัฐ

ซึ่งถูกกล่าวหาว่าละเมิดสิทธิมนุษยชนนั่นเองจับเขาดำเนินการคดีฟ้องศาล ส่งอัยการสั่งฟ้อง แล้วในรายงานฉบับนี้มีเรื่องน่าสนใจอีกเยอะครับ ว่าเรื่องที่ทำให้อัยการสั่งฟ้องก็กระทำกันอย่างผิดปกติ ผิดสังเกตด้วย แต่ประเด็นใหญ่อย่างนี้ครับ ท่านประธานครับ ผมคิดว่าสภาเราจะมีอำนาจหรือครับที่จะไปวินิจฉัยว่ามันถูกหรือผิดกฎหมาย ไม่มีอำนาจใดในรัฐธรรมนูญเขียนเอาไว้ว่า สภาผู้แทนราษฎรมีอำนาจวินิจฉัย ประเด็นวันนี้จึงเป็นอย่างนี้ครับว่า เราควรที่จะพิจารณาไปตามระเบียบวาระที่ท่านประธานเสนอมาในวาระรับทราบนี้ เพราะถือเป็นการดำเนินการมาตามรัฐธรรมนูญโดยถูกต้องทุกประการ ส่วนรายงานฉบับนี้จะว่าอย่างไร มันมีมิติที่มากกว่ามิติทางกฎหมาย ไม่ใช่แค่แย้งกันว่าคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนเรามีอำนาจหรือไม่มีอำนาจ เพราะสภาไม่มีอำนาจวินิจฉัย แต่วันนี้สภานี้ถ้าไปดูเรื่องประมวลจริยธรรม ในเรื่องอุดมการณ์และการทำงานของสมาชิกนั้นเขียนไว้ชัดว่าเราจะต้องดำเนินการให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ ต้องพิทักษ์สิทธิมนุษยชน วันนี้สภาไม่ใช่ฝ่ายบริหาร ซึ่งถูกผลกระทบโดยตรง แต่เราเป็นตัวแทนพี่น้องประชาชน วันนี้พี่น้องประชาชนถูกละเมิดสิทธิอย่างรุนแรงปรากฏเป็นข่าวไปทั่วโลก -----

ในฐานะสมาชิกสภา เราจะเพิกเฉยเรื่องนี้ บอกว่าเรื่องนี้ไม่เกี่ยวข้องกับสภา แล้วปิดเรื่องนี้
พ้นจากสภา เราเป็นตัวแทนประชาชนได้อย่างไรครับ ผมคิดว่าเราไม่มีสิทธิที่จะปิดเรื่องนี้
ออกพ้นจากสภา แล้วอ้างเหตุจุกจิกไร้เหตุผลมาอ้างแล้วยกเรื่องนี้ออกจากสภาไป ส่วนสภา
จะมีมติอย่างไร ส่งให้รัฐบาลไปดำเนินการก็เป็นอีกเรื่องหนึ่งครับ ผมจึงเรียนท่านประธาน
๒ เหตุผลเท่านั้นว่า ๑. ผมเข้าใจท่านประธานบรรจุมาถูกต้องแล้ว และ ๒. ควรที่จะพิจารณา
ตามระเบียบวาระต่อไปครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นายแพทย์สุทธิชัยครับ

นายสุทธิชัย จันทน์อารักษ์ (ยโสธร) : กราบเรียนท่านประธานสภา

ผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระผม นายแพทย์สุทธิชัย จันทน์อารักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดยโสธร พรรคไทยรักไทยครับ ท่านประธานครับ ในกรณีรายงานของคณะกรรมการ
สิทธิมนุษยชนนั้น ขณะนี้ยังมีข้อโต้แย้งที่ยังไม่สามารถที่จะชี้ชัดลงไปได้อย่างท่านสมาชิก
ผู้ทรงเกียรติจากพรรคประชาธิปัตย์เมื่อสักครู่นี้ได้พูดไปแล้วนะครับ แต่ว่าประเด็นที่ผมอยาก
จะนำมาเรียนชี้แจงต่อท่านประธานนั้น ผมจะขอเสนอเอกสารของสำนักงานคณะกรรมการ
กฤษฎีกา ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๔๖ ซึ่งได้มีหนังสือตอบการหารือของผู้บัญชาการตำรวจ
แห่งชาติมา ในกรณีที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนได้เชิญผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติไปให้
ปากคำ ในกรณีที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนได้สอบสวน ได้สวนในเรื่องนี้ ซึ่งในวรรคสุดท้าย
ของหนังสือ ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ทำหนังสือตอบไปยังผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาตินั้น
ผมขออนุญาตอ่านเพื่อที่จะได้เข้าใจว่าประเด็นที่คณะกรรมการกฤษฎีกานั้นได้ชี้ไว้มีความ
ชัดเจนอยู่แล้ว วรรคสุดท้ายได้เขียนไว้ว่า สำหรับคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาตินั้น
แม้ว่าจะมีอำนาจหน้าที่ตรวจสอบและรายงานการกระทำหรือละเลยการกระทำอันเป็นการ
ละเมิดสิทธิมนุษยชนและเสนอมาตรการการแก้ไขที่เหมาะสมต่อบุคคลหรือหน่วยงานที่กระทำ
หรือละเลยการกระทำดังกล่าวเพื่อดำเนินการ แต่พระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน
แห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๔๒ มาตรา ๒๒ ได้บัญญัติจำกัดอำนาจของคณะกรรมการไว้ว่า
เรื่องที่จะดำเนินการสอบสวนต้องมีใช้เรื่องที่มีการฟ้องร้องเป็นคดีอยู่ในศาล หรือที่ศาลพิพากษา
หรือมีคำสั่งเด็ดขาดแล้ว ซึ่งตามข้อเท็จจริงของกรณีนี้หรือมานี้ เมื่อปรากฏว่าได้มี
การดำเนินคดีอยู่ในศาลแล้ว คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจึงไม่มีอำนาจที่จะ

ดำเนินการตรวจสอบได้อีกต่อไป ซึ่งขณะนี้เรากำลังจะมารับทราบเรื่องซึ่งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนจะมาเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร แล้วให้สภาผู้แทนราษฎรไม่ใช้รับทราบธรรมดาให้ดำเนินการต่อไปตามมาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๑ ของ พ.ร.บ. คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน ซึ่งนั่นคือการทำที่อาศัยสภานี้ให้ดำเนินการต่อในสิ่งซึ่งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนนั้นได้ทำละเมิดกฎหมายมาตรา ๒๒ ของ พ.ร.บ. ฉบับนี้เอง เพราะฉะนั้นผมจึงไม่เห็นด้วยที่สภาแห่งนี้จะมาพิจารณาในเรื่องซึ่งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนเสนอมาในสิ่งที่ตนเองกระทำผิดต่อกฎหมายเองครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาอย่างนั้นครับ อันนี้เป็นเรื่องคงมีความเห็นหลากหลาย เอาทางนี้สัก ๒ และทางนี้สัก ๑ เพราะทางนี้ยกมือมาก คุณเอกภาพครับ และต่อไปค่อยคุณถาวรนะครับ

นายเอกภาพ พลซื่อ (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม เอกภาพ พลซื่อ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดร้อยเอ็ด พรรคไทยรักไทย อันที่จริงแล้วพวกเรานั้นก็เคารพหลักการนะครับ ทุกคนก็พิจารณากันด้วยเหตุด้วยผลและกฎหมาย ต้องเข้าใจว่าเมืองไทยปกครองระบอบประชาธิปไตยนะครับ ซึ่งมีอำนาจเป็น ๓ ฝ่าย คือฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายตุลาการและฝ่ายบริหาร อำนาจทั้ง ๓ ฝ่ายนั้นคงไม่ก้าวก่ายกันนะครับ และเราก็เป็นที่ยอมรับว่าอำนาจของตุลาการนั้นเป็นอำนาจเด็ดขาด เป็นการอิสระในการพิจารณานะครับ ดูอย่างการบริหารบ้านเมือง ฝ่ายบริหารนั้นก็ไม่สามารถไปควบคุมการทำงานของตุลาการได้ เราจึงมีประธานศาลฎีกาขึ้นมาสำหรับเรื่องนี้ถ้าเราดูรายงานผลการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชนของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนนี้ครับ อ่านทั้งเล่มแล้วเป็นข้อมูลที่ไม่สมบูรณ์เป็นการพิจารณาฝ่ายเดียวครับ แล้วกระผมศึกษากระผมสนใจมากนะครับเมื่อเรื่องนี้เข้าสู่ระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร แล้วก็แจกหนังสือนี้ไปที่บ้านก็เลยอ่านศึกษาดูปรากฏว่าในเล่มนี้เป็นการพิจารณาสืบสวนฝ่ายเดียวครับ เพราะว่าถ้าเริ่มตั้งแต่ต้นแล้วทางรัฐบาลได้ทำหนังสือหารือไปที่คณะกรรมการกฤษฎีกาบอกว่า เมื่อเรื่องดังกล่าวเข้าสู่กระบวนการพิจารณาของศาลแล้ว คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาตินั้นสามารถตรวจสอบ

สผ ๗/๒๕๔๖ (ส. นิติบัญญัติ)

ประทีป ๔/๓

ได้หรือไม่ ซึ่งเรื่องนี้มีกฎหมายเขียนไว้ คณะกรรมการชุดนี้เขาเรียกว่า คณะกรรมการ
สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เขามีกฎหมายให้กำหนดไว้แล้วนะครั้! แต่ในมาตรา ๒๓ ของกฎหมาย
ดังกล่าวบอกว่า ขออนุญาตท่านประธานนะครั้บ มี ๔ บรรทัดเอง -----

- ๕/๑

มาตรา ๒๒ ในกรณีที่มีการกระทำหรือการละเว้นการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน และมีใช่เป็นเรื่องที่มีการฟ้องร้อง เห็นใหม่ครับ และมีใช่เป็นเรื่องที่มีการฟ้องร้องเป็นคดี อยู่ในศาลหรือที่ศาลพิจารณาหรือมีคำสั่งเด็ดขาดแล้ว ให้คณะกรรมการมีอำนาจตรวจสอบ และเสนอมาตรการการแก้ไขตามพระราชบัญญัตินี้ครับ ก็หมายความว่าสามารถที่จะทำได้ถ้าเป็นเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิมนุษยชนครับ แต่ถ้าเรื่องดังกล่าวนั้นอยู่ที่ศาลแล้ว นี่เขาห้ามครับ ห้ามพิจารณา อย่างว่าแต่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนเลยครับ แม้แต่ คณะกรรมการสภาของเราเองนี่ครับเราก็ให้เกียรติศาลอยู่แล้วนะครับ เพราะว่ากระบวนการ ตรวจสอบนั้นต่างกัน อย่างของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนก็ดี ของกรมการเราก็ดีนะครับ กระบวนการตรวจสอบคือมีการเรียกมาสอบถามแล้วก็บันทึกข้อความ ส่วนศาลนั้นเขามี กระบวนการมีกฎหมายเรียกว่า วิธีพิจารณาความ ทั้งอาญาและแพ่งนะครับ และเป็น กระบวนการที่สากลทั่วโลกเขายอมรับ มีการให้โจทก์จำเลยนั้นมาแก้ข้อกล่าวหากัน ถ้าเป็น คดีอาญาถึงแม้ว่าตำรวจจะส่งให้อัยการโดยการฟ้องศาลไปแล้ว ถ้าจำเลยหนีศาลระหว่างนั้น คดีต้องระงับไป เรียกว่าจำหน่ายคดีชั่วคราวจนกว่าจะนำตัวจำเลยมาพิจารณาได้ต่อหน้าศาล ฉะนั้นกระบวนการพิจารณาของศาลนั้นมีความเป็นสากลแล้วก็มีขั้นตอนในการพิจารณา ฉะนั้นทุกหน่วยงานถึงต้องยอมรับกระบวนการของศาล สำหรับเรื่องนี้ผมไปอ่านข้อศึกษา ต่าง ๆ แล้วก็ค้นคว้าดู ปรากฏว่ารัฐบาลนั้นไม่ได้ไปให้ข้อมูลกับคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน เลยนะครับ เหตุผลก็คือทางรัฐบาลโดยตำรวจนั้นบอกว่าเรื่องดังกล่าวได้ขึ้นสู่ศาลแล้ว แล้วก็อ้างมาตรา ๒๒ ของกฎหมายสิทธิมนุษยชนอ้างมา แล้วก็มีการกฤษฎีกา ทางตำรวจได้หารือ กฤษฎีกา กฤษฎีกาตอบมาว่าเมื่อเรื่องสู่ศาลแล้วไม่ใช่ว่าเป็นข้อยกเว้น ตามมาตรา ๒๒ จะต้องเป็นชาวบ้านฟ้องรัฐบาล ไม่ใช่ครับ ทั้งชาวบ้านฟ้อง หรือรัฐบาลฟ้องใครฟ้องก็ดี นะครับ ถ้าเรื่องสู่ศาลเราต้องระงับทั้งหมดนะครับ นี่คือนั่งสี่เล่มนี้เขียนมาเบื้องต้น เห็นใหม่ครับว่ารัฐบาลนั้นไม่ได้ไปให้ข้อมูลเพราะอ้างเหตุขอกฎหมาย กลัวว่าเรื่องดังกล่าว เรื่องที่จะไปให้การต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติกับเรื่องที่อยู่บนศาลนั้นเป็น เรื่องเดียวกัน ถ้านำเรื่องดังกล่าวมาอภิปราย มาวินิจฉัยนอกสำนวนอาจจะผิดกฎหมายละเมิด ต่อศาลด้วยนะครับ ฉะนั้นในกฎหมายเล่มนี้หนังสือเล่มนี้จึงไม่สมบูรณ์ครับ ไม่สมควรที่ สภาเราจะรับทราบเพราะไม่สมบูรณ์แต่ต้นนะครับ แล้วก็เมื่อดูกฎหมายมาตรา ๒๒ แล้วครับ

ที่จริงแล้วสภาเราไม่น่าจะบรรจุระเบียบวาระเข้ามาเลยนะครับ เพราะไม่สมบูรณ์แต่ต้นนะครับ ในความเห็นของผมแล้วเมื่อข้อกฎหมายว่าอย่างนี้ เราเป็นการรับทราบกันทั่วไปแล้วนี่ไม่ควรที่จะยกขึ้นมารับทราบในวาระนี้นะครับ แล้วผมก็สงสัยเหมือนกันนะครับพวกเรานั้นหลายคนก็ยึดถือหลักการนี้มา ใครก็ทราบนะครับ ชอบหลักการนัก แต่เมื่อหลักการอันนี้กฎหมายเขียนไว้ชัดแจ้งแต่เราไม่เอาตามนะครับ ในความเห็นของผมนั้นเรื่องนี้ไม่ควรที่จะมาพิจารณาในวันนี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณถาวร เสนเนียม เชิญครับ

นายถาวร เสนเนียม (สงขลา) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ถาวร เสนเนียม พรรคประชาธิปัตย์จากสงขลา กระผมเห็นด้วยอย่างยิ่งที่ท่านประธานได้บรรจุระเบียบวาระผลการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชนกรณีความรุนแรงอันเนื่องมาจากโครงการท่อก๊าซไทย - มาเลเซีย ด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้

ประการแรก เหตุผลในเชิงไม่เห็นด้วยกับข้อเสนอของเพื่อนสมาชิกที่ว่า ได้มีการหารือจากฝ่ายรัฐบาลเพื่อให้คณะกรรมการกฤษฎีกาตอบซึ่งเป็นหน่วยงานรัฐบาลด้วยกัน คำตอบเช่นนี้ถามเองตอบเอง คำตอบคงรู้อยู่แล้ว และในบางกรณีรัฐบาลถามกฤษฎีกา รัฐบาลไม่เอาด้วยก็มีให้เห็นอยู่แล้ว นั่นคือประเด็นที่ ๑

ประเด็นที่ ๒ ท่านประธานครับ ที่ท่านได้บรรจุระเบียบวาระก็ด้วยกรอบรัฐธรรมนูญที่ว่า เมื่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนได้ศึกษาแล้วรัฐบาลเพิกเฉยละเลยไม่เข้าไปแก้ไขเยียวยา ก็ต้องส่งให้สภาแห่งนี้ทำหน้าที่พิจารณาต่อไป นั่นถูกต้องแล้วครับ

ประเด็นถัดไปที่เพื่อนสมาชิกกังวลว่าจะเข้าข้อบัญญัติ มาตรา ๒๒ ของพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติหรือไม่ นั่น กระผมขอกราบเรียนท่านประธานว่า บทบัญญัติมาตรานี้บัญญัติขึ้นเพื่อคุ้มครองสิทธิมนุษยชนของผู้ที่ร้องเรียนขอให้คณะกรรมการชุดนี้คุ้มครองสิทธิมนุษยชนของเขา แต่จากการที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้ทำการพิจารณาศึกษาเรื่องนี้ ปรากฏว่าเขาถูกอำนาจรัฐยื่นฟ้องต่อศาลด้วยความรวดเร็ว และเพื่อที่จะได้อ้างมาตรานี้เป็นเกราะกำบังไม่ให้รัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง นั่นคือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยไม่ต้องมาชี้แจงต่อคณะกรรมการ และนอกจากนั้นทำให้ข้าราชการส่วนอื่น ๆ ได้ใช้เป็นข้ออ้างมาตรา ๒๒ และไม่ให้ความร่วมมือกับคณะกรรมการชุดนี้ ดังนั้น ถ้าหากว่าทุกฝ่ายจะอ้างเอามาตรา ๒๒ มากล่าวอ้างถามว่าสิทธิมนุษยชนของพี่น้องประชาชนที่ถูกกระทบกระเทือนใครจะช่วยคุ้มครองท่านประธานครับ เมื่อไม่กี่วันมานี้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนของสภาผู้แทนราษฎรได้เชิญ ฯพณฯ ประธานสภาไปทำหน้าที่เปิดการประชุมสัมมนาเรื่อง การสร้างวัฒนธรรมในการเคารพสิทธิมนุษยชน ผมจำได้ ฯพณฯ ได้กล่าวเปิดการประชุมในวันนั้นว่า ท่านเห็นด้วยอย่างยิ่งที่พวกเราคนไทยจะต้องช่วยกันสร้างวัฒนธรรมสิทธิมนุษยชนให้เกิดขึ้น และโดยเฉพาะอย่างยิ่งการเคารพในสิทธิมนุษยชนของเราเอง ท่านประธานครับ วันนี้สภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้กำลังพิจารณาว่าเราจะเคารพสิทธิมนุษยชนของเราหรือไม่ ในการที่กฎหมายรัฐธรรมนูญเปิดโอกาสให้เราพิจารณาศึกษากรณีที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติส่งเรื่องนี้มาให้พิจารณา ถ้าหากว่าเราไม่รับ เอาระเบียบวาระซึ่งท่านได้บรรจุไว้แล้วส่งกลับคืนไปบอกว่าไม่อยู่ในวิสัยที่จะพิจารณาได้ กระผมคิดว่าเรากำลังละเลยสิทธิมนุษยชนของตัวเอง ดังนั้นท่านประธานครับ กระผมเห็นด้วยอย่างยิ่งที่ท่านได้บรรจุระเบียบวาระนี้เข้าสู่การประชุมสภาผู้แทนราษฎร และผมว่าเป็นการสร้างวัฒนธรรมตามที่ท่านประธานต้องการครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสุทินนะครับ แล้วค่อยคุณวิจิต แล้วค่อยมาทางคุณอลงกรณ์ครับ

นายสุทิน คลังแสง (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุทินคลังแสง บัญชีรายชื่อ ไทยรักไทยจากมหาสารคาม ในวาระที่เรา กำลังพูดคุยกันนี้

ท่านประธานที่เคารพครับเดิมนั้นผมก็คิดว่าเป็นเรื่องซึ่งเราเคยปฏิบัติเหมือนกับเราเคยรับทราบรายงานของ ป.ป.ช. ของ ส.ต.ง. หรือองค์กรอิสระอื่น ๆ แต่เนื่องจากมาดูแลวาระนี้เป็นวาระที่สภาจะต้องคิดกันให้มากแล้ววิเคราะห์กันให้ชัดเจน เพราะการดำเนินการตามวาระนี้วันนี้จะเป็นบรรทัดฐาน แล้วจะเป็นแนวปฏิบัติต่อไป กรณีที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้มีการไปตรวจสอบกรณีทอก๊าซ ผมเองไม่สบายใจมาตั้งแต่ต้นว่าอำนาจในการตรวจสอบนั้นหมิ่นเหม่ แล้วตัวผมเองผมเชื่อว่าขัดต่อกฎหมายคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ มาตรา ๒๒ แล้วไม่สบายใจว่าจะไปขัดต่อหลักการพิจารณาความอาญา ซึ่งเป็นหลักการที่ถือปฏิบัติตามที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติประธานโทษ คุณเอกภาพ บอกว่าอำนาจตุลาการ อำนาจนิติบัญญัติ อำนาจบริหาร ต้องให้เกียรติแล้วก็ไม่ก้าวก่ายกัน เมื่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนได้ตรวจสอบเราก็ไม่สามารถยับยั้งในคราวนั้น แต่วันนี้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนได้ยื่นเรื่องนี้มาที่สภา นั่นก็หมายความว่ามาถึงตัวพวกเราแล้วมาถึงตัวผมซึ่งฐานะเป็นฝ่ายนิติบัญญัติ ผมมีความเห็นที่ไม่ชอบด้วยมาตรา ๒๒ ในขณะที่คดีนี้กำลังอยู่ในการพิจารณาของศาล แล้วคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนนำไปตรวจสอบ ถ้าหากสภาหยิบยกขึ้นมาพิจารณาในวันนี้แม้จะรับทราบ ผมเชื่อว่าเรารับทราบในสิ่งซึ่งไม่ชอบ เรารับทราบในการกระทำที่ไม่ชอบของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน ซึ่งก็จะเป็นบรรทัดฐานต่อไป -----

ผมทราบดีที่ผมไปอ่านในคำนำของหนังสือรายงานการตรวจสอบ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน ก็ออกตัวไว้ว่าการยื่นและตรวจสอบครั้งนี้ไม่เกี่ยวข้องกับการก้าวก้าวอำนาจ ผมทราบว่าคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนนั้นทราบดี แต่การเขียนข้อความไว้ในพารากราฟ (Paragraph) หรือบรรทัดสุดท้ายเป็นทางออกหนึ่ง ซึ่งหากเราไม่ได้พิจารณาในรายละเอียดแล้วเชื่อตามความเจตนาดี โดยอ้างว่าเจตนาดีนั้นผมว่าเราไม่รอบคอบ แล้วการผิดพลาดครั้งนี้ก็จะมีผลต่อศักดิ์ศรีของฝ่ายนิติบัญญัติ เพราะฉะนั้นผมเห็นว่าเรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องที่รัฐบาลควรจะรับฟังหรือไม่รับฟัง แต่เป็นเรื่องที่สภาซึ่งเป็นฝ่ายนิติบัญญัติเป็นคนบัญญัติกฎหมายนี้ไป ต้องพิจารณาโดยถี่ถ้วน ผมเคารพความเห็นของเพื่อนสมาชิกฝ่ายค้านว่าเรื่องนี้ไม่ชัด ฝ่ายเราบอกว่าชัด เอละครับ ถ้าเมื่อมันหมิ่นเหม่ เมื่อความเห็นยังขัดแย้งกันอย่างนี้ เราเองก็ไม่ใช่องค์กรที่จะชี้ขาดตัดสิน แต่เราไม่ควรด่วนที่จะมาพิจารณาเลยถ้าเรายังมีความเห็นไม่ตรงกันอยู่อย่างนี้ ก็ถือว่ามันเป็นความเห็นที่แย้งแล้วก็หมิ่นเหม่แล้ว ผมจึงเห็นว่าวาระนี้ยังไม่ควรที่จะพิจารณาในวันนี้ ควรเลื่อนออกไปหรือถอนออกไป ใจผมแล้วนี้ผมอยากจะให้องค์กร อย่างเช่นศาลรัฐธรรมนูญได้ตีความให้เป็นข้อชัดเจนเสียก่อนเราถึงได้นำมาปฏิบัติ เพราะฉะนั้นไม่เสียหายอะไรเลยครับถ้าหากว่าเราจะเลื่อนออกไปหรือถอนออกไปก่อน แล้วเมื่อมันชัดเจนแล้วนี้เราค่อยมาว่ากันที่นี้ได้ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณวิจิต แล้วค่อยมาคุณลงกรณนะครับ

นายวิจิต ปลั่งศรีสกุล (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ

ผม นายวิจิต ปลั่งศรีสกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ระบบบัญชีรายชื่อ พรรคไทยรักไทย ท่านประธานที่เคารพครับ ผมก็เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรคนหนึ่งที่ต้องทำหน้าที่ในสภาผู้แทนราษฎร เป็นตัวแทนของพี่น้องปวงชนชาวไทยโดยสุจริต แต่ผมไม่เคยประพฤติปฏิบัติในการที่จะนำเอาหรือว่าฉวยโอกาสใด ๆ มากล่าวหาเพื่อนสมาชิกในสภา ผมไม่เคยฉวยโอกาสหรือจะนำเอาข้อเท็จจริงใด ๆ ที่ยังไม่เป็นข้อยุติมาหาเสียงเพื่อพรรคการเมืองใดพรรคการเมืองหนึ่งในสภาครับ ท่านประธานที่เคารพครับ เราปกครองด้วยอำนาจอธิปไตย เรามี ๓ อำนาจครับ อำนาจที่ ๑ ก็คืออำนาจบริหาร เป็นเรื่องของรัฐบาล องค์กรหนึ่งก็คือคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน

ก็เป็นเรื่องของการที่จะเข้าไปใช้อำนาจบริหารส่วนหนึ่ง เรามีอำนาจตุลาการในการชี้ขาดตัดสินคดี เรามีอำนาจนิติบัญญัติในการออกกฎหมาย ที่เรากำลังอยู่ที่นี่ละครับ ท่านประธานที่เคารพครับ เรื่องนี้ผมกราบเรียนท่านประธานว่ามาตรา ๒๒ ของกฎหมายพระราชบัญญัติว่าด้วยสิทธิมนุษยชน แห่งชาติบัญญัติไว้ชัดเจนครับว่าถ้าเรื่องไหนที่อยู่ในศาลยุติธรรม เรื่องไหนถ้ามีการฟ้องร้องคดีที่ ศาลแล้ว ฝ่ายบริหารหรือองค์กรใด ๆ ก็อย่ามาก้าวก้าวย่างท่าน เพราะเรามีอำนาจอิสระ เรามีอำนาจ ทั้ง ๓ อำนาจอยู่ในประเทศไทย มีอำนาจอธิปไตยครับท่านประธาน ผมเห็นว่าถ้าหากว่า ท่านประธานบรรจุเรื่องนี้แล้วปล่อยให้เรื่องนี้มีการพิจารณา ซึ่งกราบเรียนท่านประธานว่าผมได้อ่าน เรื่องผลการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชนโดยละเอียดรอบคอบแล้ว สรุปให้ท่านประธาน ฟังได้เลยว่าเวลานี้องค์กรนี้กำลังละเมิดอำนาจตุลาการ เพราะอะไรครับ เพราะท่านไปวินิจฉัย ในรายงานนี้เลยว่าฝ่ายเจ้าหน้าที่ตำรวจนั้นนะท่านผิด แถมแนะนำรัฐบาลอีก บังคับรัฐบาลบอกว่า ต้องไปใช้จ่ายชดใช้เงินให้เขา อย่างนี้ท่านใช้อำนาจตุลาการครับ สิ่งสำคัญก็คือบทบัญญัติที่ กำกับดูแลอำนาจหน้าที่ของท่านคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนตามมาตรา ๒๒ นั้น ก็ได้ระบุชัดเจน เลยว่าถ้าเรื่องไหนอยู่ในอำนาจศาลแล้วท่านไม่มีอำนาจในการตรวจสอบ -----

ท่านประธานที่เคารพครับ ผมเห็นว่าถ้าหากว่ามีการพิจารณาเรื่องนี้หรือมีการอภิปรายเรื่องนี้ในสภาผู้แทนราษฎร คำอภิปรายต่าง ๆ จะผูกมัดและชี้้นำก้าวล่วงละเมิดอำนาจศาลยุติธรรมที่กำลังพิจารณาคดีเรื่องนี้อยู่ว่าข้อเท็จจริงเป็นอย่างไร ใครผิด ใครถูก ยังไม่มีการชี้ขาดครับว่ารัฐบาลผิดหรือว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจผิด หรือผู้เดินขบวนเคลื่อนไหวก่อความวุ่นวายในกรณีนี้ เพราะฉะนั้นวันนี้ผมเห็นว่าท่านประธานก็ควรจะเลื่อนวาระนี้ออกไปเสียก่อนนะครับ ผมก็ขอเสนอเป็นญัตติครับว่าขอให้เลื่อนวาระนี้ออกไปโดยให้นำเรื่องอื่นมาพิจารณาครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คืออย่างนี้คุณวิจิตครับ ถ้าอภิปรายแล้วเสนอญัตติไม่ได้นะครับ ไม่เป็นไรคนที่เห็นด้วยกับคุณยังมีที่จะเสนอ คืออภิปรายแล้วเสนอญัตติไม่ได้ มาทางคุณลงกรณบ้าง เชิญเลยครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (เพชรบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ลงกรณ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ตามที่ท่านประธานได้อาศัยอำนาจประธานสภาในการบรรจุระเบียบวาระการประชุมนั้น เป็นเรื่องที่ชอบแล้วตามรัฐธรรมนูญ แต่เห็นอื่นใดเหนือกว่าภารกิจในความรับผิดชอบของท่านประธานสภาในการปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับและเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแล้วก็คือว่าท่านประธานกำลังจะได้มีโอกาสในการสร้างแนวทางที่เป็นหลักการสำคัญของประเทศ หลักการนี้อาจจะเป็นเรื่องใหม่เพื่อนสมาชิกหลายท่านอาจจะตามไม่ทัน เพราะว่ามันเป็นหลักการที่เกิดขึ้นใหม่ภายใต้รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ในการที่จะต้องคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนโดยการให้มีคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเป็นองค์กรอิสระในมาตรา ๑๙๙ และมาตรา ๒๐๐ ของรัฐธรรมนูญ แล้วก็ได้มีการตราพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๒ องค์กรดังกล่าวนี้ใหม่นี้สำหรับสมาชิกผู้มีเกียรติบางท่าน แต่แท้ที่จริงแล้วเกิดขึ้นบนหลักการพื้นฐานของระบอบประชาธิปไตยที่ก่อกำเนิดมายาวนานหลายร้อยปี หลักการที่สำคัญนั้นก็คือในกรณีของการใช้อำนาจอธิปไตย การใช้อำนาจอธิปไตยเพื่อประโยชน์ของประชาชน และการใช้อำนาจอธิปไตยโดยมิชอบ ข้อพิพาทระหว่างรัฐกับประชาชนนั้นเป็นเรื่องซึ่งถ้าเป็น

รัฐบาลเผด็จการ แนนอนที่สุดไม่คำนึงถึงเรื่องสิทธิเสรีภาพและการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ
 ของประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรณีที่ประชาชนเกิดข้อพิพาทโดยรัฐเป็นจำเลยนั้น
 ก็จะใช้อำนาจเผด็จการโดยไม่คำนึงและฟังเสียงประชาชน แต่เราโชคดีที่เราได้ก่อร่าง
 สร้างประชาธิปไตยมา ๗๐ ปี และน่าดีใจว่าวันนี้เรามีองค์กรที่สำคัญเป็นการเฉพาะ
 เกี่ยวกับเรื่องของสิทธิมนุษยชน และแนนอนที่สุดไม่ต้องอ้างอิงถึงภาคีพหุภาคี
 อนุสัญญา สนธิสัญญา ที่ประเทศไทยได้ให้สัตยาบันในเรื่องของสิทธิมนุษยชนระหว่าง
 ประเทศ ท่านประธานครับ รายงานดังกล่าวความจริงก็เป็นเพียงรายงานเหตุการณ์หนึ่ง
 เท่านั้นเอง เกี่ยวกับเรื่องการสลายการชุมนุมของประชาชนในโครงการทอก๊าซไทย - มาเลเซีย
 เมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๔๕ ถ้ามองว่าเป็นรายงานเล็ก ๆ ฉบับหนึ่ง เหตุการณ์เล็ก ๆ
 ฉบับหนึ่ง ก็อาจจะไม่สลักสำคัญตามความคิดเห็นของสมาชิกบางท่าน แต่นี่คือหลักการ
 ของประเทศ และวันนี้สภาผู้แทนราษฎรกำลังที่จะยืนยันว่าเรามีหลักการดังกล่าวหรือไม่
 นั่นก็คือการที่เราจะต้องมาสร้างเกราะกำบังและหลักประกันในเรื่องของการคุ้มครองสิทธิ
 มนุษยชนในประเทศไทย กระผมเรียนท่านประธานว่าการใช้อำนาจของรัฐ โดยเฉพาะ
 กรณีที่รัฐเป็นข้อพิพาทกับประชาชนนั้น เราไม่สามารถใช้หลักการในการที่จะให้รัฐสามารถ
 ใช้กระบวนการทั้งระเบียบ กฎหมาย มากกล่าวอ้างในการที่จะปิดโอกาสสิทธิของประชาชน
 วันนี้ถ้าเราอ้างมาตรา ๒๒ ของ พ.ร.บ. คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน เท่ากับว่าเรากำลัง
 ทำลายหลักการของกฎหมายและเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญและหลักการสิทธิมนุษยชน
 หมายความว่า เรากำลังกล่าวอ้างที่มีเจ้าหน้าที่รัฐได้ฟ้องศาล-----

และนั่นหมายความว่าประชาชนหรือองค์กรอิสระไม่สามารถที่จะดำเนินการใด ๆ ได้ ซึ่งเป็นความเข้าใจที่ผิดมาก เพราะถ้าเกิดเหตุการณ์เช่นนี้จะเป็นการเปิดโอกาสให้เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐหรือรัฐบาลฉวยโอกาสในการรับนำเรื่องเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมชั้นศาลเพื่อที่จะยุติกระบวนการสอบสวน ผมเรียนถามท่านประธานว่าหลักของความยุติธรรมที่เป็นตราขัง ๒ ผังนั้น ฝ่ายหนึ่งเป็นโจทก์ ฝ่ายหนึ่งเป็นจำเลย ฝ่ายที่เป็นโจทก์คือประชาชน ฝ่ายที่เป็นจำเลยคือหน่วยงานของรัฐ หน่วยงานของรัฐจะฉวยโอกาสในทุกครั้งที่มีการฟ้องพิพาทในการละเมิดสิทธิมนุษยชนโดยการนำเรื่องเข้าสู่ศาล แล้วเจตนากรณีในการมีกรรมการสิทธิมนุษยชน การสร้างหลักประกันในเรื่องของเสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบก็ดี สิทธิเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นก็ดี สิทธิของผู้ต้องหาในเรื่องของการจับกุมคุมขัง เสรีภาพในชีวิตร่างกายและทรัพย์สินมันจะมีประโยชน์อันใดละครับ นี่ไม่ใช่ข้อพิพาทระหว่างประชาชนกับประชาชน แต่นี่คือข้อพิพาทระหว่างรัฐกับประชาชน สภาเรากลัวอะไรครับ เรากลัวความจริงจะปรากฏอย่างนั้นหรือ ท่านประธานครับ ผมเรียนว่าเราจะไม่ได้ใช้รายงานฉบับนี้ในการกล่าวหาโจมตีใคร เพราะนี่คือข้อเท็จจริงอันเกิดจากการสอบสวนของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน แต่เราต้องการสร้างให้เห็นว่าสภาผู้แทนราษฎรยึดมั่นในหลักการในการที่จะต้องเคารพต่อรัฐธรรมนูญ สมาชิกอ้างอิงข้อเท็จจริงที่คลาดเคลื่อนและไม่เป็นธรรมครับท่านประธาน ผมขออนุญาตในประเด็น ๒ เรื่อง ๑. ก็คือว่า ในเรื่องการสอบสวนรายงานฉบับนี้ว่าเป็นการรับฟังฝ่ายเดียว ท่านประธานครับ สภาต้องให้ความเป็นธรรมและต้องพูดความจริงกัน เมื่อวานนี้คณะกรรมการประสานงานพรรคร่วมฝ่ายค้านได้พิจารณาระเบียบวาระตามปกติ และก็ได้เชิญผู้ที่เกี่ยวข้องมาชี้แจงไม่ว่าเรื่องกฎหมายหรือเรื่องของรายงานฉบับนี้ ขออภัยต้องเอ่ยนาม นายแพทย์ประดิษฐ์ เจริญไทยทวี กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ซึ่งเป็นตัวแทนมาชี้แจง เราได้ซักถามประเด็นนี้ครับ เพราะมีการกล่าวอ้างกล่าวหาว่าเป็นการจัดทำรายงานรับฟังความคิดเห็นฝ่ายเดียวไม่ให้โอกาสเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมาชี้แจง ท่านประธานครับ กรรมการเขายืนยันและชี้แจงว่าเขาได้ทำหนังสืออย่างน้อย ๓ ครั้ง ไปถึงรัฐมนตรีมหาดไทย ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติและท่านอื่น ๆ ไม่มาชี้แจง ไม่ใช่สิทธิในการชี้แจง ไม่ให้ความร่วมมือ ประเด็นดังกล่าวนี้ผมคิดว่ามันเป็นข้อเท็จจริง เพราะฉะนั้นอย่าไปกล่าวหาในข้อมูลที่เลื่อนลอย และที่สำคัญมากกว่านี้ก็คือว่า ในเรื่องของกรณี

อำนาจศาลหรือก้าวล่วงในขั้นตอนที่อยู่ในชั้นศาล ประเด็นนี้กระผมคิดว่าเป็นหลักการที่เราเคารพโดยทั่วไป แต่ทำไมใช้กรณีของมาตรา ๒๒ ของ พ.ร.บ. คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เพราะอะไรละครับท่านประธาน เพราะท่านประธานอ่านรัฐธรรมนูญ ท่านประธานเข้าใจ ท่านประธานอ่านพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ท่านประธานเข้าใจในเจตนารมณ์ ท่านจึงบรรจุเข้ามาในระเบียบวาระการประชุมในวันนี้ แต่ข้อเท็จจริงจะยืนยันการตัดสินใจของท่านประธานและสภาแห่งนี้ว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๔๕ หลังจากนั้นมีการจับกุมประชาชนผู้ชุมนุม เราไม่พูดว่าเราเห็นด้วยไม่เห็นด้วยกับโครงการทอก๊าซ หรือจะไปวินิจฉัยว่าใครถูกใครผิด แต่วันนี้ข้อเท็จจริงจะบ่งชี้ว่าการกล่าวอ้างมาตรา ๒๒ นั้นเป็นกล่าวอ้างแบบศรีธนญชัย ข้อเท็จจริงปรากฏว่า หลังเหตุการณ์วันที่ ๒๐ ธันวาคม มีการจับกุมประชาชนไป เกิดเหตุการณ์อะไรครับท่านประธานครับ ท่านประธานเป็นนักกฎหมาย ท่านประธานอยู่สภาแห่งนี้มาจนกระทั่งเป็นประมุขของสภาแห่งนี้ มันเกิดเหตุการณ์ในประเด็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญโดยรัฐเป็นผู้กระทำการ มีการจับกุมโดยไม่แจ้งข้อกล่าวหา มีการจับกุมคุมขังโดยไม่ใช้สถานที่ที่พนักงานสอบสวนกำหนด ไม่ยอมให้ทนายความเข้าเยี่ยมเข้าพบ ไม่มีการแจ้งญาติพี่น้องให้รู้ว่าถูกคุมขังอยู่ที่ไหน นี่คือการขัดรัฐธรรมนูญ นี่คือการกระทำที่ไม่เคารพต่อกฎหมาย และที่สำคัญก็คือว่าประชาชนยื่นคำร้องต่อกรรมการสิทธิมนุษยชนเมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๕

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณอลงกรณ์ครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (เพชรบุรี) : ท่านประธานครับ จบแล้วครับ ปราบกฏว่า รัฐไปส่งฟ้องศาลวันที่เท่าไรครับ เดือนมกราคม ๒๕๕๖ การสอบสวนของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจึงเกิดขึ้นก่อนที่คดีเข้าสู่ศาล ผมถึงบอกว่าเป็นการอ้างมาตรา ๒๒ แบบศรีธนญชัย กลัวอะไรครับ ทำไมไม่ปกป้องคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน ไม่สร้างหลักการที่ดีให้เกิดขึ้น ใครถูกใครผิดเป็นอีกเรื่องหนึ่งครับ แต่สิ่งที่เป็นภารกิจและภารกิจสำคัญของสภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้คือต้องปกป้องรักษารัฐธรรมนูญและองค์กฤษฎีที่ทำหน้าที่แทนประชาชนทั้งประเทศ ไม่ใช่แทนรัฐบาล แทนฝ่ายค้าน หรือแทนใครก็ตาม เพราะฉะนั้นผมยืนยันว่า สิ่งที่ท่านประธานได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมนั้นชอบแล้ว แล้วก็ขอให้พิจารณาตามวาระต่อไปครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คืออย่างนี้ครับ ผมจะเรียนให้ท่านสมาชิกเข้าใจ เมื่อคืนผมไม่ได้ทักคุณอลงกรณ์ว่าให้พูดหรือสรุปนะครับ เพียงแต่กำลังจะชี้ให้เห็นว่าเราอย่าเพิ่ง ล้วงลึกเข้าไปในรายงาน เพราะเวลานี้ประเด็นกำลังตั้งกันอยู่ว่า เรื่องนี้สภาสมควรจะอภิปรายหรือไม่ หรือว่าถูกกฎหมาย ถูกข้อบังคับ ถูกรัฐธรรมนูญหรือเปล่าที่จะเอามาพิจารณากันในวันนี้ เพื่อเป็นบรรทัดฐานต่อไป ซึ่งทางฝ่ายซ้ายมือผมก็เห็นว่าน่าจะทำได้ ทางฝ่ายขวามือก็ว่าทำไม่ได้ เนื่องจากเป็นการถ่ายถอดออกอากาศ เราก็จะให้ทั้ง ๒ ฝ่ายพูดกันให้ชัด แล้วมติจะเป็นอย่างไร ก็แล้วแต่สภานะครับ ดอกเตอร์โกเมศ เชิญเลยครับ แล้วค่อยคุณมุขนะครับ เห็นคุณมุขยกมืออยู่ เดี่ยวต่อจากดอกเตอร์โกเมศครับ

นายโกเมศ ขวัญเมือง (สุราษฎร์ธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม โกเมศ ขวัญเมือง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสุราษฎร์ธานี พรรคประชาธิปัตย์ ที่ผมลุกขึ้นยืนตรงนี้ คงจะไม่ใช้เรื่องรายงานนี้มาหาเสียง เป็นเพียงแต่ปฏิบัติตามคำปรารภของท่านประธานโดยไม่ ล้วงลึกลงในรายงาน เพียงแต่จะยืนยันต่อท่านประธานต่อสภาแห่งนี้ว่าท่านประธานปฏิบัติ ถูกตามมาตรา ๒๐๐ ของรัฐธรรมนูญ และปฏิบัติถูกต้องตามมาตรา ๒๒ ของพระราชบัญญัติ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ผมขอใช้เวลาสั้น ๆ ครับ ว่ารัฐธรรมนูญที่ร่างขึ้นมา ที่เรียกว่า รัฐธรรมนูญฉบับปฏิรูปการเมืองนั้น หลักการพื้นฐานใหญ่ ๆ ที่สุด ก็คือการทำให้ ประเทศไทยของเราเป็นรัฐเสรีประชาธิปไตย แต่การจะเป็นรัฐเสรีประชาธิปไตยมันต้องแสดง

มีเครื่องมือ เครื่องมือคือการรับรองสิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐาน และสิทธิเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง ในการชุมนุมโดยสงบปราศจากอาวุธก็ถือว่าเป็นสิทธิเสรีภาพทางการเมือง เมื่อประชาชนมีความเห็นในโครงการหนึ่งโครงการใดของรัฐ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย เขามีสิทธิแสดงความคิดเห็น แต่เมื่อมีการกระทำโดยฝ่ายรัฐ เมื่อรัฐเข้าไปละเมิดสิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐาน แม้อคดีนั้นจะอยู่ในศาล แม้อคดีนั้นกำลังอยู่ในขณะพิจารณาของศาล วันนี้เราไม่ได้มาพิจารณาถึงข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และข้อความผิดของกรณีนั้น กรณีนี้จึงสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๐๐ (๑) เมื่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้รับรายงาน รับข้อร้องเรียนและพิจารณาเสร็จ ได้ตรวจสอบเสร็จจึงทำรายงานถึงการละเลยสิทธิมนุษยชนนั้น เมื่อรายงานเสร็จให้ผู้เกี่ยวข้องกระทำการดังกล่าวเพื่อดำเนินการ ในกรณีที่ปรากฏว่าไม่มี การดำเนินการตามที่เสนอ นั่นก็คือคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเสนอไปแล้วแต่ไม่มี การดำเนินการ เมื่อไม่มีการดำเนินการให้รายงานต่อรัฐสภาเพื่อทราบต่อไป และวันนี้อยู่ใน ขั้นตอนนี้ครับ ขั้นตอนที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนจึงเสนอรายงานต่อสภาเพื่อให้ทราบ ว่าไม่มีการปฏิบัติตามที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนรายงาน ไม่ใช่เป็นการที่จะใช้สภาแห่งนี้ ล้วงลูกให้ลึกลงไปถึงการพิจารณาของศาลคดีที่อยู่ในศาลครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณ मुख แล้วก็ต่อด้วยคุณพินิจ จันทรสุรินทร์ นะครับ แล้วค่อยมาทางท่านสุทัศน์ เงินหมื่น

นาย मुख สุไลมาน (ปัตตานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นาย मुख สุไลมาน ส.ส. จากจังหวัดปัตตานี สังกัดพรรคไทยรักไทย ที่จริงเรื่องนี้เราแทบไม่ต้องได้เถียงกันนะครับ เพราะเราทุกคนก็เป็นคนที่รู้จักคิดแล้วก็คงเข้าใจในสิ่งต่าง ๆ โดยเฉพาะในเรื่องของกฎหมาย เพราะฉะนั้นผมมีความเชื่อว่าทั้งหมดนี้ถ้าเรายึดในหลักการทุกอย่างมันก็น่าจะจบลงนะครับ

ที่นี้ที่เราได้กันไปได้กันมา นี้ก็เพราะว่าบางครั้งเราพยายามที่จะไม่ยอมรับหลักการ หรือบ้ายเบี่ยงในหลักการอันนั้นเสียมากกว่า หลักการที่ผมพูดหมายความว่า ถ้าพูดถึงเรื่องของรายงานที่เรากำลังจะได้เถียงกันอยู่นี้ เราต้องมองว่าในหลักการ ของมันมีอยู่ณะครับ ก็คือที่พรรคพวกได้พูดมาแล้วคือมาตรา ๒๒ ทุกคนถ้าอ่าน มาตรา ๒๒ นั้น ก็คงแทบไม่ต้องตีความ ก็ต้องเข้าใจกันอยู่แล้วว่ามาตราอันนี้ ต้องการอะไรนะครับ ผมเชื่อว่าอย่างนั้น แต่โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีการตอกย้ำซ้ำเติม เพิ่มเติมจากกฤษฎีกาว่า มาตรา ๒๒ นั้น เมื่อเรื่องอยู่ในชั้นศาล อย่างเช่นในกรณีอันนี้ ก็ตัดสินสิทธิให้ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งที่ไม่ใช่ศาลนั้นไปพิจารณาสิ่งเหล่านี้ นั่นคือการตอกย้ำ ของกฤษฎีกา จะบอกว่ากฤษฎีกานั้นเข้าข้างรัฐบาล ก็น่าจะมองลักษณะที่ว่าดูถูกเกินไป เพราะว่าผู้ที่พิจารณาในกฤษฎีกานั้นก็รู้อยู่แล้วเป็นผู้หลักผู้ใหญ่ อย่างเช่น ท่านมีชัย ฤชุพันธุ์ แน่นนอนว่าท่านก็คงไม่คล้อยตาม หรือไม่ทำตามคำสั่งของคนใด คนหนึ่งหรอก ท่านมีอิสระของท่านอย่างแน่นนอน ผู้ใหญ่ระดับนั้นผมมองอย่างนั้นนะครับ ที่นี้เมื่อกฎหมาย มาตรา ๒๒ ที่อ่านแล้วแทบไม่ต้องตีความมันชัดเจนแล้ว แถมกฤษฎีกา ก็มาตีความเพิ่มเติมให้เราเข้าใจมากขึ้น เพราะฉะนั้นชัดเจนในสิ่งเหล่านี้ เมื่อชัดเจนว่า รายงานฉบับนี้ถ้ายึดถือตามมาตรา ๒๒ แล้ว ไม่มีสิทธิในการที่จะเข้าไปพิจารณา เมื่อไม่มีสิทธิในการที่จะเข้าไปพิจารณา แล้วยังพิจารณา ถือว่าการพิจารณาอันนี้ เป็นการละเมิดกฎหมายมาตรา ๒๒ ซึ่งเป็นกฎหมายของสิทธิมนุษยชนเสียเอง เมื่อเป็นการละเมิดก็ต้องถือว่ารายงานอันนี้เป็นรายงานที่ไม่ถูกต้อง เมื่อไม่ถูกต้อง ก็ไม่เหมาะสมที่จะมาพิจารณาหรือรับทราบในสภาแห่งนี้ แต่ถ้าจะนำมาพิจารณา ในสภาแห่งนี้ก็ได้ หมายความว่าต้องแก้ไขมาตรา ๒๒ นี้ออกไปเสียก่อน หรือยกเลิก มาตรา ๒๒ นี้ออกไปเสียก่อน จึงจะสามารถนำเอามาพิจารณาได้ แต่ถ้ายังไม่แก้ไข เอามาพิจารณาไม่ได้ มิฉะนั้นแล้วเราจะถือว่าเราละเมิดในหลักการ ถ้าเราละเมิด ในหลักการแล้วทุกอย่างก็จะเสียหายหมด ยิ่งถ้าเราปล่อยอันนี้มาพิจารณาทั้ง ๆ ที่ เป็นในหลักการ ต่อไปนี้แทบจะป้องกันหรือคุ้มกันอะไรไม่ได้เลย ต่างคนต่างทำตามใจ ของตนเองอย่างอิสระ อันนี้คืออุทธรณ์นะครับท่านประธาน อุทธรณ์ว่าถ้าอันนี้

ปล่อยให้เข้าสภา แล้วรับทราบ ต่อไปเราไม่สามารถที่จะสกัดกั้นกฎหมายอื่น ๆ ที่กระทำการที่จะเมิดต่อกฎหมายอีกต่อไป เราจะสกัดไม่ได้แน่นอน ท่านประธานครับ การคุ้มครองสิทธิมนุษยชนนั้นแน่นอนทุกคนเห็นด้วย แต่อย่างที่ผมพูดเมื่อตะกี้ หลักการจะต้องชัดเจน หลักการจะต้องไม่ไขว้เขว ต้องให้ถูกต้องหลักการเสียก่อน แล้วทุกอย่างมันจึงจะเดินได้ การคุ้มครองสิทธิมนุษยชนนั้นเราต้องการคุ้มครอง แต่ว่าพูดถึงมันก็ช่วยไม่ได้ ในเมื่อกฎหมายมาตรา ๒๒ มันค้างคอบอยู่ ผมจึงบอกว่าถ้าจะเอาเข้าสภา เข้าได้ครับ ท่านประธาน ยกเลิก มาตรา ๒๒ หรือแก้ไข มาตรา ๒๒ ก่อน แล้วจึงเอามาได้ครับ
ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมคิดว่าถ้าจะมีการอภิปรายต่อไป ฝ่ายที่ไม่เห็นด้วยว่าจะพิจารณาในช่วงนี้ ก็คือพูดมาตรา ๒๒ พูดหลายท่านแล้ว ก็ขอให้เป็นเรื่องอื่นบ้างนะครับ เชิญท่านพินิจ จันทรสุนทร แล้วมาที่คุณสุทัศน์ครับ

นายพินิจ จันทรสุนทร (ลำปาง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายพินิจ จันทรสุนทร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลำปาง พรรคไทยรักไทย ท่านประธานครับ ต่อกรณีที่เรากำลังพิจารณาเรื่องรับทราบ ผมอยากจะประทาน กราบเรียนท่านประธานได้ทราบอยู่ ๒ ประเด็นหลัก

ประเด็นแรก ผมเห็นด้วยที่ท่านสมาชิกได้กล่าวถึงว่าคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนจะต้องรายงานต่อสภากระทำได้ตามมาตรา ๓๐ แล้วก็ยังบอกต่อไปว่า ให้คณะกรรมการรายงานต่อรัฐสภาเพื่อดำเนินการต่อไป ทั้งนี้ รายงานต่อรัฐสภาดังกล่าว หากคณะกรรมการเห็นว่าจะเป็นการประโยชน์ต่อประชาชนโดยส่วนรวม คณะกรรมการจะเผยแพร่ กรณีที่ไม่มีดำเนินการตามมาตรการแก้ไขละเมิดสิทธิมนุษยชนนั้นให้สาธารณชนทราบได้ -----

ในเรื่องนี้ครับท่านประธาน ข้ามไปตอนหนึ่งแล้ว พิมพ์มา ๕,๐๐๐ เล่ม ได้เผยแพร่ ซึ่งเรากำลังพิจารณาอยู่ แต่ว่าทางกรรมการสิทธิมนุษยชนเผยแพร่ไปแล้ว เรายังไม่ทราบเลยว่าที่จะดำเนินการนั้นดำเนินการหรือไม่ อย่างไร เพราะมาถึงสภาพนี้ยังไม่รู้แน่ครับ อันนี้เป็นประการที่ ๑ ที่ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานได้รับทราบ

เรื่องที่ ๒ เรื่องที่รับทราบ ก็หมายความว่าเราจะต้องเรียนรู้ รับรู้ แล้วก็เห็นชอบด้วย และในการดำเนินการดังที่ว่าท่านประธานจะเห็นว่าหนังสือที่เรารายงานต่อสภาเขาจะไม่มีคำขอ แต่มีคำว่า ส่งรายงานเพื่อให้สภาพิจารณาต่อไป หรือ เพื่อโปรดทราบต่อไป เท่านั้น แต่ในหนังสือคำขอมี ๒ ลักษณะ ลักษณะ ๑ ก็หมายความว่า คุณจะต้องชดใช้เงินต่าง ๆ ค่าเสียหายต่าง ๆ ทั้งร่างกาย จิตใจ ทรัพย์สินอันหนึ่ง นี่คุณต้องรับทราบและต้องเห็นด้วยนะ สภาจะต้องเห็นด้วย อันที่ ๒ ก็ป้องกันไม่ให้เกิดเหตุอันเกิดขึ้น ก็ต้องไปปรามส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เมื่อเป็นเช่นนี้ก็หมายความว่าสภาจะต้องเห็นชอบด้วยกับรายงานของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน ข้อพิจารณามีอยู่ว่า ณ เวลานี้ มาตรา ๒๒ ที่พูดกันอยู่เสมอ ทุกคนลุกขึ้นมาพูดมันเป็นข้อห้าม ท่านประธานครับ เป็นข้อห้ามว่าระหว่างที่กรรมการดำเนินการอย่าฟ้องนะ อย่ามีคดีในศาลใดก็ตาม ห้ามฟ้องร้องต่อศาลถึงจะมายื่นได้ คือก็ต้องทำเป็นไปตามขั้นตอนทุกประการ หมายความว่ายังไม่มีการฟ้องร้องที่ศาล ถ้าหากมีการฟ้องร้องเมื่อไรต้องระงับหยุดลง ณ เวลานั้น ท่านประธานครับ อันนี้คือขั้นตอน เมื่อเป็นเช่นนี้ผมก็มาดูว่าอันนี้ขัดใหม่หลักนิติธรรม ขัดหรือไม่ ก้าวล่วงเข้าไปอีกแล้ว เพราะฉะนั้นผมคิดว่าในเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้ผมคิดว่ามันห้ามอย่างชัดเจน ในมาตรา ๒๒ เพราะฉะนั้นผมจึงคิดว่าถ้าหากเรายังไม่พิจารณาในตอนนี้อย่างไร เราก็ขอเลื่อนไปก่อน ถึงแม้ว่ากรรมการสิทธิมนุษยชนจะพิมพ์แจกเผยแพร่สาธารณชนทราบ เห็นด้วยไม่เห็นด้วยก็ตาม ภายในกำหนดระยะเวลาที่อีกหน่วยหนึ่งมองอีกด้านหนึ่ง เหยียดอีกด้านหนึ่งนี่ก็เป็นอีกเรื่องหนึ่งก็ไม่ว่ากัน แต่ว่าในตอนนี้อยู่ที่สภาเราจะต้องรับทราบ รับรู้ เห็นชอบ ถ้าท่านเห็นชอบบ่งรัฐบาลต้องรับไปปฏิบัติ เช่นเดียวกับเราให้ข้อสังเกตทุกเรื่องของกฎหมาย หรือข้อสังเกตทุกเรื่อง แม้แต่พระราชบัญญัติงบประมาณ ข้อสังเกตต่าง ๆ ต้องรับไปปฏิบัติ แล้วก็มาแจ้งให้สภาทราบในวาระแรกด้วยซ้ำไป เพราะฉะนั้นผมอยากจะกราบเรียนว่าอยากจะขอให้ประธานพิจารณาเลื่อนไปก่อน ก็ยังไม่ตกไปนะครับ ขอให้

เลื่อนไปแล้วก็มาว่ากันทีหลัง ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสุทัศน์ เงินหมื่น แล้วก็มาที่คุณพินิจ
จันทร์สมบูรณ์ นะครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (บัญญัติรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม สุทัศน์
เงินหมื่น พรรคประชาธิปัตย์ บัญชีรายชื่อ ท่านประธานครับ ร่างพระราชบัญญัติ
สิทธิมนุษยชนแห่งชาติเป็นกฎหมายที่เสนอในช่วงที่ ๗ พบๆ ชวน หลีกภัย เป็นนายกรัฐมนตรี
กระผมเองเป็นประธานคณะกรรมการร่างกฎหมายฉบับนี้ เป็นผู้นำเสนอต่อสภา และเป็น
ประธานคณะกรรมการ โดยมีท่านอาจารย์ประดิษฐ์ เจริญไทยทวี เป็นรองประธาน
คณะกรรมการ เจตนารมณ์อันแท้จริงนั้นเรากำลังเรื่องสิทธิมนุษยชนและคำนึงถึง
เรื่องศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ป้องกันการที่จะมีการใช้อำนาจรัฐโดยมิชอบด้วยกฎหมาย
คุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน ต่อประเด็นที่กำลังอภิปรายกันนี้กระผมขอยืนยันว่า

ประการแรก ท่านประธานได้บรรจุระเบียบวาระนี้ถูกต้องตามข้อบังคับและ
ตามรัฐธรรมนูญแล้ว ซึ่งเป็นอำนาจของท่านประธานตามข้อบังคับ ข้อ ๑๕

ประการที่ ๒ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้ดำเนินการในเรื่องนี้
มีอำนาจหน้าที่หรือไม่ มีอำนาจหน้าที่ครบท่านประธาน เพราะบทบัญญัติของกฎหมาย
ฉบับนี้ได้กำหนดให้อำนาจหน้าที่ที่สำคัญคือ การตรวจสอบและรายงานการกระทำ หรือ
การละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน หรืออันไม่เป็นไปตามบทบัญญัติ
ของรัฐธรรมนูญและพันธกรณีระหว่างประเทศเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนที่ประเทศไทยเป็นภาคี

และเสนอมาตรการแก้ไขที่เหมาะสมต่อบุคคลหรือหน่วยงานที่กระทำ หรือละเลยการกระทำดังกล่าวเพื่อเสนอมาตรการแก้ไขและเสนอแนะนโยบาย ตลอดจนข้อเสนอในการปรับปรุงกฎหมายหรือข้อบังคับต่อรัฐสภาและคณะรัฐมนตรี ในการเสนอต่อคณะรัฐมนตรีนั้น คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนได้ดำเนินการเสนอแล้วตามหนังสือลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๔๕ ในรายงานฉบับนี้คือรายงานที่เสนอต่อรัฐสภา ประเด็นต่อมาคือเมื่อนำเสนอแล้ว ท่านประธานบรรจรรยาธิบดีแล้ว ที่ได้แย้งกันคือเป็นอำนาจของคณะกรรมการที่จะดำเนินการตรวจสอบระหว่างเรื่องอยู่ในศาลหรือไม่ กระผมเห็นว่าในความเห็นนี้ก็เป็นความเห็นที่ยังไม่ลงกันระหว่างฝ่ายค้านและฝ่ายรัฐบาล โดยที่ทางคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนก็ได้มีการโต้แย้งว่าความเห็นดังกล่าวนี้ทางฝ่ายคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเห็นว่าเรื่องอยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาล โดยการเร่งรีบของฝ่ายบริหารรีบนำเสนอเข้าสู่ศาล เพื่อที่จะตัดไม่ให้ทางฝ่ายคณะกรรมการมีอำนาจพิจารณา ทางฝ่ายคณะกรรมการเองก็เห็นว่ามีอำนาจในการพิจารณา เพราะการพิจารณาดังกล่าวนั้นเป็นเรื่องการพิจารณาที่ไม่เกี่ยวข้องกับกระบวนการในศาล หรือไม่เกี่ยวข้องกับข้อเท็จจริงที่ปรากฏในศาล ความเห็นทั้งสองฝ่ายกระผมคิดว่าคงจะไม่สามารถจะสรุปลงในวันนี้ได้ว่าฝ่ายใดถูกและฝ่ายใดผิด แต่ทางฝ่ายกระผมก็เห็นว่าเมื่อการพิจารณาดังกล่าวนั้น คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนย่อมมีอำนาจ ซึ่งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนเองก็ได้มีบันทึกในรายงานหน้า ๑๗ และหน้า ๑๘ จำนวน ๕ ข้อด้วยกัน ซึ่งเป็นการยืนยันว่าเป็นอำนาจที่กระทำได้ ทั้งนี้กระผมเองก็เห็นสอดคล้องดังกล่าวนี้ เพราะกรอบการพิจารณาของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนที่นำมาเสนอนั้น มีอยู่ ๓ กรอบด้วยกัน ซึ่งไม่เกี่ยวกับกระบวนการพิจารณาของศาลแต่ประการใด

กรอบประการที่ ๑ คือ เป็นการตรวจสอบสาเหตุของเหตุการณ์รุนแรง

กรอบประการที่ ๒ คือ ตรวจสอบว่าเหตุการณ์ดังกล่าวมีการละเมิดสิทธิ

มนุษยชนหรือไม่

กรอบประการที่ ๓ คือ เป็นการตรวจสอบตามบทบัญญัติ มาตรา ๒๐๐ ของ

รัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒

ในประเด็นที่เพื่อนสมาชิกได้อภิปรายว่า คณะกรรมการกฤษฎีกาได้เห็นว่าเป็นเรื่องนี้อยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาลแล้ว คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนน่าจะไม่มีอำนาจ กระผมเห็นว่าควรยกเอาความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกานั้น ยกเอามาแต่เพียงส่วนที่เป็นประโยชน์ของตัวเอง หลายเรื่องที่ไม่หยิบยกขึ้นมา ในกรณีที่ไม่เป็นประโยชน์ต่อตนเอง เช่น กรณีสนามกอล์ฟอัลไพน์ ก็เป็นความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา เช่นเดียวกัน แต่ไม่ได้หยิบยกขึ้นมา และถึงที่สุดก็คือคณะกรรมการกฤษฎีกาเป็นแต่เพียงความเห็นของฝ่ายกฎหมาย ยังไม่ถึงที่สุดเพราะไม่ใช่คำพิพากษาศาลฎีกา ท่านประธานครับ กระผมจึงเห็นว่าการที่ท่านประธานบรรจุระเบียบวาระเพื่อให้สภารับทราบนั้นชอบด้วยเหตุ ด้วยผลแล้วครับผม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ คุณพินิจ จันทน์สมบุญณ์ ครับ

นายพินิจ จันทน์สมบุญณ์ (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ผม พินิจ จันทน์สมบุญณ์ พรรคไทยรักไทย ส.ส. บัญชีรายชื่อ ท่านประธานที่เคารพครับ วันนี้เป็นวันที่เราจะต้องมีระเบียบวาระที่สำคัญมาก ผมจึงกราบเรียนท่านประธานว่า ผมขออนุญาตเสนอญัตติเลื่อนระเบียบวาระเรื่องด่วนที่ ๑๔ ๑๓ ๑๒ และ ๑๑ พร้อมทั้งระเบียบวาระซึ่งสำคัญ ก็คือ ๔.๕ คือร่างระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา และตามด้วย ระเบียบวาระเรื่องด่วนที่ ๑๖ ๑๗ ๑๘ ๑๙ ขึ้นมาพิจารณา ซึ่งได้ประสานกับทางวิปฝ่ายค้าน และรวมทั้งแจ้งให้ประธานทราบแล้วทุกประการ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับรองถูกต้องนะครับ มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ เชิญคุณชินวรรณ์ครับ

นายชินวรรณ์ บุญยเกียรติ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมไม่ทราบว่ามีภาระประสานหรือไม่ครับ แต่เนื่องจากวันนี้ผมคิดว่ามีระเบียบวาระที่สำคัญ ผมขอเสนอเลื่อนระเบียบวาระที่ ๔.๕ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาขึ้นมา แต่ว่าเมื่อมีผู้เสนอรับรองและในวาระที่กำลังพิจารณาอยู่ยังไม่จบ ผมก็ยังไม่มั่นใจว่าท่านประธานจะให้ผมเสนอในช่วงนี้เลยไหมครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คืออย่างนั้นครับ เนื่องจากมีการเลื่อนนะครับ แต่ทางนี้เริ่มต้นจากอะไรก่อนนะครับ เมื่อไหร่เริ่มต้นจากอะไรก่อน

นายพินิจ จันทรสมบูรณ์ (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพครับ คือเรื่องที่ผมขอเสนอเลื่อนขึ้นมาพิจารณาก่อนก็คือเรื่องที่ ๑๔ คือเรื่องที่กรณีทีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาซึ่งไม่มีปัญหาอะไรมากมายนัก แล้วก็เรื่องเกี่ยวกับกรณีที่วุฒิสภาได้พิจารณาแก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติโรงเรียนตำรวจ และก็เกี่ยวกับเรื่องที่ ๑๒ ก็คือเรื่องที่ พ.ร.บ.ผู้สูงอายุ แล้วก็เรื่องเกี่ยวกับค่าธรรมเนียมยานยนต์บนสะพานทางหลวง แล้วที่สำคัญคือ ๔.๕ กำลังรออยู่ก็คือร่างพระราชบัญญัติข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญที่รอคอยอยู่ และก็ตามด้วยเทคนิคการแพทย์และการบำบัดด้วยโรคศิลปะ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาอย่างนี้ดีหรือไม่ครับ ท่านสมาชิกครับ เพื่อไม่ให้เกิดการสับสนนะครับ คุณชินวรณ์ก็อยากจะได้เรื่องหนึ่ง คุณทางนี้ก็อยากจะได้หลายเรื่อง เอาอย่างนี้ครับ เอาให้มันจบไปที่ละเรื่องก่อน เรื่องว่า ๑ เราจะเลื่อนเรื่องอื่นใหม่ ถ้ามีมติส่วนใหญ่ว่าให้เลื่อนแล้วค่อยถามว่าเอาเรื่องไหนก่อนเอาเรื่องไหนหลังนะครับ เป็นขั้นตอนนะครับ เพราะฉะนั้นผมขอถามมติที่ประชุมนะครับ ได้ไหมครับ

นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ ผมสาทิตย์ วงศ์หนองเตยครับ ขออนุญาตครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เข้าใครละ

นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย (บัญชีรายชื่อ) : สาทิตย์ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสาทิตย์เปิดประเด็นก่อนเชิญเลยครับ

นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ ผม สาทิตย์ วงศ์หนองเตย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ครับ ความจริงเรื่องนี้เรายังอยู่ในวาระรับทราบและยังพิจารณากันอยู่จากการตั้งข้อสังเกตของเพื่อนสมาชิก ซึ่งตั้งข้อสังเกตว่าในวาระรับทราบนี้เขามีข้อสังเกตว่าจะถูกต้องหรือไม่ แล้วพวกเราเองก็แสดงความคิดเห็นกันว่าวาระที่ท่านประธานบรรจุมานั้น น่าจะบรรจุโดยถูกต้องแล้ว แต่เพื่อนสมาชิกอีกฝ่ายหนึ่งบอกว่าบรรจุโดยไม่ถูกต้อง ข้อกล่าวหาที่เพื่อนสมาชิกกล่าวหาท่านประธานตั้งแต่เบื้องต้น

ประธานโทษเอ่ยนาม คุณสุขุมพงษ์ ใจนาค้า นั้นนี่กล่าวหาท่านประธานนะครับว่าบรรจวาระเอาเรื่องซึ่งขัดต่อกฎหมายนี้มาบรรจุในวาระและเป็นข้อกล่าวหาที่ร้ายแรงมาก กระทั่งการทำหน้าที่ในฐานะประธานสภาผู้แทนราษฎร พวกเราเองก็ลุกขึ้นแสดงความคิดเห็นว่าน่าจะบรรจุโดยถูกต้องก็แสดงความเห็นกัน เรื่องนี้ยังไม่ยุตินะครับ หมายความว่ายังไม่จบวาระเรื่องรับทราบและยังไม่เข้าสู่เรื่องรับทราบ^{อัน}ของกรรมการสิทธิมนุษยชนเลย อยู่ ๆ จะมีการเสนอญัตติขึ้นมาแล้วก็เลื่อนระเบียบวาระขึ้นมาผมคิดว่าไม่ถูกต้องครับ เพราะฉะนั้นจำเป็นต้องยุติในเรื่องซึ่งในระเบียบวาระรับทราบก่อน การแสดงความเห็นยังไม่จบนะครับ สักครู่นี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอย่างนี้นะครับ คุณสมาชิกครับ ผมทบทวนสักนิดหนึ่ง

นายวิทยา แก้วภราดัย (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานครับขอนิดเดียว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : พุดเสียให้จบเดียวผมชี้แจงเสียทีเดียว คุณวิทยาก่อนเชิญเลยครับ

นายวิทยา แก้วภราดัย (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม วิทยา แก้วภราดัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช ผมขอใช้สิทธิประการแรกครับ สิทธิการกล่าวอ้างของวิปฝ่ายรัฐบาลครับ ที่ท่านลุกขึ้นมาแล้วก็กล่าวอ้างเขากราดหมดทั้งสภา บอกว่าได้ประสานงานฝ่ายค้าน ได้แจ้งประธานสภาทราบ แล้วก็ขอเลื่อนระเบียบวาระอ่านทีเดียวมาเหมือนขบวนรถไฟเลยครับ ผมอยากเรียนให้ท่านทราบครับว่าวิธีการประสานงานฝ่ายค้านเขาทำกันอย่างไร พวกผมเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ถ้าวิปฝ่ายรัฐบาลจะประสานงานฝ่ายค้าน ท่านก็แจ้งมาสิครับว่าท่านต้องการอย่างไร แล้วความเห็นเราเป็นอย่างไร พวกผมไม่ใช่สมาชิกสภาถูกจ้างครับ ที่นี้กเดินมาบอกว่าจะเอาอย่างนั้น แล้วก็กลับไปบอกกับประธานสภาว่าประสานงานฝ่ายค้าน อย่างนี้ไม่ใช่สภาครับ เพราะฉะนั้นท่านประธานต้องฟังให้ดีนะครับ ไปบอกว่าประสานงานฝ่ายค้านประสานกันอย่างไร แล้วเรื่องกำลังค้างพิจารณาก็ขึ้นมาพรวดพราด ๆ บอกจะเลื่อนเรื่องอื่นขึ้นมา ท่านประธานกำลังนั่งพิจารณาเรื่องที่ท่านแจ้งเพื่อทราบอยู่ ว่ากันเรื่องนี้ให้จบ ผมไม่ทราบว่ามันเดือดร้อนอะไรกันนักที่จะรับทราบรายงานซึ่งเห็นกันอยู่ตาตาหมดแล้ว แล้วก็ไปปิดหูปิดตาว่า จะไม่รับทราบ มันกลัวอะไรครับ บ้านเมืองเรากลัวกันอย่างนั้นหรือครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณพิณิจครับ ท่านชี้แจงที่ท่านประธาน

แบบไหน เชิญ

นายพิณิจ จันทรสมบุญณ์ (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม
พิณิจ จันทรสมบุญณ์ พรรคไทยรักไทย ส.ส. บัญชีรายชื่อ ท่านประธานครับ การประสานงาน
ทันทีที่มติวิปมา ผมก็มาประสานงานกับผู้อำนวยความสะดวกทางฝ่ายค้าน แล้วก็แจ้งระเบียบวาระ
ตั้งแต่วันที่ประชุม จากนั้นก็จะมีหนังสือแจ้งให้ทราบว่าจะพิจารณาอะไรในสภาวันนี้ รวมทั้ง
แจ้งท่านประธานที่เคารพทั้ง ๓ เพื่อทราบ ท่านประธานครับ แล้วที่ท่านวิทยายุทธว่า เป็นลูกจ้าง
บริษัท ผมนำเรียนท่านประธานด้วยความเคารพว่า เราผู้แทนราษฎรไม่ใช่สภาลูกจ้างใคร
ข้อความอย่างนี้ผมกราบขอความกรุณาท่านวิทยายุทธได้กรุณาถอนเถอะครับ เพื่อความประชุมได้
เป็นระเบียบเรียบร้อย แล้วสิ่งสาระสำคัญ วาระวันนี้มีระเบียบวาระ ซึ่งสามารถพิจารณา
จบโดยเสร็จทันและก็รวดเร็ว คือว่าที่ ๑๔, ๑๓, ๑๒ และ ๑๑ และสิ่งที่ข้าราชการครูกำลัง
รออยู่ก็คือ ๔.๕ กำลังรออยู่ครับประธาน ก็จึงเป็นวาระที่สำคัญ และจากสัปดาห์หน้าก็จะเป็น
เรื่องของเกี่ยวกับพระราชบัญญัติงบประมาณครับ ท่านประธานครับ จึงนำเรียนท่านประธาน
เพื่อทราบครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาอย่างนี้ ที่คุณวิทยาพูดเมื่อกี้
คุณบอกให้คนอื่นก็ไม่จำเป็นผมวินิจฉัยแล้ว คือเขาเพียงแต่บอก เขาไม่ใช่สภาลูกจ้าง
เท่านั้นเอง เขาไม่ได้ว่าพวกคุณนะครับ ผมว่าน่าจะพอแล้วคุณสุวโรช

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : ท่านประธานครับ ผมเป็นเลขาธิการ
ของวิปฝ่ายค้านครับ ถ้าทางวิปรัฐบาลพูดอย่างนั้นผมเสียหายนะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณจะพูดเรื่องนี้ใช่ไหม

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : ใช่ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : พูดเรื่องนี้ได้ เชิญครับ

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : ขอบคุณครับท่านประธาน ผม สุวโรช
พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดชุมพร ในฐานะที่ผมเป็น
เลขาธิการของคณะกรรมการประสานงานพรรคร่วมฝ่ายค้าน ผมต้องกราบเรียน
นะครับว่า ขออภัยที่เอ่ยนามท่านคือคุณพิณิจ ผมไม่อยากจะใช้คำว่า โททนะครับ
แต่เรื่องจริง ที่พูดอย่างนี้กราบเรียนต่อท่านประธานเลยครับ ท่านเดินมาเมื่อสักครู่
ตรงนี้ครับ แล้วก็มายืนพูดยุกยิก ๆ แล้วก็เดินกลับไป อย่างนี้หรือครับเป็นลักษณะ
ของการประสานงานของทางฝ่ายรัฐบาล คณะกรรมการประสานงานลักษณะอย่างนี้
ผมคิดว่าต้องไปทบทวน ต้องไปดูให้ดี ทำไมไม่ประสานงานให้เป็นกิจลักษณะละครับ
ผมเรียกร้องต่อท่านประธานอยู่เสมอในที่ประชุม ท่านคงจำได้ครับว่าสภาแห่งนี้เป็น
สภาของพี่น้องประชาชน เพราะฉะนั้นเวลาจะทำอะไรเราอยากจะร่วมมือในการทำงาน
เพื่อประโยชน์ของประชาชน แต่ขอให้มีการประสานงานกันเป็นกิจลักษณะ ไม่ใช่เดินไป
แล้วก็เดินมา แล้วก็ไปหยิบยกกันตรงโน้น แล้วก็มาบอกว่าประสานงานกับวิปฝ่ายค้านแล้ว
ตรงนี้ผมคิดว่าเป็นเรื่องทีพูดกันแบบตรงไปตรงมาท่านประธานครับว่า มันไม่เหมาะสมครับ
ก็เลยอยากจะเรียกร้องต่อท่านประธานผ่านไปยังวิปรัฐบาลครับว่าต่อไปอย่าใช้นิสัย
ลักษณะอย่างนี้ ขอบคุณครับ

นายพิณิจ จันทร์สมบุญ (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ ผมขออนุญาต
ชี้แจง ขออนุญาตนิด ไม่อย่างนั้นเสียหาย

๓๒

สผ ๗/๒๕๔๖ (ส. นิติบัญญัติ)

เพทหาย ๑๕/๒

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : พอแล้วครับ ไม่ต้องชี้แจงแล้วครับ

นายพินิจ จันทรสมบุรณ์ (บัญญัติรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพครับ

ผมต้องขออนุญาตนิดหนึ่งครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมไม่อนุญาตแล้ว

นายพินิจ จันทรสมบุรณ์ (บัญญัติรายชื่อ) : ท่านประธานครับ

ขออนุญาตนิดหนึ่ง ใช้สิทธิพาดพิงครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่พาดพิงแล้วคือได้กัน นั่งลงได้

คือพาดพิงต้องหมายความว่าอยู่เฉย ๆ แล้วเขามาเอ่ยเข้า อย่างนี้พาดพิง นี้คุณเอ่ยก่อน แล้วเขาเอ่ยทีหลัง นี้เขาเรียกโต้กันไม่ใช่พาดพิง ท่านสมาชิกครับ ผมอย่างนั้นะครับ ต้องชี้แจงที่ประชุมอย่างนี้ ว่าเรื่องนี้พอถึงรับทราบยังไม่ได้พิจารณาเรื่องรายงาน ในวาระรับทราบ ยังไม่ได้รับทราบเรื่องรายงานก็มีสมาชิกตั้งว่าเรื่องที่จะรับทราบ ต่อไปนี้ไม่น่าจะเอาเข้ามารับทราบได้ น่าจะเป็นการบรรจุระเบียบวาระที่ไม่ถูกต้อง ตามรัฐธรรมนูญ ตามกฎหมายด้วยซ้ำไป ทางฝ่ายสมาชิกซึ่งคุณสาทิพย์เป็นคนเปิด ประเด็นเป็นคนแรกก็บอกว่าทำได้และสมควรจะทำต่อไป และตอนท้ายยังบอกว่า เรื่องนี้ยังไม่จบยังขอมติไม่ได้เพราะยังคาอยู่ เขาชี้แจงอย่างนี้ว่า เนื่องจากเรื่อง รับทราบยังไม่ได้พิจารณา ก็พูดกันไปว่าควรหรือไม่ควร ยังไม่มีข้อยุติว่าควรหรือไม่ควร ก็มีสมาชิกชื่อพินิจ จันทรสมบุรณ์ เสนอว่าขอให้เลื่อนระเบียบวาระอื่นขึ้นมา มีผู้รับรองถูกต้อง พอมีผู้รับรองถูกต้องเป็นญัตติให้เลื่อนระเบียบวาระ ทางคุณชินวรรณ ก็อยากจะเลื่อนเรื่องอื่นขึ้นมาก่อน ก็ถามผมว่าเรื่องนี้ผมจะเลื่อนได้ไหม เขาเป็น เรื่องแรก ก็เป็นข้อสงสัย ผมก็จะทำให้ความสงสัยหรือสับสนหมดไป บอกเขาอย่างนี้ ดีไหม เขาว่าเราขอมติก่อนว่าจะเลื่อนหรือไม่เลื่อนก่อน ถ้าให้เลื่อนก็คือชะลอเรื่อง รายงานไว้ก่อน แล้วก็เอาเรื่องที่ขอเลื่อนขึ้นมาพิจารณา ถ้ามีมติบอกให้เลื่อน แล้วค่อยมาถามอีกที่ว่าฝ่ายไหนจะเอาเรื่องไหนก่อน ฝ่ายไหนจะเอาเรื่องไหนก่อน ค่อยเป็นขั้นที่ ๒ อย่างนี้จะง่ายในการพิจารณา ง่ายในการลงมตินะครับ คุณอภิสิทธิ์ครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ที่ท่าน
 ประธานหารื้อว่าจะดูญาติของเพื่อนสมาชิกว่าจะเลื่อนกฎหมายฉบับใดขึ้นมาก่อน
 ผมเกรงว่าจะไม่ทำให้ความสับสนหรือปัญหาหมดไปนะครับ เพราะว่าประเด็นที่
 เพื่อนสมาชิกทั้งท่านประธานไม่ได้หวังว่าควรพิจารณาเรื่องใดก่อนหลังในส่วนที่
 มาเกี่ยวข้องกับกรับทราบรายงานของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน แต่เพื่อนสมาชิก
 หวังว่าการบรรจุระเบียบวาระนี้ขัดต่อรัฐธรรมนูญ ซึ่งความจริงเราก็ไม่มีอำนาจ
 วินิจฉัยหรอกครับ แต่ท่านประธานต้องให้ดุลยพินิจของท่านในการตัดสินใจเสียก่อน
 ว่าการบรรจุระเบียบวาระเข้ามาถูกต้องหรือไม่ เพราะว่าสมมุติว่าเราลงมติ และเลื่อน
 จะเป็นตามที่คุณพินิจเสนอหรือไม่ก็ตามก็ไม่มีคำตอบครับว่าแล้วรายงานฉบับนี้
 ไปอยู่ไหน ยังอยู่ในระเบียบวาระที่เราจะมาประชุมกันวันพรุ่งนี้หรือสัปดาห์หน้าหรือไม่
 หรือจริง ๆ แล้วที่เลื่อนไปนี้เพราะว่าท่านประธานทำไม่ถูกต้องตั้งแต่ต้น ไม่ควรเอาเข้ามาเลย
 ในสมัยประชุมนี้ คนละประเด็นกันครับ ผมคิดว่าท่านประธานต้องวินิจฉัยเสียก่อนว่า
 การบรรจุรายงานเพื่อเรารับทราบวันนี้ถูกต้องตามรัฐธรรมนูญหรือไม่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คืออย่างนี้ครับ ผมคงไม่วินิจฉัยหรอกว่า
 ถูกต้องหรือไม่ถูกต้อง เรียบร้อยนี้ว่าเมื่อผมบรรจุระเบียบวาระขึ้นมาอย่าว่าแต่
 ถูกต้องเลย หรืออย่าว่าแต่ไม่ถูกต้องเลย เอาว่าถูกต้องก็แล้วกัน สมมุติ นะครับ ถูกต้อง
 สมาชิกก็มีสิทธิจะเลื่อนเรื่องอื่นได้ คุณอภิสิทธิ์ผมชี้แจงอย่างนี้ ชี้แจงให้ทราบ
 เพราะฉะนั้นผมไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยว่าที่บรรจุมานี้ถูกต้องหรือไม่ถูกต้อง เนื่องจาก
 สมาชิกเขาจะไม่พิจารณาเรื่องนี้สำหรับวันนี้ ก็มีคนเสนอมา มีผู้รับรองถูกต้อง ผมจำเป็นต้อง
 ต้องขอมติ นะครับ เรื่องมีอยู่แค่นี้ครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาอนุญาตให้สมาชิกที่มาประชุมทราบ
 ก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิกที่เคารพครับ เนื่องจากว่า
 ได้มีสมาชิกขอเลื่อนระเบียบวาระเรื่องหลายเรื่องที่ไม่ได้ นะครับ ขึ้นมาพิจารณา ก่อน
 ซึ่งผมตกลงกับที่ประชุมแล้วว่า จะให้พูดตอนหลัง เพียงแต่ขอมติก่อนว่าจะเลื่อน

ระเบียบวาระเรื่องนี้ไปที่หลังเรื่องอื่นหรือไม่ เพื่อให้เข้าใจในการลงมตินะครับ
 คุณสาทิศยังติดใจอยู่ เชิญครับ

นายสาทิศ วงศ์หนองเตย (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ ผม
 สาทิศ วงศ์หนองเตย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ คือเราจะลงมติ
 ไปเลยโดยที่ไม่มีความชัดเจนอะไรทำไมไม่ได้呢ครับ ท่านประธานกำลังจะลงมติว่า
 ให้เลื่อน แล้วก็ค่อยว่ากันทีหลังว่าเลื่อนอะไร ไม่มีความชัดเจนนะครับว่าที่เสนอขึ้นมา
 ตกลงจะเลื่อนอะไรมาแทนอะไร ท่านประธานครับแล้วเรื่องที่ถูกเลื่อนเอาไปไหน
 แล้วข้อท้วงติงของท่านอภิสิทธิ์ ประธานโทษที่เอ่ยนาม ท่านชัดมาก เพราะว่าเราอยู่
 ในวาระเรื่องรับทราบ แล้วเพื่อนสมาชิกก็เลื่อนวาระเรื่องกฎหมายขึ้นมาแทนที่ก่อน
 คำถามก็คือว่าแล้ววาระรับทราบไปไหน เพราะฉะนั้นถ้าจะดำเนินการต่อต้องมีความ
 ชัดเจนว่าตกลงจะเลื่อนอะไรไปไหนอย่างไร แล้วเรื่องเดิมไปไหนครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เพื่อความชัดเจนนะครับคุณสาทิศ
 ตอบข้อที่ ๑ ว่าเลื่อนอะไรก่อนอะไรหลังนี้呢ครับ เนื่องจากผมด้วยความหวังดี
 เพราะว่าคุณพิณจินเสนอมายาวเหลือเกิน ซึ่งผมจะอ่านทีหลังก็ได้ นี่เพิ่งเสนอตามขึ้นมา
 ทางคุณชินวรณ์ก็บอกว่าขอเป็นเรื่องของชินวรณ์ก่อนได้ไหม ที่คุณชินวรณ์เห็นว่า
 มีความสำคัญ ผมบอกเขาอย่างนี้ดีกว่า ถ้าที่ประชุมส่วนใหญ่เห็นว่าเลื่อน แล้วผม
 ค่อยถามอีกทีหนึ่ง คือสรุปว่าไม่พิจารณาเรื่องนี้ละวันนี้ แต่พิจารณาเรื่องอื่น เรื่องอื่น
 เดี่ยวค่อยว่าอีกทีหนึ่งว่าจะเอาเรื่องไหนก่อน นี่คือผมพยายามทำให้ที่ประชุมเข้าใจง่าย
 ในการโหวต คุณสาทิศ ประการที่ ๑ นะครับ ชี้แจง ประการที่ ๒ ถามว่าเลื่อนแล้ว
 เรื่องเดิมไปไหน ไม่ไปไหนหรือครับ มันก็คาอยู่นั่นแหละ คราวหน้าก็พิมพ์ไปกับ
 พวกนี้แหละ รับทราบนะครับ ก็จะมาอยู่ในที่นี้อีกทีหนึ่ง ก็อยู่อย่างนี้ ไม่ไปไหน
 นะครับ แล้วคราวหน้าเราจะพิจารณา ไม่พิจารณากี่ว่ากันอีกทีหนึ่ง ซึ่งเป็นเรื่องของ
 สมาชิกว่าตกลงเรื่องนี้ขัดกฎหมาย ขัดกฎหมายแล้วทำอย่างไร ให้ถอนออกไป ก็แล้วแต่
 มติของสภา หรือว่าจะส่งไปที่ไหนก็แล้วแต่มติของสภา หรือจะเอาว่าต้องไว้ก่อน
 เหมือนเรื่องอื่นที่ถูกดองก็มีอยู่ ไม่ใช่ไม่เคยทำกัน นี่ผมไม่ได้ไปพูดในทำนองว่า
 ควรจะเป็นอย่างไร แต่พูดให้รู้ว่หน้าตาของการทำงานในสภาเป็นอย่างไร คุณจะ

สผ ๗/๒๕๔๖ (ส. นิติบัญญัติ)

น.กัศสร ๑๖/๓

เข้าใจว่าไปอยู่ตรงไหน จะได้ว่าอยู่ตรงไหน อยู่ที่เดิมครับ ไม่ได้ไปไหนหรอกครับ
คุณอภิสิทธิ์ยังติดใจอะไรอีก เชิญครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ผมอยากจะเรียน ท่านประธานนะครับว่าจริง ๆ การเลื่อนหรือการเปลี่ยนแปลงระเบียบวาระเราก็ทำกันโดยปกติ นะครับ แต่ส่วนใหญ่แล้วการจะเลื่อนหรือจะเปลี่ยนแปลงระเบียบวาระเป็นเรื่องของเรื่อง พิจารณา เช่นว่าจะพิจารณากฎหมายฉบับใดก่อนหลัง จะเอาเรื่องที่กรมการพิจารณา เสร็จแล้วมาก่อนหรือจะเอาเรื่องที่เป็นเรื่องด่วนขึ้นมาก่อน แต่ว่าที่ผ่านมาเราไม่ค่อยมาเลื่อน เข้าไปถึงเรื่องประธานแจ้งต่อที่ประชุมนะครับ หรือแม้กระทั่งการรับรองรายงานการประชุม ครับ ผมเห็นทุกครั้งที่เวลาที่มีใครเสนอจะเลื่อนระเบียบวาระที่เป็นญัตติขึ้นมา ท่านประธาน จะบอกขอให้ผมแจ้งที่ประชุมให้เสร็จก่อน ขอรับรองรายงานการประชุมให้เรียบร้อยเสียก่อน และผมคิดว่านัน้ถูกต้องครับ ผมว่าเราอย่ามาสร้างประเพณีใหม่เลยครับเพื่อเลี่ยงปัญหานี้ครับ ในเมื่อท่านประธานกล้าบรรจุรายงานนี้เข้ามาท่านต้องกล้ายืนยันสิครับว่าที่บรรจุมานี้ ถูกต้องแล้ว ถ้าท่านไม่อยากจะใช้อำนาจท่านประธาน ท่านก็ต้องถามที่ประชุมว่าที่ประชุม เห็นว่าเอาเข้ามาได้หรือไม่ เอาปัญหานี้ให้ชัดเจนเสียก่อนครับ อย่าทำให้เราต้องมีปัญหานี้ไป ทุกการประชุมจากนี้ไปนะครับ มิฉะนั้นต่อจากนี้ไปเราจะเลี่ยงปัญหานี้เราต้องเลื่อนญัตติขึ้นมา แฉงรายงานตรงนี้หมด ต่อไปต้องมาเลื่อนด้วยว่าขอรับรองรายงานการประชุมก่อนการรับทราบ ตรงนี้หรือไม่ เป็นบรรทัดฐานที่ไม่ดีเลยครับท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณวิสารเชิญเลยครับ ขอเป็นคนสุดท้ายนะ เดี๋ยวผมจะลงมติแล้ว เพื่อนเขารออยู่

นายวิสาร เตชะธีราวัฒน์ (เชียงใหม่) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ต่อประเด็นวาระรับทราบ ๒.๒ นะครับ ผมขออนุญาตจะขอเสนอปรึกษาหารือท่านประธาน อย่างนี้ได้ไหมครับ ในกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับ อำนาจหน้าที่ขององค์กรต่าง ๆ ตามรัฐธรรมนูญ ให้องค์กรนั้นหรือท่านประธานรัฐสภาเสนอ เรื่องพร้อมความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัยจะจบเรื่องครับ ผมเรียน ท่านประธานเป็นเหตุผลประกอบอย่างนี้ครับ ระยะเวลาที่เราใช้รัฐธรรมนูญมาประมาณ ๖ ปี นี้ครับเราก็เห็นว่าองค์กรอิสระก็ดี หรือว่าหน่วยงานต่าง ๆ ในกฎหมายรัฐธรรมนูญของ ประเทศไทยเนี่ยะครับ มีเยอะกว่าหลาย ๆ ประเทศที่เขาทำกันอยู่ และเราต้องยอมรับความจริง

อยู่อันหนึ่งก็คือว่า ความขัดแย้งในระหว่างการบังคับใช้กฎหมาย นักกฎหมายทราบดีนะครับ ใครที่คิดว่าจะเป็นประโยชน์กับตัวเองก็ตีความเข้าข้างตัวเอง ใครที่คิดว่าอันไหนที่จะเป็นประโยชน์ก็ใช้ไป ผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานว่า ถ้าเราใช้อำนาจของท่านประธาน รัฐสภาในกรณีอย่างนี้นะครับจะจบเรื่องครับ เพราะว่าเดี๋ยวนี้เราวินิจฉัยกันถึงว่าเรื่องอยู่ในศาล ฝ่ายนิติบัญญัติสามารถจะรับทราบหรือพิจารณาเรื่องนี้ได้หรือไม่ ประเด็นที่ผมเห็นจริง ๆ แล้ว ผมเชื่อว่าทุกฝ่ายปรารถนาดีกับบ้านเมือง ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายทางคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน หรือว่าฝ่ายรัฐบาล แต่สิ่งหนึ่งที่ผมอยากกราบเรียนว่าผมเชื่อมั่นในคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน ชุดนี้นะครับ แต่ว่าเมื่อดูจากรายงานแล้วนี้ครับ ใครอ่านก็ดูว่าท่านทำหน้าที่เหมือนเป็นฝ่ายค้าน หรือเปล่า ทำไมไม่ใช้วิธีการประสานงาน ไม่ว่าจะเป็นการประสานงานกับฝ่ายปฏิบัติ หรือฝ่ายรัฐบาลโดยชัดเจน ยกตัวอย่างในการเขียนรายงานฉบับนี้นะครับ ท่านก็ใช้คำพูด บอกว่า รัฐบาลสั่งการ รัฐบาลดำเนินการรุนแรงกับพี่น้องประชาชน และที่สำคัญที่สุดยิ่งไปกว่านั้นก็คือ ใช้คำพูดว่าเป็นโครงการท่อแก๊สไทย - มาเลเซีย ซึ่งผมไม่เห็นด้วยครับ สิ่งที่ผม ต้องกราบเรียนท่านประธานเรื่องนี้ก็คือว่า ถ้าตำรวจหรือว่าข้าราชการของรัฐบาลไปล่วงละเมิด สิทธิของชาวบ้าน ท่านทำไปสิครับ แต่ว่าเรื่องที่เป็นสนธิสัญญาระหว่างประเทศซึ่งเป็นรัฐบาล ชุดที่แล้วนี้เขารับมาแล้ว แต่ว่าไปโทษรัฐบาลว่ารัฐบาลทำรุนแรง ผมว่าตรงนี้ต้องแยกกันให้ชัด ในหน้าที่ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน ผมเห็นว่าตรงนี้เป็นความขัดแย้งในระหว่าง ฝ่ายคณะกรรมการองค์การอิสระและฝ่ายศาลเราเองกับฝ่ายนิติบัญญัติ ผมเห็นควรเสนอ ท่านประธานว่า ท่านน่าจะใช้ตรงนี้แล้วก็ไปทางออกที่ดีที่สุดครับ ขอบพระคุณครับ

ท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คืออย่างนี้นะครับท่านสมาชิกครับ ที่คุณวิสาร พูดนี้มันเป็นอำนาจของสภาทำได้อยู่แล้ว แล้วประธานสภาทำได้ ซึ่งที่คุณอภิสิทธิ์ท้วงติง นี้นะครับ เราสามารถมีทางออกได้แบบนี้ แต่ว่าทำไมผมไม่ยืนยันว่าผมทำถูกหรือทำผิด การที่ประธานสภาบรรจุระเบียบวาระนี้นะครับ ผมบอกแล้วว่าแต่ทำถูกเลย สมาชิกยังมี สิทธิให้เลื่อนไม่พิจารณาได้ เพราะฉะนั้นถ้าสมาชิกเห็นว่าตรงนี้น่าจะขัดกับรัฐธรรมนูญหรือ ขัดกับตัวกฎหมายของเขาเอง เป็นการขัดแย้งระหว่าง ๒ องค์กร คือองค์กรรัฐสภากับองค์กร สิทธิมนุษยชน สิทธิมนุษยชนเชื่อว่าเขาสามารถทำได้และรายงานสภาเพื่อให้รัฐบาล

ดำเนินการต่อไป ทางสภาผู้แทนราษฎรบอกว่า เอ๊ะ รายงานอย่างนั้นมันทำไม่ได้ เอาเข้ามาได้
อย่างไร เพราะมีปัญหาคาราคาซังอยู่ที่ศาล อันนี้ล่ะครับเป็นการขัดแย้งระหว่าง ๒ องค์กร
ชัดเจน -----

เพราะฉะนั้นถ้ามีความเห็นอย่างคุณวิสาร มันต้องเสนอเป็นญัตติมาระหว่างพวกเราพูดกัน นะครับ ก็เสนอญัตติส่งไปให้ศาลรัฐธรรมนูญตีความ เป็นมติของสภาก็ได้หรือจะไม่ส่งไปให้ รายงานกันเลย วันนี้เลยก็ได้ เพราะว่าคณะกรรมการก็มารออยู่ข้างหลังแล้ว แต่ถ้าสภามีมติว่า ให้ส่งไปศาลรัฐธรรมนูญ เมื่อมติเป็นอย่างนี้ สภาก็ดำเนินการตามมติที่สภาเสนอไป เรื่องอย่างนี้ วุฒิสภาก็เคยทำมาแล้วไม่ใช่ไม่เคยทำนะครับ เขาระหว่างพิจารณา เมื่อหาข้อยุติไม่ได้ เอ๊ะ ชักสงสัยว่ามันชัดหรือไม่ชัด ทำได้หรือไม่ได้ เขาก็มีมติส่งไปที่ศาลรัฐธรรมนูญ เขาก็เคย ทำมาแล้ว แต่น่าเสียดายที่คุณวิสารนี่นะครับเสนอมาไม่มีผู้รับรองและก็เสนอข้อบัญญัติ ของคุณพินิจไม่ได้ เพราะฉะนั้น ๒ คนนี้ก็หาทางแก้กันเอง อยู่พรรคเดียวกัน ชักเดียวกัน คุณจะทำอย่างไร ผมคิดว่าจะเป็นอย่างนั้นมากกว่าหรือคุณอภิสิทธิ์จะเสนอเอง ส่งศาลรัฐธรรมนูญ เดี่ยวผมจะขอผู้รับรองครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ผมอยากจะให้ทบทวน ความเห็นของเพื่อนสมาชิกที่ตั้งประเด็นขึ้นมาแต่แรกนะครับว่าด้วยความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ ท่านมี ๒ ประเด็นครับ ผมไม่ติดใจสิ่งที่ท่านประธานกล่าวเมื่อสักครู่ ในกรณีที่จะได้แย้งกันว่า คดีที่อยู่ในศาลนี้เป็นปัญหากับรายงานหรือไม่ นั้นหมายความว่าถ้าเราจะรับทราบรายงาน ฉบับนี้หรือมีผู้ใดเห็นว่ารายงานฉบับนี้ไปดำเนินการในเรื่องซึ่งขัดกับรัฐธรรมนูญ ส่งตีความ อันนั้นทำได้ครับ แต่ว่าอีกประเด็นหนึ่งซึ่งเพื่อนสมาชิกหยิบยกขึ้นมาก็คือว่า รายงานลักษณะนี้ ไม่ใช่รายงานเพื่อรับทราบ จึงไม่สามารถพิจารณาได้ในสมัยประชุมนี้ เพราะเป็นสมัยประชุม นิติบัญญัติ ตรงนี้ต่างหากครับที่ผมขอคำวินิจฉัยหรือคำยืนยันจากท่านประธาน และปัญหานี้ ก็ยังไม่หมดไป และผมคิดว่ามันไม่ถูกต้องครับ ถ้าเราคิดว่าการจะบรรจุเรื่องอย่างนี้ทำได้ หรือไม่ เราไม่แน่ใจก็เลยใช้วิธีเลื่อนระเบียบวาระขึ้นมาเพื่อปิดปัญหาให้พ้นตัวไป ผมว่าเรื่องนี้ มีนัยสำคัญครับว่า เราต้องเอาให้ชัดว่าสถานะของรายงานฉบับนี้คืออะไร ท่านประธานบรรจุ มาเป็นวาระเพื่อทราบด้วยเหตุผลอะไร

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ก็ชี้แจงนะครับว่า สิ่งที่ประธานสภาบรรจุ นี้ครับ ก็บรรจุตามกฎหมายหรือวาระระเบียบที่เกี่ยวข้องอยู่ ส่วนสภาจะพิจารณาหรือไม่ก็เป็น เรื่องของสภาที่จะวินิจฉัยกันเอาเอง อย่างกรณีนี้สภาก็เริ่มมี ๒ ความเห็นแล้ว ความเห็นแรก

บอกให้เลื่อนเรื่องอื่นขึ้นมา ความเห็นที่ ๒ ก็บอก ให้เสนอให้ศาลรัฐธรรมนูญตีความ ส่วนคุณอภิสิทธิ์นี้ก็พูดทำนองว่า ประธานสภาที่ถูกหรือเปล่าให้ชี้แจง ผมคิดว่าผมไม่สามารถจะพูดได้หรือกว่าถูกหรือผิดนะครับ เอาว่าทำไปแล้วนี่สมาชิกจะพิจารณา ไม่พิจารณาก็อยู่ที่สมาชิกนะครับ คุณพิณิจ จันทรสุนทร ครับ

นายพิณิจ จันทรสุนทร (ลำปาง) : ท่านประธานที่เคารพครับ เนื่องจากท่านประธานได้ดำเนินการประชุมมาถึงจะขอมติว่าจะให้เลื่อนระเบียบวาระมา ผมอยากจะขอความกรุณาท่านประธานดำเนินการต่อไปครับ เพราะว่า ณ เวลานี้ญัตติที่ผู้เสนอขอเลื่อนเอา ๔.๕ ขึ้นมาและฟ่วงอีกหลายฉบับนั้นมาถึงตอนที่ว่ามีผู้รับรองถูกต้องแล้ว อยากจะขอประธานกราบเรียนท่านประธานดำเนินการต่อไปครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือไม่เอาอย่างที่ผมแนะนำหรือคุณพิณิจ

จันทรสุนทร คือผมแนะนำ

นายพิณิจ จันทรสุนทร (ลำปาง) : ท่านประธานครับ ลงมติไปก่อนเถอะครับ ก่อนจะยื่นรัฐธรรมนูญอะไรต่าง ๆ ทำเป็นขั้นตอนมา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เปล่า คือไม่ใช่อย่างนั้น คือเลื่อนนะครับ มันมี ๒ เลื่อน คือทางพิณิจ จันทรสมบุรณ์ ให้เลื่อน เลื่อนเป็นพวงเลย เดี่ยวผมก็อ่านก็ได้มีอะไรบ้าง มี ๑๔ ๑๓ ๑๒ ๑๑ นะครับ เท่าที่ขานมานะครับ ทีนี้ทางคุณชินวรณ์ก็ขอ ๔.๕ ทีนี้ผมคิดว่าต้องให้เป็นขั้นตอนก่อน คือเอาเลื่อนหรือไม่เลื่อนดีไหม ขั้นตอนหนึ่ง เลื่อนแล้วจะเอาอย่างที ๑๔ ๑๓ ๑๒ หรือจะเอา ๔.๕ ค่อยอีกทีหนึ่ง ไม่เสียเวลาหรอก มันแค่กต เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย เท่านั้นเองนะครับ สมาชิกครับ เข้าใจทุกคนแล้วนะครับ ผมขอลงมติที่ประชุมว่า ใครมีมติเห็นว่าควรเลื่อนเรื่องรับทราบออกไป เอาเรื่องอื่นที่ทั้ง ๒ ท่านรอพิจารณาอยู่ขึ้นมาพิจารณาก่อนโปรดลงมติว่าเห็นด้วย ถ้าใครเห็นว่าควรพิจารณาเรื่องรับทราบ กตคำว่า ไม่เห็นด้วย เชิญเลยครับ ใครเห็นว่าควรพิจารณาเรื่องอื่นได้แล้ว ก็กตคำว่า เห็นด้วย ใครคิดว่าควรจะพิจารณาเรื่องรับทราบต่ออย่างเดิม ก็กตคำว่า ไม่เห็นด้วย นะครับ เพื่อความเข้าใจอันดีนะครับ

(สมาชิกทำการเลียบบัตรแสดงตนและกตปุมลงคะแนน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ผมปิดการลงมตินะครับ ขอเจ้าหน้าที่ส่งมติ
มาด้วยครับ ที่ประชุมครับ เลื่อนนะครับ ๓๐๔ ไม่เลื่อน คือพิจารณาต่อไป ๙๒ งดออกเสียง ๗
ก็เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติให้เลื่อนการพิจารณาเรื่องนี้ไปก่อน คือเลื่อนเรื่องอื่นขึ้นมาพิจารณา
นะครับ

เรื่องอื่นที่จะพิจารณานี้ครับ ทางคุณพินิจ จันทร์สมบุญร์ ขานอีกครั้งนะครับ
มีเรื่องอะไรบ้างครับ ฟังให้ดีนะครับ ช้า ๆ ครับ

นายพินิจ จันทรสมบุรณ์ (บัญญัติรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพครับ เรื่องที่จะขอเลื่อนขึ้นมาพิจารณาคือเรื่องแรกคือเรื่องด่วนที่ ๑๔ แล้วก็ตามด้วย
เรื่องด่วนที่ ๑๓ เรื่องด่วนที่ ๑๒ เรื่องด่วนที่ ๑๑ แล้วก็ตามด้วยเรื่องที่คณะกรรมการพิจารณา
เสร็จแล้ว ๔.๕ แล้วก็วกมาเรื่องด่วนที่ ๑๖ ที่ ๑๗ ที่ ๑๘ ที่ ๑๙ เพราะเป็นกฎหมายพวงครับ
ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิยกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้องนะครับ เชิญคุณชินวรณ์ครับ

นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพครับ ก่อนที่
จะได้เสนอญัตติผมอยากเรียนอย่างนี้ครับ เมื่อที่ขอประธานโทษคุณพินิจได้บอกว่ามี การเลื่อน
เป็นพวง แต่ว่ามีวาระที่ ๔.๕ ด้วยครับ เพราะฉะนั้นไม่จำเป็นต้องลงมติ ถ้าหากว่าทางคุณพินิจ
จะรับในหลักการคือว่าให้เริ่มต้นจาก ๔.๕ ก่อน เพราะเป็นเรื่องที่กรรมาธิการร่วมพิจารณา
เสร็จแล้ว เพราะผมคิดว่าเรื่องเกี่ยวกับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู โดยเฉพาะเรื่อง
บัญชีเงินเดือนครูนั้นเป็นที่สนใจและเป็นเรื่องเร่งด่วนในเรื่องการปฏิรูปทางการศึกษา ผมอยาก
ให้ท่านประธานได้เรียนถามคุณพินิจก่อนว่าจะยินดีให้ ๔.๕ ขึ้นมาเริ่มต้นใหม่ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถามคุณนะ คุณเอาเลย เอาไหม เอาที่ขอผู้รับรอง
ครับ เชิญครับคุณชินวรณ์ครับ

นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ (นครศรีธรรมราช) : ถ้าคุณพินิจให้เลื่อนมาเป็น
๔.๕ นี้ไม่ต้องลงมติครับ ผมจะเรียนหารือกับท่านประธานก่อน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ให้ผมถามหรือ

นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ (นครศรีธรรมราช) : ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณพินิจ

นายพินิจ จันทรสมบุรณ์ (บัญญัติรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพครับ คือเรื่องนี้
ผมได้ประสานงานกับทางวันนั้นผมเรียนให้ทราบว่ายืนยัน เพราะว่าท่านรัฐมนตรีจรินทร์ก็อยู่
ท่านนริศก็อยู่ แล้วก็อยู่ในห้องผู้นำฝ่ายค้านก็อยู่หมดวันนั้นนะครับที่ประสานงาน และเอกสาร
ก็ส่งแล้วจึงขอยืนยันว่า ๑๔, ๑๓, ๑๒, ๑๑ นี้เป็นเรื่องที่วุฒิสภาพิจารณาเสร็จแล้วนะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เขายืนยัน คุณชินวรณ์เสนอเลยครับ

นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ (นครศรีธรรมราช) : ผมขอเสนอเลื่อนวาระ ๔.๕ เรื่องร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูที่ผ่านกรรมาธิการร่วม ขอผู้รับรองครับ (มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับรองถูกต้องครับ ท่านสมาชิกครับเนื่องจากขณะนี้สมาชิกขอเลื่อนระเบียบวาระเป็น ๒ ฝ่าย ฝ่ายแรกก็คือทางคุณพินิจ จันทรสมบุญณ์ ซึ่งได้บอกแล้วว่าเลื่อนอะไรบ้างนะครับ อีกฝ่ายหนึ่งคือคุณชินวรณ์นะครับ ผมจะขอมตินะครับ ก่อนขอมติ เดี่ยวคุณสนั่นมีอะไรเชิญเลยครับ

นายสนั่น สุธากุล (สตูล) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม สนั่น สุธากุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสตูล พรรคประชาธิปัตย์ ก่อนที่จะลงมติกระผมขออนุญาตใช้สิทธิอภิปรายสนับสนุนญัตติ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายสนั่น สุธากุล (สตูล) : ครับผม ท่านประธานที่เคารพครับ ความจริงในเรื่องของร่าง พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งเป็นเรื่องที่ผ่านมาการพิจารณาของคณะกรรมาธิการร่วม และบรรจุอยู่ในระเบียบวาระที่ ๔.๕ นั้นเป็นเรื่องที่มีความสำคัญ ซึ่งทางฝ่ายรัฐบาลเองก็ได้เรียนต่อที่ประชุมแห่งนี้ว่าเป็นเรื่องที่ทางฝ่ายรัฐบาลก็เห็นว่ามีมีความสำคัญอยากให้เลื่อนขึ้นมาเหมือนกัน แต่อย่างไรก็ตามครับ ผมอยากจะกราบเรียนกับท่านประธานว่าการเลื่อนโดยที่ฟ่วงเขากฎหมายฉบับอื่นขึ้นมาอีกหลายฉบับแล้วก็กฎหมาย พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษานั้น เป็นฉบับท้ายสุดที่จะต้องเลื่อนขึ้นมาพิจารณานั้น ผมคิดว่าเป็นสิ่งที่แสดงถึงความไม่จริงใจครับ ในการที่จะผลักดันกฎหมายระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษานี้ออกไปใช้บังคับโดยเร็ว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่จริงใจ ใส่ร้ายนะ

นายสนั่น สุธากุล (สตุล) : ท่านประธานครับ การที่ผมกล่าวเช่นนั้นไม่ใช่ผมกล่าวลอย ๆ ครับ แต่เป็นการกล่าวเพื่อที่จะสนับสนุนข้ออภิปรายของผมหรือคำกล่าวหาของผมที่มีมาก่อนหน้านี้ แล้วก็เป็นการกล่าวหาที่มีเหตุผลสนับสนุนมาโดยตลอดว่าถ้ารัฐบาลมีความจริงใจที่จะปฏิรูปการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของการพัฒนาวิชาชีพครูให้เป็นวิชาชีพชั้นสูงนั้นเป็นเรื่องที่จะต้องแสดงออกมาให้เห็นเป็นรูปธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะต้องผลักดันการปฏิรูปไปสู่การเปลี่ยนแปลงที่เป็นระบบครบกระบวนการ ซึ่งการเปลี่ยนแปลงที่เป็นระบบครบกระบวนการนั้นเป็นสิ่งที่กฎหมายการศึกษาแห่งชาติได้บัญญัติวางหลักเกณฑ์ วางกรอบเวลาไว้อย่างชัดเจนแล้ว แต่ที่ผ่านมาเหตุผลหรือสิ่งสนับสนุนประการที่ ๑ ที่บ่งบอกว่าไม่จริงใจก็คือว่าแทนที่จะได้ผลักดันการออกกฎหมายทั้งหลายมารองรับการปรับเปลี่ยนทุกอย่างทั้งในเรื่องของระบบบุคลากรโดยการออกกฎหมายมารองรับให้ทันกรอบเวลานั้น ก็ปรากฏว่าถูกละเลยมาโดยตลอดและกฎหมายนั้นก็ออกมาไม่เสร็จตามกำหนดเวลา แล้วก็เกิดผลกระทบมาจนถึงปัจจุบันนี้ และที่สำคัญก็คือว่ากฎหมายที่รัฐบาลเองได้พยายามผลักดันแม้ว่าบางฉบับได้ออกมาใช้บังคับเป็นกฎหมายผ่านความเห็นชอบของสภานี้ไปแล้ว เช่น พ.ร.บ. สภาครูและบุคลากรทางการศึกษา หรือ พ.ร.บ. ระเบียบบริหารการกระทรวงศึกษาธิการที่ออกไปใช้บังคับก่อนหน้านี้ ก็ไม่สามารถที่จะรองรับการปรับเปลี่ยนหรือการปฏิรูประบบครูและบุคลากรทางการศึกษาให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของ พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจุดมุ่งหมายหลักที่เราอยากจะปรับหรือปฏิรูประบบครูและบุคลากรทางการศึกษาให้เป็นวิชาชีพชั้นสูงที่มีจรรยาบรรณ มีมาตรฐานวิชาชีพ ซึ่งขณะนี้ได้วางหลักเกณฑ์ดังกล่าวไว้ใน พ.ร.บ. สภาครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ใช้บังคับแล้ว แต่อย่างไรก็ตามท่านประธานที่เคารพครับ กฎหมายดังกล่าวนี้วางหลักการเป็นวิชาชีพชั้นสูงกับครูไว้ก็จริง แต่ครูไม่สามารถที่จะเข้าสู่ระบบตำแหน่งและได้รับผลประโยชน์ตอบแทนให้สอดคล้องกับเป็นวิชาชีพชั้นสูงได้เลย ทั้งนี้ก็เพราะว่ากฎหมายที่ว่าด้วยเรื่องระบบบุคลากรนั้นยังไม่ได้ออกมาใช้บังคับ ซึ่งกฎหมายฉบับดังกล่าวนี้ก็คือ พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่เรา กำลังพูดถึงกันอยู่ ความจริงกฎหมายฉบับนี้ท่านประธานครับ สภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้ได้มีมติโดยกรรมวิธีการวิสามัญที่ตั้งโดยสภาไปพิจารณาจัดทำบัญชีเงินเดือนแนบท้ายขึ้นมาเพื่อให้

กฎหมายสมบูรณ แต่ก็ถูกเสียงข้างมากของสภาแห่งนี้ดึงออกไป เมื่อเข้าสู่การพิจารณาของ วุฒิสภา วุฒิสภาก็เพิ่มเข้ามาอีก และทำที่สุดสภาของเราก็ดังกรรมาธิการร่วมเพื่อหาข้อยุติ มติของคณะกรรมาธิการร่วมซึ่งประกอบไปด้วยฝ่ายรัฐบาลด้วย วุฒิสภาด้วย สภาผู้แทนราษฎร ด้วย เราก้เห็นชอบร่วมกันด้วยเสียงข้างมากกว่ากฎหมายฉบับนี้จะต้องเป็นไปตามมติของ คณะกรรมาธิการร่วมคือมีเรื่องว่าด้วยบัญชีเงินเดือน เงินวิทยฐานะ และในสวนที่สำคัญ ดังกล่าวนี้ให้อยู่ในร่างกฎหมายฉบับนี้ เพราะฉะนั้นการหาข้อยุติเพื่อที่จะให้กฎหมายฉบับนี้ มีผลบังคับใช้โดยเร็วเป็นเรื่องจำเป็นครับ เพราะถ้ากฎหมายฉบับนี้ไม่ออกไป พ.ร.บ. ระเบียบ บริหารกระทรวงศึกษาธิการที่ออกไปใช้บังคับในขณะนี้มันแบ่งได้เฉพาะเขตพื้นที่ครับ ตัวบุคลากรที่จะไปรับผิดชอบในการบริหารก็ดี ปฏิบัติหน้าที่ก็ดี ตั้งแต่ ผอ. เขตพื้นที่ลงไป ไม่สามารถที่จะเข้าสู่ตำแหน่งได้อย่างเป็นทางการ เป็นเพียงการรักษาการไปชั่วคราวเท่านั้นเอง ซึ่งการรักษาการชั่วคราวนั้นก็ไปตามบทเฉพาะกาลที่ไม่มีตัวบทยู่ใน พ.ร.บ. ระเบียบ กระทรวง ซึ่งเราเรียกกันว่าบทเฉพาะเกินครับ ที่ทำให้มีตำแหน่ง ผอ. รักษาการอยู่ในขณะนี้ เพราะฉะนั้นเรากำลังหวังที่จะเห็นการปรับเปลี่ยนหรือการปฏิรูปการศึกษาในระดับเขตพื้นที่ ให้ไปสู่จุดมุ่งหมายของการปฏิรูปการศึกษาอย่างแท้จริง เขตพื้นที่เป็นเรื่องใหม่ เป็นเรื่องที่จะต้องอาศัยการขับเคลื่อนอย่างจริงจังเป็นระบบ แต่เขตพื้นที่ไม่มีระบบบุคลากรไปรองรับ ผมคิดว่าตรงนี้เป็นเรื่องที่รัฐบาลไม่น่าจะมองข้ามถึงความสำคัญครับ ควรจะขับเคลื่อนผลักดัน ให้การปฏิรูปดังกล่าวให้ครุได้เข้าสู่ตำแหน่งที่แท้จริง ปฏิบัติหน้าที่ได้ตามอำนาจหน้าที่ตาม กฎหมายอย่างแท้จริงและจะได้ขับเคลื่อนการปฏิรูปอย่างแท้จริง ถ้ารัฐบาลมีความจริงใจครับ ผมคิดว่าสิ่งที่รัฐบาลควรทำในขณะนี้ก็คือเคารพการตัดสินใจของรัฐสภาซึ่งประกอบไปด้วย ทั้งสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา แล้วก็มีตัวแทนของรัฐบาลอยู่ด้วย นั่นก็คือเอาตามร่างที่ผ่าน ความเห็นชอบของกรรมาธิการร่วมนะครับ แล้วก็จะต้องมีกฎหมายนี้ออกมาใช้บังคับเพื่อรองรับ การปฏิรูปอย่างแท้จริงครับ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าถ้ารัฐบาลจะแสดงความจริงใจนะครับ ในขณะนี้ก็ควรจะหยิบกฎหมายฉบับนี้ตามวาระที่ ๔.๕ ขึ้นมาพิจารณาก่อนเป็นอันดับแรกครับ ส่วนเรื่องอื่น ๆ นั้นควรจะยกไว้พิจารณาในโอกาสต่อไปครับ ขอขอบพระคุณครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณอดิศรครับ

นายอดิศร เพียงเกษ (บัญญัติรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม อดิศร

เพียงเกษ บัญชีรายชื่อจากพรรคไทยรักไทย สำหรับประเด็นการเลื่อนระเบียบวาระนะครับ ผมคิดว่าสภาแห่งนี้ก็คงคิดไม่ต่างกัน ทาง ส.ส. ชีกรัฐบาลก็เห็นความสำคัญของการปฏิรูปการศึกษาเช่นกัน แรกสุดเราจะพิจารณาหยิบยกเอากรณีวุฒิสมาชิกแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน อันนี้ก็เป็นกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาเช่นกัน แต่ทั้งนี้เพื่อให้เกิดการประสานงาน การทำงานในสภาเป็นไปด้วยความราบรื่น สิ่งที่ผ่านมาถ้ามีอะไรประสานงานที่ น มั่นหายผมต้องขอประทานโทษนะครับ ต่อไปเราจะได้ประสานงานในการทำงานในสภาให้ดีขึ้น บางอย่างถ้าทำผิดพลาดไปผมต้องขอโทษ แล้วก็โอกาสในการทำงานประสานงานกันต่อไปคงจะไม่เคร่งและไม่ตึงกันเกินไปนะครับ เพื่อให้บรรยากาศที่บรรดาข้าราชการครูทั้งหลายมาวันนี้ ผมจะขอรับรองคุณพินิจว่าให้พิจารณา ๔.๕ ไปตามที่พวกเราเห็นตรงกัน หลังจากนั้นก็ให้เป็นไปตามที่คุณพินิจ จันทรสมบุรณ์ เป็นคนพิจารณาครับท่านประธานครับ เพื่อให้การทำงานในสภาเรื่องเล็กเรื่องน้อยปะทะกันบ้างเรื่องธรรมดาครับ แต่วันนี้ก็ขออนุญาตที่จะให้เป็นไปตามว่าเอาวาระ ๔.๕ คือผมจะไม่ล้วงลึกว่ามันเป็นอย่างไรมากนะครับ การพิจารณานี้ไม่เกี่ยวกับรัฐบาลนะครับ มันเกี่ยวกับกรรมมาธิการ มันเป็นเรื่องของสภา สมาชิกอยากกล่าวเลยไปว่ารัฐบาลอย่างโน้นอย่างนี้ มันเป็นเรื่องของสภาเราที่จะวินิจฉัยนะครับ ต้องขอให้ท่านประธานและผู้ฟังทางบ้านได้เข้าใจด้วย เพราะฉะนั้นผมจึงเห็นด้วยที่จะให้เอา ๔.๕ มาพิจารณา แล้วก็ต่อด้วยคุณพินิจหลังจากนั้นครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอย่างนี้ไหมครับ ผมจะได้ไม่ต้องขอมติ นะครับ ฟังให้ดี นะครับ เดิมที่คุณพินิจเสนอ ๑๔ แล้วก็ต่อ ต่อ ต่อ มี ๔.๕ อยู่ด้วย พอทางนี้จบมีผู้รับรองถูกต้อง คุณชินวรณ์ก็ขอเสนอ ๔.๕ ก่อน นะครับ มีผู้รับรองถูกต้อง แล้วทางคุณอดิศร เพียงเกษ อยู่พรรคเดียวกับคุณพินิจก็ขึ้นมาบอกว่าเพื่อเป็นการอะลุ่มอล่วยการทำงานร่วมกันนี้นะครับ แล้วเห็นความสำคัญตรงกันก็จะเอา ๔.๕ ขึ้นก่อน แล้วจากนั้นก็ เป็นไปตามที่คุณพินิจเสนอ ถ้าเป็นอย่างนี้ก็ไม่ต้องลงมติ นะครับ ถ้าไม่มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอื่น นะครับ คุณชินวรณ์เห็นด้วย นะครับ ถ้าไม่มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอื่น ผมย้ำอีกครั้ง นะครับ ตกกลางว่าสภานี้มีมติให้นำเรื่องด่วน ๔.๕

ขึ้นมาพิจารณาก่อน แล้วต่อด้วยเรื่องที่คุณพินิจได้เสนอไว้และมีผู้รับรองถูกต้องนะครับ
เป็นไปตามนั้นนะครับ

๔.๕ คือร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ ประกอบด้วยทั้งฝ่ายวุฒิสมาชิกและ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนะครับ มาใหม่ครับคณะกรรมการครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายอุทัย พิมพ์ใจชน ประธานสภาผู้แทนราษฎร
ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสมศักดิ์ ปรีศนันท์ทกุล รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : ท่านประธานคณะกรรมการมีอะไรจะแถลงต่อสภาใหม่ครับ เชิญครับ

นางสิริกกร มณีนรินทร์ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร ดิฉัน นางสิริกกร มณีนรินทร์ ประธานคณะกรรมการร่วมกันพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา ได้ลงมติตั้งบุคคลสภาละ ๑๒ ท่านประกอบเป็นคณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๑๗๕ (๓) นั้น มีรายนามแต่ละสภาดังนี้ สภาผู้แทนราษฎร ๑. ร้อยโท กุเทพ ไสกระจ่าง ๒. นายเกรียงไกร ไชยมงคล ๓. นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ ๔. นางผ่องศรี แซ่จิ่ง ๕. นายพงษ์พิช รุ่งเป้า ๖. นายรุ่ง แก้วแดง ๗. ศาสตราจารย์วิจิตร ศรีสอ้าน ๘. นายวิทยา ทรงคำ ๙. รองศาสตราจารย์ วิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ ๑๐. นายสนั่น สุธากุล ๑๑. นางสิริกกร มณีนรินทร์ ๑๒. นายสุทิน คลังแสง ฝ่ายวุฒิสภา ประกอบด้วย ๑. นายคำพันธ์ บ้องปาน ๒. นายชงค์ วงษ์พันธ์ ๓. นายณรงค์ นุ่นทอง ๔. นายบุญทัน ดอกไธสง ๕. นายบุญเลิศ ไพรินทร์ ๖. นายผ่อง เล่งอี้ ๗. นายมนตรี สันทวิชัย ๘. นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ ๙. นายวิชัย ครองยุติ ๑๐. นายวิบูลย์ แซ่มชื่น ๑๑. นายสม ต๊ะยศ ๑๒. นายสุนทร จินดาอินทร์ บัดนี้ คณะกรรมการร่วมกันได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวแล้วเสร็จ จึงกราบเรียนมาเพื่อให้โปรดนำเสนอที่ประชุมสภาพิจารณาต่อไป

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายอุทัย พิมพ์ใจชน ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสมศักดิ์ ปรีศนันทนกุล รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณชินวรณ์ครับ

นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม ชินวรณ์ บุญยเกียรติ พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดนครศรีธรรมราช กระผมต้องขอแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการร่วม ผมขอกราบเรียนท่านประธานว่า ความจริงแล้วผมก็เป็นคณะกรรมการร่วมด้วยครับ แล้วก็ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการร่วมให้เป็น

รองประธานคณะทำงานในการศึกษาร่วมกันระหว่าง ๒ สภา ผมคิดว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายอีกฉบับหนึ่งครับ ท่านประธานครับ ที่จะต้องจารึกเอาไว้ในสภาแห่งนี้ว่า ได้มีการประชุมที่ได้ผ่านการกลั่นกรองของสภาผู้แทนราษฎร และได้ผ่านการกลั่นกรองของสมาชิกวุฒิสภา แต่ในท้ายที่สุดกฎหมายฉบับนี้ไม่ได้รับการยืนยันจากสภาผู้แทนราษฎร จึงไม่สามารถที่จะประกาศใช้เป็นกฎหมายได้ครับ และโดยข้อบังคับของการประชุมสภาก็ต้องตั้งคณะกรรมการร่วม ตามที่ท่านประธานคณะกรรมการได้เรียนชี้แจงต่อสภานี้แล้ว เหตุที่ผมจะต้องเรียนกับท่านประธานสภา ก็เพราะว่า เนื่องจากกฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายหลักที่เกี่ยวข้องกับการปฏิรูปทางการศึกษาครับ ในจำนวน ๓ ฉบับนั้นผมคิดว่าฉบับนี้เป็นฉบับสำคัญที่จะขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาให้เกิดความสำเร็จ แต่ที่น่าแปลกใจว่ากฎหมายฉบับนี้กลับช้า และที่สำคัญไปกว่านั้นก็คือว่าเมื่อกฎหมาย ๒ ฉบับที่ผ่านไปแล้วคือพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ และพระราชบัญญัติระเบียบสภาครูและวิชาชีพครูผ่านไปแล้ว บุคลากรหรือเพื่อนครูทั่วประเทศก็ตั้งความหวังไว้ เพราะว่ามีสาระสำคัญที่สุดก็คือว่าในกฎหมายฉบับนี้นั้นได้มีบัญญัติเงินเดือนและเงินวิทยฐานะของเพื่อนข้าราชการครูทั่วประเทศแนบท้ายด้วย คำว่า แนบท้าย หมายความว่า เราจะทำกฎหมายเงินเดือนครู เงินวิทยฐานะครูเป็นกฎหมาย คือแนบท้ายพระราชบัญญัตินั้นมีศักดิ์และสิทธิ์เป็นกฎหมายที่เทียบเท่ากับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ประเด็นที่ผมอภิปรายก็คือว่า ผมอยากจะเรียนตามท่านประธานคณะกรรมการนะครับ ท่านประธานครับ ว่าในขั้นตอนของการศึกษาของกฎหมายฉบับนี้ ท่านประธานคงจำได้ครับ ในชั้นสภาผู้แทนราษฎรนั้นได้มีการเสนอร่างขึ้นมาหลายร่างนะครับ ในชั้นร่างของคณะรัฐมนตรีนั้น เดิมทีเดียวคณะกรรมการกลั่นกรองชุดที่ ๔ เห็นด้วยว่าควรจะมีบัญญัติเงินเดือนแนบท้าย ตามที่ได้ศึกษาโดยสำนักงานปฏิรูปทางการศึกษา -----

แต่ว่าตอนที่นำเสนอขึ้นปรากฏว่าไม่ได้เสนอบัญชีเงินเดือนแนบท้ายเข้ามา แต่ว่าร่างของพรรคต่าง ๆ ที่เสนอเข้ามา โดยเฉพาะของพรรคประชาธิปัตย์ได้มีบัญชีเงินเดือนแนบท้าย และก็ผ่านกระบวนการในการศึกษาของสภา ๓ วาระ และเห็นว่าควรมีบัญชีเงินเดือนแนบท้ายนะครับ แต่ว่าในท้ายที่สุดก็ไม่ได้ได้รับความเห็นชอบโดยเสียงข้างมากในสภาแห่งนี้ และก็เป็นที่กล่าวขวัญกันว่าเป็นกฎหมายฉบับแรกที่เป็นบัญชีเงินเดือนที่ถูกเผา และผมเองก็เป็นคนเผาบัญชีเงินเดือนนี้ เหตุผลก็เพราะว่ามีเจตนาว่าจะเป็นการที่แสดงความที่ประท้วงหรืออย่างไรครับ แต่ว่ากระบวนการในการศึกษาในชั้นกรรมาธิการนั้นได้ตั้งคณะทำงานที่ทุกฝ่ายเข้ามามีส่วนร่วม ทั้งสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ทั้งตัวแทนของสำนักงานข้าราชการครู ทั้งตัวแทนของเจ้าหน้าที่การปกครองส่วนท้องถิ่นและกรมตำรวจ และเรายังเห็นว่าเข้าสภาต้องการให้ครูนั้นมีฐานะเป็นวิชาชีพชั้นสูงก็จะต้องมีกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนครูโดยเฉพาะก็คือแนบท้ายไว้ในกฎหมายฉบับนี้ แต่ว่ากฎหมายฉบับนั้นถูกล้มออกไปก็เนื่องจากเสียงข้างมากได้มีความคิดเห็นและออกมาแถลงข่าวว่า เนื่องจากว่าข้าราชการครูชั้นผู้น้อยนั้นไม่ได้รับผลประโยชน์ ท่านประธานที่เคารพครับ ในที่สุดเข้าไปสู่การพิจารณาของชั้นวุฒิสภา วุฒิสภาเห็นว่าตามเจตนารมณ์ของกฎหมายแล้วต้องมีเงินเดือนแนบท้ายพระราชบัญญัติดังกล่าว และเพื่อต้องการที่จะแก้ปัญหานั้นว่าข้าราชการชั้นผู้น้อยนั้นไม่ได้รับผลประโยชน์ จึงได้มีการกำหนดให้มีเงินวิทยฐานะสำหรับครูและศึกษานิเทศก์ ๑,๒๐๐ บาทครับ ส่วนวิทยฐานะอื่นที่เทียบเท่ากับหลักการที่ได้ร่างไว้เดิมคือขั้นชำนาญการ ชั้นเชี่ยวชาญ และขั้นเชี่ยวชาญพิเศษก็เป็นไปตามหลักการเดิมคือ ขั้นชำนาญการนั้นได้รับวิทยฐานะ ๕,๖๐๐ บาท ขั้นเชี่ยวชาญได้รับวิทยฐานะ ๙,๙๐๐ บาท ขั้นเชี่ยวชาญพิเศษได้รับวิทยฐานะ ๑๓,๐๐๐ บาท และในขณะเดียวกันตามระเบียบบริหารกระทรวงศึกษาธิการนั้นเราได้ยกฐานะโรงเรียนให้เป็นนิติบุคคล และตำแหน่งของผู้บริหารโรงเรียนนั้นได้กำหนดเอาไว้ในกฎหมายฉบับนี้ให้เป็นผู้อำนวยการสถานศึกษา ผมอยากจะกราบเรียนทบทวนเพื่อบันทึกไว้ในสภาว่า ในชั้นของการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการกระทรวงศึกษาธิการนั้น วุฒิสมาชิกก็ไปแก้ไขเช่นนี้ ให้เขตพื้นที่การศึกษานั้นเป็นนิติบุคคล แต่ว่าในชั้นสภาผู้แทนราษฎรมายืนยันกลับไม่เห็นด้วย ต้องตั้งกรรมาธิการร่วมกันครับ แล้วผมเป็นคนเสนอแปรญัตติว่าเราก็ไม่เห็นด้วยที่จะให้เขตพื้นที่การศึกษาเป็นนิติบุคคล เพราะจริง ๆ แล้วในการปฏิรูป

ทางการศึกษานั้นเราต้องการให้สถานศึกษานั้นเป็นนิติบุคคล ผมเป็นคนเสนอแปรญัตติเรื่องนี้ขึ้นมา ให้สถานศึกษาเป็นนิติบุคคล ในที่สุดกรรมาธิการร่วม คือที่ประชุมทั้ง ๒ สภาเห็นด้วยว่าให้สถานศึกษานั้นเป็นนิติบุคคล จึงมาถึงวันนี้ที่ฝ่ายรัฐบาลหรือกระทรวงศึกษาธิการไปพูดตลอดเวลาว่า วันนี้ได้มีความก้าวหน้า ยกฐานะโรงเรียนเป็นนิติบุคคล แต่แท้ที่จริงแล้วก็คือร่างของฝ่ายรัฐบาลนั้นไม่เห็นด้วยที่จะให้โรงเรียนเป็นนิติบุคคล มาจากความเห็นของกรรมาธิการร่วม และเมื่อเป็นเช่นนี้โรงเรียนเป็นนิติบุคคลต้องรับผิดชอบในฐานะที่เป็นนิติบุคคลตามกฎหมาย เราเห็นว่าสมควรที่จะมีวิทยฐานะ จึงกำหนดให้รองผู้อำนวยการสถานศึกษานั้นได้รับเงินวิทยฐานะ ๒,๕๐๐ บาท ผู้อำนวยการสถานศึกษานั้น ๓,๕๐๐ บาท ส่วนวิทยฐานะอื่นที่เป็นชั้นชำนาญการ ชั้นเชี่ยวชาญ และชั้นเชี่ยวชาญพิเศษก็ใช้หลักการตามเดิม โดยสรุปก็คือว่า จากร่างของกรรมาธิการชุดนี้ไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงในสาระสำคัญของกฎหมายใดเลย เพียงแต่เพิ่มเติมเข้าไปว่าให้เพื่อนครูชั้นผู้น้อยนั้นได้รับเงินวิทยฐานะ ๑,๒๐๐ บาท พวกกระผมจึงเห็นด้วยและสนับสนุนครับ นอกจากนี้เรายังไปแก้ไขบทเฉพาะกาลมาตรา ๑๓๐ วรรคสี่เพื่อแก้ไขปัญหาให้กับผู้บริหารนอกสถานศึกษา คือตำแหน่งศึกษานิเทศก์อำเภอ ที่ไม่ได้รับการบรรจุตามพระราชบัญญัตินี้เนื่องจากมีการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเรื่องเขตพื้นที่จาก ๒๙๕ เขตพื้นที่ เหลือ ๑๗๕ เขตพื้นที่ ว่าให้สามารถที่จะได้รับการบรรจุโดย คคค. เป็นเฉพาะรายได้ ท่านประธานครับปรากฏว่าตามข่าวนะครับ คณะกรรมการประสานงานกลับมีมติว่าจะไม่เห็นด้วยกับร่างนี้ ผมว่าท่านประธานนั่งประชุมอยู่ตลอด วันนี้ท่านประธานน่าจะยืนยันนะครับ ถ้าท่านประธานกรรมาธิการยืนยันครับท่านประธานครับ ผมคิดว่าสภานี้คงจะพิจารณาได้ง่ายยิ่งขึ้นครับ แล้ววันนี้ผมคิดว่าไม่มีทางเลย เพราะโดยข้อมูลก็ดีว่าไม่เป็นภาระกับรัฐบาลเลยครับ เพราะว่าข้าราชการครูเดิมนั้นเขาก็ไม่ได้รับเงินเดือนโครงสร้างใหม่เป็นโครงสร้างของเงินเดือนข้าราชการพลเรือน เพียงแต่มาจัดแท่งเพื่อให้เป็นไปตามหลักวิทยฐานะเท่านั้นเอง -----

ส่วนข้าราชการชั้นผู้น้อยนั้นได้รับ ๑,๒๐๐ บาทก็จริงครับ แต่ว่าต้องผ่านการประเมินของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่ก่อนและยังต้องใช้เวลาอีก ๒ ปีครับ ผมคิดว่าวันนี้ถ้ารัฐบาลมีความเห็นใจกับเพื่อนข้าราชการครูแล้วบุคลากรทางการศึกษาชั้นผู้น้อยทั่วประเทศ และกับเม็ดเงินที่ไม่ไถ่มาทะเลาะครับ และเขาคงวางแผนการประเมินจากเขตพื้นที่ก่อนจึงสามารถที่จะรับได้ ผมคิดว่าวันนี้ท่านประธานต้องยืนยันและเสียงข้างมากต้องสนับสนุนให้ร่างพระราชบัญญัตินี้ได้ผ่านความเห็นของสภาแห่งนี้ครับ ส่วนว่ารัฐบาลจะไปปรับปรุงแก้ไขกฎหมายในอนาคตอย่างไร รัฐบาลนี้มีเสียงข้างมากพร้อมที่จะทำได้อยู่แล้ว เพราะฉะนั้นประเด็นแรกผมอยากจะได้ฟัง คำยืนยันของท่านประธานกรรมาธิการว่าในฐานะที่ท่านศึกษาความร่วมมือกับ ๒ สภา และผมเข้าใจว่าท่านก็รู้จักกำหนดบทบาท ว่าวันนี้ท่านมานั่งในฐานะประธานคณะกรรมาธิการ ท่านคงตอบเรื่องนี้ให้สภาแห่งนี้ได้มีความชัดเจน ผมขอขอบคุณครับ ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณสนั่นครับ

นายสนั่น สุธากุล (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม สนั่น สุธากุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสตูล พรรคประชาธิปัตย์ ความจริงผมเองก็เป็นกรรมาธิการร่วมพิจารณาร่างกฎหมายฉบับนี้อยู่ด้วย แต่อย่างไรก็ตามผมขออนุญาตที่จะอภิปรายกราบเรียนกับท่านประธานถึงความเห็นเกี่ยวกับเรื่องกฎหมายฉบับนี้สัก ๓ - ๔ ประเด็น ท่านประธานที่เคารพครับ กฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ถือเป็นหัวใจสำคัญของการปฏิรูปการศึกษาก็ว่าได้ ทั้งนี้ก็เพราะว่าในกระบวนการปฏิรูปการศึกษานั้น แม้ว่าเราจะต้องมีการปฏิรูปในหลายส่วนตั้งแต่ระบบโครงสร้าง และในเรื่องของการจัดการเรียนการสอนเรื่องอื่น ๆ แต่เรื่องที่สำคัญที่สุดที่จะขับเคลื่อนทุกส่วนไปสู่เป้าหมายคือคุณภาพการศึกษาของนักเรียนนั่นก็คือผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่โดยตรงในเรื่องของการเรียนการสอน ตลอดถึงผู้สนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ของครูซึ่งทำหน้าที่การเรียนการสอน นั่นก็คือในเรื่องของบุคลากรทั้งระบบนั่นถือว่าเป็นหัวใจสำคัญของการปฏิรูปการศึกษาก็ว่าได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปฏิรูปการศึกษานั้นได้วางหลักไว้ว่าจากนี้ไปเราจะต้องปรับเปลี่ยนหรือพัฒนาวิชาชีพครูให้เป็นวิชาชีพชั้นสูง ซึ่งการปรับเปลี่ยนวิชาชีพครูให้เป็นวิชาชีพชั้นสูงนั้นเป็นเรื่องที่มีใช่เป็นบทบัญญัติของ พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติเท่า นั้น แต่เป็นบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญเลขที่เดี่ยว

ที่ได้มีการกำหนดไว้ มีการบัญญัติไว้ในมาตรา ๘๑ ว่าจะต้องมีการพัฒนาวิชาชีพครู ซึ่ง พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติก็ได้มาขยายความชัดเจนในการที่จะพัฒนาวิชาชีพครูก็คือ การยกฐานะวิชาชีพครูให้เป็นวิชาชีพชั้นสูง ซึ่งการยกฐานะวิชาชีพครูให้เป็นวิชาชีพชั้นสูงนั้น มีทั้งในส่วนที่ว่าด้วยการกำหนดจรรยาบรรณและมาตรฐานวิชาชีพ ซึ่งเป็นเรื่องที่ได้ถูกกำหนดรายละเอียดไว้ว่าจะต้องดำเนินการในเรื่องของการออกไปประกอบวิชาชีพ การกำหนดมาตรฐานวิชาชีพ และการออกไปประกอบวิชาชีพให้กับผู้ที่ทำหน้าที่เป็นครู โดยกฎหมายฉบับที่ผ่านความเห็นชอบของสภานี้ไปแล้วก็คือ พ.ร.บ. สภาครูและบุคลากรทางการศึกษา แต่กฎหมายที่จะทำให้การพัฒนาวิชาชีพครูมีความสมบูรณ์นั้นก็คือกฎหมายที่จะต้องมาปรับเปลี่ยนระบบว่าด้วยครูและบุคลากรให้เป็นระบบที่สอดคล้องกับความเป็นวิชาชีพชั้นสูงก็คือกฎหมายฉบับนี้ การออกกฎหมายฉบับนี้ความจริงแล้วควรจะออกมาพร้อมกันกับ พ.ร.บ. สภาครูและบุคลากรทางการศึกษา และพร้อมกันกับ พ.ร.บ. ระเบียบบริหารกระทรวง และกฎหมายฉบับอื่น ๆ อีกหลายฉบับ -----

แต่อย่างน้อยที่สุด ๓ ฉบับนี้ ควรจะออกมาเป็นชุด ควรจะออกมาเป็นพวง ควรจะออกมา
 พร้อมกันเพื่อที่จะรองรับการปรับเปลี่ยนและพัฒนาวิชาชีพครูให้เป็นวิชาชีพชั้นสูงอย่างแท้จริง
 และสามารถที่จะขับเคลื่อนระบบนี้เพื่อไปสู่เป้าหมายในการยกระดับคุณภาพการศึกษา
 อันเป็นจุดมุ่งหมายสำคัญสูงสุดของการปฏิรูปการศึกษา ท่านประธานที่เคารพครับ
 เป็นที่น่าเสียดายว่าช่วงเวลาที่ผ่านมาเราได้ปล่อยให้เวลาล่วงเลยไปโดยที่ไม่สามารถจะ
 ขับเคลื่อนกฎหมายฉบับนี้ให้ผ่านสภาเพื่อออกมาใช้บังคับพร้อมกับกฎหมายฉบับอื่น
 และให้ทันตามกำหนดเวลาที่ พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติได้กำหนดไว้ ซึ่งตรงนี้เป็นเรื่อง
 ต้องเรียนยืนยันกับท่านประธานว่าผมเสียใจและเสียดายมากที่เราปล่อยให้เวลาล่วงเลยไป
 โดยที่ไม่สามารถจะออกกฎหมายฉบับนี้มาให้ทันเวลา ความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการที่
 เราไม่สามารถจะออกกฎหมายให้ทันตามเวลาที่กฎหมายการศึกษาแห่งชาติกำหนดนั้น
 มันเป็นเรื่องที่ปรากฏชัดเจนอยู่ในวันนี้ครับ เราจะเห็นได้อย่างชัดเจนว่าวันนี้ในส่วนของ
 กระทรวงซึ่งอาจจะไม่เกี่ยวกับกฎหมายนี้โดยตรงก็คือในส่วนของกระทรวงศึกษาธิการ
 ที่มีหน่วยงานที่ตั้งใหม่ภายใต้กระทรวง ๓ ๔ ๕ แห่งนี้ก็กำลังมีปัญหาอยู่ หรือที่สำคัญที่สุด
 ลงไปถึงเขตพื้นที่การศึกษาซึ่งจะเป็นองค์กรที่จัดตั้งขึ้นมาใหม่เพื่อรองรับระบบโดยเฉพาะ
 ระบบที่มีการกระจายอำนาจและรองรับบุคลากรที่เป็นครูและบุคลากรทางการศึกษา
 ตามกฎหมายฉบับนี้ วันนี้ตั้งแต่ ผ.อ. เขตพื้นที่ก็ทำหน้าที่เป็นผู้รักษาการ รอง ผ.อ. ก็
 รักษาการ บุคลากรในเขตพื้นที่ก็สับสนวุ่นวายมีผลมาจากการที่ไม่มีกฎหมายดังกล่าว
 ออกมารองรับพร้อมกันทั้งระบบทั้งชุดก็เลยทำให้เกิดปัญหาขึ้นมา เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้
 เป็นเรื่องที่น่าเสียดายช่วงเวลาที่ผ่านมาที่เราไม่ได้เร่งรัดให้ออกมาทั้งชุดทั้งระบบ
 แต่อย่างไรก็ตามครับท่านประธานที่เคารพครับ วันนี้กฎหมายมาอยู่รอการตัดสินใจ
 ของพวกเราในสภาแห่งนี้ ผมคิดว่านี่เป็นแรงจูงใจที่เราจะต้องใช้จังหวะนี้ครับ เพื่อที่จะผลักดัน
 ขับเคลื่อนให้กฎหมายฉบับนี้ออกมาโดยเร็วเพื่อจะได้ไปใช้ร่วมกันกับ พ.ร.บ. ระเบียบ
 บริหารกระทรวงศึกษาธิการ และ พ.ร.บ. สภาครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ออกไปรออยู่แล้ว
 ให้มีความสมบูรณ์ชัดเจน และการขับเคลื่อนการบริหารจัดการเขตพื้นที่ซึ่งจะต้องทำงาน
 สนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ของโรงเรียนที่เป็นนิติบุคคลนั้นจะได้มีประสิทธิภาพเป็นไปตาม
 เจตนารมณ์ของกฎหมาย ท่านประธานที่เคารพครับ ในประเด็นที่ผมอยากจะกราบเรียน

กับท่านประธานเกี่ยวกับสาระของกฎหมายฉบับนี้มีประเด็นที่สำคัญประเด็นหนึ่งก็คือว่า กฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่ได้เขียนไว้ถึงเรื่องของการที่จะให้มีเรื่องของเงินเดือน เงินวิทยฐานะ เงินประจำตำแหน่งสำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา เป็นกฎหมายที่กำหนดว่าเรื่องของเงินเดือน เงินวิทยฐานะนั้นเป็นเรื่องที่จะต้องจัดให้ สอดคล้องกับระบบตำแหน่งที่มีการแจกแจงและกำหนดใหม่ตามกฎหมายฉบับนี้ ระบบและตำแหน่งของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษานั้นเป็นการจำแนก ตำแหน่งเพื่อที่จะให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษานั้นปฏิบัติหน้าที่ในฐานะ ที่เป็นวิชาชีพชั้นสูง เงินเดือน เงินวิทยฐานะเป็นส่วนที่จะมาเสริมสนับสนุนในการที่จะ ให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษานั้นสามารถที่จะปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างเต็มที่ โดยมีสิ่งตอบแทนที่รัฐจัดให้คือเงินเดือนและเงินวิทยฐานะเป็นสิ่งเกื้อหนุนสนับสนุน ให้ครุณันต์ได้มีความพร้อมในการที่จะรักษาความเป็นวิชาชีพชั้นสูงให้ได้ เพราะฉะนั้น ท่านประธานที่เคารพครับ เรื่องของเงินเดือนและเงินวิทยฐานะนั้นเป็นเรื่องที่จะต้อง ผูกโยงกัน ถ้าหากว่ามีการจำแนกตำแหน่งและระบบตำแหน่งของข้าราชการครูและ บุคลากรทางการศึกษา แต่ในเรื่องของบัญชีเงินเดือน เงินวิทยฐานะไม่ออกมาพร้อมกัน ผมเคยกราบเรียนต่อท่านประธานในที่ประชุมแห่งนี้ ในขั้นตอนของสภาผู้แทนราษฎรว่า มันเป็นเรื่องเหมือนกับที่เราหุงข้าวเสร็จแล้วก็ยกข้าวไปวางต่อหน้าครุไว้ก่อน ในขณะที่ แกงเราไม่ยกไปวางไว้พร้อมกับข้าว จะให้ครุเขากินข้าวได้อย่างเต็มที่อย่างไร การที่จะ ให้เขากินข้าวได้อย่างเต็มที่ก็คือข้าวต้องพร้อม แกงก็ต้องเสร็จ พร้อมทั้งจะให้เขาได้กินไป พร้อม ๆ กัน ไม่ใช่ข้าวสุกแต่แกงไม่เสร็จ หรือแกงเสร็จแต่ข้าวไม่สุก อย่างนี้ก็จะทำให้ ครุณันต์ไม่สามารถที่จะปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างสมบูรณ์ เพราะฉะนั้นผมจึงกราบเรียนว่า การที่จะให้มีบัญชีเงินเดือนและเงินวิทยฐานะแนบท้ายไปพร้อมกับกฎหมายฉบับนี้นั้น ก็เป็นเสมือนกับการทำให้ข้าวสุกไปพร้อมกับแกง ครูสามารถบริโภคได้ทันที ท่านประธาน ที่เคารพครับ ผมอยากจะกราบเรียนกับท่านประธานว่าก่อนหน้านี้ในช่วงที่คณะกรรมการ ร่วมของรัฐสภากำลังพิจารณาอยู่ ผมมีความรู้สึกไม่สบายใจเลยครับ ในขณะที่กรรมการ ร่วมกำลังหาข้อยุติว่าเราจะแนบท้ายบัญชีเงินเดือนกับเงินวิทยฐานะไปหรือไม่ -----

และถ้าเราจะแนบบัญชีเงินเดือนควรจะเป็นอย่างไร บัญชีเงินวิทยฐานะควรจะเป็นอย่างไร ในขณะที่เรากำลังพิจารณากันอยู่ เราก็ระดมความคิดกันจนได้ข้อยุติที่ลงตัวกันทุกฝ่ายว่า เงินเดือนควรจะเป็นเงินเดือนที่เริ่มต้นในขั้นที่สูงเหมาะสมกับความเป็นวิชาชีพชั้นสูง และขั้นสุดท้ายก็ควรจะไปถึงขั้นเพดานสูงสุดที่เทียบเท่ากับขั้นสูงสุดของข้าราชการพลเรือน และนอกจากนั้นเราไม่เอาเปรียบข้าราชการพลเรือนอื่น นั่นก็คือเราเพียงแต่เอาขั้นเงินเดือนจากบัญชีของข้าราชการพลเรือนมาจัดให้เข้าแท่ง เข้าระบบใหม่ที่เป็นระบบวิทยฐานะของเราเท่านั้น และในขณะเดียวกันเงินวิทยฐานะเราก็มีความคิดกันว่าตำแหน่งใดก็ตามที่กฎหมายฉบับนี้กำหนดว่าเป็นตำแหน่งที่มีวิทยฐานะ เช่น สายครูผู้สอนก็เริ่มตั้งแต่ครูครูชำนาญการ ครูเชี่ยวชาญ ครูเชี่ยวชาญพิเศษ หรือสายศึกษานิเทศก์ก็เริ่มตั้งแต่ศึกษานิเทศก์ศึกษานิเทศก์ชำนาญการ เชี่ยวชาญ เชี่ยวชาญพิเศษ สายผู้บริหารก็ตั้งแต่ผู้อำนวยการ ผู้อำนวยการชำนาญการ เชี่ยวชาญ เชี่ยวชาญพิเศษ หรือสายที่เป็นรองผู้บริหาร รองผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการชำนาญการ รองผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ หรือสายผู้บริหารสำนักงานเขตพื้นที่ที่ไล่ขึ้นไปตามลำดับนั้น ตำแหน่งต่าง ๆ เหล่านี้ถ้าตำแหน่งใดมีการกำหนดว่าเป็นตำแหน่งที่มีวิทยฐานะ เรามีความเห็นพ้องต้องกันว่าก็ต้องไปจัดทำบัญชีเงินวิทยฐานะให้ทุกตำแหน่งที่มีวิทยฐานะนั้นได้มีเงินวิทยฐานะของตนเอง หลักก็เป็นอยู่เช่นนั้น และเราก็มีการคุยกันในรายละเอียดว่าแต่ละแท่ง ๆ แต่ละวิทยฐานะนั้นควรจะมีขั้นของเงินวิทยฐานะอย่างไร จนได้ข้อยุติ แต่ท่านประธานที่เคารพครับสิ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนกับท่านประธานว่า ผมมีความรู้สึกไม่สบายใจก็คือทางฝ่ายรัฐบาลเอง ไม่ว่าจะป็นท่านรัฐมนตรีช่วย ซึ่งท่านก็ทำหน้าที่เป็นประธาน หรือที่ปรึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ก็ออกมาพูดในลักษณะที่ว่าหากกรรมาธิการร่วมไปกำหนดเงินบัญชีเงินวิทยฐานะ หรือบัญชีเงินเดือนไว้ไม่ตรงกับที่รัฐบาลต้องการนี้ รัฐบาลก็จะเสี่ยงข้างมากไม่รับรองบัญชีเงินเดือน บัญชีเงินวิทยฐานะดังกล่าว แม้จะผ่านความเห็นชอบของกรรมาธิการร่วมมาก็ตาม รัฐบาลจะไปใช้วิธีการของรัฐบาลโดยการออกกฎศกีกากำหนดเป็นบัญชีเงินวิทยฐานะขึ้นมา รัฐบาลจะไปใช้กระบวนการเพื่อเสนอกฎหมายเงินเดือนเข้าสภาใหม่ การพูดเช่นนี้ในขณะที่เรากำลังทำหน้าที่ของฝ่ายนิติบัญญัติอยู่นั้น ผมอยากจะกราบเรียนกับท่านประธานผ่านไปยังท่านประธานกรรมาธิการครับ ในฐานะที่ท่านก็เป็นรัฐมนตรีอยู่ด้วยว่าเป็นการพูดในลักษณะที่

เคารพบทบาทของฝ่ายนิติบัญญัติกันมากน้อยแค่ไหน ถ้าท่านเคารพบทบาทของฝ่ายนิติบัญญัติ ท่านก็ควรจะได้สงวนท่าทีไว้ก่อนแม้ท่านจะมีความเห็นมีนโยบายของท่านอย่างไร ผมคิดว่าเป็นเรื่องที่รัฐบาลมีอำนาจโดยชอบที่จะทำอย่างไรก็ได้ โดยใช้อำนาจบริหารอยู่แล้ว แต่ท่านก็ควรจะต้องแสดงท่าทีให้เกียรติและเคารพบทบาทของฝ่ายนิติบัญญัติบ้าง เพราะกรรมาธิการร่วมนั้นมีทั้งตัวแทนของวุฒิสภา มีทั้งตัวแทนของสภาผู้แทน และก็มีตัวแทนของฝ่ายรัฐบาล เราด้วยกัน ๓ ฝ่ายอยู่แล้ว และการทำหน้าที่นี้เป็นการทำหน้าที่ในนามของฝ่ายนิติบัญญัติ ตรงนี้เป็นสิ่งที่ผมมีความรู้สึกเสียใจและมีความรู้สึกไม่สบายใจเลย และถ้าหากว่าวันนี้ปรากฏว่าเสียงข้างมากของรัฐบาลเกิดลงมติออกมาในลักษณะที่ไม่เห็นชอบกับมติของกรรมาธิการร่วมจริง ๆ นี่ก็แสดงว่าสิ่งที่ท่านพูดนั้นเป็นความจริง สิ่งที่ท่านพูดนั้นแสดงว่าท่านตั้งใจไว้แล้วว่าถึงแม้รัฐสภา ถึงแม้ฝ่ายนิติบัญญัติจะมีมติอย่างไรก็ตาม ท่านก็ไม่เอาด้วยอยู่แล้ว มันหมายความว่าอย่างไรครับ สิ่งนี้เป็นสิ่งที่ผมกราบเรียนกับท่านประธานว่าผมรู้สึกไม่สบายใจ เพราะฉะนั้นผมอาจจะเข้าใจผิดไปก็ได้ เดี่ยวสักครู่เสียงข้างมากของฝ่ายรัฐบาลก็อาจจะรับรองมติของกรรมาธิการร่วมก็ได้ แต่ผมตั้งข้อสังเกตไว้เป็นประการที่ ๑

ประการที่ ๒ ที่ผมอยากจะกราบเรียนกับท่านประธานก็คือว่าถ้าสมมุติว่าวันนี้สภาผู้แทนราษฎรของเราไม่รับรองมติของกรรมาธิการร่วม สิ่งที่เป็นปัญหากระทบกระเทือนไปถึงบุคลากรในตำแหน่งสำคัญตามระบบหรือโครงสร้างเก่าที่เขากำลังได้รับผลกระทบกระเทือนตามระบบและโครงสร้างใหม่อยู่ในปัจจุบัน คือกลุ่มผู้บริหารนอกสถานศึกษา ไม่ว่าจะเป็นศึกษาธิการอำเภอ หัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอและผู้ช่วย ตำแหน่งเหล่านี้เขาเป็นบุคลากรที่ผ่านการคัดเลือกมาเป็นพิเศษ ผ่านการพัฒนามาเป็นพิเศษ ผ่านการใช้งานมาเป็นพิเศษ ทำหน้าที่เพื่อสนองนโยบายของรัฐมาเป็นพิเศษโดยตลอด แต่คนเหล่านี้ได้รับผลกระทบจากการที่รัฐบาลไปกำหนดเขตพื้นที่ให้มีจำนวนน้อยกว่าผลการศึกษาวิจัยที่เขาเคยศึกษาไว้ว่าการกำหนดจำนวนเขตพื้นที่ให้เหมาะสมนั้นควรจะมีเท่าไร จำนวนประชากร จำนวนสถานศึกษาและองค์ประกอบอื่น ๆ นั้นเมื่อนำมาพิจารณากันแล้วเขตพื้นที่ควรจะเป็นเท่าไร มีการศึกษาวิจัยไว้ตามหลักวิชาการว่าควรจะมี ๒๙๕ เขต ซึ่งถ้าแบ่งเขตพื้นที่ ๒๙๕ เขต การจัดคนตามระบบโครงสร้างเก่าเข้าโครงสร้างใหม่รวมไปถึงตำแหน่งเหล่านี้ก็จะไม่มีปัญหา แต่วันนี้ท่านใช้ความคิดของท่าน ความเห็นของท่านแล้วก็กำหนดจำนวนเขตพื้นที่แค่ ๑๗๕ เขต ลดลงจากเดิมจำนวนมาก ก็เลยทำให้คนเหล่านี้เคืองเคี้ยวไม่มีที่จะลง ผมเองได้มีโอกาสอภิปรายในหลายที่หลายแห่งว่าถ้าหากรัฐบาลไปลดจำนวนเขตพื้นที่ลงมาอย่างไม่มีเหตุผลนี้ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัย ปัญหาจะกระทบคนกลุ่มนี้ แล้ววันนี้ก็เกิดขึ้นจริง ๆ ครับ เมื่อคนกลุ่มนี้ออกมาโวยวาย ออกมาเรียกร้องความเป็นธรรม ไม่ใช่เรียกร้องอภิสิทธิ์นะครับ แต่เขาเรียกร้องความเป็นธรรมนี่เขาต้องแสดงความเห็นใจเขาครับ ผมเองได้กราบเรียนกับที่ประชุมคณะกรรมาธิการซึ่งเชิญท่านรัฐมนตรีว่าการมา ท่านปลัดมาบอกที่ท่านจะต้องไปปรึกษาที่ให้คนเหล่านี้ได้ลงอย่างเหมาะสมด้วย ควรจะให้เกียรติกับเขา และท้ายที่สุดก็มีการจัดตำแหน่งรองรับแต่ก็ไม่สามารถรองรับอย่างมีเกียรติมีศักดิ์ศรีและสนองประโยชน์ของการปฏิรูปการศึกษาได้ จึงมีการเรียกร้องให้มีการพิจารณากันใหม่ถึงขนาดว่ารัฐบาลเองโดยกระทรวงเสนอมาที่กรรมาธิการร่วมว่าขอให้มีการไปแก้ไขมาตรา ๓๘ เพิ่มตำแหน่งผู้ตรวจราชการขึ้นมาโดยที่ไม่ได้มีการวิเคราะห์เลยว่าตำแหน่งผู้ตรวจนั้นมันจะกระทบ มันจะเกี่ยวข้องกับตำแหน่งอื่น ๆ ที่กำหนดไว้ในโครงสร้างในระบบใหม่นี้อย่างไร ท่านก็แทรกเข้ามาเพื่อแก้ปัญหาเฉพาะหน้า

รักษาหน้าของท่านเพื่อให้เห็นว่าท่านใส่ใจที่จะดูแลคนเหล่านี้ขึ้นมา ซึ่งคณะกรรมการร่วมก็ไม่เห็นด้วยกับพฤติกรรมเหล่านั้น แต่เราก็ได้ร่วมกันหาข้อยุติหรือแนวทางในการแก้ปัญหาโดยให้ไปแก้ไขในบทเฉพาะกาลในมาตรา ๑๓๐ เพื่อที่จะให้มีการพิจารณาจัดคนเหล่านี้ลงในตำแหน่งที่เหมาะสมเป็นกรณีพิเศษ แต่จะต้องเป็นตำแหน่งในโครงสร้าง เช่นอาจจะไปเพิ่มเขตพื้นที่ขึ้นมา อาจจะไปเพิ่มตำแหน่งรองผู้อำนวยการขึ้นมา หรืออาจจะหาตำแหน่งอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา หรือไปหาตำแหน่งข้าราชการครู ศึกษานิเทศก์ ผู้บริหารโรงเรียน รองผู้บริหารโรงเรียนให้กับคนเหล่านี้เป็นกรณีพิเศษ ซึ่งเป็นแนวทางที่เราเห็นชอบร่วมกัน ถ้ากฎหมายฉบับนี้ไม่ผ่านความเห็นชอบของสภาผู้แทนราษฎรเพราะเสียงข้างมากของรัฐบาลไม่เอาด้วย กฎหมายฉบับนี้ต้องตกไปครับ และจะต้องไปหยิบยกเอากฎหมายฉบับที่ผ่านสภาผู้แทนราษฎรซึ่งไม่มีเรื่องหรือมาตรการที่จะแก้ปัญหากับผู้บริหารนอกสถานศึกษาในประเด็นเหล่านี้เป็นพิเศษ ผมถามลี้ครับว่า รัฐบาลจะแก้ปัญหามาให้เขาอย่างไร สิ่งนี้เป็นสิ่งที่เปิดปัญหาขึ้นมาเพราะการตัดสินใจที่ไม่รอบคอบไม่รัดกุมและไม่ใส่ใจของรัฐบาลทั้งสิ้น ผมต้องพาดพิงไปถึงรัฐบาลเพราะเรื่องนี้เกิดปัญหาขึ้นเพราะการตัดสินใจการบริหารงานของรัฐบาลที่ไม่ใส่ใจเรื่องการปฏิรูปการศึกษา ท่านประธานที่เคารพครับ ผมจึงอยากจะกราบเรียนกับท่านประธานว่าทั้งหมดนี้เป็นสิ่งที่ผมห่วงใยแต่ผมก็ยังมี ความมั่นใจว่าท่านรัฐมนตรีในฐานะประธานกรรมการและเพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่เป็นผู้แทนของประชาชนนี้เราก็เห็นความสำคัญของการศึกษาทั้งสิ้น และทุกคนที่เป็นผู้แทนราษฎรไม่ว่าจะเป็นฝ่ายค้านหรือฝ่ายรัฐบาลนี้เวลาเจอผู้ประกอบการวิชาชีพครู เราก็บอกกับครูว่าไม่ต้องห่วง เราจะสนับสนุนผลักดันการพัฒนาวิชาชีพครูอย่างจริงจังอย่างเต็มที่ บางคนไปพูดกับครูไว้แบบนี้ แม้แต่ ส.ส. รัฐบาลผมก็มีความเชื่อว่าจะพูดไว้แบบนี้ วันนี้จะเป็นการพิสูจน์คำพูดของท่านว่าท่านจริงจังกับการที่จะพัฒนาวิชาชีพครูหรือเปล่า ถ้าหากท่านบอกว่าท่านจริงใจแต่ท่านไม่รับกฎหมายฉบับนี้ ผมคิดว่ามันเป็นการโกหกกับครูครับ เพราะฉะนั้นการพิสูจน์ว่าท่านจริงจังกับการปฏิรูปครู บุคลากร หรือพัฒนาวิชาชีพครูหรือไม่ในวันนี้การลงมติเพื่อรับรองร่าง พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาจะเป็นเครื่องพิสูจน์ความจริงใจต่อเพื่อนครูทั่วประเทศของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและรวมไปถึงรัฐบาลด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

สผ ๗/๒๕๔๖ (ส. นิติบัญญัติ)

อุษารัตน์ ๒๗/๓

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณอดีตรอง

นายอดิศร เพียงเกษ (บัญญัติรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายอดิศร เพียงเกษ ส.ส. แบบบัญชีรายชื่อจากพรรคไทยรักไทย วันนี้เป็นวันที่บรรดาข้าราชการครูบุคลากรทางการศึกษาให้ความสนใจว่าสภาผู้แทนราษฎรจะตัดสินใจอย่างไรเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งคณะกรรมการร่วม ๒ สภาได้ไปทำงานกัน ผมต้องเรียนท่านประธานครับ การบัญญัติกฎหมายในสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภานั้น ไม่ใช่บัญญัติตามอำเภอใจนะครับ ทุกท่านเป็นสมาชิกรัฐสภา ๗๐๐ ท่าน ส.ส. ๕๐๐ ท่าน วุฒิสภา ๒๐๐ ท่าน จะบัญญัติกฎหมายนี้ได้อย่างไร จะทักท้วงและบัญญัติเอาไว้เป็นไปไม่ได้ ระบบประชาธิปไตย ๗๑ ปีแล้วครับที่เราได้อยู่บนถนนสายนี้ เราให้มีรัฐธรรมนูญแน่นอนครับการเปลี่ยนแปลงการปกครอง ๒๔ มิถุนายน ก็คือรัฐธรรมนูญเป็นใหญ่ เป็นกติกาสังคม รัฐธรรมนูญฉบับนี้เป็นรัฐธรรมนูญ ฉบับที่ ๑๖ ที่มีประชาชนรวมทั้งครูบาอาจารย์พี่น้องทั่วประเทศเข้ามามีส่วนร่วมมากที่สุดจนเรียกว่ารัฐธรรมนูญฉบับประชาชน ๓๓๖ มาตรา การเคารพรัฐธรรมนูญจะยกเว้นมาตราใดไม่ได้นะครับ ต้องเคารพทั้ง ๓๓๖ มาตรา ผมเชื่อว่าผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหลายทั้งปวงอยู่ที่กระทรวงศึกษาธิการ อยู่ที่ทุกกระทรวงเห็นด้วยอย่างนั้น ก็ผมให้ท่านไปทำหน้าที่แทนผมในคณะกรรมการร่วม แต่ไม่ใช่ว่ากรรมาธิการร่วมเห็นอย่างไรแล้ว แล้วสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภาเห็นอีกอย่าง ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะผิดนะครับ ไม่ผิด กรรมาธิการร่วมเสียงข้างน้อยอาจจะถูก เสียงข้างมากอาจจะถูกหรือไม่ถูก สภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภาก็มีอำนาจตามกฎหมาย ท่านครับ กฎหมายที่เข้าสู่สภาวันนี้ได้ผ่านการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรไป สภาผู้แทนราษฎรครับ ท่านประธาน มาตรา ๑๗๒ เป็นสภาซึ่งจะต้องร่างพระราชบัญญัติและร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญให้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรก่อนการเป็นกฎหมายครับ นี่หมายความว่า จะไปเสนอต่อวุฒิสภาไม่ได้ ต้องเข้าใจนะครับ ท่านวุฒิมิมีหน้าที่กลั่นกรองงานที่ไปจากสภาผู้แทนราษฎรเท่านั้น ผมเคยอภิปรายในสภาหลายครั้งครับ เราพิจารณาเสื้อแขนสั้น ไปให้ท่าน ท่านต้องดูกระดุม ดูกระเป่า ไม่ใช่พิจารณาเสร็จแปรสภาพเสื้อแขนสั้น เป็นเสื้อแขนยาวแกมกางเกงมาตัวหนึ่งครับ กฎหมายที่เป็นตัวอย่างสนับสนุนท่านที่ผมพูดก็คือ เรื่ององค์การบริหารส่วนตำบล เราแก้เฉพาะชื่อประธานเป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบล

แล้วทางวุฒิสภาแกมทางกงชาวยาวมาให้พวกเราคือให้มีการเลือกตั้งโดยตรงมาเลย
สภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้ก็เข้มติว่าไม่รับ นี่เป็นประเพณี นี่เป็นศักดิ์ศรีของสภาผู้แทนราษฎร
สภาแห่งนี้ไม่ใช่สภาอื่น กฎหมายนี้ก็เช่นกัน ผมเห็นด้วยที่อยากจะให้ครูบาอาจารย์
มีเงินเดือน ไม่มีใครไปคัดค้านหรอก แต่อย่าเอาเงินเดือนลูกลี้ลูกหลานจนเผาจนอะไรกัน
จนล้มหลักการ ท่านครับ ผมเห็นว่าวุฒิสมาชิกด้วยความเคารพอย่างยิ่งครับ ท่านทำเกิน
หน้าที่ของท่าน ท่านไม่ได้พิจารณาเสียเช่นสิ้นผม ท่านใส่แอมเสื้อแขนยาวมา โดยเอา
เงินเดือนไปบรรจุไว้ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีอำนาจตามมาตรา ๑๗๒ เรื่องเงิน
เป็นเรื่องใหญ่ของฝ่ายบริหารต้องตัดสินใจครับ บรรดาครูบาอาจารย์ต้องเข้าใจตรงนี้นะครับ
ไม่ใช่ว่าอยู่ ๆ เห็นแล้วก็เอาเลย มันไม่ได้ เพราะฉะนั้นก็ต้องสั่งฝ่ายรัฐธรรมนูญฉบับนี้
ต้องให้มีสิทธิทั้ง ๒ สภาเสนอกฎหมายผมถึงจะยอมครับ นี่เขาให้สภานี้ เพราะฉะนั้น
ท่านที่เคารพครับ เราพิจารณาด้วยเหตุด้วยผลโดยกฎหมายไม่เกี่ยวกับรัฐบาล ใครที่เคยเป็น
รัฐบาลมาครับ ทางฝ่ายโน้นเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการมา ๓ สมัย ไม่เคย
พูดถึงเงินเดือนครูเลยครับ ท่านที่เคารพ วันนี้เราต้องเอากฎหมายรัฐธรรมนูญเป็นหลัก
เราจะเคารพไหม ถ้าเคารพ ผมไม่เห็นด้วยที่กรรมาธิการร่วมไปเอาเงินเดือนมาบรรจุ
ผมมีโอกาสใกล้ชิดกับทางกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงศึกษาธิการบอกว่าถ้าเอาร่าง
ที่ผ่านสภาผู้แทนราษฎรไปก็มีมาตราหนึ่งที่จะให้อำนาจฝ่ายบริหารไปออกเป็น
พระราชกฤษฎีกาให้เงินเดือนครูไป เขารู้ว่าฐานะการเงินการคลังเป็นอย่างไรก็ให้ไป

นั่นเป็นร่างที่ผ่านสภาผู้แทนราษฎรไปครับ ด้วยความเคารพผมเห็นใจ ผมอยู่กระทรวง
ศึกษาธิการมา ๒ ปีเศษ ผมเห็นใจท่านครับ ไม่ต้องบอกว่าผมรักครูน้อยกว่าท่านหรือเปล่า
ท่านรักครูมากกว่าผมหรือเปล่า ท่านครับ วันนี้เอาหลักการเสียก่อน ถ้าไม่มีหลักการ
มันไร้สาระครับ ไม่ใช่ว่ารัฐบาลจะเอาอย่างไร มันเป็นเรื่องธรรมดา เพราะฉะนั้นผมจึงขอ
อภิปรายท่านประธานว่า วันนี้ผมจำเป็นต้องไม่รับร่างของกรรมาธิการร่วม โดยสาเหตุว่า
เข้ามาทางหน้าต่าง เข้าบ้านต้องเข้าทางประตู คือต้องร่างผ่านสภาผู้แทนราษฎรและผม
ขออภิปรายเป็นข้อสังเกตถ้าเราไม่รับร่างนี้เราต้องหยิบยกร่างสภาผู้แทนราษฎรมาพิจารณา
ต้องเตือนทางรัฐบาล คุณต้องเตรียมพระราชกฤษฎีกาออกมาแสดงให้แก่ครูบาอาจารย์
ประชาชนได้เห็นว่าเป็นเงินของเรา กฤษฎีกาเราเตรียมพร้อมแล้ว ครูอาจจะเข้าไปอาทิตย์
๒ อาทิตย์ครับ แต่เพื่อรักษารัฐธรรมนูญไว้ รัฐธรรมนูญเป็นเรื่องใหญ่ครับ ทุกคนวิพากษ์
วิจารณ์กันขอให้ยุติครับ ขอให้ไม่มีหลักการ ถ้าประเทศไม่มีหลักการมันไปไม่ได้ครับ
จึงขออนุญาตท่านประธานครับ ผมไม่เห็นด้วยไม่รับร่างของกรรมาธิการร่วม ไม่ใช่สาเหตุ
เพราะอะไรเพราะสาเหตุไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญฉบับนี้ครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : ดอกเตอร์อภิชาติครับ

นายอภิชาติ การิกาญจน์ (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพครับ กระผม อภิชาติ การิกาญจน์ พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดนครศรีธรรมราช
นะครับ ในการปฏิรูปการศึกษาเราต้องทำในหลายส่วนด้วยกัน การปรับโครงสร้าง การปฏิรูป
หลักสูตร การปฏิรูปวิธีสอน การปฏิรูปครูและบุคลากรในการศึกษา รวมถึงการพัฒนาสื่อและ
เทคโนโลยี สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องที่จำเป็นจะต้องทำควบคู่กันไปโดยตลอด แต่เนื่องจากคน
เป็นส่วนสำคัญในการที่จะผลักดันการปฏิรูปให้สามารถก้าวไปสู่ความต้องการในการปฏิรูป
การศึกษาอย่างแท้จริงได้ การออก พ.ร.บ. ในการบริหาร ระเบียบการบริหารข้าราชการครู
และบุคลากรจึงเป็นเรื่องจำเป็นที่เราจะต้องทบทวนว่าเราจะดำเนินการอย่างไรให้การ
ดำเนินการในเรื่องครูและบุคลากรเป็นไปได้อย่างดีหลังจากที่เราเริ่มเคลื่อนขบวนในการปฏิรูป

การศึกษาไปแล้ว เป้าหมายของการปฏิรูปผมคิดว่าส่วนหนึ่งเราต้องมองทั้งชุดทั้งระบบนะครับว่าจะมามองเพียงส่วนใดส่วนหนึ่งคงไม่ได้ การมองให้ครบถ้วนทั้งหมดเพราะสิ่งเหล่านี้เป็นปัญหาในทางสังคมในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมาว่า การพัฒนากำลังคนหรือการสร้างคนรุ่นใหม่เรามีปัญหาอ่อนด้อยในหลาย ๆ เรื่อง เรามีคนเรียนเก่งแต่เราขาดคนดีในการดูแลสังคม เรามีครูส่วนหนึ่งซึ่งความคาดหวังของสังคมอยากเห็นครูเป็นตัวอย่างที่ดี แต่เรามีครูจำนวนหนึ่งที่เป็นปัญหา ในยุคสมัยหนึ่งเราต้องการเร่งระดมเนื่องจากการขาดกำลังของบุคลากรในการศึกษา การสร้างครูชุดหนึ่งในราวปี ๒๕๒๐ ที่ขาดการคัดเลือก หรือขาดการสรรเลือกที่จะสร้างคนที่เป็นต้นแบบของวิชาชีพครูอย่างสมัยก่อนมันขาดหายไป จนในที่สุดมันชี้ให้เห็นว่าหลังจากระยะเวลาที่ผ่านมานั้นผ่านมา ๑๐ ปีหรือ ๒๐ ปีเราได้เห็นผลว่ามันเกิดผลกระทบต่อผลิตผลต่อคนที่จบจากระบบการศึกษาของเรา แล้วในที่สุดก็มีการเรียกร้องให้มีการปฏิรูป การยกระดับสถานภาพวิชาชีพครูจึงเป็นเรื่องที่ได้หยิบยกขึ้นมาพูดคุยกันแล้วก็ตัดสินใจในการที่จะปฏิรูปทางด้านการศึกษา การยกระดับสถานภาพทางวิชาชีพของครูถ้าเรามองทั้งกระบวนวันนี้มันยังไม่ครบถ้วนหรอกครับ ยังไม่เรียบร้อยเพราะเราบอกว่าคนที่จะเป็นครูในวันข้างหน้าต้องเป็นวิชาชีพเฉพาะที่มีการใช้เวลาในการศึกษาเพิ่มเติมจากระบบปริญญาตรี ๔ ปี เพิ่มอีก ๑ ปีเป็น ๕ ปี เพื่อการเสริมสร้างทักษะ เพื่อการเสริมสร้างวิชาชีพ แต่กว่าจะถึงวันเวลานั้นมันต้องใช้เวลาในการที่จะสร้างคนรุ่นใหม่เข้าไปสู่ระบบการศึกษา การปรับหลักสูตร การเปลี่ยนแปลงวิธีการ เพราะฉะนั้นเมื่อความไม่สมบูรณ์ของเรื่องดังกล่าวยังก้าวไม่ถึงจุด การเตรียมการในวันนี้เพื่อการยกสถานภาพวิชาชีพครูที่เราจะทำได้มันก็เป็นส่วนหนึ่งที่เป็นความคาดหวังว่า เมื่อเราเห็นว่ามี การปฏิรูปการศึกษาแล้ว การที่จะสร้างศักดิ์ศรีเกียรติภูมิของความเป็นครูกลับคืนมา แม้ว่าเงินหรือเงินเดือนหรือเงินตอบแทนวิทยฐานะจะไม่ใช่ว่าเป็นปัจจัยหลักหรือปัจจัยสำคัญสูงสุดที่จะมาเป็นตัวบ่งชี้สิ่งเหล่านี้

แต่อย่างน้อยก็ถือได้ว่าเป็นแรงจูงใจอันสำคัญที่จะชี้ให้เห็นว่า กระบวนการในการที่จะจัดการในเรื่องปฏิรูปการศึกษานั้น ถ้าครูได้เห็นถึงความแตกต่างของวันนี้ว่าแตกต่างไปจากการมีชีวิตเมื่อวันวานที่ผ่านมา มีการให้เงินเดือนตามวิทยฐานะ ตามเกณฑ์ ตามระดับความรู้ ความสามารถ ตามประสบการณ์ สิ่งเหล่านี้ผมเชื่อว่าจะเป็นส่วนหนึ่งในการที่จะเสริมสร้างแรงและกำลังใจในการที่จะทำให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาทั้งหมดจะได้มีความพร้อมที่จะร่วมเคลื่อนกระบวนการในการจัดการศึกษาของชาติเป็นไปตามแนวทางของการปฏิรูปการศึกษาอย่างแท้จริง แล้วรัฐบาลเองก็คงตระหนักละครับว่า สิ่งเหล่านี้ถึงอย่างไรก็แล้วแต่ แม้จะไม่มีบัญชีแนบท้ายเงินเดือนครู แต่อย่างน้อยพระราชกฤษฎีกาเงินเดือนครูรัฐบาลต้องทำอยู่แล้ว และเป็นสิ่งที่รัฐบาลทำได้ในวันที่รัฐบาลมีเสียงข้างมากในสภาแห่งนี้ เมื่อถึงวันเวลาที่เหมาะสม รัฐบาลจะต้องออกพระราชกฤษฎีกาอัตราเงินเดือนใหม่ ซึ่งไม่ใช่เป็นการขึ้นเงินเดือนหรือเพิ่มเงินเดือนให้กับครู แต่เป็นการยกระดับทั้งหมดเลยว่าเป็นการปรับโครงสร้างบัญชีเงินเดือนครูภายใต้กรอบของการปฏิรูปการศึกษาอย่างแท้จริง นั้นหมายความว่าหลังจากนี้ไปคนที่ก้าวเข้ามาสู่วาดวงวิชาชีพครูจะต้องเป็นคนที่มีความดี มีศักดิ์ศรี มีช่วงเวลาการเรียน การเพิ่มทักษะ การฝึกทักษะให้พร้อมที่จะดูแลสิ่งที่เป็นปัญหาในสังคมของการจัดการศึกษามาโดยตลอด ความเสื่อมทรามในเรื่องคุณธรรม จริยธรรม ความเสียหายที่มีบุคลากรในวงการศึกษาได้ทำให้เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นเรื่องคุณธรรม จริยธรรมของคนที่เป็นครู ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการละเลยจรรยาบรรณของคนที่เป็นครู เราจะเห็นข่าวอยู่เสมอว่าครูส่วนหนึ่งได้ทำในสิ่งที่ไม่น่าเชื่อในการหาประโยชน์จากลูกศิษย์ของตนเองในเรื่องการใช้เด็กในการค้าประเวณีเด็ก สิ่งเหล่านี้เราจะแก้ได้ก็ต่อเมื่อทุกอย่างสามารถปรับเข้าสู่กระบวนการในการสร้างในการกู้เกียรติภูมิและศักดิ์ศรีของคนที่เป็นครูหรือบุคลากรทางการศึกษาในวันข้างหน้าตามมา เพราะไหน ๆ สิ่งทีรัฐบาลต้องทำ ต้องดำเนินการอยู่แล้วในเรื่องของการออกพระราชกฤษฎีกาเงินเดือนครู ถ้าสภาในวันนี้เราจะรับในมติของกรรมาธิการร่วมทั้ง ๒ สภา ซึ่งผมคิดว่าข้อถกเถียงในคณะกรรมาธิการร่วมเป็นข้อถกเถียงที่มีเหตุมีผล แล้วในที่สุดวุฒิสภาก็ได้ส่งผลการพิจารณาของคณะกรรมาธิการร่วมทั้ง ๒ สภาลงมา ถ้าเราจับไปและสามารถดำเนินการไปได้ ผมคิดว่าจะเป็นส่วนหนึ่งที่จะเสริมสร้างหรือรังสรรค์การปฏิรูปบุคลากรทางการศึกษา ทำให้ครูมีขวัญ มีกำลังใจ มีการเตรียมการที่จะร่วมกระบวนการเคลื่อนกระบวนการ

เพื่อการปฏิรูปการศึกษาให้เป็นไปตามความคาดหวังของรัฐบาลของประเทศชาติของเรา
อย่างแท้จริงครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : ท่านอุดมครับ

นายอาคม เ่องฉ้วน (กระบี่) : ท่านประธานสภาที่เคารพ
 ผม อาคม เ่องฉ้วน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกระบี่ พรรคประชาธิปัตย์
 ต่อกรณีที่มีการพิจารณาของคณะกรรมการร่วมนะครับ ในการพิจารณา
 ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาในครั้ง
 นี้ กระทบเห็นว่ารัฐสภาแห่งนี้ได้ใช้เวลาหลายปีนะครับ ในการดำเนินการเพื่อที่จะแก้ปัญห
 ที่เรียกกันว่า ให้มีการปฏิรูปการศึกษา ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ
 ซึ่งมีการบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ทั้งรัฐบาล ทั้งฝ่ายค้าน
 ทั้งสภานี้ ก็มีการพูดถึงเรื่องการปฏิรูปการศึกษาเป็นอย่างมาก แต่จนถึงเวลานี้ผมคิดว่า
 เพื่อนครู ๖ แสนคน ก็ยังไม่ได้มีความสมหวังในการประกอบอาชีพครู ซึ่งพระราชบัญญัติ
 หรือกฎหมายได้บัญญัติว่า อาชีพครูเป็นอาชีพที่มีเกียรติ และกฎหมายพยายามที่จะ
 ยกกระดับวิชาชีพครูให้เป็นวิชาชีพชั้นสูง ผมอยากจะถามท่านประธานหรือคณะกรรมการ
 ว่าถ้าสิ่งเหล่านี้มันไม่เป็นไปตามที่กระผมจะกล่าวต่อไปนี้ อาชีพครูจะเป็นอาชีพที่มี
 วิชาชีพชั้นสูงได้อย่างไร และครูจะเป็นอาชีพที่มีเกียรติที่เรายกย่องกันด้วยปาก
 แต่เราไม่ได้ปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างไร ในขั้นต้นนะครับ มีการพูดกันเสมอว่า
 ประเทศจะไม่มีทางพัฒนาได้ ถ้าการศึกษาของชาติไม่ก้าวหน้ากว่าที่เป็นอยู่
 กระผมไม่ได้หมายความว่าการศึกษาที่ผ่านมาเลวร้ายนะครับ แต่ว่ารัฐธรรมนูญ
 จากการปฏิรูป จากการทำประชาพิจารณ์ของประชาชนทั้งชาติ ได้บัญญัติไว้ชัดเจนว่า
 ถ้าจะให้ประเทศนี้ก้าวหน้าไปกว่านี้ เราต้องปฏิรูปการศึกษา เขียนไว้ในรัฐธรรมนูญ
 และแค่นั้นยังไม่พอนะครับ ยังเขียนว่าต้องมี พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ ดังนั้นไม่ต้องแปลกใจ
 เป็นข้อเท็จจริงในรัฐบาลที่แล้ว พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ จึงได้บัญญัติขึ้น
 แต่ว่าหลังจากที่ได้บัญญัติขึ้นแล้ว รัฐบาลก็เปลี่ยนไป มีการเลือกตั้ง มาจนบัดนี้ครับ
 ยังไม่เป็นไปตามที่กระผมจะกราบเรียน เช่น การกระจายอำนาจ มีการพูดกันเสมอว่า
 ถ้าจะให้มีการก้าวหน้าแล้วต้องให้มีการกระจายอำนาจ และมีการพูดถึงเขตพื้นที่การศึกษา
 มีการทำประชาพิจารณ์ว่าเขตพื้นที่ที่เหมาะสม น่าจะลงที่ ๒๙๕ แต่พอเอาเข้าจริง ๆ
 ก็เหลือแค่ ๑๙๓ วันนี่เพื่อนครูที่เป็นผู้แทนราษฎร ผู้แทนราษฎรที่มาจากต่างจังหวัด

จะเห็นสภาพที่น่าเวทนามากครับ เขตพื้นที่การศึกษานะครับ บ้านผมเหลืออยู่เขตเดียว บางจังหวัดก็ ๒ เขต เวลานี้ครูจากทุกอำเภอไปกองกันอยู่ที่เขตเดียว ท่านลองนึกภาพออกสิครับ ครูจากทุกอำเภอ ๔ อำเภอ ๑๐ อำเภอ ไปกองอยู่ที่เขตเดียว ไม่มีอะไรรองรับ อาคาร สถานที่ ห้องประชุม ห้องนั่งไม่มี พวกนั้นเรียกตำแหน่งเหล่านี้ว่าหัวหน้ากอง คือเอาไปกองกันไว้ ตำแหน่งใหม่ครับ เขาเรียก หัวหน้ากอง คือกองทั้งคนและกองทั้งโต๊ะชนกันไปหมด ท่านลองพิจารณาดูว่าทรัพยากรที่รัฐลงทุนสร้างกันไว้ทั่วประเทศเท่าไร ทั้งศึกษาธิการอำเภอ หัวหน้าการประถม มัธยม ทุกอย่าง นี่เป็นสิ่งหนึ่งนะครับ เรื่องการกระจายอำนาจ ท่านก็ทำไม่ได้ตรงกับความต้องการของครู ในเรื่องที่ ๒ ยกระดับวิชาชีพครู อันนี้เป็นเรื่องใหญ่ครับ บอกว่าถ้าไม่สามารถปฏิรูปครูได้ เลิกที่จะพูดถึงการทำให้การศึกษาของชาติก้าวหน้า การยกระดับวิชาชีพครูก็มี การพูดกันว่า ในอาชีพอื่น ๆ ต้องมีใบประกอบวิชาชีพ มีใบประกอบวิชาชีพแพทย์ ใบประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ทนาย เพื่อเป็นการยกระดับว่า ฉันก็เป็นวิชาชีพชั้นสูง เราพยายามจะบอกว่าครูถึงเวลาแล้วที่จะต้องมีการยกระดับวิชาชีพครู ผมไม่ได้ดูถูกคนที่เป็นครูว่าเป็นคนที่ไม่เก่ง ผมก็มาจากครู แต่แน่นอนครับ ถ้าเราจะเหนือกว่าอาชีพอื่น เราต้องกำหนดเงื่อนไขว่า ถ้าคนจะเป็นครูนี้ ไม่ใช่ใครก็เป็นครูได้ ถ้าไม่ใช่ใครก็เป็นครูได้ มันก็สภาพจะเป็นอยู่ปัจจุบันนี้ เราจึงได้ยินข่าวบ่อย ๆ ไซ้ใหม่ครับ ว่าครูทำมิดีมิร้ายต่อเด็กแน่นอนถึงแม้ว่ามีใบประกอบวิชาชีพครู อาจจะมีคนทำอย่างนั้นก็ได้ แต่ผมเข้าใจว่าจะน้อยลง เพราะว่าวิญญาณของความเป็นครูต้องมีการประเมิน ต้องมีการตรวจสอบ วันนี้ใบประกอบวิชาชีพครูก็ไม่มี เมื่อไม่มีใบประกอบวิชาชีพครู ก็ยากครับที่จะไปบอกว่า เราจะต้องมีเงินเดือนเหนือข้าราชการพลเรือนอื่น เพราะฉะนั้นผมจึงไม่เห็นด้วยนะครับ ใบประกอบวิชาชีพครูที่จะได้กันมาง่าย ๆ ผมไม่เห็นด้วย มันต้องได้จากการประเมิน ครูต้องรู้คุณค่าของตัวเองถึงจะเอาเงินเดือนมากกว่าคนอื่น เช่น ที่ศาล ซึ่งที่ัยการเขามีเขาไม่ได้เรียนกฎหมายเลย ๆ เขาต้องไปเรียนเพิ่มเติม เขาต้องสอบบรรจุ เขาต้องผ่านกระบวนการพิจารณา เขาต้องมี ก ของเขาเอง อย่างนั้นเมื่อได้เงินเดือนเพิ่มก็ไม่มีใครว่า วันนี้สิ่งเหล่านี้เรายังไม่ได้ทำ

ท่านประธานครับ ในประการต่อไป เมื่อเราไม่สามารถที่จะแยกบัญชีเงินเดือนครูออกมาเป็นพิเศษได้ วันนี้ขวัญและกำลังใจของครูก็ยังมี ปฏิรูปการเรียนการสอนผมก็คิดว่ายังไม่ประสบความสำเร็จ ป่วยการครับที่มีคนออกมาพูดตลอดเวลาว่าเราต้องเปลี่ยนแปลงแนวคิดหลักการของครูเสียใหม่ วิธีสอน โดยบอกว่ามุ่งให้เด็กเป็นสำคัญ พูดได้ครับ พูดแน่ๆ ครับ แต่ว่าครูทำไม่ได้ครับ เพราะวันนี้ครูถือว่าอาชีพครูเป็นอาชีพรองไปแล้ว ท่านรัฐมนตรีไปตรวจราชการดูอะครับ ไปถามดูว่าวันนี้ครูมีรายได้เหลือกลับไปบ้านเดือนละเท่าไร หนี้สินครูมากมายเหลือเกิน ครูมีปัญหามาก แล้วเงินเดือนก็ไม่ได้ขึ้นมาเป็นเวลานานเช่นเดียวกับพลเรือนอื่น ๆ แต่เวลานั้นเป็นเรื่องที่รัฐบาลก็ต้องทำ แต่ว่าครูนี้เขาบัญญัติไว้ในกฎหมายแล้ว วันนี้ท่านเพียงแต่ทำตามกฎหมาย ทำตามรัฐธรรมนูญ ทำตาม พ.ร.บ. ว่าครูต้องมีบัญชีเงินเดือนเฉพาะ และแน่นอนครับผมเชื่อว่าไม่มีครูคนไหนซึ่งมีตั้ง ๖ แสนคนเขาก็รู้ จะไปเปรียบเทียบกับอัยการ เปรียบเทียบกับศาล จะให้ครูมีเงินเดือนสตาร์ท (Start) ๖๐,๐๐๐ บาท ๗๐,๐๐๐ บาท ๘๐,๐๐๐ บาทเหมือนผู้แทนราษฎร เขาก็คงไม่เป็นเช่นนั้นนะครับ แต่มันต้องมีบัญชีแยกออกไปให้เขาเห็นโอกาสได้ ให้เขาสามารถทำวิชาชีพได้ และให้เขามีเงินเดือนเพิ่มได้ในแนวทางที่ถูกต้อง ความภูมิใจจะเกิดขึ้น และแน่นอนที่สุดวิธีนี้จะทำให้คนดีไม่ออกจากครู และทำให้เด็กที่จบใหม่ คนดีคนเก่งมาเป็นครู ในประวัติศาสตร์ของชาติไทยคนที่สอบได้ที่ ๑ ของประเทศมาเรียนครูครับ

ท่านรัฐมนตรี ท่านถามรัฐมนตรีสมศักดิ์ก็ได้ ท่านประธาน วันนี้ไม่มีครับ รายการที่วีออกทุกรายการ ท่านดูสิเด็กที่มาเล่นเกม ถามว่าหนูโตขึ้นจะเป็นอะไร มีไหมเด็กสักคนที่พูดว่าหนูจะไปเป็นครู ไม่มี มีแต่จะไปเป็นนักร้อง ไปเป็นอาชีพอื่นทั้งนั้น เพราะฉะนั้นนี่คือสิ่งหนึ่งที่ผมคิดว่าวันนี้สถานะกำลังจะตัดสินใจในเรื่องสำคัญ ซึ่งครู ๖ แสนคนฟังอยู่ ผมจึงอยากจะเรียกร้องในเรื่องของการปฏิรูปการเรียนรู้ แน่แน่นอนครับผมไม่สบายใจ ท่านรัฐมนตรีไม่ทราบว่าคุณจะทำจริงหรือไม่ ท่านบอกว่ารัฐธรรมนูญกำหนดให้คุณภาพของการศึกษาเท่ากัน หมายความว่าต้องมีคุณภาพทุกพื้นที่เท่าเทียมกันในรัฐธรรมนูญ แนวคิดอันนี้ทำให้เกิดโรงเรียนที่เรียกกันว่าโรงเรียนในฝันขึ้นมา ซึ่งมีคนคัดค้านมากมาย แต่ว่ารัฐบาลก็ไม่ฟัง รัฐบาลทำไปแล้ว อำเภอโรงเรียนในฝันจากที่เรามีอยู่ ๓๐,๐๐๐ กว่าโรงเรียน อันนี้ก็ผิดอีกครับ มันต้องให้ฝันกันทีเดียว ๓๐,๐๐๐ โรงเรียนท่านรัฐมนตรี ไม่ใช่ฝันทีละโรงเรียน ประการที่ ๑ นี้

๗๒

สผ ๗/๒๕๔๖ (ส. นิติบัญญัติ)

นัยนา ๓๒/๒

ผมว่านั่นก็ขัดแย้งกันแล้ว เวลานี้ครูที่ต่างจังหวัดเขาวิพากษ์วิจารณ์กันมาก แต่เรื่องที่จะเกิดขึ้นนี้ผมฝากท่านรัฐมนตรีไปด้วย เรื่องที่ท่านบอกว่าเวลานี้โรงเรียนเล็ก ๆ คือในอดีตเมื่อก่อน รัฐบาลตั้งแต่ในอดีตมาเขาเห็นว่าคนในชนบทควรจะมีโอกาสเท่าเทียมกัน เขาก็เลยไปตั้งโรงเรียนไว้ตามหมู่บ้านเยอะแยะไปหมด ๓๐,๐๐๐ กว่าโรง มีครู ๒ คน ๓ คน ๕ คน แล้วมีช่วงหนึ่งครับที่เราทำเรื่องการคุมกำเนิดสำเร็จ เด็กก็ลดลง เวลานี้หลายโรง ประมาณ ๑๑,๐๐๐ โรง เด็กไม่ถึง ๓๐๐ คน เป็นความผิดของเราหรือเปล่า ไม่ใช่ครับ ผมว่าเราคุมกำเนิดได้ผล แต่ว่าไม่ใช่ความคิดที่จะยุบโรงเรียนเหล่านั้น โรงเรียนเหล่านั้นเด็กไม่ถึง ๓๐๐ คน บางคนก็เป็นผู้อำนวยการโรงเรียน บางคนก็เป็นอาจารย์ใหญ่ ครูเขาก็สอนอย่างสะดวกสบายอยู่แล้ว ๑๐,๐๐๐ กว่าคน ทั่วประเทศ ๑๐,๐๐๐ กว่าโรงนะครับ ครูก็มีคุณภาพ เข้าไปดู เด็กเท่าไรไม่ต้องคิด เวลานี้ อบต. เขาก็เครียดเพราะว่าต้องยุบโรงเรียนเขา แล้วไม่รู้เอาลูกเขาไปเรียนไกลเท่าไร แล้วผมไม่แน่ใจว่าท่านรัฐมนตรีจะทำจริงไหม เพราะว่าคนที่พูดท่านรัฐมนตรีเป็นคนพูดเอง ท่านบอกว่าท่านจะยุบโรงเรียนที่มีเด็กต่ำกว่า ๓๐๐ ถ้ายิ่งท่านทำตรงนี้อีกโดยท่านอ้างว่าต้องการจะทำโรงเรียนมีคุณภาพ โรงเรียนเล็กสิครับที่มีคุณภาพได้ โรงเรียนเล็ก ๆ นะครับเด็ก ๒๐ คน เด็ก ๑๕ คนต่อห้องนี้ครับมันยังมีคุณภาพ แต่มันต้องอยู่ที่ครูก่อน ครูมีขวัญและกำลังใจที่จะสอนเด็กในป่า ในเขา ในชนบทให้มีคุณภาพได้หรือไม่ ไม่ใช่ว่าเด็กโรงเรียนใหญ่แล้วมีคุณภาพ โรงเรียนใหญ่ที่มีคุณภาพ เพราะว่าประชาชนโถมเองประมาณไปให้ นอกงบประมาณทั้งนั้นท่านดู ท่านไปดูเวลาเขาบรรจุ เวลาเขาเอาเด็กไปมอบตัวโรงเรียนใหญ่ ๆ โรงเรียนดัง ๆ สิครับ มีบัญชีทางว่าวตั้งไว้เลยบริจาคให้โรงเรียนเท่าไร โรงเรียนไม่ได้ขอครับ แยกกันให้ ๒ แสนบาท ๓ แสนบาท คอมพิวเตอร์ ๕ เครื่อง ๑๐ เครื่อง โรงเรียนเหล่านั้นก็มีคุณภาพสิครับ โรงเรียนในชนบทที่ต่ำกว่า ๓๐๐ คนลองทำได้อย่างนี้สิครับมันก็มีคุณภาพ เวลานี้เขาไม่มี คนยากจน ชาวบ้านยากจนให้โรงเรียนเหล่านั้นไม่ได้ แต่รัฐบาลคิดจะไปยุบเขาทิ้ง -----

นี่คือสิ่งหนึ่งที่คิดว่ามีการเปลี่ยนแปลง และผมขออนุญาตฝากท่านรัฐมนตรีไว้ เพราะฉะนั้น การปฏิรูปการเรียนรู้อาจจะไม่มีทางสำเร็จ กรณีที่มีท่านสมาชิกบางท่านออกมาพูดว่าในรัฐบาลก่อนไม่เคยคิดที่จะเพิ่มเงินเดือนครู ไม่เคยคิดถึงเงินเดือนครู พุดแบบไม่รับผิดชอบ ในรัฐบาลก่อนมันไม่ได้มีกฎหมายบังคับว่าครูต้องมีเงินเดือนพิเศษ กฎหมาย พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ ยังไม่ได้มีว่าครูต้องมีการแยกเงินเดือน ในรัฐบาลก่อนจึงไม่มีการยกเรื่องเงินเดือนครูมาเป็นวิชาชีพเฉพาะ เพราะฉะนั้นยังไม่มีการบังคับใช้ และต้องยอมรับความจริงครับ คนเราต้องยอมรับความจริงว่ารัฐบาลก่อนเขาเข้าไปปกครองประเทศ เข้าไปบริหารประเทศ ในท่ามกลางที่เศรษฐกิจวิกฤติ เงินจะจ่ายเงินเดือนครูให้พอแต่ละเดือนก็ยังมี อย่าไปคิดว่า จะเสนอขึ้นเงินเดือนเลย เพราะฉะนั้นต้องพูดความจริงครับ อย่าไปพูดแล้วโยนไปว่ารัฐบาลก่อนไม่เคยมาทำ มันทำไม่ได้ในขณะนั้น เงินเดือนก้านั้น ผู้ใหญ่บ้านยังต้องค้างเขาอยู่เลย อย่าว่าแต่จะขึ้นเงินเดือนครู และถ้าจะพูดกันตรงนี้อีกว่าใครเป็นคนทำให้ประเทศวิกฤติ ขณะนั้น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ไม่ต้องไปไกลตรงนั้น ท่านอาคม เอาเฉพาะ

นายอาคม เองฉ้วน (กระบี่) : แก้วตัวให้ท่านรัฐมนตรี เพราะรัฐมนตรีก็นั่งอยู่ด้วย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เอาเฉพาะที่กรรมาธิการร่วม

นายอาคม เองฉ้วน (กระบี่) : เรื่องสุดท้าย มีการพูดกันมา ก็ต้องมีการพูดกันไปเพราะสภาแปลว่าที่พูด ถ้าใครทนฟังคนอื่นพูดไม่ได้ก็ออกไปนอกสภา ท่านประธานครับ ผมอยากจะกราบเรียนว่าการพูดในเรื่องชีวิตครู ผมคิดว่าเราพูดมานานแต่เราต้องทำการแก้ปัญหานี้สินครูก็ตาม เราขึ้นเงินเดือนให้ครูไม่ได้ แต่เราก็ได้พยายามแก้ไขปัญหานี้สินครู และผมคิดว่าอันนี้ผมชมรัฐบาลอยู่น้อย คือรัฐบาลพยายามจะไปทำต่อสิ่งที่รัฐบาลก่อนทำไว้ คือใช้ธนาคารออมสินเข้าไปแก้ปัญหานี้ ผมเจอท่านผู้อำนวยการธนาคารออมสิน ท่านยังมาขอบคุณผมว่า ผมกับท่านสมศักดิ์ไปเริ่มต้นโครงการนี้ไว้ที่จะให้ครูได้แก้ไขปัญหานี้โดยสามารถยืมได้ถึง ๒ ล้านบาท แก้ไขแบบเบ็ดเสร็จเลย เพราะว่าเงินงบประมาณ

ที่รัฐบาลให้ไปปีละ ๕๐๐ ล้านบาท แก้ไขปัญหาหนี้สินครูไม่ได้ และนั่นคือสิ่งหนึ่งที่วันนี้ ครูพอจะมีขวัญและกำลังใจได้บ้าง เพราะสามารถจะเข้าโครงการฟื้นฟูอาชีพครูกับธนาคาร ออมสิน นั่นคือสิ่งที่รัฐบาลก่อนทำได้ แต่ว่าเราขึ้นเงินเดือนให้ไม่ได้

และเรื่องสุดท้ายที่รัฐบาลก่อนได้ทำไว้ในเรื่องเงินเดือน เมื่อเราขึ้นเงินเดือน ไม่ได้ แต่เราก็พยายามจะแก้ไขกฎระเบียบว่าด้วยเรื่องของการเข้าสู่วิทยฐานะ เช่น เป็นอาจารย์ ๓ เช่น เป็น ผอ. โรงเรียน โรงเรียนขนาดเล็กแต่สามารถเป็น ผอ. ได้ เดิมเป็น ผอ. ยุ่งยาก วันนี้มันไม่ยุ่งยากแล้ว วันนี้ก็เปลี่ยนเป็น ผอ. คุณภาพ ในช่วงที่เราบริหารอยู่ ก็สามารถทำให้ครูได้เป็นผู้อำนวยการโรงเรียนได้ถึง ๕,๙๐๐ คน เขาจึงมีเงินเพิ่มจากการที่เขาเป็นผู้อำนวยการโรงเรียน นั่นก็เป็นการเพิ่มรายได้ทางหนึ่ง ส่วนครูก็สามารถมีลู่วิ่งมากขึ้น ทำประมาณการ ทำผลงาน เป็นอาจารย์ ๓ มีเงินวิทยฐานะเพิ่มมากขึ้น นั่นก็คือสิ่งหนึ่งที่เกิดขึ้นและก็ต้องเนื่องมาจนถึงมีการออกกฎหมายบังคับว่าทุกคนต่อไปนี้ต้องมีใบประกอบวิชาชีพและต้องเป็นอาชีพที่มีเกียรติ คือวิชาชีพชั้นสูง และทำให้ครูสามารถที่จะมีโอกาสทางเดินของชีวิตตัวเองได้หลากหลายมากยิ่งขึ้น เพราะฉะนั้นวันนี้ถ้าสมมุติว่ารัฐบาลหรือ สภานี้เสียงส่วนใหญ่ไม่รับร่างของคณะกรรมการร่วม นั่นก็หมายความว่าบัญชีเงินเดือนที่พ่วงมากับ พ.ร.บ. ฉบับนี้ก็ตกไป มันก็เป็นเรื่องที่น่าเสียดายว่า จริงอยู่ รัฐบาลบอกไม่เกี่ยว นั่นเป็นเรื่องของสภา แต่ถามหน่อยว่าสภา ใครมีเสียงข้างมาก เวลาพูดต้องพูดความจริงครับ ครูเวลานี้เขาก็กินข้าว เขาไม่ได้กินรำ กินแกลบ เขาเข้าใจ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าวันนี้ผมก็ใคร่ด้วยเหตุผลที่ผมมีนี้แหละครับว่าเราไม่ต้องเสียเวลาอีก ๒ อาทิตย์ ๓ อาทิตย์ ที่รัฐบาล บอกว่าจะเอากฎหมายเข้ามาโดยเร็ว มีกรรมการ มี ส.ส. บางคนบอกว่าอาทิตย์หน้า ก็เอาเข้ามาได้แล้ว วันนี้มันเข้ามาแล้วยังไม่เอาเลย แล้วจะมาหวังอะไรอาทิตย์หน้า ผมว่าวันนี้ถึงเวลาที่เราจะต้องแสดงความจริงใจต่อการแก้ไขปัญหาของชาติ ไม่ใช่พูดถึง เรื่องว่าแก้ปัญหาให้ครูนะครับ เราต้องพูดถึงความจริงใจของการแก้ไขปัญหาของชาติ คือเราต้องรับร่างของคณะกรรมการร่วม โดยเพื่อที่จะให้วันนี้ครูมีเงินเดือนเฉพาะ และเมื่อมี เงินเดือนเฉพาะก็เท่ากับเขาสามารถยกระดับตัวเองขึ้นเป็นผู้มีวิชาชีพชั้นสูง การปฏิรูป การศึกษาก็จะได้เดินหน้าไปอีกก้าวหนึ่งครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : คุณนิติศรัศ

นายนิติ สีนุไพร (วัยยี่สิบ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นิติ

สินุไพร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ด พรรคไทยรักไทย ท่านประธานที่เคารพครับ
ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งคณะกรรมการร่วม
สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาได้พิจารณา ซึ่งกระผมกราบเรียนว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มี
ความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาครู ต่อการปฏิรูปครู และที่สำคัญก็คือเป็นร่างพระราชบัญญัติ
ที่มีผลต่อความก้าวหน้า เรื่องเงินเดือน เงินวิทยฐานะและค่าตอบแทนครู ซึ่งผมเองกราบเรียน
ท่านประธานว่าในสภาแห่งนี้มีความเห็นตรงกันชัดเจนทั้งฝ่ายค้าน ฝ่ายรัฐบาลว่า ครูนั้นสมควร
ที่ต้องมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงยกระดับเรื่องวิชาชีพให้สูงขึ้น และสมควรที่จะต้องมีการเพิ่ม
เงินค่าตอบแทนวิทยฐานะและเงินเดือนทุกระดับนี้เป็นหลักการร่วมกันที่เห็นร่วมกัน และในสภา
แห่งนี้ไม่เคยปฏิเสธเลยว่า วิชาชีพครูนั้นมีความสำคัญ ผมเองเคยเป็นครูครับ เคยรับเงินเดือนครู
ครูนั้นมีการทำงานที่หนักมาก กราบเรียนท่านประธานว่ากฎหมายฉบับนี้จึงสะท้อนถึงตำแหน่ง
หน้าที่และการพัฒนาครูทั้งระบบ ในขั้นของการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระรับ
หลักการ ในสภาแห่งนี้ได้มีการพิจารณาร่วมกันอย่างละเอียดว่ากฎหมายพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการครูนั้นเห็นตรงกัน แต่ส่วนหนึ่งที่มีการพิจารณาร่วมกันคือในสภาแห่งนี้
ไม่รับบัญชีแนบ เหตุผลตอนนั้นก็ยืนยันว่า สภาแห่งนี้ต้องการที่จะออกเป็นกฎหมายตาม
เจตนารมณ์ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ มาตรา ๕๕ ซึ่งสภาแห่งนี้เรียก้องกันนักหนา
ว่าสภาแห่งนี้ต้องการที่จะให้มีกฎหมาย ต้องการออกกฎหมายให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติ
การศึกษาแห่งชาติ ซึ่งสภาเองเคยมีมติแล้วก็รับหลักการไป จนนำไปสู่ของคณะกรรมการร่วม
ก็พยายามที่จัดบัญชีเข้ามา ซึ่งก็ขัดกับแนวทางของสภา จนถึงขณะนี้คณะกรรมการร่วม
ของวุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎร ได้นำกลับเข้ามาอีก ซึ่งถามว่าไม่มีใครปฏิเสธเรื่องบัญชี
เงินเดือนแนบ แต่มีความเห็นต่างกันว่า ๑. เสนอเป็นกฎหมายเข้ามาใหม่ เป็นกฎหมายตาม
พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ มาตรา ๕๕ กับทำบัญชีแนบ ผมกราบเรียนท่านประธาน
ครับว่า เรื่องบัญชีแนบนี้ครับ กระผมเข้าใจว่ามีรายละเอียดหลายอย่างที่ผมเองมีข้อสังเกต
และก็จะซักถามคณะกรรมการ ในบัญชีแนบตรงนี้เป็นของคณะกรรมการร่วมนั้นได้มีการ

เพิ่มเงินวิทยฐานะให้กับครูทุกคน ๔ แสนกว่าคนเป็น ๑,๒๐๐ บาท ผมถามคณะกรรมการว่า ตรงนี้เห็นด้วย แต่ข้อจำกัดที่จะแก้ปัญหาครูในพื้นที่ชนบท ครูทุกคนต้องได้ ๑,๒๐๐ บาท ครูที่ขาดแคลนอยู่ในชนบทขณะนี้นะครับ ๑๒,๐๐๐ โรงเรียนครับ ครูไม่ครบชั้น ครูในเมืองก็ได้ ๑,๒๐๐ บาท ครูขาดแคลนก็ได้ ๑,๒๐๐ บาท ถามว่าจะแก้ไขปัญหาเรื่องครูขาดแคลนได้หรือไม่ เพราะทุกคนได้เท่ากัน นี่ข้อสังเกตข้อที่ ๑ ข้อสังเกตข้อที่ ๒ ว่าเงิน ๑,๒๐๐ บาท ที่กรรมการร่วมไปบรรจุให้เป็นค่าวิทยฐานะทุกคน เราย่นมาเป็นค่าชั่วโมงสอน ค่าเวิร์ค โหลด (Work load) สอนได้หรือไม่ เพราะครูขณะนี้นะครับ บางโรงเรียนมีครู ๓ คน สอน ๖ ชั้นครับ ก็จะได้ ๑,๒๐๐ บาท ครูบางโรงเรียนเกินก็จะได้ ๑,๒๐๐ บาท เท่ากัน ครู ๓ คน ก็อยู่อย่างลำบาก ก็พยายามที่จะถอนกำลังนะครับ ขอย้ายเข้าอยู่ในเมืองอีก อย่างนี้แก้ปัญหาได้หรือไม่ เพราะเป็นปัญหาซ้ำซาก เพราะฉะนั้นประเด็นเรื่อง ๑,๒๐๐ บาท ผมเห็นด้วย และผมกราบเรียนว่ามันน้อยเกินไปสำหรับวิทยฐานะของครู ที่นี้ประเด็นที่ ๒ เรื่องบัญชีเงินเดือน คณะกรรมการร่วมนะครับ ไม่ได้เพิ่มอะไรเลยนะครับ ไม่ได้เพิ่มเงินเดือนเลยครับ เหมือนเดิม เพราะฉะนั้นนะครับในฐานะที่เราได้ตรากฎหมายผ่านสภานี้เป็นพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษานั้นได้ผ่านสภาไปแล้วจะมีการอภิปรายประกอบวิชาชีพครู อยากเรียกร้องรัฐบาลว่า รัฐบาลต้องรับผิดชอบเรื่องนี้นะครับ ต้องเพิ่มเงินเดือนครูครับ ไม่ใช่เสนอมาโดยไม่มีเพิ่มอะไรเลยครับ กรรมการร่วมครับ เหมือนเดิม เหมือนเงินเดือนข้าราชการพลเรือน เมื่อมีใบประกอบวิชาชีพครู ครูทำงานหนักขึ้น ต่อกันครูถูกออกเร็ววนะครับ ถูกออกง่าย-----

แต่ก่อนถูกสอบวินัยก็ออก คราวนี้ถูกสอบวินัย ๑. เด็ง เด็ง ๒ คือผิดจรรยาบรรณ ผิดใบประกอบวิชาชีพครู ๒ เด็งครับ อย่างนี้ท่านไม่เพิ่มเงินเดือนหรือครับ กรรมการครับ ท่านประธานครับ ต้องเพิ่มเงินเดือน ผมดูกรรมการแล้วนะครับ พิจารณากันขอไปที่ครับ ทั้งเงินเดือนไปเพิ่ม วิทยฐานะก็แจกกันถ้วนหน้าธรรมดา ไม่มีมาตรการเชิงคุณภาพ เพราะฉะนั้นผมจึงเห็นด้วยว่าสภาแห่งนี้ควรที่จะตรากฎหมาย เป็นพิเศษ นั่นก็คือสอดคล้องกับมาตรา ๕๕ ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ต้องเพิ่มทั้งเงินเดือนและปรับปรุงวิทยฐานะ และมีกระบวนการพัฒนาประเมินที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพครูและส่งผลต่อโรงเรียน เพราะฉะนั้นผมจึง กราบเรียนว่าผมยังยืนยันว่าสภาแห่งนี้เคยยืนยันให้มีกฎหมายพระราชบัญญัติ เงินเดือน เงินวิทยฐานะ เพื่อเป็นเฉพาะของข้าราชการครู ซึ่งสอดคล้องกับสมาชิก สภาผู้แทนราษฎรในสภาแห่งนี้เห็นด้วยกัน แต่เพียงจะมาแนบหรือไม่แนบเท่านั้นเอง ผมจึงยืนยันเหมือนเดิมและตั้งข้อสังเกตว่าที่ไปจัดเรื่องวิทยฐานะ ๑,๒๐๐ บาท สะท้อนอะไรบ้างถามกรรมการ และทำไมไม่ปรับเงินเดือน เอาไว้ทำไมครับ เมื่อจะมีใบประกอบวิชาชีพครูแล้วต้องปรับ ต้องรับผิดชอบร่วมกันทั้งสภาแห่งนี้ครับ สภาแห่งนี้ผมเองไม่อยากจะพูดมาก แต่กราบเรียนว่าผมเป็นผู้นำครูในคราวรัฐบาล ที่แล้วครับ เคยพาครูมาเรียกร้องเงินเดือน ต่อรัฐบาลที่แล้วก็ไม่ได้รับการนำพาในการ แก้ไข ผมจำได้ว่าเงินเดือนครูรัฐบาล พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ นายกรัฐมนตรี เป็นคนขึ้นคนปรับ จากนั้นมาไม่มีใครสนใจเรื่องเงินเดือนครูเลย ผมยังจำติดตาตึงใจ เป็นผู้นำครูอีสานครับ วันนี้ผมไม่อยากจะให้ทุกคนมาเล่นละครนะครับว่าสงสารครู รักครูเกินเหตุ แต่ผมอยากจะพูดความจริงว่าสภาแห่งนี้ต้องมาร่วมกันปรับเงินเดือนครู บัญชีเงินเดือนครูและก็ปรับวิทยฐานะ ต้องรับผิดชอบร่วมกันในสภา ไม่อยากให้ ฝ่ายค้าน ฝ่ายรัฐบาลนั้นมากล่าวหาว่าฝ่ายรัฐบาลไม่จริงใจ ฝ่ายค้านจริงใจ และฝ่ายรัฐบาลจริงใจ ฝ่ายค้านไม่จริงใจ มันไม่ใช่ประเด็นครับ แต่ประเด็นวันนี้ทุกคน ต้องรับผิดชอบใบประกอบวิชาชีพครู วิชาชีพครูให้มีความก้าวหน้า

กราบเรียนท่านประธานครับ ข้อสังเกตข้อสุดท้ายครับ คณะกรรมการ ก็เห็นชัดเจนว่าในสภาแห่งนี้ได้ยืนยันหลักการเดิม คือต้องการออกกฎหมายตาม

มาตรา ๕๕ ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ๓ - ๔ ครั้งครับก็ยังไม่ยอมให้ขอสืบค้น
บัญชีแนบเข้ามาอีก เพราะอะไรครับ นี่คือนี่ที่ผมกราบเรียนท่านประธานผ่านไปถึง
กรรมธิการว่าท่านต้องชัดเจนในเรื่องนี้ครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ ผมคิดว่าเราได้ใช้เวลามาพอสมควรแล้วเพราะว่าการอภิปราย
คงไปแก้ไขในสาระ ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่ได้ วันที่ประชุมแห่งนี้เพียงแค่จะลงมติ
เท่านั้นนะครับว่าจะเห็นด้วยกับร่างของกรรมธิการร่วมหรือไม่เห็นด้วย ซึ่งผมคิดว่าฝ่ายค้าน
ได้อภิปรายมาคือฝ่ายไม่เห็นด้วย ฝ่ายที่เห็นด้วยได้อภิปรายกันมาทั้งหมด ๔ ท่านนะครับ
ส่วนคนที่ไม่เห็นด้วยในการที่จะให้มีบัญชีแนบทำเงินเดือน ๒ ท่าน ผมว่ามันเป็นเหตุ
เป็นผลที่พอสมควรแล้วในการที่จะตัดสินใจของเพื่อนสมาชิก เรายังมีร่างที่จะพิจารณาต่อ
ผมคิดว่าควรจะยุติการอภิปรายได้แล้วนะครับ คุณสมบูรณ์ว่าอย่างไร

นายสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล (ตรัง) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม
สมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์
ท่านประธานครับ ในส่วนของพรรคประชาธิปัตย์มีผู้ที่จะร่วมอภิปรายสนับสนุน
พระราชบัญญัตินี้ไม่กี่คนหรอกครับท่านประธาน ใช้เวลาอีกนิดเดียวครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : คืออย่างนี้ครับ ที่อภิปรายมา ๔ คน สาระหลักอยู่ที่บัญชีเงินเดือนแนบทำ
เท่านั้นเอง และอภิปรายก็ซ้ำประเด็นกัน ผมจึงคิดว่าได้ใช้เวลามาพอสมควรแล้วนะครับ
ผมจึงหารือว่าควรจะยุติการอภิปราย อยากจะให้อภิปรายต่อใช่ไหม เอาอย่างนั้นนะครับ
ผมอยากจะให้ฝ่ายละ ๑ ท่าน ฝ่ายรัฐบาลยังมีอีก ๑ ท่าน และฝ่ายค้านอีก ๑ ท่าน ผมขอ
เป็นฝ่ายละคนก็แล้วกัน เพราะว่าจริง ๆ แล้วเราก็คงทราบมันไม่มีผลในการแก้ไขแล้ว
และทุกคนก็รู้แล้วว่าวันนี้มีธงอยู่ในใจแล้วว่าจะโหวตกันอย่างไร ก็ให้เหตุผลต่อสาธารณชน
และให้เหตุผลต่อเพื่อนครูที่วันนี้กำลังมารับฟังด้วยหัวใจจดจ่อ ผมคิดว่าก็เป็นเหตุผลที่
พอสมควรนะครับ ผมจะให้ฝ่ายรัฐบาลครับ ผมวินิจฉัยว่าผมจะให้ฝ่ายละคน
ฝ่ายอาจารย์เจริญ หรือคุณสมบูรณ์ หรือคุณประกอบ

นายประกอบ รัตนพันธ์ (นครศรีธรรมราช) : ผมขออนุญาต
ท่านประธานนะครับ ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม ประกอบ รัตนพันธ์ สมาชิก
สภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ กระผมกราบเรียนว่า
กฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่เป็นหัวใจที่สำคัญมาก ถ้าเกิดท่านประธานให้โอกาส
เพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายในมุมที่แตกต่างกัน ผมกราบเรียนว่า
เป็นข้อมูลในการวินิจฉัยของเพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่จะมีมติรับหรือไม่รับ
ผมกราบเรียนว่าคงจะเหลือไม่มากนักครับ คงไม่ถึง ๑๐ คน และคงจะพูดในประเด็นที่
แตกต่างกัน ที่ซ้ำกันผมเข้าใจว่าคงไม่พูดนะครับ อยากให้ท่านประธานให้โอกาส
เพื่อนสมาชิกได้อภิปรายกันอย่างทั่วหน้า เพราะว่าเป็นกฎหมายที่มีความสำคัญ
มากครับท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ก็เพราะโดยความตระหนักที่ว่าเป็นกฎหมายที่มี
ความสำคัญ และผมก็รู้ว่าอภิปรายแล้วเราไม่สามารถที่จะแก้ไขได้เลย แล้วสาระหลัก
ก็มีอยู่แค่ตรงนี้เองว่าจะเอามีบัญชีเงินเดือนแนบท้ายหรือไม่ เราก็อภิปรายกัน
แล้วก็มีเหตุผลทั้ง ๒ ฝ่าย แล้วผมก็คิดว่าก็น่าจะเป็นการเพียงพอ ก็อย่างที่ผมได้
กราบเรียนไปแล้ว ผมจะอนุญาตให้ฝ่ายละ ๑ ท่านก่อนที่จะปิดการอภิปราย ซึ่งเมื่อ
ปิดอภิปรายแล้วคณะกรรมการเขาก็มีสิทธิที่จะอภิปรายได้อีกครั้งหนึ่ง ผมว่า
เป็นการยุติธรรมดี คุณสมบูรณ์คุณจะใช้สิทธิอภิปรายนะ ท่านเจริญครับ

นายสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล (ตรัง) : ท่านประธานผมขออนุญาต
ท่านประธาน ด้านหลัง ท่านประธานครับ ด้านหลังชาติพัฒนา ชาติไทยยังไม่มีโอกาส
อภิปรายเรื่องนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เดี่ยวจะให้ชาติพัฒนาครับ ไทยรักไทยอภิปราย
ไปแล้ว ๒ ท่านครับ

นายเจริญ คันธวงศ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ ขออนุญาต
เถอะครับ ผมคิดว่าเรื่องนี้สำคัญนะครับท่านประธานครับ ผมคิดว่าเรื่องนี้สำคัญ

เกี่ยวกับจุดยืนเกี่ยวกับครู ผมอยากจะขอให้ท่านประธานว่าเปิดให้สมาชิกอภิปราย
อีกสักเล็กน้อยนะครับ อย่างน้อยก็อีกสักฝ่ายละสัก ๓ คนขึ้นไป ผมคิดว่าอย่างนั้น
เพราะว่าเห็นใจท่านประธานนะครับ ก็อยากจะให้จบ และผมไม่อยากจะกล่าวหาว่า
ท่านประธานเข้าข้างรัฐบาลนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ผมไม่ได้เข้าข้างฝ่ายใครหรอกครับ คือผมเห็นว่า
ประเด็นซ้ำแล้ว ซาระจริง ๆ เลยท่านสมาชิกก็อภิปรายตรงนี้เท่านั้นเอง แล้วก็มีเหตุผล
ที่รับฟังได้ เรื่องควรจะมีบัญชีแนบท้ายหรือไม่ครับ คืออย่างนี้ ผมเพียงแต่หาหรือ
นะครับ อำนาจประธานไม่มีหรอกครับที่จะให้ปิด หรือไม่ให้ปิด ผมเพียงแต่หาหรือ
เมื่อท่านสมาชิกอยากจะอภิปรายกันอย่างกว้างขวางผมก็ทำอะไรไม่ได้ เพราะผม
ให้เกียรติสมาชิก ผมเพียงแต่หาหรือว่าได้อภิปรายกันมาพอสมควรแล้ว และก็เห็นว่า
ประเด็นซ้ำ แต่ถ้าสมาชิกอยากจะอภิปรายต่อผมไม่ขัดข้องหรอกครับ เชิญครับ
คุณสมบูรณ์ครับ

นายสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล (ตริง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ
กระผม สมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตริง พรรคประชาธิปัตย์
ท่านประธานครับเหมือนที่หลายท่านได้กล่าวนะครับว่าขณะนี้ก็มีเพื่อนข้าราชการครู
ทั้งหลายรอฟังกฎหมายฉบับนี้กันอยู่ ท่านประธานครับ คงใช้เวลาไม่มากนักที่จะ
แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เป็นที่ทราบกันครับว่า
องค์ประกอบทางการศึกษาประกอบด้วยครู หลักสูตร แล้วก็เครื่องมือทั้งหลาย
ท่านประธานจะสังเกตว่าทุกรัฐบาล ไม่ว่าจะใครจะเป็นรัฐบาล เน้นที่จะพัฒนาคน ก็คือ
เด็กนักเรียน องค์ประกอบสำคัญส่วนหนึ่งเขาก็มองว่าถ้าเกิดครูดี เด็กก็จะดี ชาติก็จะ
เจริญ แต่ถ้าเกิดต้นแบบก็คือครูไม่ดี เด็กก็ไม่มีโอกาสที่จะดี ชาติก็ไม่เจริญ โดยเฉพาะ
วันนี้เรามาคู่กันถึงกฎหมายข้าราชการครู ซึ่งเป็นกฎหมายที่สำคัญฉบับหนึ่ง
ต้องยอมรับว่ากฎหมายฉบับนี้ ในช่วงที่ผ่านสภาผู้แทนราษฎรนั้นได้มีการรับหลักการ
พร้อมทั้งเข้ากรรมาธิการ มีบัญชีเงินเดือนออกมา เมื่อมีบัญชีเงินเดือนออกมา
มีข้อท้วงติงว่าบัญชีเงินเดือนนั้นจะให้กับผู้บังคับบัญชาเสียส่วนใหญ่ ข้าราชการ

ชั้นผู้น้อยแทบจะไม่ได้ นะครับ ก็เลยเข้าไปดูดี ท่านวุฒิกี้ได้กลิ่นกรงดูแลแล้ว
ก็เห็นควรที่จะเพิ่มให้กับครูผู้น้อยทั้งหลายเป็นเงินวิทยฐานะ ๑,๒๐๐ บาท
ท่านประธานครับ กลับมาสู่สภาหลายท่านก็บอกว่าต้องใช้เงินจำนวนมากนะครับ
ให้ครูไปคนละ ๑,๒๐๐ บาทไม่เกิดคุณค่าเท่าไร ต้องตั้งกรรมาธิการร่วมขึ้นมา

เมื่อตั้งกรรมาธิการร่วมท่านประธานครับ ก็ได้ทราบสาเหตุว่าทำไมถึงต้องให้เงินวิทยฐานะแก่ครู
ชั้นผู้น้อยนะครับ คือก่อนที่จะได้รับเงินวิทยฐานะนี้ต้องผ่านการประเมินครับท่านประธาน
หลายท่านที่เคยเป็นคุณครู หลายท่านที่เคยเป็นนักเรียน หลายท่านที่เคยดำรงตำแหน่งคงเข้าใจ
คำว่า การประเมิน ท่านประธานครับ แม้แต่ข่าวในเรื่องของกระทรวงศึกษาธิการครับ
ท่านประธาน มีการประเมินว่ารัฐมนตรีปฏิรูปการศึกษาล้มเหลว ท่านประธานครับ รัฐมนตรี
ต้องขึ้นมาชี้แจงว่าข่าวการปฏิรูปการศึกษาของรัฐบาลนี้ก้าวหน้า แต่คนไม่ค่อยอ่าน ไม่ค่อยอ่าน
ข่าวการศึกษา ไปอ่านข่าวหน้า ๑ ข่าว บิ๊กดีทูปี มีเข็วอย่างไร ไปอ่านข่าวข่มขืนเสีย
แต่ข่าวกีฬา ข่าวการศึกษาไม่ค่อยอ่าน เห็นไหมครับ การประเมินมันมีผล ครูทั้งหลายที่มีโอกาส
ที่จะได้รับเงินจำเป็นที่จะต้องเรียนจบในสาขาวิชาครูท่านประธานครับ แล้วเดี๋ยวนี้มีโครงการที่จะ
ให้เรียนเพิ่มจาก ๔ ปีเป็น ๕ ปีนะครับ ต้องมาสอบเพื่อออกไปประกอบวิชาชีพครู เพราะฉะนั้น
ทั้งหลายเขาจำเป็นจะต้องทำตัวเป็นครูที่ตื่นะครับ และโดยเฉพาะกฎหมายฉบับนี้ท่านประธาน
ครับ ต้องชมทางกรรมาธิการร่วมนะครับที่ได้ไปร่วมพิจารณา ผมยกตัวอย่างมาตรา ๒๙
ท่านประธาน กรรมาธิการร่วมได้ไปเพิ่มเติมแก้ไข เป็นสิ่งที่ดีกว่ากฎหมายฉบับนี้ละครับวุฒิสภาได้
แก้ไขมาแล้ว กรรมาธิการร่วมก็เห็นด้วยตามวุฒิสภา เช่น ความแตกต่าง ถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ เพศ
ทางวุฒิสภาไปเพิ่มภาษา ตรงนี้เราต้องชมวุฒิสภาว่าเขาเพิ่มเติมให้เรา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
พิจารณากฎหมายไปแล้วตรงไหนที่มันขาด ตรงไหนที่มันไม่ดี วุฒิสภาจะแต่งตั้งเพิ่มเติมให้
เพื่อให้กฎหมายนั้นสมบูรณ์ ๓๐ ครั้งท่านประธาน ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่นเพิ่มเติมเข้าไป ท่านประธานครับ กฎหมายนักการเมือง
ท้องถิ่น จะเป็นสมาชิกสภาผู้แทนท้องถิ่นอะไรทั้งหลาย แต่ว่าผู้บริหารท้องถิ่นตกไป ทางวุฒิสภา
ก็เพิ่มเติมเข้ามา ผมยกตัวอย่างตรงนี้จะละครับ ยกตัวอย่างให้เห็นว่า กฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่ดี
ให้สิทธิสำหรับคุณครูทั้งหลาย ตอนสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาโดยเฉพาะมาตรา ๑๒๒ ครับ
ท่านประธาน คือการอุทธรณ์ การอุทธรณ์ก่อนหน้านี้นี้ต้องไปที่ศาลปกครอง ท่านประธานครับ
เรามีการพูดคุยกันมากกว่าถ้าไปศาลปกครองนี้มันจะยุ่งยากขนาดไหน ตอนนั้นก็แก้ไขกลับมาว่า
ให้ไปที่เขตพื้นที่ เห็นไหมครับ ถ้าเกิดกรณีเขตพื้นที่พิจารณาแล้วยังไม่ได้รับความเป็นธรรม
ค่อยไปศาลปกครอง ท่านประธานครับ ตรงนี้สิทธิที่ครูได้รับ ต้องขอชมเชยกรรมาธิการชุดนี้นะ
ครับ ส่วนสำคัญก็คือการเพิ่มมาตรา ๓๑ ครับท่านประธาน บัญชีเงินเดือน ต้องยอมรับครับ

ท่านประธานครับ เงินก็เป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งที่จะพัฒนาคนเช่นเดียวกันนะครับ ครูไม่มีโอกาสที่จะไปรับส่วย ไม่มีโอกาสที่จะไปคุมบ่อน คุมบาร์ ไม่มีโอกาสที่จะไปขายหอย เพราะขณะนี้รัฐขายเสียเองแล้ว เพราะฉะนั้นครูในการดำรงชีพนี้ต้องยอมรับว่านี่สินก็เยอะนะครับ ถ้าเกิดกรณีที่ครอบครัวของเขามีรายได้พอจนเหลือที่จะอยู่ในสังคมได้อย่างดี ก็มีจิตใจที่จะไปสอนเด็กนะครับ ทำงานดี สอนเด็กก็ดีนะครับ ในอดีตถ้าเกิดพอทำงานดีเสร็จแล้ว มีโอกาสที่จะปรับตำแหน่งจากครูผู้สอนขึ้นไปเป็นผู้ช่วยผู้อำนวยการ ปรับไปเป็นผู้อำนวยการนะครับ แต่ถ้าเกิดตำแหน่งผู้ช่วยผู้อำนวยการ ผู้อำนวยการไม่มี ก็เป็นครูไปแบบไม่มีความก้าวหน้าทางหน้าที่การงาน ก็เลยลดภาวะความกระตือรือร้นในการที่จะเป็นครู ท่านประธานครับ หลายคนได้ขึ้นเป็นผู้บริหาร ในขณะที่ครูหลายคนก็ยังเป็นครูแก่ ๆ อยู่ ท่านประธานครับ ยังมีคำกล่าวที่ว่า บางครั้งครูที่ดีนะครับไปเป็นผู้บริหารที่เลว ๆ ผมยกตัวอย่างครับท่านประธาน มีครูที่สอนทางด้านวิทยาศาสตร์ดีมากเป็นที่ยอมรับนับถือของผู้ปกครอง ของเด็ก ของผู้ร่วมงานทั้งหลาย สุดท้ายก็ได้รับตำแหน่งเป็นผู้อำนวยการ ตอนนี้นะครับไม่มีโอกาสได้สอนหนังสือครับ เอกวิทยาศาสตร์ทั้งหลายที่เก่งมา แต่ต้องไปดูว่าที่หน้าต้นนี้เราจะแก้อย่างไรในโรงเรียน เราเสียครูที่ดี เราได้ผู้บริหารเลว ๆ ขึ้นมานะครับ -----

แต่กฎหมายฉบับนี้ทำให้ครูทั้งหลายมีโอกาสก้าวหน้า มีโอกาสที่จะมีตำแหน่ง มีวิทยฐานะ
 ท่านประธานครับ ผมทราบข่าวว่ากฎหมายฉบับนี้เราไม่ต้องการบัญชีแนบท้ายเงินเดือน
 ทางรัฐบาลก็จะไปออกกฎหมายเกี่ยวกับเงินเดือนของครูออกมาใหม่และก็จะให้ค่าตอบแทน
 สำหรับครู ไม่ต้องห่วงว่าค่าวิทยฐานะในกรณีถ้าเกิดกฎหมายฉบับนี้ล้มไปก็จะออก
 กฎหมายใหม่จะให้ เป็นค่าตอบแทนสำหรับครู ครูคนไหนที่เข้าไปสอน ๒ ชั่วโมง ก็จะให้
 ค่าตอบแทนเพิ่มเติมมา ตรงนี้มันเป็นเรื่องของกรจ้างครับ ท่านประธานครับ ขณะนี้ระดับ
 ประถมศึกษาขาดแคลนครูถึง ๗๐,๐๐๐ - ๘๐,๐๐๐ คน วิธีแก้ไขเขาก็คือใช้อัตราจ้าง ก็คือ
 หาผู้สอนเข้ามา อาชีพครูนี้อาจจะจ้างเป็นแบบแรงงานหรือจ้างแบบ โอ.ที. (OT) ไม่ได้ครับ
 ท่านประธาน เพราะว่าการเป็นครูนี้ต่างกับการเป็นลูกจ้างบริษัท ต่างกับหุ่นยนต์ ถ้าเกิดครู
 ต้องมีหน้าที่หารายได้ในการสอนชั่วโมงละครับ ปัญหา มันจะเกิดขึ้นเยอะ ไม่ว่าจะครูจะต้องหา
 วิธีสอนพิเศษเพื่อเพิ่มรายได้ ไม่ว่าจะครูจะต้องไปขายสินค้าทั้งหลาย ตรงนี้ละครับ การเป็นครู
 นี้ต้องอยู่กับเด็กทุก ๒๔ ชั่วโมง เป็นครูทั้งจิต ทั้งวิญญาณ ทั้งร่างกาย ท่านประธานครับ
 หม่อมหลวงปิ่น มาลากุล ท่านเคยได้ให้บทความไว้ ท่านบอกว่า ผู้ใดสอนบทความตาม
 หลักสูตรคือผู้พูดแทนตำราคล้ายขยัน ใครเฝ้าผูกความดีทุกวัน รู้ไว้เกิด ผู้ที่นั่นแหละครู
 ท่านประธานครับ ตรงนี้ละครับ ชี้ให้เห็นว่าการเป็นครูไม่ใช่เป็นแค่คนเข้าไปสอนหนังสือให้เด็ก
 ครูจะต้องเป็นทั้งร่างกาย จิตใจ ท่านประธานครับ ผมขอวิงวอนทุกท่านนะครับ ได้เห็นแก่
 อาชีพครูนะครับ ในการที่จะยกวิทยฐานะ ในการได้รับสิทธิ ท่านประธานครับ กฎหมายฉบับนี้
 มีหลายเรื่องที่ได้ให้สิทธิแก่ครู เช่น การลาศึกษาต่อก็จะได้รับเงินเดือน บทลงโทษทั้งหลายที่ไป
 เกี่ยวข้องกับทางกรมก็ชัดเจนขึ้น อย่าห่วงแค่บัญชีเลยครับ อย่าห่วงแค่เรื่องของเศรษฐกิจ
 เลยครับ ให้ห่วงถึงความเป็นครูของทั้งหมดนะครับ ห่วงว่าครู ๖ แสนคนมีส่วนเกี่ยวข้องกับ
 ลูกหลาน เยาวชนของเราอีกจำนวนมากนะครับ แต่ผมคิดว่ารัฐบาลชุดนี้อาจจะไม่ห่วงถึง
 ลูกหลาน เยาวชนทั้งหลาย เพราะแม้แต่ลูกปิ่นยังโดนทิ้งที่คลองหลอดเลยคร้บท่านประธาน
 ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
 คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณหมอวิชัยครับ

นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล (อุดรธานี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ ผม นายแพทย์วิชัย ชัยจิตวณิชกุล พรรคชาติพัฒนาจากอุดรธานี ก่อนที่จะอภิปรายถึงในเนื้อหาสาระซึ่งไม่มากนักท่านประธาน ขออนุญาตแสดงความรู้สึกในใจว่า ผมค่อนข้างจะเข้าใจและเห็นใจท่านกรรมาธิการร่วมทุกท่าน รวมไปถึงพี่น้องสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเราทุกคน คือทุกคนมีความเป็นห่วงเป็นใยเรื่องของอาชีพครูและบุคลากรทางการศึกษาอย่างมาก แต่ด้วยเหตุที่สำคัญยิ่งประการหนึ่งท่านประธานครับ ผมว่าท่านอดิศร เพียงเกษ ได้อภิปรายไว้น่ารับฟังเป็นอย่างมาก คือการเผชิญไปเพิ่มบัญชีอัตราเงินเดือนก็ดี เรื่องของเงินวิทยฐานะก็ดี ไปเพิ่มซึ่งเป็นสิ่งสำคัญนี้จะไปขัดกับหลักการของกฎหมายที่เราร่างกันโดยทั่วไป และขณะเดียวกันก็จะเป็นการขัดรัฐธรรมนูญด้วย ท่านประธานครับ ผมอยากจะขออนุญาตท่านประธานว่าในช่วง ๒ - ๓ สัปดาห์ที่ผ่านมามีพี่น้องข้าราชการครูไปพบผู้แทนราษฎรเขตเลือกตั้ง ผมว่า ๔๐๐ เขตนี้ไปเกือบทุกเขต เขตผมก็ไป เขตท่านอมรเทพ สหหมาย ก็ไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งพี่น้องที่เป็นครูอยู่แล้ว ที่ก่อนมาเป็นผู้แทนราษฎรจะมีพี่น้องข้าราชการครูบุคลากรทางการศึกษาไปพบทุกคน ไปไม่ใช่บ่อยนะครับ ยกขบวนไปเป็นที่ละหลายสิบคันรถท่านครับ เขาอยากให้อกฎหมายนี้ผ่านอย่างมาก ผมเองไม่ใช่กรรมาธิการ ตั้งแต่เริ่มต้นแต่ได้มีโอกาสซักถามกรรมาธิการของชาติพัฒนา เช่น ท่านประชาธิปไตยบ้าง ท่านพงษ์พิชบ้าง ได้อธิบายให้ส่วนหนึ่งก็ได้เข้าใจไปบ้างว่า ถ้ากฎหมายของที่ผ่านกรรมาธิการร่วมไม่ผ่านออกไปวันนี้จะมีการหยิบยกส่วนสภาขึ้นมา ซึ่งผมเองหลังจากได้ดูร่างกฎหมายของที่ผ่านจากกรรมาธิการร่วม ท่านประธานครับ ต้องขอชมเชยก่อนนะครับ ก่อนที่จะรับหรือไม่รับอย่างไร ในมาตรา ๑๒๒ ท่านประธานครับ ซึ่งได้มีการแก้ไขตามที่ผมได้อภิปรายไว้ตั้งแต่ต้น คือกรณีที่มีการแก้ไขให้มีสิทธิยื่นฟ้องต่อศาลปกครองนั้น ให้แก้ไขเป็น อุทธรณ์หรือร้องทุกข์ต่อ ก.ค.ศ. ได้ภายใน ๓๐ วัน และให้ ก.ค.ศ. พิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน ๙๐ วัน ท่านครับ เรื่องนี้ครูผู้น้อยไม่ใช่ผู้บริหารพอใจอย่างมาก ผมเคยฝากท่านประธานคณะกรรมาธิการไว้ว่า อนาคตถ้ามีการแก้กฎหมายเขตฝากท่านประธานนี้ได้ด้วย เพราะที่ผ่านกฎหมายจากสภาเรา ถ้าจะมีการหยิบยกขึ้นมาใหม่ไม่มีประเด็นนี้เลยครับ ไม่ต้องเขียนหรอกครับ ศาลปกครอง เป็นสิทธิเขาอยู่แล้ว อย่งไรเขาก็ไปฟ้องได้อยู่แล้ว แต่อย่างไรที่จะให้เป็นตามกระบวนการที่ถูกต้อง ผ่าน ก.ค.ศ. ก่อน ท่านครับ ประเด็นนี้น่าสนใจมาก

อีกประเด็นหนึ่งคือประเด็นเรื่องของมาตรา ๑๓๐ ครับ กรรมการร่วม
ไปร่างไว้เพิ่มเติมไว้เนี่ยผมว่าดีครับ เป็นการแก้ไขปัญหาที่ผ่านมาว่าประเภทที่ตำแหน่งหลักลอย
ทั้งหลายหรือหัวหน้ากองที่ท่านอาคมได้พูดไว้ก็ดี หลักลอยทั้งหลายนี้จะได้มีหลักอยู่ครับ
ที่ลอยไปลอยมาเหมือนวัชพืชนี้ก็ไม่ใช่แล้ว ต่อไปมีหลักมีศาลเจ้าที่ประทับมีหลักอยู่แน่นอน
ท่านครับ ถ้าเราไม่มีตรงไว้ส่วนที่เขาไม่มีตำแหน่งลงนี้ไม่รู้จะไปลงตรงไหนจริง ๆ นะครับ
จะไปเบียดตำแหน่งผู้บริหารเป็น ผอ. โรงเรียนก็ดี เป็นผู้บริหารก็ดีเขาอยู่ไม่ได้ เพราะที่เก่า
มันก็เต็มอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นจะไปนั่งอยู่ที่เขตการศึกษาหรือ อ.ก.ค.ศ. เขตนั้นนี่นะครับ อย่าว่า
แต่โต๊ะเก้าอี้จะไม่พอเลยครับตำแหน่งลงมันไม่มีเอาละเงินเดือนคนไหนที่ได้เท่าเดิมนะ แต่ว่า
อำนาจทางบริหารจัดการ อำนาจที่อยากจะทำงานนี้มันก็ลดลงไป ท่านครับสุดท้ายจริง ๆ
ผมขออภิปรายเรื่องเงินเดือนกับวิทยฐานะสักเล็กน้อย เรียนท่านประธานครับตลอดระยะเวลา
ประมาณ ๔ ปีที่ผ่านมาผมอดอัดใจมาก เราได้ผ่านเงินเดือนของตุลาการ อัยการครับ
ผ่านออกไปด้วยความเข้าใจท่านประธาน เมื่อไปเทียบกับ ก.พ. ข้าราชการอื่น ๆ จะเป็นตำรวจ
ทหาร ข้าราชการครู หรือแม้กระทั่งสาธารณสุข หรือแม้กระทั่งผู้แทนราษฎรเรานี่นะครับ
เหนื่อยใจมากครับ ท่านครับปีแรกเป็นผู้ช่วยอัยการ ๑๐,๐๐๐ กว่าบาทครับ ยังไม่ใช่อัยการ
เลยนะครับเป็นผู้ช่วยอัยการ ๑๐,๐๐๐ กว่าบาท พอปีที่ ๒ บรรจूपับ ๓๐,๐๐๐ บาทครับ
ผมถามครูที่มีร่างไว้ในนี้เท่าไรครับ ไหนบอกว่าของครูนี้เป็นข้าราชการวิชาชีพชั้นสูง เริ่มต้น
ท่านครับดีหน่อยถ้า ๕ ปีเขียนไว้เพื่อลวงหน้าอนาคต ๗,๗๘๐ บาท แต่ปัจจุบันนี้ต้อง
๖,๓๐๐ บาทครับ ข้าราชการประเภทอื่นเหมือนกัน ผมอยากจึงวอนผ่านท่านประธานไปถึง
ท่านประธานกรรมการด้วยว่าเท่ากับพระราชกฤษฎีกานะครับกรุณาได้เพิ่มให้เขาเถอะครับ
รัฐวันนี้เราบอกว่าเราต้องดูแลพี่น้องข้าราชการครูและบุคลากรของเราให้ดียิ่งขึ้น ผมคงไม่ได้
พูดเฉพาะครูกลุ่มนี้กลุ่มเดียวนะครับอยากจะทำถึง ก.พ. ประเภทอื่น ๆ ด้วย ตำรวจก็เสี่ยงภัย
ทหารก็เสี่ยงภัยเหมือนกับอัยการเหมือนกันที่ต้องดูแลเรื่องความยุติธรรม แต่เสี่ยงภัยมากกว่า
ครับ ผมถามจริง ๆ ครับที่นั่งประจำอัยการจังหวัดนี้ ๘๐,๐๐๐ กว่าบาทครับ มากกว่า
ท่านผู้ว่าราชการจังหวัด ซี ๑๐ ครับ ผมถามว่าเอาอะไรเป็นมาตรฐานไปวัดได้ วันที่เงินเดือน
อัยการผ่านสภานี้ผมขออนุญาตเอ่ยนามท่านรองนายกสุวิทย์ คุณกิตติ พบผมที่ด้านนอก

บอกว่าคุณหมอไม่ต้องอภิปรายได้ไหม ให้ผ่านไปก่อนได้ไหมเงินเดือนตรงนี้ วันนี้เป็นอย่างไรครับ เขาสบายครับท่านครับ สบายมากดีเข้ามาวันนี้ไม่ทำก็ได้รยวายืดก็ได้ อีกอันหนึ่งที่อยู่ในใจผมมานานแล้ว เวลาพวกแพทย์เกษียณไปท่านครับไปขอเป็นแพทย์ประจำโรงพยาบาลได้ตรวจถ้าไปถึงจะได้เงินนะครับ เป็นเงินรายจ่ายประจำวันครับ คิดเป็นชั่วโมงให้ครับ แต่ถ้าเป็นผู้พิพากษาอาวุโสไปนั่งแต่ละจังหวัด ๒ แสนกว่าบาทครับ ท่านไปเช็คได้เลยครับ ๒ แสนกว่าบาททุกรายจะทำงานบ้างไม่ทำงานบ้างก็ไม่มีไร ๒ แสนกว่าบาท แต่ถ้าแพทย์อาวุโสที่ไปตรวจรักษานี้ต้องใช้วิชาชีพเต็มทีนี่นะครับ ถ้าไปก็ได้เป็นชั่วโมงไม่ไปก็ไม่ได้ ผมฝากท่านนะครับว่าวันนี้เงินเดือนข้าราชการครูบุคลากรในการศึกษานี้ครับท่านครับ อย่าให้ได้น้อยกว่าข้าราชการประเภทอื่น ๆ และอยากจะฝากไปถึงท่านประธานถ้ามีโอกาสกราบเรียน ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีด้วยว่าเงินเดือนฝ่ายการเมืองที่มีการตั้งกันไว้ที่เพิ่มขึ้นมาประมาณ ๔๐๐ ล้านบาท ทั้ง ส.ส. ส.ว. รวมไปถึงข้าราชการประเภทอื่น ๆ จะได้ตามขึ้นมาครับ ผมคิดว่าวันนี้รัฐบาลพร้อมแล้ว โครงสร้างทางเศรษฐกิจสังคมและการเมืองต้องไปด้วยกันครับ อยากจะฝากท่านประธานว่าวันนี้ไม่เป็นไรครับ ถึงแม้จะออกเป็น พ.ร.ก. ไม่ว่าจะเข้าไปบ้างอีกสัก ๑๕ วัน ๓๐ วันไม่เป็นไร ผมคิดว่าพี่น้องครูรอได้ แต่เมื่อรอแล้วสิ่งที่ออกมา น่าจะชื่นใจครับ ท่านประธานครับ ควรที่จะมีการเปลี่ยนแปลงไว้ที่พุ่งที่ตีขึ้นเพื่อนสมาชิกหลายคนอภิปรายถึงครู แล้วก็ศึกษานิเทศก์อีก ๒,๒๐๐ บาท ลองเอา ๓๐ วันไปหารครับ ถ้าทำงานเต็มทีตกวันละ ๔๐ บาทครับ ถ้าเอา ๒๒ วันไปหารตกวันละ ๕๗ บาทครับ ไม่ได้มากมายเลยให้เขาเถอะครับ ท่านประธานครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เติญอาจารย์เจริญครับ

นายเจริญ คันธวงศ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายเจริญ คันธวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ขออภิปรายสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งคณะกรรมการความร่วมมือระหว่าง ๒ สภาได้พิจารณาเห็นชอบไปแล้ว ที่ท่านสมาชิกได้พูดถึงว่า ร่างอันนี้อาจจะขัดต่อรัฐธรรมนูญเพราะว่าไปแก้ไขบางอย่าง ผมว่าไม่ขัดหรือครับท่านประธาน ครับ เพราะว่ามันขาดส่วนนั้นเขาเสริมมาให้สมบูรณ์ขึ้น เพราะว่าวุฒิสภานั้นเป็นหน้าที่กรอง กฎหมายจากสภาผู้แทนราษฎร ถ้าหากว่าท่านประธานมาดูในมาตรา ๑๔๙ แห่งรัฐธรรมนูญ ระบุว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาย่อมเป็นผู้แทนของปวงชนชาวไทย และต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตเพื่อประโยชน์ส่วนรวมของประชาชน เมื่อสมาชิก สภาผู้แทนราษฎรเห็นว่ารัฐบาลไม่ได้ทำหน้าที่บางอย่างก็จำเป็นต้องทำให้มันดีขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ตอนที่อยู่ในสภาผู้แทนราษฎรนั้น สมาชิกทั้งฝ่ายค้านและ ฝ่ายรัฐบาลต่างก็เห็นเหมือนกันว่าควรจะผนวกเงินเดือนครู เงินประจำตำแหน่ง และวิทยฐานะ เข้าไปด้วย แต่ว่าสุดท้ายก่อนที่จะผ่านวาระ ๓ ขึ้นมา วาระ ๒ นั้นก็วิปฝ่ายรัฐบาลก็ได้รับ สัญญาอนุญาตอย่างไรก็ไม่ทราบ ในที่สุดแล้วก็มีการเอาเงินเดือนครูนั้นออกไป แล้วก็ได้แจ้งต่อสภา ว่าแล้วรัฐบาลจะไปร่างเงินเดือนครูเอามาเสนอต่างหาก นับแต่บัดนั้นมาจนถึงบัดนี้ครับก็ยัง เเถียงกันอยู่ว่าจะทำอย่างไรดี ยังไม่มีเลยครับ ที่จริงแล้วรัฐบาลนั้นได้เข้ามาบริหารประเทศแล้ว ตั้งแต่ ๒ ปีมาแล้วนะครับ สังเกตได้ว่ารัฐบาลนั้นไม่ค่อยได้จริงจังในการปฏิรูปการศึกษา เท่าที่ควร จะเห็นได้ว่าทุกครั้งที่มีการอภิปรายไม่ไว้วางใจพรรคฝ่ายค้านจำเป็นต้องอภิปราย ไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาทุกท่าน เพราะเห็นว่ารัฐบาลนั้นไม่ได้จริงจังต่อการ ปฏิรูปการศึกษา การปฏิรูปการศึกษานั้นก็เป็นที่รู้กันนะครับว่าจะต้องพิจารณาด้วยกันทุกด้าน รวมทั้งวิธีการจัดการ หลักสูตร วิธีการสอน และการใช้เทคโนโลยี แต่ที่สำคัญที่สุดนะครับ ต้องพิจารณาถึงรายรับของครูด้วย เพราะว่าผมนั้นชีวิตเป็นครูมาตลอดก่อนที่จะมาสมัคร ผู้แทนราษฎร การเป็นครูมีความจำเป็นจะต้องวางเนื้อวางตัวให้เป็นที่เคารพนับถือของลูกศิษย์ จะไปรีดไถอะไรต่าง ๆ มันไม่ได้นะครับ แต่ว่าเขาไปหากินโดยสุจริต ไปขายแอมเวย์ ไปขาย

อย่างอื่น ขายประกันภัย ก็ถูกผู้ปกครองเขี่ยหนัหน้าว่าไปแอบหากินข้างนอก ที่จริงแล้วก็เห็นใจเขา แม้ว่ารัฐบาลในอดีตนั้นจะพยายามที่จะมีเงินช่วยเหลือปลดหนี้ครูก็ตาม แต่นั่นเป็นเรื่องปลายเหตุ แต่ผมคิดว่าถ้าหากว่าเราพยายามที่จะให้เงินวิทยฐานะ ให้เงินประจำตำแหน่งสูงขึ้น คนเป็นครูนั้นอยากจะมาเป็นครูมากขึ้น จากสถิติของกระทรวงศึกษาธิการ คนที่มาเป็นครูในขณะนี้ถ้าถามดูแล้วก็ตั้งใจที่อยากจะเป็นครูจริง ๆ ไม่เกิน ๖๐ เปอร์เซ็นต์ครับ แล้วบรรดาคนที่เป็นครูอยู่ในขณะนี้ถ้าถามว่าอยากจะออกใหม่ อยากจะออก ๓๓ เปอร์เซ็นต์ แต่ว่าไม่รู้จะออกไปทำอะไรดี ปัญหาอย่างนี้ครับท่านประธานที่เคารพครับ เรามีความจำเป็นจะต้องหาทางช่วยกันแก้ไขปัญหา ที่รัฐบาลบอกว่าจะออกกฎหมายต่างหากให้คอยอีกนานเท่าไรไม่ทราบ นับวันค่าใช้จ่ายของครูต้องใช้จ่ายเหมือนกับลูกทหาร ลูกตำรวจ ลูกอัยการ ลูกผู้พิพากษา เหมือนกันครับ ค่าใช้จ่ายเหมือนกัน แต่ว่าพ่อแม่เขาหากินอย่างอื่นไม่ได้ ลูกก็เดือดร้อนครอบครัวก็เดือดร้อน ผมเห็นใจคนที่มาเป็นครูอย่างยิ่ง และอย่างที่ท่าน ส.ส. คุณหมอวิชัย พุดว่าตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาฉัน ผมขอประทานโทษที่เอ่ยชื่อท่าน มีครูไปหา ส.ส. ทุกคนรวมทั้งตัวผมด้วยว่าจะมีทางใดบ้างที่จะผ่านกฎหมายอันนี้ไปได้ พวกเราก็อยากจะทำให้ผ่านสมาชิกฝ่ายรัฐบาลหลายคนก็เห็นอยากจะทำให้ผ่าน แต่ว่าผู้บริหารสูงสุดที่กำหนดเสียงที่นี้ไม่เห็นด้วยที่จะให้ผ่านอันนี้ไป ผมก็อยากจะถามว่ามันทำไมยากเหลือเกินครับที่จะช่วยครูให้พ้นทุกข์ให้มีเงินประจำตำแหน่ง ให้มีวิทยฐานะดีขึ้น ทำไมถึงยากเหลือเกิน จะทำอย่างอื่นเห็นจะทำเอา ๆ เสรีจเร็ว แต่ว่าปัญหาที่จะช่วยเหลือครูนี้ไม่ได้จริงใจต่อครูเลยครับ ผมจึงอยากจะวิงวอนนะครับ ผู้ที่มีส่วนที่เกี่ยวข้องอย่าพูดแต่ปาก ขอความกรุณาครับแสดงความจริงใจกระทำออกมาเพื่อว่าเป็นบุคคลและเป็นผลดีต่อเด็กรุ่นหลังด้วยครับ ผมจึงขอฝากไว้ ณ โอกาสนี้ด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) ∴ คุณเอกภาพครับ

นายเอกภาพ พลซื่อ (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม เอกภาพ พลซื่อ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดร้อยเอ็ด พรรคไทยรักไทย สำหรับกฎหมายฉบับนี้มีการเข้ามาสภาผู้แทนราษฎรของเราแล้วก็ผ่านไปวุฒิสภา กลับมาอีกรอบหนึ่งไปกรรมวิธีการร่วม แล้วกลับมาอีกรอบหนึ่งครับ ก็ด้วยความเห็นใจเพื่อนคณะครับ ถึงแม้ผมนั้นไม่มีอาชีพครูแต่อยู่ในพื้นที่ ครูบาอาจารย์นั้นก็มีความสำคัญในการที่จะช่วยกันสร้างบุคลากรของชาติของเรา คณะครับ ทุกคนก็มีคณะครับ แล้วก็เห็นความเดือดร้อนของครูบาอาจารย์ในการที่มีหนี้สินก็ดี คณะครับ ในความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงานครับ ก็เห็นใจคณะครับ ในกฎหมายฉบับนี้ ในหลักการเนื้อหาสาระนั้นดีมากครับ ในการที่จะเพิ่มวิทยฐานะครูก็ดี เพิ่มตำแหน่งหลาย ตำแหน่งคณะครับ แล้วก็เรื่องเงินเดือนเงินอะไรต่าง ๆ นี้ครับที่แนบท้ายมา แล้วก็ปัญหาสำคัญ ไม่ได้อยู่ที่เงินเดือนเสียแล้วตอนนี้ ครูบาอาจารย์ของเราหลายคนนั้นไม่มีที่ทำงาน อย่างหัวหน้า การอุดมศึกษาก็ดี ศึกษาธิการอำเภอทั้งหลายไม่มีตำแหน่ง ไม่มีที่ทำงาน ฉะนั้นเมื่อผ่าน กฎหมายนี้ออกไปแล้วก็คิดว่าจะแก้ปัญหานี้ได้ ในเนื้อหาสาระกฎหมายนี้คณะครับ ครูบาอาจารย์ นั้นได้ยกฐานะมีเรียกว่าวิชาชีพเหมือนกับอาชีพอิสระทั่วไป ทั้งแพทย์ หมอ ทนายความ วิศวกร ก็เข้าใจว่าถ้ากฎหมายนี้ผ่านออกไปครูบาอาจารย์ก็คงจะมีชีวิตที่ดีขึ้น แต่ขอเรียนว่าในการ ทำงานของสภาผู้แทนราษฎรของเรานั้น เราอยู่ฝ่ายนิติบัญญัติดูแลกฎหมาย ร่างกฎหมาย เสนอกฎหมายทั้งหลาย แล้วเราทำงานภายใต้รัฐธรรมนูญและข้อบังคับต่าง ๆ ที่เขียนไว้ ผมขอ อนุญาตอย่างนั้นคณะครับ เดี่ยวอีกฝ่ายจะบอกว่าทำไมรัฐบาลไม่เห็นด้วย รัฐบาลจะล้ม กฎหมายบ้าง รัฐบาลนี้ไม่จริงใจต่อครูบาอาจารย์บ้าง ขอเรียนว่าผู้แทนราษฎรทุกฝ่าย โดยเฉพาะรัฐบาลนั้นเป็นห่วงครูบาอาจารย์ เพราะครูบาอาจารย์นั้นเป็นผู้ผลิตบุคลากรของชาติ คณะครับ ประเทศชาติจะเจริญก้าวหน้าอยู่ที่คนของชาติว่าดีไหม คนของชาติอยู่ที่แม่พิมพ์ดีไหม พ่อพิมพ์ดีไหม เราเห็นใจครูบาอาจารย์คณะครับ ก็ขอย้ำว่าฝ่ายรัฐบาลนั้นไม่ได้ละเลย ไม่ได้ ทอดทิ้งคณะครับ ท่านนายกรัฐมนตรีเองคณะครับเป็นห่วงเรื่องนี้อยากจะให้กฎหมายนี้ออกมาเร็ว เช่นกันคณะครับ แต่เนื่องจากฝ่ายเราเอง ฝ่ายนิติบัญญัติเรามาดูกฎหมาย ขออนุญาต ท่านประธานคณะครับอ่านสัก ๓ บรรทัดเองคณะครับ ในมาตรา ๑๖๙ กฎหมายรัฐธรรมนูญบอกว่า ภายใต้บังคับมาตรา ๑๗๐ ร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ

จะเสนอได้ก็โดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือคณะรัฐมนตรี แต่ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะเสนอได้ก็ต่อเมื่อมีคำรับรองของนายกรัฐมนตรีนะคะ ก็แสดงว่าภายใต้มาตรา ๑๗๐ ก็คือประชาชนนั้นเข้าชื่อกัน ๕๐,๐๐๐ ชื่อเนะครึบก็สามารถเสนอกฎหมายนี้ได้ แล้วก็ผู้เสนอกฎหมาย ๑. ประชาชน ๕๐,๐๐๐ ชื่อ ๒. สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๓. คณะรัฐมนตรีเนะครึบ การเสนอกฎหมายมี ๓ ทางเท่านั้น วุฒิสภานั้นหรือวุฒิสมาชิกนั้นไม่มีสิทธิเสนอกฎหมายครึบ กฎหมายรัฐธรรมนูญนี้บังคับไว้เนะครึบ และยังบัญญัติต่อไปว่า ถ้ากฎหมายเกี่ยวกับการเงินนั้นต้องได้รับคำรับรองจากนายกรัฐมนตรี ทำไมจึงเขียนอย่างนี้เนะครึบ อันนี้เป็นกฎหมายสูงสุดเพราะว่านายกรัฐมนตรีคือฝ่ายบริหารบ้านเมือง เป็นผู้เก็บภาษี ดูแลภาษีเงินทองของประเทศเนะครึบ ย่อมรู้ฐานะการเงินดี จึงให้รัฐบาลดูแลก่อนว่า กฎหมายเกี่ยวกับการเงินรัฐบาลมีความพร้อมหรือไม่ นี่คือหลักการทั่วไปเนะครึบ ฉะนั้นเราฝ่ายนิติบัญญัติจะมาเสนอบัญชีเงินเดือนตัวเองนั้นก็คงไม่ได้ เหมือนเพื่อนผู้แทนหลายคนเนะครึบพยายามพูดว่าทำไมไม่ขึ้นเงินเดือนผู้แทน เราเป็นฝ่ายนิติบัญญัติ เราเสนอกฎหมายเองเนะครึบ แต่เราก็เสนอเงินเดือนตัวเองไม่ได้ เพราะกฎหมายเขียนไว้เนะครึบ การเสนอกฎหมายเกี่ยวกับการเงินนั้น รัฐบาลต้องดูแลด้วยเนะครึบ สำหรับกฎหมายเรื่อง พ.ร.บ. ครูและบุคลากรทางการศึกษาเข้าสู่สภาคงทำได้เนะครึบ รัฐบาลเสนอเข้ามาเนะครึบไม่มีบัญชีเงินเดือนท้าย พ.ร.บ. เข้ามา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรรับหลักการพิจารณากัน ๓ วาระ วาระที่ ๓ มีการแปรญัตติ ๓ เห็นด้วยเนะครึบ แล้วก็ส่งไปที่วุฒิสภา -----

วุฒิสภาก็เจตนาดีนะครับ ก็เห็นใจเพื่อนครูก็น่าไปเพิ่มบัญชีเงินเดือนท้าย พ.ร.บ. เข้ามา เมื่อกลับมาสภา สภาก็ไม่เห็นด้วยนะครับ เพราะว่าผิดหลักการเสนอกฎหมาย คงจำได้เมื่อปีที่แล้วก่อนปิดสมัยประชุมสมัยที่แล้วนะครับ มีกฎหมายที่รัฐบาลให้เปลี่ยนชื่อ อบต. นะครับ จากประธานบริหาร อบต. เป็น นายก อบต. เราเสนอผ่านสภา ๓ วาระไปนะครับ วุฒิไปแก้จากเปลี่ยนชื่อนายกและให้มีการเลือกนายกโดยตรง สภาเราเห็นว่าผิดหลักการเราก็ไม่รับหลักการ หลังจากนั้นเมื่อผ่านไปกฎหมายบอกว่าถ้าเป็นกฎหมายเกี่ยวกับการเงินนั้น สภาสามารถยกขึ้นมาได้ทันที แต่กฎหมายที่ไม่เกี่ยวกับการเงินต้องรอ ๑๔๐ วันก่อน เราก็รอกฎหมายนั้นไป ๑๔๐ วันถึงมาหยิบยกขึ้นมานะครับ ปัจจุบันนี้ อบต. ก็เปลี่ยนจาก ประธานบริหาร เป็น นายก อบต. แล้วกฎหมายนี้ก็เช่นกันนะครับ ถ้าเกิดเราไม่รับกฎหมายฉบับนี้นะครับ เรื่อง พ.ร.บ. อบต. แล้วเรายังผ่านให้กฎหมายฉบับนี้ผ่านไปนะครับ หลักการสภาเราจะมีไหม ถ้าเกิดเราให้ผ่านนะครับ เอาละ สภาผู้แทนไปอย่างหนึ่ง วุฒิไปเพิ่มกฎหมายเข้ามาใหม่ก็ได้ หรือเพิ่มบัญชีเงินเดือนเข้ามาใหม่ก็ได้ครับ ถ้าอย่างนั้นกฎหมายสภาผู้แทนเราเสนอเข้าไปเราขึ้นเงินเดือนพวกเราเอง ๔ - ๕ เท่าหรือ ๑๐ เท่าอย่างนี้นะครับ รัฐบาลก็เจ๊งนะครับ ก็ขอเรียนว่าในเนื้อหาสาระกฎหมายนั้นเราไม่ขัดข้องนะครับ แล้วก็ขอเรียนว่าเนื่องจากกฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายเกี่ยวกับการเงิน ไปดูนะครับ กฎหมายการเงินดูที่ไหนครับ ดูที่หนังสือส่งจากสภาผู้แทนราษฎรไปที่วุฒิสภา ในหัวกระดาษเขียนว่า พ.ร.บ. นี้เป็นกฎหมายเกี่ยวกับการเงิน เพราะเร่งรัดให้วุฒิจำกัดโดยเร็วครับ ฉะนั้นกฎหมายฉบับนี้ถึงแม้ว่าวันนี้สภาผู้แทนราษฎรของเราไม่เห็นด้วยกับร่างของคณะกรรมการร่วม กฎหมายนี้ก็ต่อตกไป เมื่อตกไปแล้วนะครับ สภาผู้แทนสามารถหยิบยกขึ้นมาพิจารณาใหม่ได้ทันทีที่สภาฯ ไม่ต้องรอ ๑๔๐ วันนะครับ ฉะนั้นสิ่งที่ครุบาอาจารย์เรียกร้องอยู่ก็ไม่ต้องตกใจนะครับ เนื้อหาสาระกฎหมายนั้นครบทุกประเด็นนะครับ ไม่มีปัญหา เพียงแต่บัญชีเงินเดือนท้าย พ.ร.บ. นั้น เราเห็นว่าน่าที่จะให้เป็นหน้าที่ของฝ่ายบริหารในการเสนอเข้ามา แล้วก็อยากจะถามทางท่านประธานคณะกรรมการนะครับ ในฐานะท่านนั้นเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการด้วย ถ้าเกิดสภาไม่รับกฎหมายของกรรมาธิการร่วมวันนี้ แล้วก็สภาหยิบยกขึ้นมาใหม่ รัฐบาลมีวิธีการแก้ไขรองรับหรือยัง แล้วจะทำอย่างไรนะครับ แล้วก็เงินเดือนก็ดี เงินวิทยฐานะก็ดี ตำแหน่งต่าง ๆ นั้นมีปัญหาหรือไม่ เตรียมไว้หรือไม่ อันนี้ก็อยากจะถามฝ่ายที่แก้ไขปัญหานะครับ และขอเรียน

ถามอีกอย่างหนึ่งว่า ผมมาดูแล้วกฎหมายเรื่องระเบียบครู กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ที่ท่านมาแนบบัญชีเงินเดือนท้าย พ.ร.บ. นะครับ ถ้าดูวันนี้ ฟรุ้งนี้ดีมากครับ เป็นการที่นอกจากให้เงินเดือนแล้ว ลดชั้นจาก ๑๒ เหลือ ๕ แห่ง แล้วก็มีเงินวิทยฐานะ เงินประจำตำแหน่งนะครับ ถามว่าวันนี้ดีไหม ดีครับ แล้วก็ปีหน้าก็ดี แต่เนื่องจากกฎหมายเมื่อร่างเป็นกฎหมายท้าย พ.ร.บ. นี้ครับ ถ้าเกิดหน่วยงานอื่นจะขึ้นเงินเดือนท่านก็ขึ้นไม่ได้ มันไม่ยืดหยุ่นนะครับ เพราะมันเป็นกฎหมายต้องเข้าสภา ต้องแก้ไขใหม่ครับ แต่ถ้าเป็นกฤษฎีกาของรัฐบาลสามารถปรับปรุงได้ ไม่ต้องผ่านสภาก็ได้ครับ อันนี้เป็นอำนาจของฝ่ายบริหารนะครับ ผมขอให้ความเห็นเพื่อนครูทั้งหลายว่า สภาชุดนี้ทั้งฝ่ายรัฐบาลนั้นให้ความสำคัญครูอาจารย์ เนื้อหาสาระท่านร่างมาทั้งหมดนี้ครับ ไม่ขัดข้องนะครับในเงินเดือนต่าง ๆ ที่เสนอเข้ามาเนี่ย เพียงแต่ให้ถูกหลักการหน่อย ที่จริงแล้วเราก็เดือนไปแล้วนะครับ เมื่อสภาผู้แทนราษฎรครั้งแรกไม่รับบัญชีเงินเดือนนะครับ เมื่อตั้งกรรมาธิการร่วมแล้วท่านก็ยังเอามาเหมือนเดิมครับ ก็แสดงว่าสภาผู้แทนต้องยึดหลักการเดิมอยู่แล้วนะครับ ก็ขอเรียนสรุปอย่างนี้นะครับว่า รัฐบาล สภาผู้แทนราษฎร ผมเห็นด้วยในเนื้อหาสาระ แต่เห็นว่ากฎหมายฉบับนี้เสนอเข้ามาผิดหลักการ ผิดหลักการเพราะไปเพิ่มบัญชีเงินเดือนท้าย พ.ร.บ. แต่มีทางแก้ไขมีนะครับ ผมเห็นว่าแล้วก็ได้คุยกันเบื้องต้นแล้วว่า เมื่อวันนี้ไม่ผ่านกฎหมายฉบับนี้ไปแล้วก็วันพุธหน้าเราหยิบยกขึ้นมาเพื่อยืนยันกฎหมาย เพื่อให้ท่านทั้งหลายมีตำแหน่งมีวิทยฐานะ แล้วก็วิธีที่ทำงานทำการกันตามกฎหมายพิจารณารองรับ ส่วนการขึ้นเงินเดือน เงินวิทยฐานะเป็นเรื่องของรัฐบาลนะครับ ต้องถามท่านประธานว่าท่านจะแก้ไขปัญหาอย่างไรครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : คุณประกอบครับ

นายประกอบ รัตนพันธ์ (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม ประกอบ รัตนพันธ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ ต่อประเด็นร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตามที่ผมได้ กราบเรียนท่านประธานนะครับว่า พ.ร.บ. ฉบับนี้เป็น พ.ร.บ. ที่มีความสำคัญมาก เพราะเป็น พ.ร.บ. ที่จะได้พัฒนารูปร่างหน้าตาของการศึกษาแห่งชาติให้ไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย

รัฐธรรมนูญ ท่านประธานครับ กฎหมายรัฐธรรมนูญได้มีเจตนารมณ์อย่างแน่แน่วที่จะทำให้ การศึกษาของชาติทัดเทียมกับการศึกษาของอารยประเทศ เพราะฉะนั้นในกฎหมายรัฐธรรมนูญ ถึงได้กำหนดว่าจะต้องให้มีกฎหมายว่าด้วยการศึกษาเป็นการเฉพาะ และในที่สุด สภาผู้แทนราษฎรของเราก็ได้มีกฎหมายที่สำคัญ คือพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ที่กำหนดให้มีการปฏิรูปการศึกษานะครับ และก็ปฏิรูปหลักการสำคัญตั้ง ๔ หลักการด้วยกัน ท่านประธานคงจำได้นะครับ คือตั้งแต่ปฏิรูปเรื่องของระบบหลักสูตร การปฏิรูประบบการเรียนรู้ การปฏิรูประบบบริหารการจัดการ -----

ปฏิรูปครูและบุคลากรทางการศึกษา และปฏิรูปทรัพยากรทางการศึกษา ทั้ง ๔ เรื่อง ซึ่งถือว่าเป็นหัวใจที่นำไปสู่คุณภาพการจัดการศึกษา และนำไปสู่การศึกษาที่เทียบเท่ากับอารยประเทศ นี่ก็คือหัวใจ ท่านประธานครับ และในที่สุดก็ได้มีร่างพระราชบัญญัติที่สนองตอบต่อกฎหมายทั้ง ๒ ฉบับ ซึ่งเป็นกฎหมายหลักตามที่ผมกราบเรียนมาแล้ว ก็คือร่าง พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา เรื่องนี้ถ้าท่านประธานจำได้นะครับ หลักการที่สำคัญที่เราน่าจะไม่มีวันที่กฎหมายฉบับนี้เข้าวาระที่ ๑ วาระรับหลักการ ซึ่งมีร่างหลายร่างด้วยกันครับท่านประธานครับ ร่างของคณะรัฐมนตรี ร่างของพรรคการเมืองต่าง ๆ ของประชาธิปไตยก็นำร่างเข้ามา ความแตกต่างของร่าง ทั้งของ ครม. ของรัฐบาล ของพรรคการเมืองอื่นและของพรรคประชาธิปไตยต่างกันตรงที่ว่า ร่างของพรรคประชาธิปไตยนั้นเราได้แนบท้ายบัญชีเงินเดือนและบัญชีวิทยฐานะเข้ามาใน พ.ร.บ. ฉบับนี้ด้วย แต่ร่างของรัฐบาล ร่างของพรรคการเมืองอื่นนี้ไม่ได้แนบมา ฉะนั้นถ้าผมจำไม่ได้ และก็คงไม่ได้แนบแนมครับ ท่านศาสตราจารย์ดอกเตอร์วิจิตร ศรีงษ์ชัย ได้กรุณาตอบผมแทนที่ (Comment) ในประชุมแห่งนี้ว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ควรจะแนบท้ายบัญชีเงินเดือนมาด้วย เพื่อสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ มาตรา ๕๕ ท่านประธานครับ ที่ระบุว่า ข้าราชการครูจะต้องมีเงินเดือนเป็นการเฉพาะต่างหาก และผมจำได้ว่าวันนั้นท่านดอกเตอร์วิจิตร ศรีงษ์ชัย ขออนุญาตเอ่ยนาม ท่านไม่อยู่นะครับ ท่านได้อ้างอิงถึง ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีของเราด้วย ว่าท่านนายกนี้เห็นด้วยที่จะให้แนบบัญชีเงินเดือนข้าราชการครูมากับ พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาฉบับนี้ และผมจำได้ว่าในวันนั้นโดยในวาระที่ ๑ วาระรับหลักการที่ประชุมแห่งนี้เห็นชอบ ไม่มีใครปฏิเสธเลยครับว่า ไม่สมควรที่จะแนบบัญชีเงินเดือนมาตามกฎหมายฉบับนี้ด้วย เพราะว่าขัดกับกฎหมายรัฐธรรมนูญ ไม่มีนะครับ ไม่มีใครเลย เพราะฉะนั้นก็เป็นอันว่าสภาแห่งนี้รับหลักการที่จะให้มีบัญชีเงินเดือนแนบท้ายเข้ามาด้วย และผมจำได้ว่าวันนั้นรัฐบาลบอกว่าถึงแม้ว่าของรัฐบาลไม่ได้แนบบัญชีเงินเดือนมา แต่เขาจะส่งมาให้ทันในการพิจารณาวันที่ ๑ ในชั้นกรรมาธิการวิสามัญพิจารณากฎหมายนี้เป็นรายมาตรา และในที่สุด ท่านประธานครับ คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนของรัฐบาล ประกอบด้วยพรรคการเมืองต่าง ๆ เป็นสัดส่วนตามกฎหมายที่กำหนด เราได้พิจารณากฎหมาย

โดยยึดฉบับของรัฐบาลเป็นหลัก และของพรรคฝ่ายค้านทุกพรรคการเมืองมาเป็นองค์ประกอบ เพื่อความสมบูรณ์ของกฎหมายฉบับนี้ ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตเล่านิดหนึ่งครับว่า สาระที่สำคัญในชั้นกรรมาธิการวิสามัญซึ่งกระผมเองเป็นกรรมาธิการวิสามัญท่านหนึ่งด้วย ในขณะชุดนั้น เราเห็นสอดคล้องกันครับว่าจำเป็นมากที่จะให้มีบัญชีเงินเดือนและบัญชีวิทยฐานะแนบท้าย พ.ร.บ. ฉบับนี้ คือ พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ที่กำลังพิจารณาอยู่นะครับ และในที่สุดทางท่านประธานกรรมาธิการวิสามัญ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่ผมกราบเรียนมาแล้ว ขออนุญาตเอ่ยนาม -----

ท่านจำลอง ครุฑขุนทด ก็ได้มอบหมายให้อนุกรรมการชุดหนึ่งเรียกว่าเป็นคณะทำงาน ไปศึกษารายละเอียดรอบคอบดูทุกเรื่องทุกราวเลยครับ ดูถึงภาวะด้วยความเป็นไปได้ ดูถึง ภาวะเงินของประเทศชาติด้วยว่าเมื่อออกไปแล้วให้ทุกฝ่ายรับได้ ให้สอดคล้องกับความเป็น วิชาชีพของครูที่เป็นวิชาชีพชั้นสูง และสอดคล้องกับภาวะเงินของประเทศด้วย เพราะฉะนั้น กรรมการชุดนี้ก็ดูรอบด้าน ดูบัญชีเงินเดือนของข้าราชการพลเรือนอื่นด้วย ดูภาวะการเงินด้วย ดูความเป็นไปได้ทุกเรื่องทุกราวและสรุปมาเป็นเงินเดือนแบบท้าย พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษา วันนั้นผมจำได้ที่ประชุมพูดกันมากกว่าแล้วรัฐบาลจะยอมไหมที่จะ ให้แบบบัญชีเงินเดือนเข้ามากับ พ.ร.บ. ฉบับนี้ ท่านประธานรับรองว่าไม่มีปัญหา เพราะว่า ๗๗๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ท่านปองพล อติเรกสาร ขอภัยที่เอ่ยชื่อท่าน ท่านบอกว่าไม่มีปัญหาให้กรรมการชุดนี้ร่างได้เลย และในที่สุดพวกเราดูด้วยความรอบคอบ ทุกด้านทุกทางและก็ออกมา เมื่อร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ออกมาโดยมีบัญชีเงินเดือน ข้าราชการครูแบบมาด้วย ผมต้องขออนุญาตเอ่ยทำความเข้าใจหลังสัปดาห์หนึ่งว่าเป็นเรื่องที่ผมเอง ไม่สบายใจ แต่เราทราบเรื่องนี้กฎหมายคงไม่ผ่านแน่ คือบัญชีเงินเดือนคงไม่ผ่านในวาระ ๒ แน่นอนนะครับ เพราะก่อนที่จะรับหลักการในสภาแห่งนี้ ท่านรัฐมนตรี ขอภัยที่เอ่ยนาม พลตีท่านแม่อยู่ด้วย ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ท่านดอกเตอร์สิริกร มณีรินทร์ ท่านบอกว่าท่านค่อนข้างจะไม่เห็นด้วยกับบัญชีเงินเดือนที่คณะกรรมการวิสามัญ ๒ ประเด็นหลักด้วยกัน ประเด็นหลักที่ ๑ ท่านบอกว่า ทำไมข้าราชการครูเงินเดือนเท่าผู้ว่า หรือมากกว่าผู้ว่า ประการที่ ๒ ท่านบอกว่าบัญชีเงินเดือนที่แบบท้าย พ.ร.บ. ฉบับนี้มันไม่ ช่วยเหลือข้าราชการผู้น้อยเลย ไม่ช่วยเหลือครูผู้น้อยเลย แต่ไปช่วยเหลือข้าราชการผู้ใหญ่ ไปช่วยเหลือผู้อำนวยการ ไปช่วยเหลือใครต่อใคร แต่ครูผู้น้อยไม่ได้รับการช่วยเหลือเลย ผมดีใจครับ ดีใจที่ท่านรัฐมนตรีมองเห็นความสำคัญถึงครูผู้น้อย แต่ไม่สบายใจว่า ท่านทำไม เทียบครูกับผู้ว่าราชการจังหวัด เพราะว่าวิชาชีพครูนั้นเป็นวิชาชีพชั้นสูงที่เราประสงค์จะให้ มีบัญชีเงินเดือนต่างหาก และก็เป็นที่จุดที่จะสร้างความสนใจให้คนเก่งคนดีเข้าสู่อาชีพครู ให้มี ความแตกต่างกัน ในที่สุดครับก็ตามคาดหมายสภาแห่งนี้ด้วยเสียงข้างมาก ไม่ให้ผ่านบัญชี เงินเดือนแบบท้ายก็ต้องตกไซ้ใหม่ครับ แล้วในที่สุดกฎหมายก็ผ่านสภา ไปวุฒิสภา วุฒิสภา ก็เห็นว่ามันเป็นหลักการสำคัญ ในเรื่อง พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการครูที่จำเป็นจะต้องมี

บัญชีเงินเดือนเข้ามาด้วย ถ้าไม่มีบัญชีเงินเดือนเข้ามาแนบท้ายด้วย ไม่มีบัญชีวิทยฐานะเข้ามาด้วยจะเป็นวิชาชีพชั้นสูงได้อย่างไร ก็มีความคิดเหมือนกับชั้นของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ทุกประการ ในที่สุดทางวุฒิสมาชิกในชุดกรรมการก็ได้พิจารณาและเห็นว่ามีความจำเป็นที่จะแนบท้ายบัญชีเงินเดือนกับ พ.ร.บ. ฉบับนี้ขึ้นมาซึ่งมีความคิดตรงกัน ในที่สุดก็นำมาสู่การตั้งกรรมการร่วม แล้วในที่สุดผมตามเรื่องนี้มาตลอดเวลา ท่านประธานครับ ดีใจมากครับ ที่กรรมการร่วมมาจากทุกสัดส่วน ทั้งฝ่ายรัฐบาลเอง ทั้งสภาล่างของเรา ทั้งสถาบันทั้ง ๓ ส่วนนี้มาพิจารณาอย่างรอบคอบ แล้วในที่สุดมติส่วนใหญ่บอกว่าควรจะแนบ เพียงแต่ปรับสาระของตัวเงินเดือนบ้างเล็กน้อย และสาระที่ปรับนั้นสอดคล้องกับความคิดเห็นของ ฯพณฯ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ คือดอกเตอร์สิริกร มณีรินทร์ สอดคล้องอย่างไรครับ ท่านกังวลว่าครูผู้น้อยไม่ได้รับอันสงส์คณะกรรมการร่วมก็ให้เงินวิทยฐานะกับครูผู้น้อยเพิ่มเป็น ๑,๒๐๐ บาท และเขาก็มีเหตุผลครับ เขาบอกว่า ครู ก็เป็นวิทยฐานะหนึ่ง เพราะวิทยฐานะของครูนั้นมีอยู่ ๓ - ๔ - ๕ วิทยฐานะ ตั้งแต่ครู ครูชำนาญการ ครูเชี่ยวชาญ ครูเชี่ยวชาญพิเศษใช้ไหมครับ -----

เพราะฉะนั้นคุณก็ต้องเป็นชั้นวิทยฐานะครที่จะได้รับเงินวิทยฐานะด้วย ก็เป็นเรื่องที่สอดคล้องกับความคิดของท่านด้วย แต่วันนี้ผมแปลกใจ ผมแปลกใจว่าทำไมที่ท่านบอกว่าจะช่วยครูผู้ช่วย เมื่อกรรมาธิการร่วมเขียนบัญชีเงินเดือนช่วยครูผู้ช่วยแล้วท่านออกมาให้สัมภาษณ์ว่าท่านไม่เห็นด้วยนะครับ เพราะฉะนั้นผมอยากถามท่านประธานผ่านไปยังท่านประธาน คณะกรรมาธิการร่วมนะครับว่าแล้วท่านจะเอาอะไรกันแน่ ท่านจะเอาอะไรกันแน่ครับ ผมกราบเรียนว่าคำพูดที่ว่ารัฐบาลนี้ไม่มีความจริงใจ รัฐบาลกำลังเล่นละครเรื่องการปฏิรูปการศึกษา เล่นละครเรื่องกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษานั้นรัฐบาลไม่มีความจริงใจกับข้าราชการครูนี้มันค่อนข้างจะเป็นจริงทุกวันครับ ค่อนข้างจะเป็นจริงถ้าเราดูเหตุการณ์ดูอะไรต่าง ๆ แล้วนำไปสู่เรื่องนี้จริง ๆ ครับผมไม่เข้าใจ เพราะฉะนั้นผมอยากกราบเรียนท่านประธานว่าถ้าสภาแห่งนี้มีความจริงใจ มีความตั้งใจ มีความปรารถนาดีกับข้าราชการครู และต้องการเห็นการศึกษาของชาติไปสู่เป้าหมายที่เราทั้งหมดทั้งประเทศได้ตั้งความหวังเอาไว้วันนี้กฎหมายจะต้องผ่านสภาและผมเชื่อเหลือเกินว่าเพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในวันนี้ควรจะผ่านกฎหมายฉบับนี้ถ้าเกิดว่ามันไม่ดีในส่วนของบัญชีเงินเดือนผมกราบเรียนว่าสามารถที่จะปรับได้ในภายหลังได้เพราะรัฐบาลนี้มีเสียงข้างมากอยู่แล้วครับ แต่ขอให้ใช้ฉบับนี้ไปก่อนนะครับ บัญชีเงินเดือนก็ต้องแนบไปก่อนใช้ไปก่อน ถ้าเห็นว่ายังน้อยไปไม่สมฐานะกับวิชาชีพชั้นสูงควรได้มากกว่านี้ผมคิดว่าเป็นสิ่งที่ดีมากและพวกผมก็จะเห็นด้วยที่จะให้ครูได้รับเงินเดือนที่สมกับฐานะสมกับวิชาชีพชั้นสูงครับ ขอกราบขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : คุณพิณิจครับ

นายพิณิจ จันทรสมบูรณ์ (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ผม พินิจ จันทรสมบูรณ์ พรรคไทยรักไทย ส.ส. บัญชีรายชื่อ ท่านประธานครับ ผมเสนอขอปิดอภิปรายครับ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ทางฝ่ายค้านเขาบอกเหลือคนเดียว ขอฝ่ายค้านอีกคนหนึ่งก็แล้วกันแล้วก็จะได้จบ แล้วทางกรรมาธิการจะได้ตอบ ขอถอนนะครับคุณพิณิจ

นายพินิจ จันทรสมบูรณ์ (บัญญัติรายชื่อ) : ท่านประธานครับ เมื่อทางฝ่ายค้านยืนยันว่าขออีกท่านเดียวทางรัฐบาลเราก็ไม่มีอภิปรายอยู่แล้วก็ขอเป็นท่านเดียวจริง ๆ แล้วก็ขอถอนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญครับ

นายนิพิฐรัฐ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นิพิฐรัฐ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์ ผมยื่นขึ้นอภิปรายร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาหลายท่านก็ตั้งข้อสงสัยว่าผมมีประเด็นอะไรเกี่ยวกับเรื่องของการศึกษา เพราะว่าผมได้เป็นกรรมการ และก็ได้มีความรู้สึกถึงเรื่องของการศึกษา แต่ผมคิดว่าอย่างไรก็ตามวันนี้ทำยพระราชบัญญัติอัตราเงินเดือนฉบับนี้ครับต้องตกไป ผมเชื่อเหมือนที่เพื่อนสมาชิกหลายท่านคิดว่าอัตราเงินเดือนทำยพระราชบัญญัติจะไม่ได้รับการพิจารณาเป็นผลให้กฎหมายฉบับนี้ต้องตกไปทั้งฉบับ ผมกราบเรียนเพื่อเป็นหลักให้กับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาได้ทราบ ๒ - ๓ ประเด็นเท่านั้นเองครับ เพื่อท่านจะได้กำหนดประเด็นเรียกร้องสิ่งที่ท่านทั้งหลายต้องการได้อย่างถูกต้อง ผมเป็นผู้แทนราษฎรในสภานี้มาค่อนข้างจะนาน และผมจับประเด็นความต้องการของรัฐบาลได้ ถ้าคิดว่าคำกล่าวหรือคำอภิปรายของกระผมต่อไปนี้จะประโยชน์ผมอยากให้เป็นเพื่อนข้าราชการทั้งหลายบุคลากรทางการศึกษาได้นำไปเป็นประเด็นเพื่อต่อสู้ให้ได้มาซึ่งชัยชนะของท่านหลังจากกฎหมายตกในสภาแห่งนี้ในอีกไม่กี่นาทีข้างหน้า ผมอยากให้นักวิชาการทั้งหลายยอมรับความจริงแล้วหายใจลึก ๆ ครับว่าวันนี้ท่านต้องพ่ายแพ้ต่อเสียงข้างมาก ผมอยากจะขอร้องข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาว่าท่านไม่ต้องไปกราบกรานอ่อนน้อมกราบแท้งอนจ้ะรัฐบาล ท่านเป็นบุคลากรทางการศึกษาเป็นครู -----

ท่านมีเกียรติ ท่านมีศักดิ์ศรีเกินกว่าที่จะลงชื่อเพื่อขอขึ้นเงินเดือนให้กับท่านทั้งหลาย แต่ว่าตั้งแต่กฎหมายฉบับนี้ตกลงไปข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาทั้งหลาย ท่านกราบกรานท่านนายกรัฐมนตรี อนุช้อยท่านรัฐมนตรีสิริกร และท่านลงชื่อเพื่อขอขึ้นเงินเดือนให้กับท่านทั้งหลาย ท่านเป็นบุคลากรที่ไม่มีเกียรติและไม่มีศักดิ์ศรี ท่านต้องมีเกียรติ และมีศักดิ์ศรีครับ สิ่งที่ผมกำลังจะบอกกับท่านก็คือขณะนี้ระบบตัวแทนนั้นไร้ผล ผมเชื่อว่า ท่านทั้งหลายที่นั่งอยู่ที่นี้ครับเป็นบุคลากรทางการศึกษา เป็นครูหลายท่านนั่งอยู่ในสภาแห่งนี้ ท่านรับทราบเถอะครับว่าระบอบประชาธิปไตยที่เราใช้อยู่ในประเทศไทยในขณะนี้เรียกว่า ระบอบประชาธิปไตยแบบเป็นตัวแทนนั้น วันนี้ไร้ผล ไม่มีประสิทธิภาพ ท่านที่นั่งอยู่ใน ห้องประชุมแห่งนี้ท่านคือตัวการที่แท้จริง ท่านคือเจ้าของอำนาจ พวกผมทั้งหลายที่นั่งอยู่ในสภา ที่ลุกขึ้นยืนทุกคน เป็นเพียงตัวแทนของท่านทั้งหลายเขาเลยเรียกว่าสมาชิกสภา ผู้แทนราษฎร ท่านที่ฟังอยู่ท่านคือตัวการที่แท้จริง ท่านต้องยอมรับว่าวันนี้ตัวแทนของท่านทั้งหลายไม่สามารถสะท้อนความต้องการของท่านทั้งหลายได้ ระบบนี้จึงพูดได้ว่าไร้ผล สำหรับบุคลากรทางการศึกษาและเพื่อนข้าราชการครูในวันนี้ ท่านประธานที่เคารพ ผมจำเป็นต้องพูดอย่างนี้เพื่อท่านจะได้ต่อสู้อย่างมีเกียรติและมีศักดิ์ศรีได้ นับตั้งแต่พຽ່ງนี้ เป็นต้นไปแนวคิดของรัฐบาลพยายามทำให้พลังมวลชนทั้งหลายทุกอาชีพอ่อนแอ และเข้าครอบงำ ผมเชื่อว่าวันนี้เกษตรกรอ่อนแอและรัฐบาลเข้าครอบงำเกษตรกร อย่างเบ็ดเสร็จแล้ว วันนี้รัฐบาลมีโครงการเอื้ออาทรขึ้นมามากมาย คอมพิวเตอร์เอื้ออาทร มีครับ บ้านเอื้ออาทร มีครับ มีทุกอย่างครับ หลังจากนั้นจะมีเงินเดือนเอื้ออาทรซึ่งเป็นเงินเดือน ของครู แต่เป็นเงินเดือนที่รัฐบาลท่านนายกจะบอกว่าท่านเป็นคนให้กับครูทั้งหลายเอง ไม่ได้มาจากการมีส่วนร่วมของผู้แทนราษฎรซึ่งเป็นตัวแทนของท่านทั้งหลาย ไม่ได้มาจากการมีส่วนร่วมของวุฒิสมาชิก ซึ่งเป็นตัวแทนของเพื่อนข้าราชการครูทั้งหลาย ท่านเชื่อผม เถอะครับ จำคำผมไว้เถอะครับ พຽ່ງนี้ท่านนายกบอกว่าไม่ต้องเรียกร้อง เรียกร้องไป ก็ไร้ประโยชน์ ท่านจะจัดการให้เองโครงการเงินเดือนเอื้ออาทรของครู แต่ว่าถ้าเป็นอย่างนั้น นี้ะครับพลังของข้าราชการครูทั้งหลายส่วนหนึ่งจะอ่อนแอลง เพราะท่านต้องสวามิภักดิ์ ต่อรัฐบาล ท่านจะมีความคิดว่าท่านนายกรัฐมนตรีและรัฐบาลช่างมีบุญคุณกับตัวเสียจริง ๆ หลังจากกฎหมายถูกคว่ำในสภาไม่นาน รัฐบาลท่านนายกเอื้ออาทรออกกฎหมายเงินเดือน

ให้กับครูฉบับใหม่ขึ้นมา แต่ว่ากฎหมายฉบับใหม่ที่จะเกิดขึ้นนั้นเป็นกฎหมายที่ตัวแทน
 ของท่านทั้งหลาย ไม่ว่าจะเป็นผู้แทนราษฎรและวุฒิสมาชิกไม่ได้มีส่วนร่วม ผมเคยบอกท่านว่า
 วันนี้ประชาธิปไตยในเมืองไทยระบบตัวแทนนั้นไร้ผลและไม่มีประสิทธิภาพ ท่านที่เป็นเจ้าของ
 อำนาจที่แท้จริงท่านต้องแสดงความต้องการของท่านไปยังผู้บริหาร ผมทราบว่าข้าราชการครู
 ทั้งหมดในประเทศไทยมีประมาณ ๖ แสนกว่าคน ผมคิดบัญญัติไตรยางค์สั้น ๆ ครับ
 ผมเชื่อว่าใน ๖ แสนกว่าคนนั้นนะครับ เลือกพรรคไทยรักไทยมากกว่าพรรคประชาธิปัตย์
 ผมอาจจะคิดผิดก็ได้ ผมอาจจะคิดถูกก็ได้ แต่ผมเชื่อว่าครูทั้ง ๖ แสนคน เลือกพรรค
 ไทยรักไทยมากกว่าพรรคประชาธิปัตย์ และวันนี้ครับตัวแทนของท่านที่เข้ามาอยู่ในสภาแห่งนี้
 ทุกคนครับบอกว่า เห็นใจครู เข้าใจครู แต่ว่าเงินเดือนนั้นรอไปก่อนรัฐบาลจะเอื้ออาหารให้
 ในภายหลัง หลังจากนั้นท่านต้องสู้อย่างมีเกียรติอย่างมีระบบครับ ท่านถึงจะต่อสู้ได้อย่าง
 ชัยชนะและอย่างมีเกียรติ ผมกลัวว่าท่านจะต่อสู้และล้มเหลวและไม่มีเกียรติ หลักคิดมันอยู่
 ตรงนี้ครับ ท่านประธานครับ รัฐบาลส่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ รัฐมนตรี
 สิริกร มณีรินทร์ ขึ้นไปเป็นกรรมการร่วมในชั้นวุฒิสภา ท่านเป็นตัวแทนรัฐบาลขึ้นไปครับ
 และในกฎหมายฉบับนี้ครับ ท่านรัฐมนตรีสิริกร เป็นประธานคณะกรรมการ เป็นประธาน
 คณะกรรมการร่วม วันนี้ผมดูหน้าตาท่านสดใสมาก ผมไม่เคยเห็นท่านแสดงความเอื้ออาหาร
 ปกป้องครูที่ท่านดูแลอยู่ ท่านยังนั่งสบาย ผมดูสีหน้าท่านตลอด ท่านไม่ได้ทุกซึ้งกับกฎหมาย
 ที่ครูเขากำลังเดือดร้อนอยู่

สผ ๗/๒๕๔๖ (ส. นิติบัญญัติ)

อุษารัตน์ ๔๗/๑

ท่านเป็นประธานกรรมาธิการร่วมกฎหมายฉบับนี้นะครับ และท่านผ่านกฎหมายฉบับนี้มาสู่สภานะครับ ถ้าวันนี้กฎหมายฉบับนี้ที่ท่านเป็นประธานอยู่ รัฐบาลส่งท่านไปมันต้องถูกล้มด้วยเสียงข้างมากในสภาแห่งนี้ ผมถามความรับผิดชอบของท่าน ท่านมีไหมครับ พຽงนี้ท่านไปตรวจราชการอย่างน้อย ๑ คน พຽงนี้ท่านต้องพบกับครุฑครับ เตรียมคำตอบไว้ให้เขาหน่อยเถอะครับ ถ้าเขาถามว่า ท่านรัฐมนตรีครับ ท่านปกป้องวิชาชีพครูบ้างหรือยัง ท่านปกป้องบุคลากรที่ท่านกำกับดูแลบ้างหรือยัง เตรียมคำตอบไว้ครับ ผมเชื่อว่าพຽงนี้คงมีครูที่กล้าหาญถามท่านอย่างนี้ ในฐานะที่เราเป็นนักการเมืองด้วยกันครับ ท่านเป็นประธานคณะกรรมการชุดนี้เป็นตัวแทนของรัฐบาล และถ้ากฎหมายฉบับนี้รัฐบาลไม่รับต้องตกไปวันนี้ท่านจะแสดงความรับผิดชอบต่อข้าราชการครูอย่างไร หรือท่านคิดว่าท่านไม่ต้องรับผิดชอบ ผมว่าสามัญสำนึกของคนที่เป็นเสนาบดีต้องมีครับ ผมไม่กล้าบอกหรือครับถ้าผมเป็นรัฐมนตรีผมจะรับผิดชอบอย่างไร เพราะผมไม่เคยเป็นรัฐมนตรีครับ ท่านประธานครับ แต่ผมเชื่อว่า

(นายวิชาญ มินชัยนันท์ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : มีผู้ประท้วงครับ เชิญครับ

นายวิชาญ มินชัยนันท์ (กรุงเทพมหานคร) : ผม วิชาญ มินชัยนันท์

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคไทยรักไทย กรุงเทพมหานคร ขออนุญาตประท้วงท่านผู้กำลังอภิปรายนะครับ ในข้อบังคับ ข้อ ๖๑ เพราะว่าท่านเองกำลังอภิปรายนอกเหนือในส่วนของร่างพระราชบัญญัติที่เรากำลังพิจารณา แล้วก็ไปตากถางบุคคลและรัฐบาล ซึ่งจริง ๆ แล้วพวกเราเองก็กำลังดูเรื่องพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้ความสำคัญสนใจ ผมเองด้วยซ้ำครับยกมือแล้วก็อยากจะอภิปรายแต่หัวข้อต่าง ๆ ที่อภิปรายไปแล้วมันซ้ำกันหลายประเด็นก็เลยไม่ได้ขอใช้สิทธิ แต่สุดท้ายเมื่อมีการยกมือขออภิปรายเป็นท่านสุดท้ายกลับไม่อยู่ในประเด็นครับท่านประธาน แล้วก็พูดจาไม่สมควรที่จะเอ่ยอ้างถึงสภา แต่ไปพูดคล้าย ๆ กับว่าสภาแห่งนี้ไม่เห็นด้วยโดยเฉพาะในส่วนของฝ่ายรัฐบาล จริง ๆ แล้วไม่ใช่ครับ ความคิดความอ่านเหมือนกัน ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : คุณวิชาญครับ เดี่ยวผมจะสรุปที่คุณวิชาญได้ยกมือขึ้นประท้วงนะครับ คุณนิพิฏฐ์ครับ คุณวิชาญได้ประท้วงว่าคุณนิพิฏฐ์ได้ผิดข้อบังคับ ข้อ ๖๑ ที่ไม่ได้อภิปรายในสาระเรื่องที่กำลังเข้าสู่การพิจารณากัน ผมขอให้คุณนิพิฏฐ์ได้พิจารณาในตรงนี้อาจจะให้พูดถึงในสาระเพราะจริง ๆ แล้วผมก็นั่งฟังอยู่ พยายามคิดว่าคุณนิพิฏฐ์จะโยงเข้ามาเรื่องนี้อย่างไร สภาตอนนี้ยังไม่ได้มีมติและยังไม่ทราบว่าจะผ่านหรือไม่ผ่าน มันเป็นเพียงแต่การคาดการณ์ของคุณนิพิฏฐ์ซึ่งมันอาจจะไม่ใช่อย่างนั้นก็ได้ แล้วเดี๋ยวรัฐมนตรีเขาก็จะได้ชี้แจงด้วยนะครับ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ขอบคุณครับท่านประธานครับ ผมเรียนท่านประธานแล้วครับว่าผมอยู่ในสภานี้มานาน ผมไม่อยากจะให้ข้าราชการครูที่นั่งฟังอยู่หัวใจวายเมื่อมีผลคะแนนออกมา ผมกำลังบอกล่วงหน้าว่าเชื่อผมเถอะครับผมอยู่ในสภานี้มานานแล้ว ผมบอกกฎหมายนี้จะถูกคว่ำในสภาในอีกไม่กี่นาทีข้างหน้า เชื่อผมเถอะครับท่านทั้งหลายที่อยู่ในห้องนี้ ทำใจเสียก่อนสัก ๒ - ๓ นาทีท่านจะได้ไม่ช็อค (Shock)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เอาละครับคุณนิพิฏฐ์มาในสาระเลยนะครับ คุณนิพิฏฐ์จะอภิปรายขอเสียงสนับสนุนหรือขอเสียงคัดค้าน เชิญเลยนะครับ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ท่านประธานครับ ผมต้องเรียนท่านประธานอย่างนี้นะครับ ผมเรียนเบื้องต้นท่านประธานแล้วว่าผมไม่อ่อนวอนรัฐบาลแน่นอนครับ และผมไม่ขอเสียงสนับสนุนจากรัฐบาลครับเพราะผมรู้แล้วว่าวันนี้ป่วยการครับ ท่านประธานเองก็พูดเมื่อสักครู่ครับว่าทุกคนมีธงคำตอบมาในกระเป๋าแล้วทั้งนั้น แต่ว่าในฐานะที่ผมเป็นตัวแทนราษฎรครับ ผมเป็นตัวแทนของครูครับ ถึงแม้ว่าครูหลายคน ๖ แสนกว่าคนไม่เลือกพรรคผม ผมกำลังบอกว่าท่านต้องต่อสู้ต่อไปเพราะระบบตัวแทนของท่านนั้นไร้ผล เพราะตัวแทนที่เป็นเสียงข้างมากนั้นไม่ได้คำนึงถึงความต้องการของท่านทั้งหลาย และผมกำลังบอกว่าถ้าท่านสู้ ท่านต้องสู้อย่างมีเกียรติ อย่างมีศักดิ์ศรี ผมกำลังบอกครูทั้งหลายว่าถ้าท่านต้องการเงินเดือน ขอร้องได้ไหมไม่ต้องไปกราบท่านนายกรัฐมนตรี ขอร้องได้ไหมว่าอย่าทำอย่างที่ท่านนายกรัฐมนตรีเคยพูด - ๔๘/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : คุณนิพิฐฐ์ครับ ผมขอความกรุณานะครับ เพราะว่าสภากำลังเป็นไปด้วยบรรยากาศของความเรียบร้อย ผมก็พยายามผ่อนปรนที่จะให้ท่านสมาชิกได้อภิปรายกันอย่างกว้างขวาง แล้วก็คิดว่าคุณนิพิฐฐ์จะได้อภิปรายเป็นคนสุดท้ายแล้ว ก็อยากจะให้เข้าในสภาระตงนั้นนะครับ

นายนิพิฐฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ขอบขอบคุณท่านประธานครับ ผมเข้าใจท่านประธานครับ ผมกำลังจะสรุปใน ๑ นาทีข้างหน้าครับว่าอย่างไรก็ตามครับผมให้กำลังใจข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาทุกท่านนะครับว่า ไม่นานหรอกครับ ท่านเชื่อผมเถาะ กฎหมายฉบับนี้ต้องผ่าน รัฐบาลต้องออกกฎหมายเงินเดือนขึ้นมา กฎหมายนี้ต้องหยิบยกขึ้นมาแน่นอน แต่ว่าท่านทั้งหลายท่านต้องแสดงความเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยที่แท้จริงนะครับ ไม่ต้องไปแสดงผ่านรัฐบาล ไม่ต้องไปแสดงผ่านตัวแทนของท่าน เพราะตัวท่านมันไร้ผลแล้วอย่างที่ผมบอก ท่านนั่นแหละครับคือเจ้าของอำนาจที่แท้จริง แต่ว่าท่านต้องสู้ อย่างมีศักดิ์ศรี นั้นเรื่องที่ ๑ ที่ผมบอก เรื่องที่ ๒ ที่ผมอยากเห็นมากในการ

(นายพินิจ จันทรสมบัติ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : คุณนิพิฐฐ์ครับ คุณพินิจลุกขึ้นประท้วงครับ ขอเชิญคุณพินิจประท้วง

นายนิพิฐฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ผมกำลังจะจบแล้วท่านประธาน อีกครั้งนาที่เท่านั้นเอง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เดี่ยวครับ ผมฟังคุณพินิจประท้วงนิดหนึ่งนะครับ เชิญคุณพินิจประท้วงครับ

นายพินิจ จันทรสมบัติ (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม พินิจ จันทรสมบัติ พรรคไทยรักไทย ส.ส. บัญชีรายชื่อ ด้วยความเคารพท่านประธานครับ ผู้อภิปรายผิดข้อบังคับตามข้อ ๖๑ แล้วก็ข้าซาก ในประเด็นที่ ๑ ที่ผมอยากกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพว่า ผู้อภิปรายนั้นกล่าวหา รัฐมนตรีไร้เกียรติ ซึ่งไม่เป็นความจริง รัฐมนตรีนั้นมีเกียรติยศและศักดิ์ศรีอย่างเต็มพร้อมไปอภิปรายในวิป (Whip) ข้อที่ ๑

และเรื่องที่ ๒ ที่พูดเสียดสีเรื่องว่าเงินเดือนเชื้ออาหาร ไม่มีจิตปรารถนาความบริสุทธิ์ ในการแก้ไขปัญหาประเทศชาติ ในเรื่องที่ ๓ ก็คือเรื่องว่าผู้แทนไร้ผล สิ่งนี้ผมทนไม่ได้ ผมเป็นตัวแทนประชาชน ผมตัวแทนหน่วยราชการทุกหน่วยราชการ เราแก้ปัญหา เอาประเทศเป็นหลัก ไม่ได้เอากลุ่มคณะกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเป็นหลัก ผมกราบเรียนด้วยความเคารพครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : คุณนิพิฐฐ์ครับ ผมอยากจะทำให้สรุปเลยนะครับ ไม่อย่างนั้นเดี๋ยวก็จะมี การประท้วงกัน แล้วก็อย่าเพิ่งไปตัดสินแทนสภาว่าสภาจะเป็นอย่างนั้นอย่างนี้ สภาแห่งนี้มีเกียรติ ทุกคนนะครับ แล้วก็เป็นที่พึ่งที่หวังของสังคมได้ ไม่อย่างนั้นประเดี๋ยวสถาบันของสภาจะเสียหายนะครับ

นายนิพิฐฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ขอขอบคุณท่านประธานครับ ผมเรียน ท่านประธานมาหลายประเด็น ผมอยากจะทำประเด็นสุดท้าย ความจริงผมก็พูดไปแล้ว ผมอยากเห็นวิวัฒนาการในระบอบประชาธิปไตยครับ ผมอยากเห็นความรับผิดชอบ ของฝ่ายบริหาร ของฝ่ายการเมือง โดยเฉพาะท่านรัฐมนตรีสิริกร ท่านเป็นกรรมาธิการร่วม และท่านก็ผ่านกฎหมายฉบับนี้มาในชั้นกรรมาธิการร่วม ถ้าท่านปล่อยกฎหมายฉบับนี้ ตกไปนะครับ ยกกระดับความรับผิดชอบในทางการเมืองขึ้นสักนิดเถอะครับ ท่านต้อง แสดงความรับผิดชอบ ท่านไปอยู่กระทรวงอื่นก็ได้ครับ แต่ท่านไม่สมควรเป็นรัฐมนตรีช่วย ว่าการกระทรวงศึกษาธิการอีกต่อไปนะครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณสุทินก่อนนะครับ

นายสุทิน คลังแสง (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุทิน คลังแสง ในฐานะกรรมาธิการ ขออนุญาตตอบข้อซักถามที่เพื่อนสมาชิกได้ซักถาม ซึ่งรวบรวมได้ประเด็นหลัก ๆ ไม่มากนักครับ ก่อนที่ท่านประธานกรรมาธิการจะได้อธิบาย

คำถามที่เป็นประเด็นหลัก ๆ ที่ผมคิดว่าควรจำเป็นต้องตอบก็คือเพื่อนสมาชิกหลายท่านถามว่า กรรมการร่วมทำไม่ขึ้นเงินเดือนให้เลย หรือทำนองว่าบัญชีเงินเดือนนั้นไม่มีอะไรแตกต่างจากเดิมนั้นประเด็นที่ ๑

ประเด็นที่ ๒ เงินวิทยฐานะ ๑,๒๐๐ บาท ท่านสมาชิกขอโทษเอ่ยนามท่านนิสิต สินธุไพระ ถามว่าถ้าขึ้น ๑,๒๐๐ บาทนั้นสามารถแก้ไขปัญหาครูขาดแคลนและปัญหาการศึกษาต่าง ๆ ได้ไหม ๒ ประเด็นเท่านี้ครับ แต่ก่อนจะตอบ ๒ ประเด็นนี้ ผมขอเรียนว่าในคณะกรรมการของเราซึ่งประกอบด้วยทั้งวุฒิสมาชิก ทั้ง ส.ส. จากฝ่ายค้ำจุนรัฐบาล มีความเห็นและมีทิศทางที่ตรงกัน สำคัญที่สุดก็คือ ๑. เราเห็นว่าการปฏิรูปการศึกษานั้นเป็นวาระสำคัญของชาติ ประเด็นที่ ๒ การปฏิรูปการศึกษาที่สำคัญนั้น ต้องปฏิรูปครูและบุคลากรทางการศึกษา-----

ประเด็นต่อมาก็คือการปฏิรูปครูและบุคลากรทางการศึกษาจำเป็นจะต้องยกฐานะวิชาชีพครูให้เป็นวิชาชีพชั้นสูง อันนี้เห็นตรงกัน และการจะให้เป็นวิชาชีพชั้นสูงเราก็เห็นตรงกันและสอดคล้องกับ มาตรา ๕๕ ว่า ต้องให้ครูมีรายได้ที่เพียงพอต่อการดำรงไว้ซึ่งฐานะวิชาชีพชั้นสูง และที่สำคัญที่สุดในการพิจารณาของคณะกรรมการอำนวยการร่วม เราดำเนินการไปโดยความอิสระ ไม่มีใครมาบังคับและแทรกแซง แต่สิ่งซึ่งเราเห็นเริ่มเห็นที่แตกต่างกันบ้างก็คือเห็นว่าฝ่ายหนึ่งเห็นว่าควรมีเงินเดือนสูง อีกฝ่ายหนึ่งเห็นว่าควรมีรายได้สูง ซึ่งตามพระราชบัญญัติ มาตรา ๕๕ นั้นคือควรมีรายได้สูง แต่ทั้งหลายทั้งปวงครับเราเห็นสอดคล้องและการพิจารณาเป็นไปด้วยดี ประเด็นที่สำคัญที่อยากจะตอบก็คือเรื่องเงินเดือน ฝ่ายซึ่งเห็นว่าเงินเดือนควรสูงก็มีเหตุผลครับว่าวิชาชีพชั้นสูงนั้นต้องลือออกถึงเงินเดือน แต่ฝ่ายซึ่งเราเห็นว่ารายได้สูงนั้นก็ด้วยเหตุผลว่าการที่เราจะไปยกบัญชีเงินเดือนให้สูงมันก็อาจจะมึผลกระทบต่อข้าราชการประเภทอื่น แม้เราได้เห็นความสำคัญว่าครูต้องสูงกว่า แต่อย่างไรก็ตามครับถ้าเรามีทางอื่นใดที่ลดการกระทบกับข้าราชการประเภทอื่นเราก็ควรจะเลือก เราจึงมาเลือกเอาให้มีรายได้สูงไม่ใช่เงินเดือนสูง แต่อย่างไรก็ตามครับเงินเดือนแม้เราไม่ได้มีการปรับเปลี่ยนอะไรมากแต่ผมเรียนให้ทราบที่เราได้มีการปรับเงินเดือนใหม่มาเป็น ๕ แห่ง ใน ๕ แห่งนั้นทำให้

(นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายสมศักดิ์ ปรีศน่านันทกุล

รองประธานสภา คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้นายสุชาติ ตันเจริญ

รองประธานสภา คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา

ผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : มีอะไรครับ ท่านประท้วงอะไรครับ เชิญครับ

นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ

กระผมขอประท้วงท่านประธานครับ

สผ ๗/๒๕๔๖ (ส. นิติบัญญัติ)

วันนี่ ๔๙/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
ผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ประท้วงอะไรครับ

นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ (กรรมาธิการ) : ได้มีการอภิปราย
ในกฎหมายฉบับนี้กันมาแล้วก็ผมเข้าใจว่าเป็นสิทธิของกรรมาธิการที่จะต้องตอบ
นะครับ แต่ว่าผมยืนยันกับท่านประธานตรงนี้ว่า สิ่งที่กรรมาธิการตอบนั้นไม่ได้ตอบ
ในนามของกรรมาธิการเสียงข้างมากนะครับ เพราะกรรมาธิการเสียงข้างมากนั้นเห็นว่า
ควรจะมีโครงสร้างบัญชีเงินเดือนที่สูงขึ้น โดยมีมติ ๑๓ ต่อ ๖ ที่ท่านตอบว่าพวกเราเห็น
ว่าให้มีรายได้สูงขึ้นนั้นเป็นความคิดของท่านแต่เพียงผู้เดียว เพราะฉะนั้นถ้าใครจะตอบ
ในนามกรรมาธิการนั้นต้องตอบในนามมติของกรรมาธิการครับ เพราะฉะนั้นจึงไม่แปลก
ที่ท่านนิพิฏฐ์ถามหาความรับผิดชอบของประธานกรรมาธิการ ผมได้ตั้งคำถามกับ
ประธานกรรมาธิการตั้งแต่ช่วงแรกแล้ว ผมจึงเรียนท่านประธานครับ เปิดข้อบังคับ
ดูสิครับ เวลาเราตอบคำถามในสภาเราต้องชี้แจง กรรมาธิการนั้นต้องชี้แจงในนาม
กรรมาธิการครับ ไม่ใช่ชี้แจงในนามโฆษกกระทรวงศึกษาธิการ ถ้าอย่างนี้ผมต้อง
ประท้วงให้ท่านประธานวินิจฉัยด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
ผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญท่านนั่งลงครับ ประธานวินิจฉัยแล้วครับ ท่านสุทิน
เป็นกรรมาธิการอยู่ ๑ ในนั้นนะครับ ส่วนจะตอบในนามของกรรมาธิการ ตอบในนาม
กรรมาธิการอยู่แล้ว แต่จะไปเป็นอย่างไรนั้นที่ประชุมสภาคงจะต้องฟังดูนะครับ
แล้ววินิจฉัยดูกันเองครับ

นายสุทิน คลังแสง (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
ผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เพราะเดี๋ยวเราจะต้องขอมติอยู่แล้ว

นายสุทิน คลังแสง (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมจะ
พยายามรวบรัดแล้วก็จบ ที่ผมต้องเรียนฝ่ายที่เห็นอย่างนี้ไม่เห็นอย่างนี้เพราะว่าเรื่องนี้
เป็นเรื่องสำคัญ และในที่สุดผมก็จะสรุปว่าส่วนใหญ่เห็นอย่างไร เพราะฉะนั้นก็คง

จะตรงกับท่านชินวรณ์นะครับ แต่ตอนนี้กำลังอธิบายให้ฟังว่าในบรรยากาศการชี้แจง แฉลงเหตุผลนั้นเพื่อครูจะได้รับทราบที่ไปที่มา เพราะฉะนั้นเมื่อฝ่ายหนึ่งเห็นว่าควรจะมี เงินเดือนสูง ฝ่ายหนึ่งควรว่าเป็นรายได้สูง ฝ่ายที่บอกว่ารายได้สูงนั้นก็คงจะไปทำรายได้ ในส่วนอื่นเพิ่มเติม

(นายวิทยา แก้วภราดัย ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
ผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านวิทยามีอะไรครับ ท่านประท้วงอะไรครับ เชิญครับ

นายวิทยา แก้วภราดัย (นครศรีธรรมราช) : ผมขออนุญาต

ท่านประธานครับ ผม วิทยา แก้วภราดัย ขออนุญาตประท้วงในคำวินิจฉัยท่านประธาน
ครับ ผมเป็นสมาชิกนั่งฟังอยู่ข้างล่างครับ ผมก็ข้องใจครับว่าที่ตอบไปสักครู่เป็น
ความเห็นท่านหรือเป็นความเห็นกรรมาธิการ ท่านช่วยบอกก่อนนะครับ ผมจะได้
ตามทันครับ ไม่เช่นนั้นผมนั่งก็คล้อยตาม ผมนึกว่ากรรมาธิการเห็นอย่างนั้น สุดท้าย
หักดิบกลายเป็นความเห็นส่วนตัวของผู้ชี้แจง ผมก็หลงทางหมดสิครับ ช่วยบอกก่อน
ครับว่าตรงไหนเป็นความเห็นท่าน ตรงไหนเป็นความเห็นกรรมาธิการ ท่านช่วยแจ้ง
ผู้ชี้แจงด้วยครับจะได้ทราบหน้าที่ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
ผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านวิทยานั่งลงเลยครับ

นายสุทิน คลังแสง (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับก็เป็น
ความเห็นของกรรมาธิการหลากหลายอยู่ แต่ในที่สุดจะสรุปว่ามติของกรรมาธิการ
ส่วนใหญ่เห็นอย่างไร อันนี้ก็เป็นบรรยากาศของการแสดงเหตุผลของทุกคน
ในกรรมาธิการ ถ้าไม่ชี้แจงอย่างนี้แล้วไม่รู้จะชี้แจงอย่างไร ในที่สุดแล้วท่านประธาน
ที่เคารพครับ เราก็เห็นตรงกันว่าเราก็ควรจะปรับบัญชีเงินเดือนแล้วทำบัญชีเงินเดือน
ที่มีโครงสร้างใหม่ให้มันสื่อแสดงว่าให้ได้เพิ่มมากขึ้น แต่การเพิ่มมากขึ้นจะเห็นผล
ชัดเจนกับครูซึ่งได้จบหลักสูตรใหม่ นั่นก็คือเรียน ๕ ปีโดยคาดหมายว่าอย่างนั้นก็จะได้

๑๑๑

สผ ๗/๒๕๔๖ (ส. นิติบัญญัติ)

วัดนี้ ๔๙/๔

๗,๗๘๐ บาท ซึ่งก็เทียบเท่ากับปริญญาโท ณ วันนี้อันนี้เป็นเรื่องของเงินเดือน แล้วก็ขึ้น
วิ่งต่าง ๆ ก็จะทำให้ขยายมากขึ้น ครูก็จะได้มีชั้นวิ่งเล่นไหลมากขึ้น อันนี้คือผลที่เปลี่ยนไป
อันนี้เรื่องเงินเดือน -----

- ๕๐/๑

ส่วนเรื่องเงินวิทยฐานะที่ออกมาวันนี้เป็นมติของคณะกรรมการร่วมว่า ๑,๒๐๐ บาททุกคน ซึ่งจะต้องประเมิน อันนี้ก็มีความที่ไปที่มาที่ไปก็คือฝ่ายที่เห็นด้วยกับ ๑,๒๐๐ บาททุกคนสำหรับครูนั้น ก็เห็นว่าน่าจะเป็นการให้เป็นขวัญกำลังใจกับครูทุกคนซึ่งจะเป็นธรรม เพราะครูที่อยู่ ณ วันนี้ ๕ แสน ๖ แสนคนนั้น จะยังไม่ได้รับอะไรเลย แต่ครูพันธุ์ใหม่ซึ่งจะจบหลักสูตร ๕ ปีนั้นจะได้รับ ๗,๗๘๐ บาท ก็ควรจะให้ครู ณ วันนี้ได้รับ อันนั้นคือเหตุผลแล้วก็เห็นว่า ๑,๒๐๐ บาทนั้นก็จะต้องทดแทนกับเหตุผลที่ว่าครูนั้นได้น้อยกว่าผู้บริหาร แต่ฝ่ายที่ไม่เห็นด้วยก็เห็นว่าควรจะไปเพิ่มส่วนอื่น เพราะ ๑,๒๐๐ บาทนั้นถ้าให้แบบทุกคนก็จะเป็นการไม่สื่อถึงการพัฒนาตัวเอง ฝ่ายที่ไม่เห็นด้วยก็เลยบอกว่าควรจะไปเพิ่มในค่าตอบแทนต่าง ๆ เช่น ค่าชั่วโมงสอนเกิน ค่าสาขา ขาดแคลน ครูกันดาร ครูการศึกษาพิเศษ และเงินวิทยภัตซึ่งครูดีเด่นก็จะได้รับ โดยเหตุผลของฝ่ายนี้ก็บอกว่า ผมจะตอบท่านนิสิตนะครั้นว่า มันจะแก้ปัญหานี้ได้ไหม ท่านนิสิตบอกว่า ถ้าให้ ๑,๒๐๐ บาทแล้วมันจะไม่แก้ได้ ฝ่ายที่บอกว่าควรเอา ๑,๒๐๐ บาท ไปให้ในรูปแบบอื่น ส่วนมากก็เป็นทางซีกของฝ่ายรัฐบาลก็บอกว่า ถ้าให้ค่าชั่วโมงสอนเกินก็จะเป็นกำลังใจให้กับครูที่สอนมากอยู่แล้ว แล้วก็เป็นแรงจูงใจให้ครูซึ่งไปกระจุกกันอยู่โรงเรียนใหญ่ ๆ เป็นแรงจูงใจให้เกลี้ยกันออกมาในโรงเรียนที่เล็ก ๆ ที่จะได้มีโอกาสมีเงินค่าชั่วโมงสอนเกิน แล้วเหตุผลอีกเหตุผลหนึ่งก็คือ ๑,๒๐๐ บาท ในระบบซึ่งคิดว่าโยกมาให้กับค่าตอบแทนนั้นนี่จะเป็นเครื่องมือให้กับฝ่ายบริหารได้ให้คุณและโทษกับครู ซึ่งก็จะเป็นธรรมให้กับคนทำมาก ได้มาก ทำน้อยได้น้อย แล้วก็ไม่ได้ทำอะไรได้เลย รวมแล้วเหตุผลฝ่ายนี้เมื่อได้มีการอภิปรายและยกมือกันแล้วที่ประชุมก็มีมติส่วนใหญ่ว่าให้เอาแบบ ๑,๒๐๐ บาทกันทุกคน เพราะฉะนั้นอันนี้คือประเด็นหลัก ๆ ที่ผมจะอธิบาย อย่างไรก็ตามท่านประธานที่เคารพครับ ในประเด็นอื่นนั้น ท่านประธานคงสรุป แต่ผมเรียนว่าเมื่อกรรมการของเราได้เห็นอย่างนี้เราก็เคารพเสียงข้างมาก ส่วนมาสู่สภาแล้วสภาก็จะมีมติอย่างไรเราก็รับฟัง แต่ผมขออนุญาตครับว่า ถ้าหากว่า พ.ร.บ. ฉบับนี้หรือมติของคณะกรรมการร่วมจะไม่ได้รับการรับรอง จะมีผลให้ถูกยับยั้ง ทางผมเองก็คงจะขอความรับผิดชอบร่วมกันทุกคน โดย ๒ - ๓ ประการ

ประการที่ ๑ ในฐานะฝ่ายนิติบัญญัติที่ท่านสมาชิกสภาที่หลายท่านอภิปรายในวันนี้น่าชื่นใจ ถ้า พ.ร.บ. ฉบับนี้หรือมติของคณะกรรมการร่วมจะมีผลถูกยับยั้งก็ขอกราบเรียนท่านประธาน ผากเรียนไปยังท่านสมาชิกครับ ได้หยิบยกร่างของสภาผู้แทนราษฎร

ขึ้นมาใช้พิจารณาโดยเร็ว ผมขอความร่วมมือนะครับ โดยเร็ว เพื่อว่ามันจะไม่มีผลกระทบ
กับกฎหมายอื่นซึ่งมีผลไปแล้ว แล้วครูบาอาจารย์ของเราก็จะได้เริ่มใช้มาตราชั้นแล้วการปฏิรูป
ก็จะมีผลสมบูรณ์ ส่วนร่างของสภาผู้แทนราษฎรนั้นอาจจะไม่มีบัญชีแนบท้าย ผมก็ขอฝาก
ท่านประธานไปยังรัฐบาลว่า ท่านประธานได้กรุณาเร่งรัดไปยังรัฐบาลว่า

(นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : มีผู้ประท้วงครับ เชิญครับ

นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
ชินวรณ์ บุญยเกียรติ พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดนครศรีธรรมราชครับ ผมขอประท้วง
ท่านประธานประธานครับว่า ผู้ที่กำลังชี้แจงนั้นไม่ได้ชี้แจงในนามกรรมาธิการนะครับ
เพราะฉะนั้นในนามกรรมาธิการนั้นไม่ได้หยิบยกเรื่องค่าตอบแทนขึ้นมาพิจารณาเลยครับ
เพราะว่าตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูนั้นได้กำหนดเอาไว้ในเรื่องเงินเดือนครู
เงินประจำตำแหน่ง และเงินวิทยฐานะครับ ค่าตอบแทนนั้นไม่มีเลย ส่วนฝ่ายรัฐบาลจะไป
ทำอย่างไรเป็นสิทธิของฝ่ายรัฐบาลอยู่แล้วนะครับ แต่วันนี้เรากำลังพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการครูว่าด้วยบัญชีเงินเดือนแล้วก็เงินวิทยฐานะที่แนบท้ายเท่านั้น เพราะฉะนั้น
ประเด็นที่ผู้ชี้แจงไม่ได้ชี้แจงในนามกรรมาธิการ ผมเข้าใจว่าเราต้องสร้างบรรทัดฐานในสภาครับ
ท่านประธานต้องวินิจฉัยให้ชัดเจนนะครับ ถ้าหากว่าไม่ได้ชี้แจงในนามกรรมาธิการแล้ว
ผมเข้าใจว่าในการที่จะใช้สิทธิของกรรมาธิการนั้นไม่ชอบโดยข้อบังคับครับ ต้องลงมาอภิปราย
ข้างล่างครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : ผมวินิจฉัยแล้วนะครับว่า ท่านสุทินเป็นกรรมาธิการ ยกมือขออภิปรายก็อภิปราย
ในฐานะกรรมาธิการ ส่วนข้อความที่อภิปรายอย่างนั้นท่านกรรมาธิการประกอบไปด้วย
ฝ่ายค้าน ฝ่ายรัฐบาลซึ่งท่านประชุมกันอยู่ ตัวประธานเองไม่สามารถจะรู้หรือครับท่านมีมติ
อะไรบ้าง ประชุมอะไรกันไปบ้าง เพราะฉะนั้นที่ประชุมนี้แหละครับจะเป็นผู้ตัดสินใจ
ในขณะที่เดียวกันกรรมาธิการฝ่ายค้านก็นั่งอยู่ข้างบน หรือท่านเป็นกรรมาธิการด้วยหรือเปล่า

๑๑๔

สผ ๗/๒๕๔๖ (ส. นิติบัญญัติ)

สุภปภา ๕๐/๓

ท่านก็มีทั้งฝ่ายค้าน ฝ่ายรัฐบาล เดี่ยวกรรมาธิการท่านอื่นก็คงจะขึ้นมาอภิปรายเองละครับ
ท่านใจเย็น ๆ สักนิดเถอะครับ ผมทำหน้าที่ถูกต้องแล้ว ท่านประท้วงประธานไม่ถูกหรอกครับ
เชิญต่อครับ จะจบแล้วครับ นั่งลงได้แล้วท่านชินวรณ์ครับ จบแล้วครับ เชิญครับ

- ๕๑/๑

นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ (กรรมการ) : ท่านประธาน ขอประทานโทษ ท่านประธานด้วยความเคารพครับ ๑. ก็คือว่าผมไม่ได้ใจร้อนเลย ผมขอประทานโทษ ท่านประธานนิดเดียวก็คือว่า โดยหลักท่านประธานคงจำได้ว่า เวลาผมเป็นกรรมการ เสียงข้างน้อย หรือว่าเวลาผมจะแสดงความคิดเห็นในนามกรรมการ ต้องมาพูดข้างล่าง ถ้าตอบข้างบนนั้นต้องตอบในนามคณะกรรมการครับ เป็นมติของคณะกรรมการครับ นี่คือความชัดเจนของบรรทัดฐานในสภาครับ ถ้าท่านประธานเห็นด้วยตามนี้ผมก็เคารพ ในดุลยพินิจของท่านประธาน แต่ผมคิดว่าถ้าไม่ตอบในนามกรรมการ ผมก็ไม่เห็นด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : คือกรรมการเสียงข้างน้อย ก็เคยพูดอยู่ข้างบนกรรมการ ตรงนี้ก็มีครับ คือไม่ได้เป็นประเพณีปฏิบัติ เพราะกรรมการข้างน้อยต้องลงไปข้างล่างแล้วไปพูด อภิปรายข้างล่าง ที่ปฏิบัติที่ผ่านมา กรรมการเสียงข้างน้อยก็พูดอยู่ข้างบนนี้ก็มี แต่เวลาลงมติสิครับ จะมีการลงมติว่าฝ่ายใดจะเห็นแก่ฝ่ายไหน จะเห็นเสียงข้างน้อย หรือจะเห็นเสียงข้างมาก อันนั้นที่ประชุมเป็นผู้ตัดสินใจ ท่านจะนั่งตรงไหนก็ได้ ท่านจะนั่งที่ประชุมข้างล่างก็ได้ ท่านจะนั่งข้างบนก็ได้ แต่คำอภิปรายของท่าน อภิปรายเพื่อให้ที่ประชุมนี้ตัดสินใจว่าจะเอาตามท่าน หรือจะเอาตามเสียงข้างมาก เพราะฉะนั้นตรงนี้ไม่ใช่ประเพณีปฏิบัติว่าท่านต้องนั่งข้างล่างเป็นกรรมการข้างน้อย เพราะฉะนั้นท่านสุทินขณะนี้กำลังอภิปรายในนามของกรรมการ ต้องปล่อยท่าน อภิปรายไปนะครับ จะข้างน้อยข้างมากก็ไม่ทราบ ที่ประชุมก็ว่าไปนะครับ

นายสุทิน คลังแสง (กรรมการ) : จะจบแล้วครับท่านประธาน ที่จริงประเด็นที่ผมได้อภิปรายไปก็ไม่ได้ไปสร้างความเสียหายให้กับฝ่ายใด ถ้าเปิดใจกว้างรับฟัง ผมเรียนว่าที่พูดไปทั้งหมดเป็นบรรยากาศ แล้วก็เป็นการถกเถียงกัน ซึ่งจะปรากฏในรายงานของคณะกรรมการ ซึ่งเปิดตรวจสอบดูได้ ถ้าหากว่านำมาพูดแล้ว ไม่เป็นเรื่องที่นอกเหนือจากการพูดคุยกันในที่ประชุมกรรมการ ผมเสียหายเองครับ แล้วจะจบแล้วครับท่านประธานครับว่า ถ้าจะเป็นไปใด ๆ ก็แล้วแต่สำหรับมติของ

กรรมการร่วม ประเด็นที่ ๑ ก็ขอความร่วมมือว่าได้หยิบยกเอาร่างของรัฐบาล
ที่ผ่านร่างของสภาผู้แทนราษฎรขึ้นมาใช้โดยด่วน ประเด็นสุดท้ายก็คือ ผมก็วิตกแทน
ครูบาอาจารย์ว่าจะไม่มีเงินเดือน หรือจะไม่เห็นเงินวิทยฐานะใช้ทัน ก็ฝากเรียนท่านประธาน
ไปยังรัฐบาลว่า ถ้ากรุณาทำให้มีเงินเดือน และมีเงินวิทยฐานะอื่นใดจะออกมาในรูปของ
พระราชกฤษฎีกา หรือกฎกระทรวง กฎ ก.ค.ศ. ถ้ารัฐบาลยืนยันแล้วก็ให้ความร่วมมือว่า
จะทำเรื่องนี้ให้ ผมในฐานะกรรมการก็จะสบายใจครับ ขอขอบพระคุณอย่างสูงครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : ท่านกฤเทพก่อน แล้วท่านสนั่นต่อ นะครับ

ร้อยโท กฤเทพ ไสกระจ่าง (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม กฤเทพ ไสกระจ่าง ในฐานะกรรมการ กระผมต้องกราบเรียนท่านประธานว่า
กระผมจะตอบคำถามที่ท่านสมาชิกได้ถามไว้ รวมทั้งความเห็นที่แสดงความเห็นไว้ด้วย
ในฐานะกรรมการอย่างเคร่งครัด ท่านประธานครับ เราเป็นคณะกรรมการร่วมกัน
มาจากทั้ง ๒ สภา จำนวนเท่ากัน สภาละ ๑๒ คน และเรามีมติชัดเจนในที่ประชุมว่า
เราจะไม่หยิบประเด็นทางการเมืองมาเป็นหลักในการพิจารณา เรามีมติแม้กระทั่งว่า
เวลาโฆษกไปแถลงข่าวก็绝不แยกออกว่ามีเสียงเห็นด้วยเท่าไร เสียงไม่เห็นด้วยเท่าไร
เพราะจะเสียงข้างมาก หรือข้างน้อย เราไม่ถือเป็นประเด็น เมื่อเสียงข้างมากมีมติ
ก็ถือว่าเป็นมติของกรรมการร่วม เพราะฉะนั้นกระผมจึงยึดแนวทางนี้อย่างเคร่งครัด
แต่ผมก็แปลกใจท่านประธานครับ ต่อหน้าท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผมได้มีโอกาส
ไปอภิปรายเรื่องนี้ที่เมืองทองธานี เมื่อไม่นานมานี้ ๒ - ๓ วัน กระผมแปลกใจว่ามี
ผู้แทนครูท่านหนึ่งถามคำถาม แล้วเอารายละเอียดจากมติที่ประชุมกรรมการร่วมไปถาม
แล้วก็แยกแยะอย่างชัดเจนว่าเท่าไรเห็นด้วย เท่าไรไม่เห็นด้วย ซึ่งกระผมยังมีความข้องใจ
อยู่ว่าทำไมได้มีการเอาเรื่องที่เป็นรายละเอียดไปแสดงต่อสาธารณชนอย่างนั้น
ซึ่งเป็นมติที่ประชุม ท่านวุฒิสมาชิกต้องขอบคุณท่าน ท่านมีความซื่อตรงแล้วก็จริงใจมาก
ท่านยอมรับว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องละเอียดอ่อน ไม่ควรที่จะมีการเมืองเข้ามาแทรก เรา
รู้ว่า เบื้องหน้าของเรา ที่นั่งอยู่ข้างบนอย่างอดทนนั้นคือครู บาอาจารย์ เป็นปูชนียบุคคล

๑๑๗

สผ ๗/๒๕๔๖ (ส. นิติบัญญัติ)

ชนิกา ๕๑/๓

มีวิจารณ์ญาณสูง ติดตามเรื่องด้วยความซื่อสัตย์ ซื่อตรงและจริงใจ เราจะไม่เอาประเด็นว่าฝ่ายไหนเป็นฝ่ายไหน กระผมขอกราบเรียนท่านประธานครับว่า มีประเด็นที่ท่านผู้อภิปรายท่านหนึ่งได้หยิบยกว่า เรื่องตำแหน่งผู้ตรวจเป็นเรื่องลูกลี้ลูกกลนของฝ่ายบริหาร คือรัฐมนตรีเสนอเข้ามา เพื่อเข้าบรรจุไว้ใน พ.ร.บ. ในชั้นกรรมาธิการร่วมกัน กระผมขอกราบเรียนท่านครับว่า ความเป็นผู้ตรวจไม่ได้เริ่มจากฝ่ายบริหารหรอกครับ ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมดรู้ดีครับ ว่าเมื่อหัวหน้าประถมศึกษาอำเภอก็ตาม ศึกษาธิการอำเภอก็ตาม หลังจากติดตามเรื่องของท่านอย่างเข้มงวดกดดันเอาใจใส่แล้วท่านก็รู้ว่าวันนี้ตำแหน่งของท่านนั้นไม่อยู่ใน พ.ร.บ. -----

ท่านบอกว่าบ้านของท่านถูกรื้อแล้วไม่มีห้องจะอยู่ ท่านก็เรียกร้อง ไม่รู้จะลงตัวอย่างไร
 ท่านมีข้อเสนอมายังกระทรวง มาพบท่านรัฐมนตรีว่าขอให้เป็นที่นั่งผู้ตรวจได้ใหม่
 ผู้ตรวจชำนาญการ ผู้ตรวจเชี่ยวชาญ เหมือนกับครูศึกษานิเทศก์ ท่านรัฐมนตรีก็รับข้อเสนอ
 ของบรรดาครูอาจารย์ที่เรียกร้องส่งมาให้กรรมการพิจารณา กรรมการก็ใช้วิจารณ์ญาณ
 ของตัวเองทั้งฝ่ายวุฒิและสภาผู้แทนราษฎรอย่างละเอียดถี่ถ้วน แล้วเห็นว่าอย่างนั้นน่าจะ
 ไม่เหมาะ ก็จึงหาบ้านใหม่ให้ท่านเขียนเป็นบทเฉพาะกาล เพราะฉะนั้นข้อมูลที่ออกไป
 ทำนองว่าฝ่ายบริหารมีความผิดพลาดแก้ปัญหาไม่ได้แล้วมาเสนอแก้ปัญหาที่หลัง กระผม
 กราบเรียนว่าท่านมองข้ามความเคลื่อนไหวของครูอาจารย์ซึ่งเป็นปฐมนิยบุคคล วันนี้เรารู้ครับ
 ว่าการปฏิรูปการศึกษาได้กระเทือนต่อสถานภาพของท่านในระดับหนึ่ง มีบางตำแหน่งที่หา
 ที่ลงไม่ได้ หลายท่านอาจจะไปลือว่าเป็นหัวหน้ากองกองอยู่ อาจจะเป็นความรู้สึกจาก
 ส่วนลึกของจิตใจอยากจะเยาะเย้ยถากถางก็แล้วแต่ แต่ผมรู้นั่นคือความเจ็บปวดที่
 คนเหล่านั้นกำลังเผชิญอยู่ ทางฝ่ายบริหารวันนี้อย่างน้อยที่สุดเมื่อมาพิจารณาใน
 คณะกรรมการร่วมจะต้องรับสัญญาประชาคมซึ่งเกิดจาก ๒ สภาว่าท่านจะต้องไป
 ทำอะไรบ้างในมาตรการทางฝ่ายบริหาร เพราะเราบอกกับครูอาจารย์ชัดเจนว่าไม่สามารถ
 บรรลุทุกเรื่องในกฎหมายเพื่อแก้ปัญหา เมื่อฝ่ายบริหารมีอำนาจอยู่ที่จะแก้ปัญหาให้ท่าน
 ต้องแก้ ก.ค.ศ. จะออกกฎอะไรมาต้องแก้ ใครอยู่ตรงไหน มีข้อผิดพลาดบกพร่องอย่างไร
 สูญเสียประโยชน์อย่างไรต้องคืนตำแหน่ง คืนประโยชน์ให้ท่านเหล่านั้น รองผู้อำนวยการเขต
 กำหนดจำนวนไว้หรือเท่าไร ทำไมต้องไปเป็นผู้ตรวจ เป็นรองผู้อำนวยการเขตหลาย ๆ คน
 ไม่ได้หรือ ทางฝ่ายบริหารก็รับไปหมดแล้วครับ ก็จะไปแก้ปัญหาเหล่านี้ให้คณะครูอาจารย์
 เพราะฉะนั้นกระผมจึงกราบเรียนท่านประธานในประเด็นสุดท้ายเฉพาะความเห็นของ
 ท่านสมาชิกที่อภิปรายเป็นท่านสุดท้ายว่า วันนี้พวกเราในฐานะกรรมการร่วมกันมี
 ความมั่นใจ ยืนยัน ยืนยันว่ามติของเราที่ออกไปนั้น ๑,๒๐๐ บาทที่วุฒิสภามอบให้กับ
 ทุกคน เมื่อคณะกรรมการบอกว่าถ้าจะให้ทุกท่านก็เท่ากับว่าขึ้นบัญชีเงินเดือนให้กับครู
 ฝ่ายเดียวคนละ ๑,๒๐๐ บาท และจะตอบกับข้าราชการพลเรือนอื่นได้อย่างไร ท่านวุฒิ
 ท่านก็ใจดีครับ ท่านบอกว่าถ้าอย่างนั้นต้องประเมิน แม้เราจะมองเห็นว่าถ้าจะต้อง
 ประเมินครูเพื่อเอา ๑,๒๐๐ บาทคงโกลาหลมาก บั่นป่วนมาก แต่เมื่อมติที่ประชุมเป็น

อย่างนั้นเราก็เคารพ ขอยืนยันกับสภาครับ ในฐานะกรรมการร่วมกันเรายืนยันว่ามติ
 ของเรานั้นเป็นมติที่ชอบ แต่สภาจะรับหรือไม่เราไม่อาจที่จะไปนั่งในหัวใจท่านได้ ท่านจะ
 รับหรือไม่รับเป็นสิทธิของท่านซึ่งเราต้องเคารพ ผมเชื่อว่าครูอาจารย์ทั่วไปก็จะเคารพ แต่
 สิ่งหนึ่งที่เราได้ร่วมกันวันนี้ก็คือว่า ครู อาจารย์ไม่ได้เรียกร้องอย่างสูญเปล่าหรอกครับ
 ท่านไม่ต้องมาก้มกราบกรานหรอกครับ เพราะว่าสิทธิของท่านได้อยู่แล้วตามกฎหมาย
 แล้วฝ่ายบริหารวันนี้ถ้าไม่ไปเร่งรีบที่จะทำให้ท่านได้ตามกฎหมาย ฝ่ายค้านหรือแม้กระทั่ง
 พวกเราในสภาก็จะต้องเล่นงานฝ่ายบริหารอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นเงินเดือนที่จะออกมานั้น
 ไม่ใช่เอื้ออาทรจากใครทั้งสิ้น แต่เป็นเงินเดือนที่มาโดยสิทธิของท่านตามกฎหมายจาก
 การปฏิรูปการศึกษาเพื่อให้วิชาชีพของครูอาจารย์ต้องได้รับการเคารพสูงขึ้น บัญชีเงินเดือน
 ที่ท่านดูตามมติของเรา ที่บางท่านบอกว่าไม่เปลี่ยนแปลงเลยไม่ได้ ไม่ใช่ ๕ แห่งนั้น
 หมายถึงว่าขั้นเลื่อนไหลของท่านต่อไปจะเร็วมาก ครูหนุ่มสาวต่อไปจะขึ้นอันดับเงินเดือน
 ที่สูงขึ้นได้เร็ว วันนี้ท่านอันดับสูงสุดคือ ๕๙,๐๐๐ บาทนะครับตามร่างนี้ สูงกว่า
 ศาสตราจารย์ในมหาวิทยาลัย -----

แต่ทางฝ่ายบริหารจะคิดอย่างไรนั้น ผมคิดว่าก็ต้องฟัง แต่ว่าบริหารก็คงเอาแนวของ
 กรรมการเหมือนกันว่า เมื่อจะให้ครูเป็นวิชาชีพชั้นสูง อัตราเงินเดือนต้องสูง อัตราเงินเดือน
 จะไปเทียบกับผู้ว่าหรือใครก็แล้วแต่ แต่ว่าโดยวิชาชีพจะต้องสูง เพราะฉะนั้นกระผมกราบเรียน
 ท่านประธานด้วยความเคารพว่า เราอย่าไปคิดเลยครั้นว่าจะเป็นการสร้างบุญคุณ โดยจะ
 ถือว่าได้นี้เพราะเลือกพรรคนั้นพรรคนี้อะไรไปคิดเลยครั้น วันนี้ครู อาจารย์ได้ในระบบ
 และผมคิดว่าถ้าเป็นไปอย่างสมมุติฐานของท่านสมาชิกบอกว่า วันนี้เราพิจารณาเรื่องนี้
 เรามีรัฐบาลอย่างนี้เพราะท่านเลือกพรรคอย่างนี้ กระผมก็กราบเรียนท่านประธานว่า
 ท่านเลือกไม่ผิดหรอกครับ ถูกแล้ว และก็เลือกต่อไปด้วยนะครับ เพราะว่าจะได้รับดำเนินการ
 ในเรื่องนี้ครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
 คนที่สอง) : เชิญท่านสนั่น

นายสนั่น สุธากุล (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ
 ผม สนั่น สุธากุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสตูล พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะ
 กรรมการร่วม กระผมขออนุญาตที่จะพูดเพื่อที่จะชี้แจงในประเด็นที่มีการพาดพิงถึง
 กรรมการ ซึ่งผมถือว่าถ้าไม่พูดแล้วจะทำให้เกิดความเสียหายต่อคณะกรรมการทั้งคณะ
 นั่นก็คือต่อประเด็นที่ท่านสมาชิกได้อภิปรายถึงการพิจารณาจัดทำบัญชีเงินเดือนของ
 คณะกรรมการร่วมว่า เป็นการพิจารณาแบบขอไปที ไม่รับผิดชอบ ทำให้ครูไม่ได้รับ
 สิทธิประโยชน์ในเรื่องของเงินเดือนอย่างเต็มที่สมกับเป็นวิชาชีพชั้นสูง ซึ่งการพูดเช่นนี้
 ทำให้คณะกรรมการทั้งคณะเสียหายครับ เพราะกระบวนการพิจารณาของกรรมการนั้น
 เราพิจารณากันอย่างละเอียดรอบคอบ พิจารณากันด้วยเหตุผล พิจารณาโดยยึดเจตนารมณ์
 และบทบัญญัติของกฎหมายที่เกี่ยวข้องเป็นที่ตั้ง และเราตัดสินใจกันด้วยเหตุด้วยผลทั้งสิ้น
 เพราะฉะนั้นประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ที่เป็นมติของกรรมการ
 เสียงข้างมากนั้น ไม่ใช่เป็นมติแบบขอไปทีครับ เป็นมติที่พิจารณากันอย่างละเอียดรอบคอบ
 เพื่อประโยชน์ของการพัฒนาวิชาชีพครูเป็นที่ตั้ง

ผมยกตัวอย่างเพื่อที่จะแสดงให้เห็นถึงความละเอียดรอบคอบของ
 คณะกรรมการ เช่น ในเรื่องของประเด็นที่ว่าเราควรมีบัญชีเงินเดือนแนบท้าย พ.ร.บ.

ฉบับนี้หรือไม่ เป็นประเด็นที่เราถกเถียงกันอย่างกว้างขวางครับว่ามันจะขัดรัฐธรรมนูญใหม่ มันจะเป็นเรื่องที่ขัดกับข้อกฎหมายใหม่ ในเมื่อร่างของรัฐบาลนั้นไม่ได้แนบบัญชีมาด้วย แต่กรรมการร่วมใส่บัญชีเพิ่มเข้าไปนั้น ที่ประชุมของคณะกรรมการพิจารณากัน อย่างละเอียดรอบคอบด้วยเหตุด้วยผล เราก็มีความเห็นร่วมกันว่าเราควรที่จะแนบบัญชีเงินเดือนเข้าไปเพื่อที่จะแก้ปัญหาก็เกิดขึ้นจากการที่กระบวนการพิจารณาร่างกฎหมายในขั้นต้นที่ไม่ได้มีการเสนอบัญชีแนบมาในร่างของรัฐบาลในชั้นสภาผู้แทน และไม่มีการเสนอเป็นร่าง พ.ร.บ. ว่าด้วยเงินเดือน เงินวิทยฐานะมาในชั้นของสภาผู้แทน ทำให้กฎหมายที่ออกมานั้นขาดความสมบูรณ์ จะเกิดผลกระทบต่อการพัฒนาวิชาชีพครู เราจึงมีมติเห็นชอบว่าควรที่จะเพิ่มบัญชีเงินเดือนแนบท้ายเข้าไป และเรามีความเห็นร่วมกันว่าไม่ขัดกับรัฐธรรมนูญอย่างแน่นอน อันนี้คือเป็นประเด็นที่ ๑ ที่เราถกเถียงกันอย่างกว้าง

และประเด็นที่ ๒ ที่อยากจะยกตัวอย่างให้เห็นก็คือว่า ในเรื่องของเงินเดือนก็เช่นกัน ที่เรากำหนดว่าขั้นต้นควรจะเริ่มจาก ๗,๗๐๐ บาท และขั้นสูงควรจะไปสุดที่ ๕๙,๐๐๐ บาท เหมือนกับขั้นสูงสุดของข้าราชการพลเรือนนั้น ก็เป็นการพิจารณากันอย่างละเอียดรอบคอบและมีการตั้งคณะทำงานไปพิจารณากลับกรอง มีการเชิญผู้ที่เกี่ยวข้องเข้ามาร่วมชี้แจงให้ข้อมูลประกอบการพิจารณาของคณะทำงาน และคณะกรรมการก็ได้เอาผลการพิจารณาของคณะทำงานนั้นมาพิจารณากลับกรองกันอีกครั้งหนึ่ง ก่อนที่จะยุติว่าขั้นต้นเริ่มจาก ๗,๗๐๐ บาท ขั้นสุดท้ายไปสิ้นสุดที่ ๕๙,๐๐๐ บาท และในส่วนของ การพิจารณาบัญชีเงินวิทยฐานะก็เช่นกัน เรามีการถกเถียง มีการอภิปรายกันอย่างกว้างขวาง และท้ายที่สุดแล้วมติของกรรมการเสียงข้างมากก็เห็นว่า ตำแหน่งใดก็ตามที่กฎหมายในมาตรา ๓๙ กำหนดว่าเป็นตำแหน่งที่มีวิทยฐานะ เราก็มีความเห็นชอบร่วมกันว่า จะต้องจัดทำบัญชีค่าวิทยฐานะให้กับตำแหน่งนั้นทุกตำแหน่ง ไม่ใช่ข้ามไปบางตำแหน่ง เช่น ตำแหน่งครู ถูกกำหนดเป็นวิทยฐานะขั้นต้น และตามด้วยครูชำนาญการ ครูเชี่ยวชาญ ครูเชี่ยวชาญพิเศษ เราก็เห็นว่าเมื่อเป็นเช่นนี้ก็ควรจะให้ มีวิทยฐานะ มีค่าวิทยฐานะ ตั้งแต่ตำแหน่งครูขึ้นไป ไม่ใช่ข้ามตำแหน่งครู ไปเริ่มจากครูชำนาญการ -----

เพราะถ้าเป็นเช่นนั้นก็แสดงว่ามาตรา ๓๙ ที่กำหนดให้มีวิทยฐานะนั้น ก็เป็นตำแหน่งที่มีแต่วิทยฐานะ แต่ไม่มีค่าวิทยฐานะ ซึ่งเป็นเรื่องที่ขาดหลักการและเหตุผล ขาดความชอบธรรม ไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติดังกล่าว ส่วนวิธีการนั้นเราเมื่อมีมติเห็นชอบแล้วว่าทำอย่างไร เราก็ไปปรับแก้หลักเกณฑ์ต่าง ๆ เพื่อให้รองรับกับมาตรฐานของการที่จะให้ค่าวิทยฐานะ โดยการประเมินเฉพาะในส่วนของตำแหน่งครู เหล่านี้ก็เป็นอีกส่วนหนึ่ง หรือในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่งของผู้บริหารสถานศึกษากับรองผู้บริหารสถานศึกษา เราก็มีการอภิปรายกันอย่างกว้างขวางว่า ตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษามีวิทยฐานะ ตำแหน่งรองผู้บริหารสถานศึกษาก็ควรจะมีค่าวิทยฐานะเช่นกัน ตรงนี้ก็เป็นประเด็นที่เราได้ขอยุตินะครับ ซึ่งความคิดเห็นในเบื้องต้นก็มีตั้งแต่ข้อเสนอที่จะให้ผู้บริหารที่เป็นผู้บริหารสถานศึกษากับรองผู้บริหารสถานศึกษา ถ้ามีวิทยฐานะเดียวกัน เช่น ชำนาญการก็ควรจะมีค่าวิทยฐานะเท่ากันนะครับ แต่ท้ายที่สุดแล้วที่ประชุมก็มีความเห็นว่าแม้จะมีวิทยฐานะเดียวกัน แต่ก็ควรจะมีค่าวิทยฐานะต่างกันสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาเหล่านี้เป็นต้น สิ่งที่ผมหยิบยกขึ้นมาพูดตรงนี้ก็เพื่อที่จะแสดงให้เห็นว่ากระบวนการพิจารณาของกรรมาธิการนั้นเป็นไปด้วยความละเอียดรอบคอบครับ ไม่ใช่เป็นการพิจารณาแบบขอไปที นี่เป็นประเด็นที่ ๑ ครับ ประเด็นที่ ๒ ที่ผมอยากจะกราบเรียนก็คือว่า ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการแก้ปัญหาลหลายอย่างที่เป็นการแก้มาตราบางมาตราโดยวุฒิสภา ที่แตกต่างไปจากร่างของสภาผู้แทน แล้วกรรมาธิการของเราเห็นว่าเป็นประโยชน์กับข้าราชการครูมากขึ้น เราก็ได้รับรองการแก้ไขนั้น ซึ่งผมขออนุญาตที่จะยกตัวอย่างเช่น ในส่วนของการที่วุฒิสภาได้ไปเพิ่มเติมว่าในกรณีที่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ต้องลาศึกษาต่อ เพื่อที่จะพัฒนาวิชาความรู้ให้สูงขึ้นเพื่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่นั้น ก็ให้ถือว่าการลาศึกษาต่อดังกล่าวนั้นสามารถที่จะใช้ช่วงเวลาดังกล่าวนั้นมาถือเป็นการปฏิบัติราชการ และไม่กระทบกับการเลื่อนขั้นเงินเดือน ซึ่งตรงนี้วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไปจากของสภาผู้แทนราษฎร กรรมาธิการร่วมของเราพิจารณาเห็นว่าการแก้ไขดังกล่าวนี้เป็นประโยชน์กับครู เราก็รับรองการแก้ไข หรือในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอื่น ๆ อีกหลายประเด็นนะครับ เช่น การแก้ไขผู้บริหารนอกสถานศึกษานั้นก็เป็นอีกประเด็นหนึ่งที่เราได้ร่วมกันพิจารณาเพื่อจะให้เกิดความรอบคอบ ผมอยากจะกราบเรียนกับท่านประธานและท่านสมาชิกว่า ประเด็นต่าง ๆ เหล่านี้เป็นประเด็นที่ยืนยันได้ชัดเจนว่าเราได้คำนึงถึงผลประโยชน์ของครูโดยพิจารณาอย่างละเอียดรอบคอบครับ

๑๒๓

สผ ๗/๒๕๔๖ (ส.นิติบัญญัติ)

สติมา ๕๔/๒

ประเด็นที่ผมอยากจะกราบเรียนเป็นประเด็นสุดท้ายก็คือว่า ถ้าสมมุติที่ประชุม
แห่งนี้โดยเสียงข้างมากไม่รับรองรองตามมติของกรรมาธิการร่วมนะครับ แล้วก็ผลักดันให้มีการ
หยิบยกเอาร่างของสภาผู้แทนราษฎรขึ้นมาพิจารณาในโอกาสต่อไป สิ่งที่เป็นปัญหา สิ่งที่เป็น
ผลประโยชน์ของครูที่จะต้องสูญเสียไป แม้ว่าจะมีการหยิบยกร่างของสภาผู้แทนราษฎร
ขึ้นมาพิจารณาก็ตาม ก็คือประเด็นที่ ๑ ครับ การแก้ปัญหของผู้บริหารนอกสถานศึกษา
โดยวิธีการที่ได้กำหนดไว้ในท้าย พ.ร.บ. ฉบับนี้ในบทเฉพาะกาลนั้น ก็ไม่บรรจุ ไม่ปรากฏอยู่
ในร่างของ พ.ร.บ. ที่ผ่านสภาผู้แทนราษฎร ก็ทำให้มาตรการและวิธีการแก้ไขปัญหาที่กระทบต่อ
ผู้บริหารนอกสถานศึกษาเช่น หัวหน้าการศึกษา ศึกษาธิการอำเภอ นั้นก็จะมีหลักประกันครับ
ว่าจะได้รับการแก้ไขตามแนวทางที่คณะกรรมาธิการร่วมได้กำหนดขึ้น หรือสิทธิประโยชน์ของ
ครูในเรื่องของการลาศึกษาต่อแล้วไม่ทำให้เงินเดือนชะงัก สามารถที่จะใช้ช่วงเวลาดังกล่าวนั้น
ขึ้นเงินเดือนไปได้ก็จะพลอยกระทบกระเทือนไปด้วย จะไม่มีสิทธิดังกล่าวนี้รับประกันไว้ใน
ร่าง พ.ร.บ. ที่ผ่านสภาผู้แทนราษฎรครับ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าทางที่ดีที่สุดที่จะทำให้
สมประโยชน์นะครับ และเป็นไปในลักษณะที่ให้เกียรติเคารพฝ่ายนิติบัญญัติในการที่จะผลักดัน
กฎหมายฉบับนี้ก็คือขอความกรุณาเสียงข้างมากของสภาผู้แทนราษฎรครับ ได้ช่วยลงมติ
รับรองตามมติกรรมาธิการร่วมด้วยครับ ขอขอบคุณครับ เชิญท่านวิทยากรครับ

นายวิทยา ทรงคำ (เชียงใหม่) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
 กระผม นายวิทยา ทรงคำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงใหม่ พรรคไทยรักไทย
 ในฐานะกรรมาธิการร่วม ดำรงตำแหน่งเลขานุการของคณะกรรมการร่วม ก็ขอยืนยัน
 ในมติของคณะกรรมการร่วมว่าที่เราเสนอเข้าสู่สภาวันนี้ก็ถือว่าเป็นมติของ
 คณะกรรมาธิการร่วม แต่จะอย่างไรก็ตามขออนุญาตชี้แจงท่านผู้ทรงเกียรติที่ถาม
 หลายประเด็นบางทีก็เพื่อความเข้าใจ อย่างเช่นเรื่องใบประกอบวิชาชีพ ซึ่งใบประกอบ
 วิชาชีพนั้นท่านไม่ต้องพูดให้ยาก ที่จริงแล้วเป็น พ.ร.บ. สภาครูและบุคลากรทางการศึกษา
 ซึ่งประกาศใช้ไปแล้วเกี่ยวกับพระราชบัญญัติฉบับนี้ และในประเด็นที่ว่ารัฐบาลไม่จริงใจ
 ในเรื่องของปฏิรูป ๓ ฉบับ ทำไมมาไม่พร้อมกัน อันนี้ก็เป็นเรื่องของสถานะครับ
 เราจำได้ว่าตั้งแต่รับร่างพระราชบัญญัติ ๓ ฉบับนี้เข้าสู่สภาพร้อมกัน แต่กระบวนการ
 ในสภาเองทำให้แต่ละฉบับออกมาไม่พร้อมกัน ในเรื่องของประเด็นเงินเดือนแบบท้าย
 พระราชบัญญัติก็เช่นกัน ผมเองยืนยันว่าผมเป็นเสียงข้างน้อยซึ่งไม่ค่อยเห็นด้วยใน
 หลายจุด บัญชีเงินเดือนเห็นด้วยเหมือนกันที่จะเขียนให้เพิ่มวิทยฐานะของครูบาอาจารย์
 ผมยกตัวอย่างอาจารย์ ๒ ระดับ ๗ กับอาจารย์ ๑ ระดับ ๓ ทุกวันนี้ขั้นวิ่งก็ต่างกัน
 แต่ถ้ามารวมอยู่ ก.ค.ศ. เดียวกันหมด ก.ค.ศ. ๑ ขั้นวิ่งเท่ากันหมด อาจารย์ ๒ ระดับ ๗
 ซึ่งเป็นบุคลากรที่มากที่สุดในประเทศไทยครับในขณะนี้ เสียขวัญกำลังใจ จริง ๆ แล้ว
 ผมอยากจะแยกให้เป็น ก.ค.ศ. ๕ ก.ค.ศ. ๖ แต่ผมเป็นเสียงข้างน้อยในกรรมาธิการ
 ผมแพ้กียอมรับนะครับ

อีกประเด็นหนึ่งในเรื่องของการเอาบัญชีเงินเดือนมาแบบ มันเป็นจุดที่
 ทำให้ พ.ร.บ. ตัวนี้แข็ง เกิดมีการปรับขึ้นเงินเดือน ๗ เปอร์เซ็นต์ ๑๐ เปอร์เซ็นต์
 ซึ่งรัฐบาลสามารถออกเป็นพระราชกฤษฎีกาได้เราก็ต้องมาแก้ พ.ร.บ. ตัวนี้อีก
 ซึ่งเป็นพระราชกฤษฎีกานั้นดีแล้วจะแก้ไขได้ง่าย ปรับปรุงได้ง่าย อันนี้ก็ขอกราบเรียน
 สิ่งที่น่าเห็นใจและน่าเสียดายถ้ากฎหมายฉบับนี้ตกไป คือประเด็นในเรื่องของการ
 อุดหนุน ซึ่งในวุฒิสภาเพิ่มเติมมาในเรื่องการอุดหนุนของครูบาอาจารย์ให้อุดหนุนต่อ
 เขตพื้นที่ แทนที่จะส่งไปศาลปกครอง ประเด็นนี้ซึ่งเราเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง

และประเด็นสุดท้ายในเรื่องของบทเฉพาะกาลเกี่ยวกับตำแหน่งของ
ผู้บริหารนอกสถานศึกษา ซึ่งเป็นศึกษาธิการอำเภอ หัวหน้าส่วนราชการและผู้ช่วย
ทั้งหลาย เราเขียนบทเฉพาะกาลให้ไปอยู่หลาย ๆ ตำแหน่ง อย่างเช่นกรรมาธิการกรุงเทพ
ได้ตอบไปแล้วว่าทำไมเราจะต้องมีรองผู้อำนวยการเขต ๒ คน ๓ คน มีสัก ๕ ได้ไหม
และตำแหน่งอื่น ๆ เพื่อรองรับ ๓ ปีหมดครับ เราไม่รับเพิ่มครับ ขอกราบชี้แจงเท่านั้นครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : เชิญครับ

นายเกรียงไกร ไชยมงคล (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม เกรียงไกร ไชยมงคล กรรมาธิการ ในฐานะกรรมาธิการร่วม ท่านประธานที่เคารพครับ
ก่อนที่ผมจะตอบปัญหาบางท่านที่ได้ถามเกี่ยวกับการรับหรือไม่รับ อยากจะกราบเรียน
ท่านว่ากรรมาธิการร่วมทั้งหมด แม้แต่ท่านรัฐมนตรีก็มีความเห็นเหมือนกันว่าควรจะได้
ได้รับการยกย่องและควรจะได้รับการเพิ่มสวัสดิการหรือเพิ่มเงินเดือน และเพิ่มเกี่ยวกับ
เงินวิทยฐานะ ทุกคนพูดเหมือนกันหมด ทั้งฝ่ายค้านก็อยากจะให้เกิดเช่นนั้น ผมจะไม่
ใส่ความฝ่ายค้าน จะไม่ใส่ความฝ่ายรัฐบาล และจะไม่ใส่ความฝ่ายบริหารหรือเพื่อน ส.ส.
ด้วยกัน ก็อยากจะกราบเรียนท่านว่าวันนี้ความเห็นของเราทั้งหมดที่ส่งมายังสภานี้
ของกรรมาธิการร่วมทั้งหมดที่ส่งมายังสภานี้เป็นความเห็นที่บริสุทธิ์ แต่สภานี้จะวินิจฉัย
อย่างไรนั้นเป็นเรื่องที่ท่านจะต้องวินิจฉัย วันที่ท่านแต่งตั้งเราเป็นกรรมาธิการร่วมให้ไป
ทำงานแทนท่าน พอเวลาเราทำงานแทนท่านมาแล้วท่านก็มาบอกว่าต้องรับผิดชอบ
สภาเสียงส่วนใหญ่ต้องรับผิดชอบต่อผู้บริหาร ระดับรัฐมนตรีช่วยต้องรับผิดชอบต่อในฐานะ
เป็นประธาน อย่างนั้นไม่ได้ครับ ถ้ารับผิดชอบก็รับผิดชอบร่วมกัน -----

เพราะว่าผมพูดตรง ๆ เลยนะครับ ความจริงถ้าผมจะเสียตีสี่ใครผมก็เสียตีสี่ได้ แต่ว่าอยากจะทำให้เกิดความสามัคคีมากกว่าการเสียตีสี่ เพราะฉะนั้นผมจึงเห็นว่าคำวินิจฉัยของท่านที่เราเสนอให้สภาเป็นเรื่องที่จะต้องยุติครั้งนี้ คำว่ารับหรือไม่รับอยู่ที่ท่านนะครับ ไม่ใช่อยู่ที่คณะกรรมการร่วมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : เชิญท่านประธานกรรมการครับ

นางสิริกร มณีรินทร์ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน

ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร และท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้ทรงเกียรติ ดิฉันนางสิริกร มณีรินทร์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ในฐานะประธานกรรมการร่วม ก่อนอื่นดิฉันต้องขอขอบคุณท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกท่านที่ได้อภิปราย ได้แสดงความห่วงใยเพื่อนครู ข้าราชการ บุคลากรทางการศึกษา ซึ่งเป็นวิชาชีพชั้นสูง และโดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนิพิฐฐ์ ดิฉันขอประทานโทษที่เอ่ยนาม ที่กล่าวว่าวันนี้ดิฉันหน้าตาผ่องใสเป็นพิเศษ อันเนื่องมาจากว่าจะมีการลงมติอันหนึ่งอันใด ดิฉันไม่ทราบหรอกค่ะว่าสภาผู้แทนราษฎรจะลงมติดังไร แต่อย่างไรก็ตามดิฉันในนามของประธานกรรมการร่วมนั้น ต้องเคารพมติของสภาผู้แทนราษฎร ไม่ว่าจะออกมาเป็นอย่างไร เสียงข้างมากของกรรมการร่วมนั้นก็ได้ประมวลรวมมาเป็นร่างพระราชบัญญัติตั้งที่ท่านกำลังพิจารณาอยู่ขณะนี้ แต่สาเหตุที่ดิฉันหน้าตาผ่องใสเป็นพิเศษนั้นก็เพราะว่าดิฉันรับหน้าที่รับอาสาเป็นประธานกรรมการร่วม กราบเรียนว่าเป็นครั้งแรกในชีวิตของดิฉัน ในฐานะนักการเมืองใหม่ที่อาสาเข้ามาบริหารงานบ้านเมือง ช่วยรัฐบาล โดยที่ดิฉันคิดว่ามีความพร้อมที่จะนอนอยู่ที่บ้านโดยไม่ต้องทำอะไรก็ได้ แต่ดิฉันเป็นประชาชนคนหนึ่ง เป็นแม่ของลูก ๒ คน ที่อยากจะเห็นคุณภาพของการศึกษานั้นดีขึ้น ดิฉันเข้าใจความรู้สึกของพ่อแม่ ครูทุกคน ดิฉันเคยเป็นครูมาก่อนนะค่ะ และวันนี้ดิฉันอาสาเข้ารับใช้บ้านเมือง ทำงานเต็มที่เพื่อที่จะรับใช้ประชาชน ด้วยความภูมิใจ และดิฉันอาสาเข้าไปเป็นประธานกรรมการร่วมครั้งแรกในชีวิต โดยที่ดิฉันรู้สึกว่าเป็นหน้าที่ที่ทรงเกียรติ และดิฉันต้องขอขอบคุณท่านวุฒิสมาชิก ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

๑๒๗

สผ ๗/๒๕๔๖ (ส. นิตินิติบัญญัติ)

นักษัตร ๕๖/๒

ที่เป็นกรรมาธิการร่วมทั้งฝ่ายค้านและฝ่ายรัฐบาลที่ปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มที่
ขยันหมั่นเพียรมากนะคะ คณะทำงานนั้นประชุมนอกเวลากัน ใช้เวลาหลายชั่วโมง ซึ่งเป็น
ภาพที่น่าประทับใจ ที่ทุกฝ่ายล้วนมีความห่วงใยเพื่อนครู ผู้บริหารทั้งนอกสถานศึกษา
และในสถานศึกษา ดิฉันเคยกลัวสภา ดิฉันยอมรับคะ เพราะดิฉันเป็นนักการเมืองใหม่
แต่วันนี้ดิฉันไม่กลัวอีกแล้ว ดิฉันรู้สึกว่สภาพอบอุ่นและไม่มีการเมืองเข้ามาแทรก
มีความจริงใจต่อกันในฐานะที่จะทำให้กฎหมายฉบับนี้ผ่านโดยเร็วที่สุดเพื่อเป็น
ประโยชน์ต่อเพื่อนครู เพื่อนผู้บริหาร บุคลากรทางการศึกษา และท้ายที่สุดเด็ก ๆ นะคะ
เพราะว่าการบริหารงานบุคคลนั้นก็หยุดชะงัก อันเนื่องจากร่างกฎหมายนั้น เสร็จไม่พร้อมกัน
เนื่องมาจากกระบวนการทางสภา หากว่ามติของสภาผู้แทนราษฎรวันนี้จะเป็นอื่น
นั้นก็คือกฎหมายฉบับนี้ทางท่านสมาชิกทุกท่านไม่ได้ลงมติรับร่างนี้ทางฝ่ายบริหาร
ดิฉันขอตอบในฐานะที่เป็นฝ่ายบริหารว่าในฐานะที่เป็นผู้รับผิดชอบที่ได้โอกาส
เข้าไปเป็นประธานกรรมาธิการร่วมก็เพราะว่ามีความประสงค์ที่จะเร่งรัดให้กฎหมาย
ฉบับนี้เสร็จโดยเร็วที่สุด ให้กระบวนการนั้นเร็วที่สุด ความสำคัญนั้นคงไม่ต้อง
เสียเวลาอภิปรายนาน แต่ในฐานะที่เป็นฝ่ายบริหารด้วยก็ได้เตรียมการรองรับเช่นกัน
ท่านนายกรัฐมนตรีได้มอบให้ท่านรองนายกรัฐมนตรี จาตุรนต์ ฉายแสง เป็นประธาน
และตั้งคณะทำงาน ซึ่งประกอบด้วยทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นสำนักงาน
ก.พ. กพร. และทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เพื่อที่จะร่วมกันพิจารณาว่าบัญชีเงินเดือน
ค่าตอบแทนวิทยฐานะของข้าราชการครู บุคลากรทางการศึกษานั้นตามมาตรา ๕๕ นั้น
ควรจะเป็นอย่างไร -----

เพราะรัฐบาลตระหนักถึงความสำคัญของวิชาชีพครูที่จะต้องทำให้ทรงเกียรติและมีศักดิ์ศรี เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติและคน ดังนั้น ท่านรองจตุรนต์ ก็ได้พิจารณาร่างบัญชีเงินเดือน ขึ้นมานะคะ และได้นำเสนอต่อคณะกรรมการร่วมไปแล้วนะคะ ร่างนี้ดิฉันคงจะใช้เวลา อีกสักครู่หนึ่งเพื่อที่จะอธิบายว่า หากท่านเห็นว่าไม่ได้แตกต่างกับร่างเดิม อันที่จริงไม่จริงเลย นะคะ เมื่อเราได้ทำตรงนี้แล้วในฐานะฝ่ายบริหารต้องเตรียมความพร้อมทุกสถานการณ์ หากสภาไม่รับ ที่ถืออยู่ในมือของดิฉันนี้คะคือพระราชกฤษฎีกาการเทียบตำแหน่ง อัตราเงินเดือนเงินวิทยฐานะ และเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ซึ่งแล้วเสร็จ อยู่ในขั้นตอนของการตรวจสอบเพื่อความรอบคอบโดย คณะกรรมการที่ปรึกษากฎหมาย ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบของหลายท่าน ผู้ทรงคุณวุฒิ หลายท่านของกระทรวงศึกษาธิการ นอกจากนี้กฎ ก.ค.ศ. ๒๗ ฉบับ ซึ่งจะต้องออกตาม พระราชบัญญัติข้าราชการครู บุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ฉบับนี้ ขณะนี้แล้วเสร็จจะคะ อยู่ในขั้นตอนของการตรวจแก้เช่นกันคะ เราก็ดำเนินการคู่ขนานกันไปเพื่อให้ พระราชกฤษฎีกานี้มีผลบังคับใช้โดยเร็วโดยที่เราจะนำเข้าสู่การพิจารณาของคณะรัฐมนตรี และเนื่องจากว่าร่างบัญชีนี้เกิดจากองค์ประกอบของทุกฝ่ายจึงเป็นที่ยอมรับทั้งกรมบัญชีกลาง สำนักงบประมาณ ก.พ. กพร. และข้าราชการฝ่ายอื่น ๆ หลักการของการทำบัญชีนี้ก็คือ

๑. ยึดเจตนารมณ์ของมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓ นะคะ ที่กำหนดให้ข้าราชการครูมีรายได้เพียงพอเหมาะสมกับฐานะทางสังคมและวิชาชีพ และข้อ ๒ ก็คือว่า การกำหนดระบบบัญชีเงินเดือนนี้จะต้องเป็นธรรมต่อข้าราชการพลเรือนประเภทอื่น โดยที่คำนึงถึงศักดิ์ศรีของความเป็นครูด้วย

ประการที่ ๒ ก็คือ เงินเดือนและเงินวิทยฐานะนั้นต้องตั้งใจให้คนเป็นคนดี เข้ามาสู่วิชาชีพครูและสะท้อนส่งผลกระทบต่อคุณภาพของการศึกษา เพราะอย่าลืมว่าประเทศของเรา นั้นก็พึ่งปลดหนี้ไอเอ็มเอฟ (IMF) ไปไม่กี่วันนี้ภายใต้การนำของท่านนายกรัฐมนตรี ทักษิณ ดังนั้นเราจึงจำเป็นที่จะต้องเพิ่มคุณภาพการศึกษาเพิ่มขีดความสามารถของประชากรของเรา ทุกกลุ่ม ไม่ว่าจะเป็นเด็กในระบบหรือนอกระบบโรงเรียนนะคะ ดังนั้นคุณภาพของการศึกษา เป็นสิ่งสำคัญยิ่งที่เราจะต้องคำนึง

ประการที่ ๓ ก็คือ เงินเดือนนั้นถ้าเราจะทำให้เรามีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
เงินวิทยฐานะนี่ล่ะคะที่จะทำได้ ดังนั้นเราจึงแยกรายได้ของครูออกเป็น ๓ ส่วน
๑. บัญชีเงินเดือนที่นำมาแยกเป็นแห่ง เป็น ๕ แห่ง และก็เริ่มต้นที่เงินเดือนระดับปริญญาตรีนั้น
ก็จะเป็นเช่นเดิม ก็คือ ๖,๓๖๐ บาท แต่ว่าหากเป็นหลักสูตร ๕ ปีนั้น ต่อไปก็จะเป็น
๗,๗๐๐ กว่าบาท เท่ากับหลักสูตรปริญญาโท ซึ่งเกินหน้าข้าราชการฝ่ายอื่นไป ๑ ชั้น
เพียงแต่เราเห็นว่าหลักสูตร ๕ ปีนี้ก็คือมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู สามารถที่จะสอน
ได้ทันที เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็จะเป็นความแตกต่างและขั้นวิ่งจะยาวขึ้น

(นายประกอบ รัตนพันธ์ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : เชิญครับ

นายประกอบ รัตนพันธ์ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานครับ ผมประท้วงครับ
อยากกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพครับ ผม นายประกอบ รัตนพันธ์
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ ผมถามว่าวันนี้
ฯพณฯ รัฐมนตรีช่วย สิริกร มาตอบในฐานะรัฐมนตรีหรือประธานกรรมาธิการร่วมครับ
ถ้าตอบในฐานะประธานกรรมาธิการร่วม ท่านไม่ควรจะพูดเรื่องเหล่านี้ เพราะว่าเรื่องของ
กฤษฎีกาเงินเดือนอะไรต่าง ๆ นั้นยังไม่ทราบที่เกิดขึ้นหรือไม่อย่างไรนะครับ แต่ถ้าท่านตอบ
ในฐานะเป็นรัฐมนตรีซึ่งคิดการณ์ล่วงหน้าไว้แล้วว่าจะอะไรเป็นอะไรนะครับ ซึ่งสมาชิก
สภาผู้แทนพรรคฝ่ายค้านหลายท่านได้คาดการณ์แล้วนะครับว่าวันนี้มติจะออกอย่างไร จะคว่ำ
พ.ร.บ. นี้หรือเปล่า เพราะฉะนั้นที่ท่านพูดนี้แสดงว่าท่านเป็นคนนำ เป็นคนชี้แนะเพื่อที่จะคว่ำ
พ.ร.บ. ฉบับนี้ แล้วจะเอา กฤษฎีกาเงินเดือนแนบท้าย พ.ร.บ. นี้เข้ามา เพราะฉะนั้นผมคิดว่า
วันนี้ท่านไม่ต้องพูดเรื่องนี้ครับ ท่านมาพูดในฐานะที่เป็นประธานกรรมาธิการร่วมมากกว่า
ที่จะมาพูดในฐานะที่เป็นรัฐมนตรีรับผิดชอบกระทรวงศึกษาธิการครับ

นายเอกภาพ พลซื่อ (ร้อยเอ็ด) : ขออนุญาตครับ เพราะว่าท่านรัฐมนตรีตอบคำถามผมครับ ผมอภิปรายไว้ว่า ถ้าสมมุติว่าสภาไม่รับกฎหมายของกรรมาธิการร่วมนี้ รัฐบาลได้เตรียมพร้อมอะไรไว้ไหม ตอบคำถามผมครับ สามารถตอบได้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ใจเย็น ๆ ครับ ใจเย็น ๆ แนะนำตัวเองด้วยนะครับ เลยไม่รู้ใครเป็นใครพูดกัน ไปหมดนะครับ

นางสิริกร มณีรินทร์ (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ขอคุณคะ ท่านประธานคะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านรัฐมนตรีตอบในฐานะประธานกรรมาธิการนะครับ เชิญท่านอภิสิทธิ์มีอะไร เดี่ยวครับ ท่านอภิสิทธิ์อีกท่านครับ เชิญ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ประชาธิปัตย์ คือเมื่อมีการหยิบยกประเด็นนี้ขึ้นมา ผมก็อยากจะทราบเรียนท่านประธานว่า ที่จริงท่านรัฐมนตรีอยากใช้สิทธิรัฐมนตรีในการชี้แจงก็เป็นเรื่องที่ดีนะครับ เพราะว่าผมก็อยากเห็นฝ่ายบริหารมาชี้แจงข้อเท็จจริงต่าง ๆ ต่อสภา เพียงแต่ว่าท่านลุกขึ้นแล้วก็ยืนชี้แจงอยู่ในฐานะประธานคณะกรรมาธิการร่วม ใจผมนี้ผมอยากจะทราบเรียนท่านครับ ผมฟังท่านว่าท่านมีความตั้งใจอาสาเข้ามาทำงานกรรมาธิการ ในฐานะประธานกรรมาธิการร่วมอย่างเต็มที่ ผมก็อยากเห็นท่านต่อสู้จนถึงนาทีสุดท้ายครับ ว่านั่นคืองานที่ท่านรับอาสาไปแล้ว ทำอย่างไรให้สภารับงานที่ท่านอาสาทำ ไม่ใช่มาปฏิเสธหรือไม่ใช่ มาบอกว่าไม่รับก็ไม่ใช่ไร ส่วนถ้าท่านอยากจะชี้แจงในฐานะรัฐมนตรี ผมว่าเดี๋ยวท่านนั่งลง และก็เดินไปฝากโน้นครับ ลุกขึ้นแล้วชี้แจง และผมคิดว่ามันจะเป็นความเหมาะสม แล้วเราเข้าใจว่าท่านสวมหมวกอยู่ ๒ ใบ แต่ทราบเรียนอีกครั้งว่าเมื่อท่านอาสาทำงานประธานกรรมาธิการแล้วอยากให้คุณสู้ในนามกรรมาธิการจนถึงนาทีสุดท้ายครับ จะเป็นเกียรติอันสูงส่งครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ ในฐานะประธานกรรมาธิการครับ ทำได้ครับ ตามข้อ ๙๕ เชิญครับ

นางสิริกร มณีรินทร์ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธาน ดิฉันได้ชี้แจงไปแล้วในฐานะประธานกรรมการร่วม ในขณะนี้ดิฉันกำลังตอบคำถามของท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหลายท่านที่ได้อภิปรายซักถามดิฉัน หากท่านประธานประสงค์ที่จะให้ดิฉันย้ายที่ยืนไปอยู่อีกข้างหนึ่ง ดิฉันก็คงจะดำเนินการตามวินิจฉัยของท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ไม่ต้องครับ เชิญต่อ

นางสิริกร มณีรินทร์ (ประธานคณะกรรมการ) : คะ ในหมวกนี้ดิฉันขอตอบ ในฐานะผู้บริหารที่ต้องเตรียมการรองรับไม่ว่าสภาจะมีวินิจฉัยเป็นอย่างไร หากสภาর্বณะคะ เราก็จะดำเนินการตามกระบวนการต่อไป หากไม่รับ จะมีร่างพระราชกฤษฎีการองรับร่างบัญชีเงินเดือนของรัฐบาล ซึ่งมีสาระสำคัญดังที่ดิฉันได้กราบเรียนไปว่า ๑. บัญชีเงินเดือนซึ่งจะมีขั้นวิ่งที่ยาวขึ้นและไปถึงขั้น ครูจะไปถึงขั้นศาสตราจารย์ซึ่งไม่เคยมีมาก่อนเลย ที่ครูในโรงเรียนจะมีสถานะและมีลักษณะของการประเมินวิทยฐานะโดยใช้ลักษณะของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยไปถึงศาสตราจารย์ ต่ำกว่าปลัดกระทรวงศึกษาธิการเพียงขั้นเดียวคะ

ประการที่ ๒ ก็คือเงินวิทยฐานะทุกสิ่งจะต้องประเมิน ทั้งนี้เพื่อคุณภาพของการศึกษา เงินวิทยฐานะนั้นมีตำแหน่งเดียวเท่านั้นที่ไม่ต้องประเมิน ก็คือตำแหน่งผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษาจะได้รับเงินวิทยฐานะทันที ๙,๙๐๐ บาท ส่วนประการที่ ๒ เงินวิทยฐานะของผู้ใดที่ยังมีอยู่นั้นก็จะติดตามตัวไป สมมุติว่าท่านอดีตรองผู้อำนวยการประถมศึกษาจังหวัด ได้รับเงินประจำตำแหน่งเดิม ๕,๖๐๐ บาทก็จะติดตามตัวไปเช่นกัน เงินวิทยฐานะนี้สำหรับครูและศึกษานิเทศก์ก็ไปถึงเชี่ยวชาญพิเศษก็จะติดตามตัวไปสู่ตำแหน่งผู้บริหารหรือรองผู้บริหารในร่างของ ก.ค.ศ. เดิมนั้นไม่มีที่ยืนให้แก่ผู้ช่วยผู้อำนวยการ ซึ่งในกฎหมายใหม่ก็จะเป็นรองผู้อำนวยการ เราก็ได้ต่อสู้ให้มีเงินวิทยฐานะสำหรับรองผู้อำนวยการ เพราะเราเล็งเห็นความสำคัญของบุคลากรกลุ่มนี้ ดิฉันคงไม่เข้าไปในรายละเอียดเพราะว่ามีอยู่ในร่างพระราชกฤษฎีกาครบถ้วน กลุ่มที่ ๓ นะคะ เงินวิทยฐานะนั้นดิฉันย้ำนะคะ ต้องประเมิน เนื่องจากว่าจะเป็นสิ่งที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา

๑๓๒

สผ ๗/๒๕๔๖ (ส. นิติบัญญัติ)

ยาวเรศ ๕๘/๓

ส่วนที่ ๓ ซึ่งสำคัญก็คือค่าตอบแทนเงินวิทยฐานะ ๑,๒๐๐ บาทที่เป็นร่างของ คณะกรรมการร่วมนั้น ดิฉันขออนุญาตว่าตอบในฐานะผู้บริหารนั้นนี่นะคะ ทางร่างของ รัฐบาลได้ ๑,๒๐๐ บาทค่ะ แต่ไปได้ด้วยวิธีทางอีกทางหนึ่งโดยที่ไม่ต้องประเมิน ได้โดยเพียงแค่ ท่านทำงานสอนเกินเวลา ทำงานหนัก ได้โดยที่ท่านไม่ต้องไปหาหลักฐานประเมิน เพื่อนครูคะ ท่านก็คงทราบว่าการประเมินนั้นซับซ้อนเพียงใด ท่านอาจจะต้องมีบริษัทเอกชน ที่จะต้องมาเล่าให้ท่านฟังว่า ประเมินอย่างไรท่านถึงจะผ่าน แต่วิธีการนี้ไม่ต้องนะคะ ๑,๒๐๐ บาทสำหรับครูที่สอนเกินเวลา ครุภัณฑ์ไม่เกิน ๑๕ ชั่วโมง -----

- ๕๙/๑

๑๓๓

สผ ๗/๒๕๔๖ (ส. นิติบัญญัติ)

อัมพา ๕๙/๑

ส่วนครูประถมสอนเกิน ๑๗ ชั่วโมง ท่านได้ไปเลยนะคะ ๑,๒๐๐ บาท เพราะฉะนั้นครูที่จบใหม่ รวมถึงครูอัตราจ้างประมาณ ๔๐,๐๐๐ คนก็จะได้รับค่าเงินส่งไปกับกาครั้งนี้ด้วย ๖,๓๖๐ บาท บวก ๑,๒๐๐ บาทสำหรับสอนเกินเวลาเท่ากับ ๗,๕๖๐ บาท และถ้าท่านสอนในเขตห่างไกล ไม่นับเบี้ยกนดารนะคะ ท่านจะได้รับค่าตอบแทน ๓,๐๐๐ บาท รวมไปแล้ว ๑๐,๐๐๐ บาทต้น ๆ สำหรับครูที่จบใหม่ไม่น้อยนะคะต่างไปจากเดิมนะคะ หลายพันบาททีเดียว ตรงนี้ยังไม่นับครูที่สอนสาขาขาดแคลน เช่น วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ ครูที่สอนความสามารถ พิเศษ และค่าตอบแทนส่วนที่ ๔ นะคะ คือค่าตอบแทนส่วนที่ ๑ ก็คือสอนเกินเวลานะคะ ซึ่งครูประมาณเกือบ ๒๐๐,๐๐๐ คนสอนเกินเวลาทั้งสิ้นคะ และไม่เคยมีใครเห็นใจครูกลุ่มนี้ เลยหรือคะ กลุ่มที่ ๒ ก็คือครูที่สอนสาขาขาดแคลน ประเทศชาติเรานี้ขาดนะคะ ขาดกำลัง คนที่จะต้องพัฒนาทางด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ หรือแม้กระทั่งภาษาอังกฤษนะคะ และผู้ที่มีความสามารถพิเศษ กลุ่มที่ ๓ นะคะก็คือผู้ที่อยู่ในเขตห่างไกลทุรกันดาร ฟีน้อง ประชาชนที่อยู่ใน ๔ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ที่อยู่จังหวัดชายแดนทั้งหลายที่เรียกกันว่า จังหวัดหนองหมาว้อ ท่านจะเลิกเป็นหนองหมาว้อแล้วนะคะ เพราะบัญชีนี้ กลุ่มที่ ๔ ก็คือ ค่าตอบแทนสำหรับผู้ที่มีผลงานดีเด่น ตรงนี้เรากันเงินไว้ ๓๐๐ ล้านบาท ในปีที่รัฐบาลเศรษฐกิจเฟื่องฟูจะมากกว่านี้นะคะ จะได้รับเงินประมาณการแล้วนี้ประมาณ ๒๐,๐๐๐ - ๓๐,๐๐๐ บาท ต่อคน หากท่านมีผลงานดีเด่น ตรงนี้คือหนุ่มสาวที่ไฟแรงนะคะ ผลิตภัณฑ์ตำราต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ไม่ต้องไปขายแอมเวย์ (Amway) เลยนะคะ ตรงนี้ท่านได้ค่าตอบแทนนะคะ ตรงนี้คือค่าตอบแทนที่เป็นความโดดเด่นของรัฐบาลนี้ที่ไม่ใช่ความเอื้ออาทร ที่มาจากความไม่จริงใจ แต่มาจากใจ ที่อยากจะทำให้กับผู้บริหารเพื่อนครูทุกท่าน รวมถึงครูอัตราจ้าง ซึ่งวันนี้ท่านได้รับสัญญาว่าจ้าง ต่อเนื่อง ๓ ปีไม่ต้องกระต่องกระแตงเหมือนเดิมตรงนี้เป็นมติ ครม. เรียบร้อยแล้ว แล้วก็จะ พัฒนาปรับปรุงให้คุณภาพชีวิตของครูอัตราจ้างนั้นดียิ่งขึ้น ตรงนี้เห็นไหมคะท่านไม่ต้องประเมิน ท่านได้ไปเลย ๆ เพียงแต่ว่าท่านต้องขยันทำงานต้องมีประสิทธิภาพ ตั้งแต่บัญชีนี้คิดกันคิดว่า ความเด่นก็คือครอบคลุมคนทุกกลุ่ม และได้ประโยชน์ทั้งครู ทั้งเด็ก ทั้งพ่อแม่ ทั้งประเทศชาติ ประเทศชาติเรายังต้องการการพัฒนาอีกมาก ดิฉันก็ขอเรียนว่ารัฐบาลทางฝ่ายบริหารพร้อม ที่จะรับใช้เพื่อนครูนะคะ พระราชกฤษฎีกานี้เราจะเร่งนำเข้าสู่การพิจารณาของคณะรัฐมนตรี เช่นเดียวกับกฎ ก.ค.ศ. ส่วนบุคลากรต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ

ศึกษาธิการอำเภอ นะคะ ถ้าท่านเป็นผู้ตรวจ บางคนก็บอกดิฉันว่าท่านจะไปตรวจอะไร ผู้หนึ่ง เราก็กวาดกันทุกวัน ตำแหน่งทางเลือกหลากหลาย ท่านสามารถจะเข้าสู่ตำแหน่งของ ผอ. เขตพื้นที่ รong ผอ. ผอ. โรงเรียน รong ผอ. โรงเรียน ครูศึกษานิเทศก์ หรืออื่น ๆ ตามคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ที่ ก.ค.ศ. กำหนด ตรงนี้อยู่ในกฎ ก.ค.ศ. ๒๗ ฉบับเรียบร้อยแล้วตามหลักเกณฑ์ที่เรา ได้กำหนด ซึ่งผู้ฝ่ายบริหารเตรียมพร้อมไว้แล้วค่ะ ดิฉันต้องกราบขอพระคุณท่านสมาชิก สภาผู้แทนราษฎรทุกท่านที่ได้อภิปราย ประเด็นบางประเด็นนั้นเป็นประเด็นที่น่าสนใจและ ดิฉันจะเก็บความนำไปเพิ่มเติมนะคะงานของกระทรวงศึกษาธิการให้หนักแน่นมั่นคง และก็ เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาให้ดียิ่งขึ้นค่ะ แล้วที่จริงวันนี้เราครอบคลุมทุกกลุ่มนะคะ สด ๆ ร้อน ๆ วันนี้เองนะคะ ทูนาการศึกษาซึ่งมาจากเลข ๒ ตัว ๓ ตัวนั้นนี้พร้อมจะประกาศพรุ่งนี้ ให้แก่เด็กที่พ่อแม่รายได้ต่ำกว่า ๑๐๐,๐๐๐ บาท เขียนเรียงความเรื่องชีวิตและความหวังของฉัน เข้ามา เด็กทุกระดับทุกประเภท รวมทั้งถึงลูกหลานในเขตพื้นที่ของท่านสมาชิกสภา ผู้แทนราษฎรทุกท่านไม่ว่าท่านจะเป็นพรรคการเมืองใดค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ต่อไปผมจะถามมติจากที่ประชุมนะครับว่าจะเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติ ฉบับนี้ ซึ่งคณะกรรมการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้วหรือไม่ครับ พอสมควรแล้วครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญท่านสมาชิกเข้ามาลงมติครับ

(นายนิพิฐ อินทรสมบัติ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านประท้วงอะไรครับ เชิญ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดพัทลุง เมื่อสักครู่ท่านรัฐมนตรีได้อภิปรายแล้วระบุชื่อผม นะครับ แต่ว่าท่านรัฐมนตรียกข้อเท็จจริงที่ผมอภิปรายผิดพลาด ผมเสียหาย ผมกราบเรียน อย่างนี้ครับท่านครับ ท่านรัฐมนตรีบอกว่าท่านเป็นนักการเมืองใหม่ ผมไม่ได้ตั้งใจว่าใครเป็น นักการเมืองใหม่หรือเก่า ท่านบอกว่าฐานะของท่านนั้นท่านนอนอยู่ที่บ้านก็ได้ ไม่จำเป็นต้องมา เป็นรัฐมนตรี ผมอยากเรียนว่าท่านอย่าทวงบุญคุณนะครับ ไม่มีประชาชนเดินไปที่บ้านท่าน แล้วก๊วยมือไหว้ท่านเพื่อขอเชิญท่านมาเป็นรัฐมนตรี

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านนิพิฏฐ์ครับ ท่านไม่ได้พูดถึงท่านนิพิฏฐ์ ท่านพูดถึงตัวเองละครับ ไม่ใช่ไร ครับ เชิญท่านนั่งลงเลยครับ เชิญท่านสมาชิกลงมตินะครับ พอสมควรแล้วครับ เชิญครับ ผมจะถามมตินะครับ ท่านสมาชิกท่านใดเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โปรดกดปุ่ม เห็นด้วย ท่านสมาชิกท่านใดไม่เห็นชอบ โปรดกดปุ่ม ไม่เห็นด้วยครับ เชิญท่าน สมาชิกใช้สิทธิออกเสียงลงคะแนนได้ครับ

(สมาชิกทำการเลียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : มีท่านสมาชิกท่านใดยังไม่ใช้สิทธิออกเสียงมีไหมครับ เชิญครับ เชิญลงคะแน นะครับ ครบหมดทุกท่านไหมครับ มีท่านสมาชิกท่านใดยังไม่ใช้สิทธิมีไหมครับ ไม่มีแล้วนะครับ ปิดการลงคะแนนเสียงครับ เจ้าหน้าที่ขอทราบผลการรวมคะแนนเสียงด้วยครับ ผลการ ลงคะแนนเสียงมีท่านสมาชิกที่เห็นด้วยเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ๑๐๙ ท่าน ที่ไม่เห็นด้วย ๓๑๕ ท่าน งดออกเสียง ๓ ท่าน ไม่ลงคะแนนเสียง ๑ ท่าน ตกลงมติของที่ประชุม มีมติไม่เห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ซึ่งคณะกรรมการร่วมกันที่พิจารณา เสร็จแล้วเสนอมาให้ความเห็นชอบนะครับ ดังนั้นร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต้องถูกยับยั้งไว้ก่อน ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๕ (๓) นะครับ ขอขอบคุณกรรมการครับ

๑๓๖

สผ ๗/๒๕๔๖ (ส. นิติบัญญัติ)

จรรยา ๖๐/๒

ต่อไปเป็นการพิจารณาเรื่องที่ประชุมมีมติให้เลื่อนขึ้นมาพิจารณาก่อนตามลำดับที่ ๑๔ ๑๓ ๑๒ และ ๑๑ เอาเรื่องที่ ๑๔ ก่อนนะครับ

เรื่องด่วนที่ ๑๔ พิจารณากรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ตามมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

๑๓๗

สผ ๗/๒๕๔๖ (ส. นิติบัญญัติ)

จรรยา ๖๐/๓

ด้วยท่านประธานวุฒิสภาได้มีหนังสือแจ้งมาว่าในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๗ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ วันจันทร์ที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๔๖ ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ตามมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงขอส่งร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวมาเพื่อดำเนินการต่อไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๕ (๓) ซึ่งกำหนดให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณา ถ้าหากว่าสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาแล้วเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติม ก็ถือว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภาแล้ว แต่ถ้าไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไข ก็ขอให้แต่ละสภาตั้งบุคคลที่เป็นหรือมิได้เป็นสมาชิกแห่งสภานั้น ๆ ก็ได้ มีจำนวนเท่ากันตามที่สภาผู้แทนราษฎรกำหนด ประกอบขึ้นมาเป็นคณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ นะครับ มีท่านสมาชิกท่านใดจะอภิปรายไหมครับ เชิญท่านสุชุมพงศ์ครับ

นายสุขุมพงษ์ โง่นคำ (กาฬสินธุ์) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายสุขุมพงษ์ โง่นคำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาฬสินธุ์ พรรคไทยรักไทย สำหรับ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ นะครับ ท่านประธานครับ ซึ่งวุฒิสภาได้แก้ไขในหลายประเด็นด้วยกัน แต่ประเด็นที่สำคัญ นะครับ วุฒิสภาได้แก้ไขให้คณาจารย์ทั้ง ๒ สถาบัน ไม่ว่าจะ เป็นของรัฐและ เอกชนได้มีโอกาส ร่วมกัน ในการทำกิจกรรมทางวิชาการ ซึ่งกระผม เห็นว่า น่าจะเป็นประโยชน์ และ น่าที่จะรีบประกาศออกไปให้ ได้โดยเร็ว กระผม จึงเห็นชอบ ด้วยกับวุฒิสภาครับ
ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ครับ ไม่มีสมาชิกท่านใดอภิปราย ผมจะขอมติ นะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุม ทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ผมจะขอมติจากที่ประชุม นะครับ จะเห็นชอบกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา หรือไม่ นะครับ ท่านสมาชิกท่านใดเห็นชอบ โปรดกดปุ่ม เห็นด้วย ท่านสมาชิกท่านใด ไม่เห็นชอบ โปรดกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญท่านสมาชิกใช้สิทธิออกเสียงลงคะแนน ได้ครับ

(สมาชิกทำการเสียงบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : มีท่านสมาชิกท่านใดยังไม่ลงคะแนนเสียง มีไหมครับ ไม่มี นะครับ ขอปิดการลงคะแนนเสียงครับ มีไหมครับ ปิดการลงคะแนนเสียง เชิญครับ เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนน ผลการลงคะแนนเสียง นะครับ มีท่านสมาชิกที่เห็นด้วย ๔๐๒ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๓ ท่าน งดออกเสียง ไม่มี ไม่ลงคะแนนเสียง ๑ ท่าน นะครับ มติของที่ประชุม เห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ นะครับ ดังนั้น จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้รับ ความเห็นชอบจากรัฐสภาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๕ (๓) แล้วครับ

๑๓๙

สผ ๗/๒๕๔๖ (ส. นิติบัญญัติ)

สัปดาห์ที่ ๖๑/๒

ต่อไปเป็นการพิจารณาเรื่องด่วนที่ ๑๓ พิจารณากรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติม
ร่างพระราชบัญญัติโรงเรียนตำรวจ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ตามมาตรา ๑๓๕ ของรัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทย

ด้วยท่านประธานวุฒิสภาได้มีหนังสือแจ้งว่า ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๖ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ วันอังคารที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๔๖ นั้น ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติโรรับจำนำ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตามมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงขอส่งร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวมาเพื่อดำเนินการต่อไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๕ (๓) ซึ่งกำหนดให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณา หากเห็นชอบด้วยการแก้ไขเพิ่มเติมก็ถือว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภาแล้ว แต่หากว่าไม่เห็นชอบด้วยการแก้ไขก็ขอให้แต่ละรัฐสภาตั้งบุคคลที่เป็นหรือมิได้เป็นสมาชิกแห่งสภานั้น ๆ มีจำนวนเท่ากันตามที่สภาผู้แทนราษฎรกำหนด ประกอบเป็นคณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ต่อไป มีท่านสมาชิกท่านใดจะอภิปรายใหม่ครับ เชิญท่านสุชุมพงศ์ครับ

นายสุชุมพงศ์ โง่นคำ (กาฬสินธุ์) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายสุชุมพงศ์ โง่นคำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาฬสินธุ์ พรรคไทยรักไทย สำหรับร่างพระราชบัญญัติโรรับจำนำฉบับนี้ วุฒิสภาได้แก้ไขในประเด็นสำคัญ กล่าวคือ ในเรื่องอัตราดอกเบี้ยซึ่งวุฒิสภาได้ไปกำหนดให้โรรับจำนำของรัฐและของเอกชนนั้นคิดอัตราดอกเบี้ยต่างกัน ซึ่งอาจจะหมิ่นเหม่ต่อการขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญเรื่องการค้าขายเสรี ซึ่งกระผมไม่เห็นด้วย จึงขอให้สภานี้ได้มีมติตั้งกรรมาธิการร่วมกันครับท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : มีท่านสมาชิกท่านใดอภิปรายใหม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ถ้าไม่มี ปิดการอภิปรายนะครับ จะขอมติจากที่ประชุมนะครับ จะเห็นชอบกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาหรือไม่ครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญท่านสมาชิกเข้ามาลงคะแนนเสียงนะครับ ท่านสมาชิกท่านใดเห็นชอบกับ

การแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา โปรดคดปุม เห็นด้วย ท่านสมาชิกท่านใดไม่เห็นชอบ โปรดคดปุม
ไม่เห็นด้วย ขอเชิญใช้สิทธิออกเสียงลงคะแนนครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุมลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : มีท่านสมาชิกท่านใดยังไม่ใช้สิทธิมีไหมครับ ไม่มีนะครับ ปิดการลงคะแนนเสียง
ครับ ผลการลงคะแนนเสียง มีท่านสมาชิกที่เห็นด้วย ๙๓ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๓๑๑ ท่าน งดออก
เสียง ๒ ท่าน ไม่ลงคะแนนเสียง ๑ ท่าน ที่ประชุมมีมติไม่เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติ
โรงเรียนจ่านา (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ที่วุฒิสภาแก้ไขมานะครับ ดังนั้นต้องตั้งกรรมาธิการร่วมกัน
ครับ ขอเชิญท่านสมาชิกกำหนดจำนวนกรรมาธิการเพื่อประกอบเป็นกรรมาธิการร่วมกัน
เสนอจำนวนครับ จำนวนกี่ท่าน เชิญครับ

นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ (กาฬสินธุ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุขุมพงศ์ โง่นคำ ขอเสนอกรรมาธิการร่วมฝ่ายสภาผู้แทนราษฎร ๑๒ ท่าน วุฒิสภา ๑๒ ท่าน รวม ๒๔ ท่าน ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : จำนวนกรรมาธิการร่วมกัน ๒๔ ท่านนะครับ ท่านสุขุมพงศ์ตะกี้ยังไม่ได้มีผู้รับรอง ขอผู้รับรอง

นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ (กาฬสินธุ์) : ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : มีผู้รับรองถูกต้องครับ มีท่านสมาชิกท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ถ้าไม่มี ถือว่าที่ประชุมมีมติให้กำหนดจำนวนกรรมาธิการ ๒๔ ท่าน ซึ่งประกอบไปด้วยสภาผู้แทนราษฎร ๑๒ ท่าน วุฒิสภา ๑๒ ท่านนะครับ ต่อไปขอเชิญท่านสมาชิกเสนอกรรมาธิการฝ่ายสภาผู้แทนราษฎรครับ ขอขมก้มครับ เดี่ยวผมบอกสัดส่วนก่อนนะครับ พรรคไทยรักไทย ๗ ท่าน พรรคประชาธิปัตย์ ๓ ท่าน พรรคชาติไทย ๑ ท่าน พรรคชาติพัฒนา ๑ ท่านนะครับ พร้อมไหมครับ พร้อมเชิญเลยครับ พรรคไทยรักไทย เชิญครับ

นายธเนศ เครือรัตน์ (ศรีสะเกษ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม ธเนศ เครือรัตน์ พรรคไทยรักไทย ขอเสนอรายชื่อกรรมาธิการวิสามัญร่วม พ.ร.บ. โรงรับจำนำ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ลำดับที่ ๑ นางสาวคณิง ไทยประสิทธิ์ ลำดับที่ ๒ นายจำรัส เวียงสงค์ ลำดับที่ ๓ นายนิทัศน์ ศรีนนท์ ลำดับที่ ๔ นายประสพ บุษราคัม ลำดับที่ ๕ นายปิติพงศ์ เต็มเจริญ ลำดับที่ ๖ นายพรชัย อรรถปรียางกูร ลำดับที่ ๗ นายรุ่งเรือง พิทยศิริ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : มีผู้รับรองถูกต้องครับ ขอเชิญสัดส่วนของพรรคประชาธิปัตย์ ๓ ท่านครับ

นายนิริศ ขำนุรักษ์ (พัทลุง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นิริศ ขำนุรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์ ขอเสนอรายชื่อกรรมการร่วมร่างพระราชบัญญัติโรงรับจำนำ ดังต่อไปนี้ ๑. นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค ๒. นายวิทยา แก้วภราดัย ๓. นายสืบแสง พรหมบุญ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : มีผู้รับรองถูกต้องครับ เชิญสัดส่วนพรรคชาติไทย ๑ ท่านครับ

นายอิทธิพล คุณปลื้ม (ชลบุรี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม อิทธิพล คุณปลื้ม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชลบุรี พรรคชาติไทย ขอเสนอรายชื่อคณะกรรมการร่วมกันในสัดส่วนของพรรคชาติไทย ๑ ท่าน คือ นายศักดิ์สยาม ชิดชอบ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : มีผู้รับรองครบนะครับ เชิญสัดส่วนพรรคชาติพัฒนา ๑ ท่านครับ

นายอมรเทพ สมนหมาย (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายอมรเทพ สมนหมาย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ พรรคชาติพัฒนา ขอเสนอรายชื่อกรรมการร่วมในสัดส่วนของพรรคชาติพัฒนา คือ นายสุชาติ ศรีสงฆ์ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : มีผู้รับรองถูกต้องครับ เชิญท่านเลขาธิการทบทุนรายชื่อครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : รายงานคณะกรรมการร่วมกันพิจารณาร่างพระราชบัญญัติโรงรับจำนำ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ๑. นางสาวคณิง ไทยประสิทธิ์ ๒. นายจำรัส เวียงสงค์ ๓. นายนิทัศน์ ศรีนนท์ ๔. นายประสพ บุษราคัม ๕. นายปิติพงศ์ เต็มเจริญ ๖. นายพรชัย อรรถปวิยางกูร ๗. นายรุ่งเรือง พิทยศิริ ๘. นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค ๙. นายวิทยา

แก้วราดัย ๑๐. นายสืบแสง พรหมบุญ ๑๑. นายศักดิ์สยาม ชิดชอบ และ ๑๒. นายสุชาติ ศรีสังข์

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ครบนะครับ ถูกต้องนะครับ

ต่อไปเป็นการพิจารณาเรื่องด่วนที่ ๑๒ พิจารณากรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติม ร่างพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. ตามมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ด้วยท่านประธานวุฒิสภาได้มีหนังสือแจ้งมานะครับว่า ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๓ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ เมื่อวันที่จันทร์ที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๔๖ นั้น ที่ประชุมได้ พิจารณาและลงมติแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. ตามมาตรา ๑๗๕ ของ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงขอส่งร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวมาเพื่อดำเนินการต่อไป ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๕ (๓) ซึ่งกำหนดให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณา ซึ่งถ้าสภาผู้แทนราษฎร เห็นชอบกับการแก้ไขเพิ่มเติมก็ถือว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา แต่หากว่าสภาผู้แทนราษฎรไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไข ก็ต้องตั้งกรรมาธิการร่วมกันตาม กำหนดจำนวนที่สภาผู้แทนราษฎรกำหนดเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ครับ

เชิญท่านวิทยากรครับ

นายวิทยา ทรงคำ (เชียงใหม่) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม นายวิทยา ทรงคำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงใหม่ พรรคไทยรักไทย ท่านประธานที่เคารพครับ ร่างพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. ซึ่งวุฒิสภาแก้ไขนั้น ผมไม่เห็นด้วย ในมาตรา ๑๕/๒ เกี่ยวกับผู้อุปการะเลี้ยงดูบุพการีซึ่งเป็นผู้สูงอายุที่ไม่มีรายได้เพียงพอแก่การยังชีพ ผู้นั้นมีสิทธิได้รับการลดหย่อนภาษี จริง ๆ แล้วในประเด็นนี้มันเป็นหน้าที่ของลูกที่จะต้องดูแลบุพการีอยู่แล้ว ไปกำหนดอย่างนี้เพื่อดูแลและจะได้ลดหย่อนภาษี ในประเด็นนี้ผมไม่เห็นด้วยครับ จะเป็นเยี่ยงอย่างที่ไม่ดีในการดำเนินการเลี้ยงดูบิดามารดา และในเรื่องของการกำหนดในรัฐฎากร มันเป็นเรื่องที่ทางโน้นจะเป็นผู้กำหนด ไม่ใช่บังคับให้เขาไปกำหนดครับ ก็เลยไม่เห็นด้วยกับร่างฉบับนี้ครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญท่านสมบรูณ์ก่อนครับ

นายสมบรูณ์ อุทัยเวียนกุล (ตรัง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม สมบรูณ์ อุทัยเวียนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ ร่างที่ทางวุฒิสภาได้แก้ไข โดยเฉพาะในเกี่ยวข้องกับผู้สูงอายุนั้น เหมือนที่ผมได้เคย กราบเรียนครับว่ามีหลายจุดหลายแห่งด้วยกันที่ทางวุฒิสภาได้ไปแก้ไขเพิ่มเติมในสาระสำคัญ ซึ่งจะทำให้เกิดประโยชน์แก่พี่น้องประชาชนโดยเฉพาะผู้สูงอายุ ท่านประธานครับ จะสังเกตว่า มาตรา ๙ ทางวุฒิสภาได้เพิ่มให้คณะกรรมการนี้มีหน้าที่เพิ่มเติมก็คือ ส่งเสริมและสนับสนุนให้สถาบันครอบครัวได้มีส่วนร่วมในการช่วยดูแลผู้สูงอายุ จริงๆแล้วหลายท่านก็อาจจะบอกว่า ครอบครัวจำเป็นต้องดูแลอยู่แล้ว แต่ถ้าเกิดเป็นกฎหมายขึ้นมาทำให้ครอบครัวนั้นได้มีหน้าที่ที่จะดูแลรับผิดชอบผู้สูงอายุเพิ่มขึ้น ท่านประธานครับ ผู้สูงอายุที่ถูกทอดทิ้งเป็นจำนวนมาก อาจจะเป็นเพราะภาวะเศรษฐกิจอะไรทั้งหลายอีกจำนวนเยอะ และโดยเฉพาะสภาพปัจจุบันนี้ครับท่านประธาน เหมือนที่เราทราบว่าขณะนี้หนี้สินของพี่น้องประชาชนแต่ละครัวเรือนมันเพิ่มขึ้นครับ เป็นครัวเรือนละ ๘๐,๐๐๐ กว่าบาท เพราะฉะนั้นตรงนี้แหละครับในการที่จะดูแลผู้สูงอายุทั้งหลาย ค่าใช้จ่ายทั้งหลาย เมื่อวุฒิสภาได้เพิ่มโดยเฉพาะมาตรา ๑๕/๑ ผู้บริจาคเงินหรือทรัพย์สินให้แก่กองทุน มีสิทธินำไปลดหย่อนในการคำนวณภาษีเงินได้ มาตรา ๑๕/๒ ผู้อุปการะเลี้ยงดู สามารถนำไปลดหย่อนภาษีได้ ตรงนี้แหละครับ อย่างน้อยสังคมได้พึงช่วยคน

๑๔๗

สผ ๗/๒๕๔๖ (ส. นิติบัญญัติ)

รพีพร ๖๓/๒

ที่ได้ดูแลบุพการี เขามีหลักการว่า ความกตัญญูตเวทเป็นสิ่งที่นำความเจริญมาสู่บุคคล เพราะฉะนั้นการที่เราได้ดูแลผู้สูงอายุและทางรัฐได้ลดหย่อนภาษีให้ก็เป็นสิ่งที่ดี เพราะฉะนั้น ผมเห็นว่าวุฒิสภาได้แก้ไขเห็นชอบตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ครับผม ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญท่านพินิจก่อนนะครับ

นายพินิจ จันทรสมบุรณ์ (บัญญัติรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ผม พินิจ จันทรสมบุรณ์ พรรคไทยรักไทย ส.ส. บัญชีรายชื่อ วันนี้เป็นวันที่ต้องพิจารณาคอนข้าง ละเอียดลึกซึ่งเรื่องร่างพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ ซึ่งวุฒิสภาแก้ไขขึ้นมา ความจริงวุฒิสภาแก้ไข มาค่อนข้างเยอะและค่อนข้างมาก ถ้าพวกเราหรือว่าทางท่านประธานได้เห็นว่ามีมาตรา ๔ ก็เพิ่มข้อความค่อนข้างเยอะ และพุดต่อมาในมาตรา ๙ ก็เพิ่ม และมาตราที่กำลังมีปัญหา คือ มาตรา ๑๕ ด้วยความเคารพทางวุฒิสภาได้แก้ไขเข้ามาในมาตรา ๑๕/๑ และมาตรา ๑๕/๒ นั้น เป็นกฎหมายที่ชี้้นำถึงการที่จะมีจิตวิญญาณของการที่จะเป็นผู้ที่มีความกตัญญูตเวทที่ รู้คุณคน ผมเองเป็นผู้หนึ่งที่ยอมรับความจริงว่าผมสนับสนุน แต่ในส่วนหนึ่งที่มีข้อขัดแย้งก็คือเรื่องที่ว่า จะไปล่วงกับละเมิดหรือไปคิดเกินเลยกับกระทรวงการคลัง หรือเกี่ยวกับประมวลรัษฎากร หรือไม่ ก็จึงไม่มั่นใจ เพราะว่าทางกระทรวงการคลังนั้นอาจจะมีข้อโต้แย้งว่า จะเป็นการ ลดหย่อน หรือว่าลดหย่อนมากมาย หรือว่ามากจนฟุ่มเฟือย แต่ด้วยความเคารพแล้วนี้ ในความคิดของผมด้วยความจริงเลยว่า ผมต้องพุดต่อสภาแห่งนี้ว่า ให้บันทึกว่า กฎหมาย ฉบับนี้ถึงแม้วุฒิสภาจะเพิ่มในมาตรา ๑๕/๑ นั้น ก็เป็นสิ่งที่ไม่ได้เสียประโยชน์อะไร กลับเป็น สิ่งที่เกิดประโยชน์ทางจิตวิญญาณของที่จะนำพาให้แก่ผู้ที่มีบริจาดเงินที่จะเข้ากองทุนให้แก่ กองทุนผู้สูงอายุ

เดิมทีเดิยวผมไม่สนับสนุนกองทุนด้วยซ้ำ แต่เมื่อกองทุนผ่านมา เอาละก็ดี แต่สิ่งหนึ่ง
 ที่ผู้บริจาคเงินและได้รับลดหย่อน ผมเองขอเรียนยืนยันว่าเป็นสิ่งที่น่าคิดน่าพิจารณาและน่า
 สนับสนุน แต่ด้วยเงื่อนไขที่จะกำหนดในประมวลรัษฎากรนี่อยากจะขอฟังอีกสักกรอบหนึ่ง
 ให้มันชัดเจนว่ามันเป็นอย่างไร เพราะฉะนั้นก็เรียกได้ว่าน่าจะจะต้องตั้งคณะกรรมการร่วม
 แต่ส่วนในมาตรา ๑๕/๒ นั้นเป็นเรื่องที่เขียนไว้ค่อนข้างชัดเจนเลยว่า มีท่าน ส.ส. ท่านหนึ่งของ
 พรรคไทยรักไทยที่อภิปราย แต่ผมเองอาจจะเป็นเสียงที่อาจจะไม่เหมือนท่าน คิดไม่เหมือน
 ท่านได้ แต่สิ่งที่ยากจะต้องคิดไม่เหมือนท่านก็คือว่า ผู้อุปการะเลี้ยงดูบุพการีผู้สูงอายุ
 ก็อาจจะต้องมีหลักเกณฑ์และวิธีการที่อ่านและกำหนดไว้ให้ชัดเจน เพื่อจะไม่ให้เกิดการลักลั่น
 ในการกำหนดค่าลดหย่อนหักภาษีกับประมวลรัษฎากร เพราะฉะนั้นถ้าเราพิจารณาให้ถ่องแท้
 ดูให้ลึกกลงไปในมาตรา ๑๕/๒ เขียนไว้เลยว่า ผู้อุปการะเลี้ยงดูบุพการีซึ่งเป็นผู้สูงอายุที่ไม่มี
 รายได้เพียงพอแก่การยังชีพ ผู้นั้นมีสิทธิได้รับการลดหย่อนภาษี ทั้งนี้ ซึ่งทางวุฒิสภาได้เขียนไว้
 รอบคอบไว้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในประมวลรัษฎากร กรณีอย่างนี้
 กระทรวงการคลังน่าจะไปพิจารณาทบทวนอีกสักครั้งหนึ่ง ก็จึงใช้เวทีนี้ว่าถ้าเป็นไปได้แล้ว
 ขอให้ตั้งคณะกรรมการร่วม ผมจึงสนับสนุนกฎหมายฉบับนี้ให้ตั้งคณะกรรมการร่วม
 ด้วยหลักการและเหตุผลว่ามีจิตวิญญาณเกิดขึ้นในกฎหมายฉบับนี้ขึ้นแล้ว และเป็นสิ่งสำคัญ
 ที่พวกเราควรจะต้องตระหนักรู้ว่าบุพการีเป็นผู้ที่มีพระคุณ โดยเฉพาะคุณพ่อ คุณแม่ คนที่ดูแล
 ควรจะได้รับการลดหย่อนและต้องดูแลจริงตามหลักเกณฑ์และเหตุผล โดยเหตุนี้ผมจึงเห็นว่า
 ควรต้องตั้งคณะกรรมการร่วม ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
 คนที่สอง) : เชิญท่านนิภาครับ

นางนิภา พริ้งสุลกะ (สุราษฎร์ธานี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน
 นางนิภา พริ้งสุลกะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสุราษฎร์ธานี พรรคประชาธิปัตย์คะ
 ดิฉันอยากจะสนับสนุนที่วุฒิสภาได้เพิ่มเติมข้อความในหลายมาตรานะคะ โดยเฉพาะใน
 มาตรา ๑๕/๑ ซึ่งบอกอยู่แล้วว่า ผู้บริจาคเงินหรือทรัพย์สินให้แก่กองทุน มีสิทธินำไป
 ลดหย่อนในการคำนวณภาษีเงินได้ หรือได้รับการยกเว้นภาษีสำหรับทรัพย์สินที่บริจาค
 แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในประมวลรัษฎากร

ก็เช่นเดียวกันนะคะว่า ในเมื่อผู้ที่บริจาคเงินยังได้มีสิทธิลดหย่อน ทำไมผู้ประกอบการเลี้ยงดูในมาตรา ๑๕/๒ ถึงจะลดหย่อนไม่ได้ เพราะว่าถูกต้องค่ะ เป็นหน้าที่ของลูกหลานที่จะเลี้ยงดูพ่อแม่ แต่ว่าปู่ย่า ตายาย บุพการีที่มีพระคุณต่อเรานั้น ดิฉันได้รับคำร้องเรียนมาจากผู้สูงอายุทั้งหลายในพื้นที่ เขายกย่องชื่นชมผู้ที่เลี้ยงดูซึ่งไม่ใช่ลูกแต่เป็นหลาน แม้แต่คนอื่นซึ่งรับมาเลี้ยงดูก็ควรจะมีสิทธิที่จะลดหย่อนตรงนี้ เพราะว่าส่วนหนึ่งก็น่าจะเป็นคุณงามความดีที่ลูกหลานได้กระทำ แล้วสังคมจะต้องรับทราบและเห็นด้วยในเรื่องที่จะลดหย่อนตรงนี้ ดิฉันยังยืนยันที่จะให้สภารับรองแล้วก็ผ่านเรื่องนี้โดยไม่ต้องตั้งกรรมาธิการร่วมนะคะ

อีกอย่างหนึ่งเรื่องของกองทุน ในมาตรา ๑๕/๑ เรื่องกองทุนก็เช่นเดียวกันสมควรที่จะตั้งขึ้นอย่างยิ่ง เพราะว่ามีส่วนหนึ่งของผู้สูงอายุที่ยังพอมีกำลัง มีภูมิปัญญาที่สามารถจะเข้ามาหาเลี้ยงชีพตัวเองได้โดยไม่ต้องไปรบกวนลูกหลาน เพราะฉะนั้นกองทุนส่วนนี้ก็เป็นเรื่องที่น่าสนับสนุนเช่นเดียวกัน ดิฉันคิดว่าทั้ง ๒ มาตรานี้เป็นมาตราที่สำคัญแล้วก็น่าจะผ่าน ขอบพระคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : เชิญท่านรังสิมาก่อนครับ เชิญครับ

นางสาวรังสิมา รอดรัศมี (สมุทรสงคราม) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน นางสาวรังสิมา รอดรัศมี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดสมุทรสงคราม ดิฉันเห็นด้วยกับวุฒิสมาชิกที่ได้แก้ไข เพราะว่าตอนที่เข้าสภาวาระแรก ดิฉันได้เสนอว่าควรที่จะลดหย่อนภาษีให้กับผู้ที่เลี้ยงดูผู้สูงอายุ เพราะว่าดิฉันเป็นพยาบาล ดิฉันก็เคยอภิปรายในสภาแล้วว่าบางคนลูกไม่เลี้ยงแต่คนอื่นเอาไปเลี้ยงดูอุปการะ ทั้ง ๆ ที่เขาไม่ได้เป็นญาติพี่น้อง แต่ด้วยความที่เขามนุษย์ที่เห็นอกเห็นใจคนที่ถูกทอดทิ้ง แม้กระทั่งขณะนี้ก็เช่นกันดิฉันพูดอยู่ตลอดเวลาว่าควรที่จะมีสถานที่รับเลี้ยงคนชรา ดิฉันก็แปรญัตติแต่ก็ไม่ผ่าน ดิฉันจึงอยากจะให้มีความหมายอันนี้ออกมาว่าใครที่เลี้ยงดูผู้สูงอายุ ไม่ว่าจะเป็นบิดามารดาหรือเป็นคนอื่นก็ควรที่จะลดหย่อนภาษีให้กับผู้ที่เลี้ยงดู เพราะฉะนั้น ดิฉันเห็นด้วยกับวุฒิสภาที่แก้ไขเข้ามาจะคะ ขอขอบคุณคะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านประกอบครับ ท่านสุดท้ายแล้วกรรมังครับ เชิญครับ

นายประกอบ รัตนพันธ์ (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายประกอบ รัตนพันธ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ ในร่างพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. ซึ่งวุฒิสภาได้แก้ไข ทั้งหมด ๘ มาตรา แล้วก็เพิ่มเติมมา ๒ มาตรา ซึ่งผมกราบเรียนว่าในเนื้อหาสาระ ไม่น่าขัดแย้งกับร่าง พ.ร.บ. เดิมนะครับ ดูแล้วก็ไปกันได้ แต่ส่วนที่เพื่อนสมาชิกกังวลอยู่ ๒ มาตราด้วยกันที่เพิ่มเติมขึ้นมา คือมาตรา ๑๕/๑ กับมาตรา ๑๕/๒ มาตรา ๑๕/๑ นั้น ท่านประธานครับ เพื่อนสมาชิกที่อภิปรายเห็นด้วยหลายท่านเกือบทุกท่านว่ามีความจำเป็นที่จะลดหย่อนภาษีให้กับผู้ที่บริจาคเงินทุนหรือทรัพย์สินให้กับกองทุนผู้สูงอายุ ตรงนี้คิดว่า เป็นเรื่องที่ไม่น่าขัดแย้งกัน เป็นเรื่องที่ทุกคนเห็นด้วย ในมาตรา ๑๕/๒ ผมอยากให้อธิบายชัดครับ เพราะว่าในมาตรา ๑๕/๒ นั้นมีความเห็นที่ค่อนข้างจะแตกต่างกันทั้งคนที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วย ส่วนกระผมนั้นกระผมคิดว่าการแก้ไขในมาตรา ๑๕/๒ ของวุฒิสภานั้นน่าจะชอบแล้ว เพราะอะไรครับ เพราะว่าผู้ที่อุปการะบุพการีผู้ซึ่งไม่สามารถมีรายได้ก็สมควรที่จะได้รับสิทธิในการลดหย่อนภาษี เพราะอะไรครับท่านประธานครับ ถ้าเราลองมองไปดูว่า ในการลดหย่อนภาษีของผู้มีรายได้นั้นก็กฎหมายได้คุ้มครองได้มีกรณียกเว้นอยู่ เราจะเห็นว่า

๑๕๑

สผ ๗/๒๕๔๖ (ส. นิติบัญญัติ)

บ้งอร ๖๕/๒

บุคคลธรรมดาบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะซึ่งยังไม่มีรายได้ กฎหมายให้นำมาคิดในเรื่องของการลดหย่อนภาษี ที่นี้ถ้าเราเปรียบเทียบบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ยังไม่มีรายได้และมาเทียบกับบิดามารดา บุพการีที่มีรายได้ไม่เพียงพอหรือบางคนอาจจะไม่มีรายได้เลยก็ชอบด้วยเหตุผลที่จะนำมาคำนวณลดหย่อนการเสียภาษีของผู้ที่อุปการะบุพการีด้วย เพราะฉะนั้นผมกราบเรียนว่าในร่างพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. ... ซึ่งวุฒิสภาได้แก้ไขและเพิ่มเติมในมาตรา ๑๕/๑ และมาตรา ๑๕/๒ นั้นน่าจะชอบแล้วนะครับ และผมเห็นว่าควรจะได้รับโดยไม่ต้องตั้งกรรมาธิการร่วมครับ

- ๖๖/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : พอสมควรแล้วนะครับ ท่านวิชัยจะอภิปราย เชิญครับ

นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล (อุดรธานี) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ผม วิชัย ชัยจิตวณิชกุล พรรคชาติพัฒนาจากอุดรธานี เรียนท่านประธานครับ ในความเห็นผมนี้ แก้วค่อนข้างจะมาก เนื่องจากมีทั้งหมด ๒๒ มาตรา แก้ว ๘ มาตรา เพิ่ม ๒ มาตรา แต่ผมไม่ได้ ตัดใจ มาตรา ๑๕ (๑) หรือ (๒) ผมเห็นด้วย แต่เผอิญมีการแก้มาตรา ๔ กับมาตรา ๑๘ ซึ่งเกี่ยวข้องกับผู้บริหารกองทุนที่ดี กรรมการผู้สูงอายุแห่งชาติก็ดี มีการแก้ไว้ค่อนข้างจะมาก ที่เดียวครับ ถ้าเกิดว่าใช้ความรอบคอบอีกสักชนิดหนึ่ง มีการตั้งกรรมาธิการร่วม ผมคิดว่า ไม่นานครับ ผ่านสภาสัณนี้ล่ะครับ แน่นนอนครับ กราบเรียนท่านประธานว่าควรจะมีการตั้ง กรรมาธิการร่วมครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : พอสมควรแล้วครับ ต่อไปผมจะขอมตินะครับ จะเห็นชอบกับการแก้ไขเพิ่มเติม ของวุฒิสภาหรือไม่ครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญท่านสมาชิกที่อยู่นอกห้องประชุมมาลงมติดังด้วยครับ ท่านสมาชิกท่านใด ที่เห็นชอบกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา โปรดกดปุ่ม เห็นด้วย ท่านสมาชิกท่านใด ไม่เห็นชอบกับการแก้ไขของวุฒิสภา โปรดกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญท่านสมาชิก ใช้สิทธิออกเสียงลงคะแนนได้ครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : มีท่านสมาชิกท่านใดยังไม่ใช้สิทธิออกเสียงลงคะแนนมีไหมครับ ถ้าไม่มี ผมปิดการลงคะแนนเสียงครับ ผลการลงคะแนนเสียงมีท่านสมาชิกที่เห็นชอบกับการแก้ไข ๗๔ ท่าน ไม่เห็นชอบ ๓๑๕ ท่าน งดออกเสียง ไม่ลงคะแนนเสียง ไม่มีนะครับ มติที่ประชุมไม่เห็นชอบกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา

๑๕๓

สผ ๗/๒๕๔๖ (ส.นิติบัญญัติ)

นนท์สภรณ์ ๖๖/๒

ดังนั้นต้องตั้งกรรมการร่วมระหว่างสภาผู้แทนราษฎรกับวุฒิสภาจำนวนเท่ากันครับ ขอเชิญกำหนดจำนวนกรรมการครับ เชิญท่านสมาชิกกำหนดจำนวนกรรมการครับ

นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ (กาฬสินธุ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาฬสินธุ์ พรรคไทยรักไทย กระผมเสนอกรรมการร่วม ๒๔ ท่าน เป็นในส่วนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๑๒ ท่านครับ ท่านประธาน ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : มีผู้รับรองถูกต้องครับ มีท่านสมาชิกท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ถ้าไม่มีมติที่ประชุมให้ตั้งกรรมการร่วม จำนวน ๒๔ ท่านนะครับ เ็นของสภาผู้แทนราษฎร ๑๒ ท่าน ตามสัดส่วนพรรคไทยรักไทย ๗ ท่าน พรรคประชาธิปัตย์ ๓ ท่าน พรรคชาติไทย พรรคชาติพัฒนาพรรคละ ๑ ท่านนะครับ เชิญพรรคไทยรักไทย ๗ ท่านครับ เชิญเสนอครับ

นางลาวัญญ์ ดันติกุลพงศ์ (มุกดาหาร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน ลาวัญญ์ ดันติกุลพงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดมุกดาหาร พรรคไทยรักไทย ขอเสนอรายชื่อกรรมการวิสามัญร่วมพิจารณาพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. ในสัดส่วนของพรรคไทยรักไทย ๗ ท่าน ดังมีรายนามต่อไปนี้ ๑. พลเอก รัตนะ เฉลิมแสนยากร ๒. พลเรือโท โรช วิภัติภูมิประเทศ ๓. นายนพคุณ รัฐผไท ๔. นายพฤตมิชัย ดำรงรัตน์ ๕. นายสามารถ แก้วมีชัย ๖. นายสานิต ว่องสัณพงษ์ ๗. นายพินิจ จันทร์สมบูรณ์ ขอผู้รับรองค่ะ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : มีผู้รับรองครบครบ เทียบพรรคประชาธิปัตย์ ๓ ท่านครับ

นางสาวรังสิมา รอดรัศมี (สมุทรสงคราม) : กราบเรียนท่านประธานสภา ที่เคารพ ดิฉัน นางสาวรังสิมา รอดรัศมี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดสมุทรสงคราม ขอเสนอรายชื่อกรรมการร่วมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. ในสัดส่วนของพรรคประชาธิปัตย์ ดังนี้ ๑. นางอัญชลี วานิช เทพบุตร ๒. นางนิมา พริ้งสุลกะ ๓. นายสุรเชษฐ์ มาศดีเถิบ ขอผู้รับรองด้วยค่ะ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : มีผู้รับรองครบครบ เทียบพรรคชาติไทย ๑ ท่านครับ

นายอิทธิพล คุณปลื้ม (ชลบุรี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายอิทธิพล คุณปลื้ม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชลบุรี พรรคชาติไทย ขอเสนอรายชื่อ กรรมการร่วมกันในสัดส่วนของพรรคชาติไทย ๑ ท่าน คือ นางสาวอรดี สุทนต์รี ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : มีผู้รับรองถูกต้องครบ เทียบพรรคชาติพัฒนา ๑ ท่านครับ

นายอมรเทพ สหหมาย (ศรีสะเกษ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายอมรเทพ สหหมาย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ พรรคชาติพัฒนา ขอเสนอรายชื่อกรรมการร่วมในสัดส่วนของพรรคชาติพัฒนา คือ นายประทีป กรिताเวช ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : มีผู้รับรองครบครบ ขอเชิญท่านเลขาธิการทบวงรายชื่อครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : รายงานคณะกรรมการร่วมกันพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
ผู้สูงอายุ พ.ศ. ๑. พลเอก รัตนะ เฉลิมแสนยากร ๒. พลเรือโท โรช วิกิตภูมิประเทศ
๓. นายนพคุณ รัฐไผ่ ๔. นายพฤตมิชัย ดำรงรัตน์ ๕. นายสามารถ แก้วมีชัย ๖. นายสานิต
ว่องสันพงษ์ ๗. นายพินิจ จันทรสมบูรณ์ ๘. นางอัญชลี วานิช เทพบุตร ๙. นางนิภา พริ้งศุลกะ
๑๐. นายสุรเชษฐ์ มาศดิตถ์ ๑๑. นางสาวอรดี สุทนต์ และ ๑๒. นายประทีป กรัททาเวช

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : กรรมการ ๑๒ ท่านถูกต้องนะครับ ไม่มีท่านผู้ใดคัดค้านนะครับ ต่อไปเป็นการ
พิจารณาเรื่องด่วนที่เลื่อนขึ้นมาพิจารณาก่อนนะครับ

เรื่องด่วนที่ ๑๑ พิจารณากรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติกำหนด
ค่าธรรมเนียมการใช้ยานยนต์รับนทางหลวงและสะพาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตามมาตรา ๑๗๕
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ด้วยท่านประธานวุฒิสภาได้มีหนังสือแจ้งมาว่า ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๓ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ เมื่อวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๔๖ นั้น ที่ประชุมวุฒิสภาได้พิจารณาและลงมติแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติกำหนดค่าธรรมเนียมการใช้ยานยนต์บนทางหลวงและสะพาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตามมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงขอส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมาเพื่อดำเนินการต่อไปตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๗๕ (๓) ซึ่งกำหนดให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาจะเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบ ขอเชิญท่านสมาชิกอภิปรายครับ เชิญครับ

นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรวัช (ชลบุรี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรวัช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชลบุรี พรรคชาติไทย กรณีที่วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓ ซึ่งเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมในมาตรา ๖ ในวรรคสอง วรรคสามและวรรคสี่ ผมอยากกราบเรียนว่าในส่วนของวรรคสองและวรรคสามนั้นคงเป็นความปรารถนาดีของทางวุฒิสภาซึ่งจะทำให้การจัดการในเรื่องของค่าธรรมเนียมการใช้ยานยนต์บนทางหลวงและสะพานนั้นได้เกิดประสิทธิภาพขึ้น โดยการที่จะมีการกำหนดให้ผู้อำนวยความสะดวกทางหลวงนั้นจัดทำแผนประมาณการใช้จ่ายในเรื่องของค่าธรรมเนียมและค่าปรับต่อรัฐมนตรี ซึ่งจะต้องดำเนินการก่อนวันเริ่มปีงบประมาณ และในวรรคสามนั้น ในการนำเงินค่าธรรมเนียมและเงินค่าปรับตามวรรคหนึ่งไปใช้ในการก่อสร้างหรือขยายทางหลวงหรือสะพาน หรือนำไปชดใช้เงินกู้ ให้ผู้อำนวยความสะดวกทางหลวงจัดทำแผนการดำเนินงานและแผนการใช้จ่ายเงินเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อขอความเห็นชอบในหลักการด้วย

ความจริงแล้วในเรื่องนี้นั้นกระผมอยากทราบเรียนว่าเป็นกรณีทีวุฒิสภานั้นได้กำหนดขั้นตอนรายละเอียดในทางปฏิบัติ ซึ่งความจริงแล้วในปัจจุบันที่ได้มีการดำเนินการนั้นนะครับ กระทรวงการคลังเองได้มีระเบียบได้ปฏิบัติอยู่แล้ว คือมีระเบียบตั้งแต่ปี ๒๕๐๔ ลงนามโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ซึ่งได้อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๔ ของพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ ปี ๒๕๐๒ นะครับ ซึ่งได้กำหนดขั้นตอนและวิธีการที่จะให้กรมทางหลวงได้ถือปฏิบัติเป็นระเบียบ ก็คือระเบียบเงินทุนค่าธรรมเนียมผ่านทางที่กระผมได้กล่าวไปแล้วก็คือปี ๒๕๐๔ จะมีกำหนดขั้นตอน วิธีการ ทั้งนำส่งเงิน การจัดทำงบประมาณรายรับ - รายจ่าย การเบิกเงิน การจ่ายเงินและการกู้หนี้ยืมสินไว้ครบถ้วน ซึ่งถ้าหากว่าเป็นกรณีที่เป็นโครงการใหญ่เนี่ยะครับ ก็จะต้องดำเนินการปฏิบัติตามระเบียบของสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรี ปี ๒๕๓๑ ด้วยนะครับ กรมทางหลวงนั้นก็ได้นำเสนอต่อกระทรวงคมนาคม และกระทรวงคมนาคมนั้นเมื่อเห็นชอบแล้วก็นำเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเป็นระเบียบปฏิบัติ นอกจากนี้ในการจัดซื้อจัดจ้างและการดำเนินการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีได้ดำเนินการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ด้วย สำหรับระบบของการตรวจสอบนั้นจะมีระบบของการตรวจสอบโดยกรมบัญชีกลาง มีสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินที่ดำเนินการทุกขั้นตอนนะครับ ซึ่งได้ดำเนินการอย่างครบถ้วนอยู่แล้ว ดังนั้นกระผมคิดว่าการที่วุฒิสภาได้กำหนดวรรคสองและวรรคสามเพิ่มเติมเข้ามาก็จะกลายเป็นความซ้ำซ้อนในการที่ได้ดำเนินการออกระเบียบ แล้วมีการปฏิบัติอยู่จริง นอกจากนี้การที่จะไปกำหนดเงื่อนไขเวลาในวรรคสอง วรรคสามนั้นก็อาจจะเป็นปัญหาหนึ่งต่อการที่จะเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานของฝ่ายปฏิบัติงานซึ่งได้ดำเนินการไปแล้ว ความคล่องตัวก็อาจจะไม่เกิดขึ้นนะครับ

สิ่งเหล่านี้ก็เป็นสิ่งหนึ่งที่กระผมเห็นว่าทางวุฒิสภาเพิ่มเติมมานั้นยังไม่มีคามจำเป็นอีกประการหนึ่งนะครับ ทางวุฒิสภาได้เพิ่มเติมในมาตรา ๔ ที่กำหนดเกี่ยวกับการห้ามเฉพาะเรื่องนะครับ โดยห้ามมิให้ใช้จ่ายเงินค่าธรรมเนียมการใช้ยานยนต์บนทางหลวงและสะพานที่เก็บได้และเงินค่าปรับเนื่องจากกรกระทำผิดตามพระราชบัญญัติกำหนดค่าธรรมเนียม พ.ศ. ๒๕๔๗ นะครับ เพื่อการก่อสร้างหรือ

ขยายทางหลวงและสะพานที่เกิดจากการจ้างแบบเหมารวมโดยวิธีการประกวดราคา
ที่เกิดขึ้นก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ กระผมอยากเรียนว่าสิ่งที่วุฒิสภาได้กำหนด
เอาไว้ตรงนี้นั้นนะครับ ก็อาจจะเป็นเรื่องที่มีความห่วงใยต่อโครงการที่ได้ดำเนินการเอาไว้
นะครับ กระผมเข้าใจว่าเป็นโครงการที่เกี่ยวกับการก่อสร้างวงแหวนกาญจนภิเษกด้านใต้
ช่วงสุขสวัสดิ์ - บางพลี ซึ่งมีการดำเนินการวิธีโดยประกวดราคาแบบเบ็ดเสร็จที่เขาเรียกว่า
เทิร์น คีย์ (Turn key) ในโครงการนี้เป็นโครงการที่อยากทราบเรียนว่าคณะรัฐมนตรี
ได้ยกเลิกไปแล้ว ดังนั้น การที่วุฒิสภาได้กำหนดเป็นการเฉพาะเรื่องที่จะห้ามอย่างโน้นอย่างนี้
นอกจากเป็นสิ่งที่กระผมคิดว่าอาจจะเป็นการก้าวล่วงในเรื่องของฝ่ายบริหารที่จะกำหนด
กฎหมายหรือว่าวางแนวทางในการที่จะดำเนินการเพื่อประโยชน์ในทางสาธารณะของ
พี่น้องประชาชนได้ นอกจากนี้อย่างที่กระผมได้กล่าวไปแล้วว่าโครงการนี้เกี่ยวกับเทิร์น คีย์ นั้น
ได้ดำเนินการยกเลิกไปแล้ว ดังนั้นในมาตรา ๔ นี้จึงไม่มีความจำเป็นต่อการที่จะระบุ
เอาไว้ในการเพิ่มเติมฉบับนี้ กระผมจึงไม่เห็นด้วยกับการที่วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติม
ขอกราบขอบพระคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : เชิญท่านสมบรูณ์ครับ

นายสมบรูณ์ อุทัยเวียนกุล (ตรัง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ
กระผม สมบรูณ์ อุทัยเวียนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์
ท่านประธานครับ พระราชบัญญัติกำหนดค่าธรรมเนียมการใช้ยานยนต์บนทางหลวงและ
สะพาน ซึ่งวุฒิสภาได้แก้ไข มาตรา ๓ แล้วก็เพิ่มมาตรา ๔ มาตรา ๕ ท่านประธานครับ
ตอนที่กฎหมายฉบับนี้ได้เข้าสู่สภานะครับได้มีการพิจารณากันอย่างละเอียดถี่ถ้วนกัน
พอสมควร แล้วก็มี ความกังวลกันหลายประเด็นในช่วงนั้น

ประเด็นที่ ๑ ก็คือในเรื่องของความเหมาะสมในการที่จะนำเงินค่าธรรมเนียม
แล้วก็เงินค่าปรับไปใช้ในการชดใช้เงินกู้ในการก่อสร้างและขยายทางหลวงและสะพาน -----

ตรงนี้แหละครับ กฎหมายฉบับนี้เมื่อผ่านสภาไปแล้วเข้ามาถึงวุฒิสภา วุฒิสภาก็ได้เพิ่มเติมรายละเอียดว่าในกรณีที่จะนำเงินค่าธรรมเนียมและค่าปรับทั้งหลายไปทำใน ๒ กิจกรรม ก็คือจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก หรือว่างานส่วนที่เพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดเก็บค่าธรรมเนียมก็ให้ทำประมาณการเข้ามาเสนอต่อคณะรัฐมนตรี แต่ในกรณีที่ที่จะต้องไปก่อสร้างขยายบูรณะและบำรุงรักษาทางหลวงและสะพาน รวมทั้งการชดใช้เงินกู้ในการก่อสร้างและขยายทางหลวงและสะพานนั้นจะต้องเสนอหลักการด้วย เห็นไหมครับ จะสังเกตว่าวุฒิสมาชิกก็ได้ให้ขั้นตอน ให้วิธีการซึ่งเหมาะสมคิดว่าเงินที่จะใช้ในการทำการก่อสร้างหรือว่าชดใช้เงินกู้ได้คุ้มค่าขึ้น และสาระสำคัญก็คือให้นำเข้ามารายงานต่อรัฐสภา ท่านประธานครับ วิธีทางของงบประมาณจริง ๆ แล้วแต่ละปีก็หลายล้านล้านบาท จะสังเกตว่าในแต่ละปีงบลงทุนบางครั้งในช่วงปลายปีรัฐบาลใช้ไม่หมดครับก็มีการไปเปลี่ยนแปลงรายการ บางโครงการบที่จะช่วยเหลือเกษตรกร ในการช่วยฟื้นฟูอาชีพเกษตรกรทั้งหลาย มีการเปลี่ยนแปลงแม้กระทั่งไปทำห้องรัฐมนตรีที่ท่านประธาน เพราะฉะนั้นตรงนี้แหละครับผมเห็นว่าเป็นความรอบคอบที่ทางวุฒิสภาได้มอบมาให้ทางสภาผู้แทนราษฎร อย่างน้อยก็ได้รับทราบว่าเขาไปใช้ทำอะไร การชำระเงินกู้เหมือนที่เราทราบนะครับ บางวงเงินเราต้องเสียดอกเบี้ยถึงร้อยละ ๑๐ ร้อยละ ๘ ร้อยละ ๗ แต่บางกองทุนที่เราไปกู้ยืมดอกเบี้ยแค่ร้อยละ ๑ ร้อยละ ๒ แต่ถ้าเกิดเรานำเงินไปชำระเงินกู้ที่มันไม่เหมาะสมก็คือไปชำระเงินกู้ที่ดอกเบี้ยต่ำมันก็เป็นการใช้เสียสิทธิไป และโดยเฉพาะมาตรา ๔ ครับท่านประธาน ผมคิดว่าทางวุฒิสมาชิกพยายามดูแลในเรื่องนี้นะครับว่าโครงการใดก็แล้วแต่ที่มีการประกวดราคาเกิดขึ้นก่อนพระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้ คือวันที่ประกาศในราชกิจจานัน ห้ามนำเงินนี้ไปใช้ ผมคิดว่าทางวุฒิสมาชิกคงทราบว่าจะมีรายการหมกเม็ดอยู่นะครับ มีโครงการอื่นที่อาจจะนำเงินนี้ไปใช้ เพราะฉะนั้นเมื่อมีมาตรานี้เพิ่มขึ้นมา ผมก็คิดว่าตรงนี้คือความรอบคอบของกฎหมาย และโดยเฉพาะการเพิ่มเติมมาตรา ๕ คือให้มีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าเนื้อหาสาระได้เติมเต็มกับกฎหมายฉบับนี้แล้ว ผมเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภาครับ ขอขอบคุณท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ต่อไปผมจะขอมตินะครับ จะขอมติจากที่ประชุมนะครับ จะเห็นชอบกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาในร่างพระราชบัญญัติกำหนดค่าธรรมเนียมการใช้นายกรัฐมนตรีบนทางหลวงและสะพาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. หรือไม่ครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญท่านสมาชิกที่อยู่นอกห้องประชุมเข้ามาลงคะแนนเสียงด้วยครับ ท่านสมาชิกท่านใดเห็นชอบกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา โปรดกดปุ่ม เห็นด้วย ท่านสมาชิกท่านใดไม่เห็นชอบ โปรดกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญท่านสมาชิกใช้สิทธิออกเสียงลงคะแนนได้ครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ลงคะแนนเสียงครบนะครับ ขอปิดการลงคะแนนเสียงนะครับ ผลการลงคะแนนเสียงมีท่านสมาชิกที่เห็นชอบหรือเห็นด้วย ๕๙ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๓๑๖ ท่านงดออกเสียง ไม่ลงคะแนนเสียง ไม่มีนะครับ ดังนั้นมติของที่ประชุมไม่เห็นชอบกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา

๑๖๑

สผ ๗/๒๕๔๖ (ส. นิติบัญญัติ)

วัดนี้ ๖๙/๓

ตั้งนั้นต้องตั้งกรรมาธิการร่วมกันของ ๒ สภาเพื่อพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ครับ ขอเชิญท่านสมาชิกกำหนดจำนวนกรรมาธิการร่วมกัน
เชิญครับ

- ๗๐/๑

นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ (กาฬสินธุ์) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาฬสินธุ์ พรรคไทยรักไทย กระผม เสนอกรรมาธิการทั้งหมด ๒๔ ท่าน เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๑๒ ท่าน ขอผู้รับรองรับ ท่านประธานครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : มีผู้รับรองถูกต้อง มีสมาชิกท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ถ้าไม่มี มติของที่ประชุมสภาให้ตั้งกรรมาธิการ จำนวน ๒๔ ท่าน เป็นกรรมาธิการ ร่วมกัน โดยแบ่งเป็นของสภาผู้แทนราษฎร ๑๒ ท่าน วุฒิสภา ๑๒ ท่านนะครับ สัดส่วนของ พรรคไทยรักไทย ๗ ท่าน ประชาธิปัตย์ ๓ ท่าน ชาติไทย ชาติพัฒนา พรรคละ ๑ ท่าน เชิญสัดส่วนของพรรคไทยรักไทยเสนอชื่อครับ

นางบุญเรือน ศรีธเรศ (กาฬสินธุ์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน นางบุญเรือน ศรีธเรศ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาฬสินธุ์ พรรคไทยรักไทย ขอเสนอรายชื่อ กรรมาธิการวิสามัญร่วมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติกำหนดค่าธรรมเนียมการใช้ยานยนต์ บนทางหลวงและสะพาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ในสัดส่วนของพรรคไทยรักไทย จำนวน ๗ ท่าน ดังนี้ค่ะ ๑. นายสุฤต สันติเมทนีดล ๒. นายศุภชัย ใจสมุทร ๓. นายกมล บันไดเพชร ๔. นายเกรียงไกร ไชยมงคล ๕. นายทองดี มนิสสาร ๖. นายพิทยา บุญเฉลียว ๗. นายสิน กุมภะ ขอผู้รับรองค่ะ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : มีผู้รับรองครบครับ เชิญสัดส่วนของพรรคประชาธิปัตย์ ๓ ท่านครับ

นายทรงชัย วงศ์สวัสดิ์ (ลำพูน) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม ทรงชัย วงศ์สวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลำพูน พรรคประชาธิปัตย์ ขออนุญาตเสนอรายชื่อ กรรมาธิการวิสามัญร่วมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติกำหนดค่าธรรมเนียมการใช้ยานยนต์

สภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๓

ครั้งที่ ๗ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

วันพุธที่ ๒๗ เดือนสิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๔๖

ผู้จกรายงานการประชุม

สันทนา ทรัพย์พูนผล

สมบัติ จันทร์ไพจิตร

รพีพร ดิยามา

ประทีป รักเมือง

บังอร วิบูลโกศล

นนท์สมรณ ขุนทองจันทร

อุษารัตน์ เกิดโสดศรี

พัชรี ไซคำพา

วัฒน์ อุดมภักดี

สุภปภา หนองพงษ์

ชนิกา ศรีสมวงษ์

นัยนา เปรมประพันธ์

วัชรีย์ สะหาบ

สติมา จันทร์ไพจิตร

เพทหาย เรือนเรือง

นภัสสร มีคุณ

ชญญาภัค ทองมา

เยาวเรศ เจริญเฉลิมศักดิ์

อัมพา กันทิโกวิทย์

จิรภา เตียวสกุล

สำนักกรายงานการประชุมและชวเลข

๑๖๔

สผ ๗/๒๕๔๖ (ส. นิตินบัญญัติ)

สุภปภา ๗๐/๓

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : รายชื่อคณะกรรมการ ๑๒ ท่านถูกต้องนะครับ ท่านสมาชิกครับ วันนี้พอสมควร แล้วครับ ขอปิดการประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๙.๒๕ นาฬิกา

สภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๓

ครั้งที่ ๗ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

วันพุธที่ ๒๗ เดือนสิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๔๖

ผู้จกรายงานการประชุม

สันทนา ทรัพย์พูนผล

สมบัติ จันทร์ไพจิตร

รพีพร ดิยามา

ประทีป รักเมือง

บังอร วิบูลโกศล

นนท์สมรณ ขุนทองจันทร

อุษารัตน์ เกิดโสดศรี

พัชรี ไซคำพา

วัฒน์ อุดมภักดี

สุภปภา หนองพงษ์

ชนิกา ศรีสมวงษ์

นัยนา เปรมประพันธ์

วัชรีย์ สะหาบ

สติมา จันทร์ไพจิตร

เพทหาย เรือนเรือง

นภัสสร มีคุณ

ชญญาภัค ทองมา

เยาวเรศ เจริญเฉลิมศักดิ์

อัมพา กันทิโกวิทย์

จิรภา เตียวสกุล

สำนักกรายงานการประชุมและชวเลข

ประชุมครั้งที่ ๔๐๕

ตรวจวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๔๗ เวลา ๐๕.๓๐ นาฬิกา ถึง ๑๒.๐๐ นาฬิกา
เริ่มตรวจหน้า ๑ - ๑๖๔ ตรวจรายงาน ครั้งที่ ๗ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

วันพุธที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๖

หน้า	บรรทัด	ข้อความเดิม	ข้อความที่แก้ไข
๒๕	๕	รับทราบรายชื่อ	รับทราบรายงาน
๒๕	๒๕	อะไรกันหนัก	อะไรกันหนัก
๖๓	๒๒	เสือแขนสั้น	เสือแขนสั้น
๑๒๕	๑๑	ครูควรจะ	ครูควรจะ
๑๕๖	๕	นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒวรรักษ์	นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒวรรักษ์

คณะกรรมการตรวจสอบรายงานการประชุม

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ลายมือชื่อ
๑	นายมงคล กิมสุนจันทร์ ประธานคณะกรรมการ	
๒	นายนิยม วรปัญญา รองประธานฯ คนที่หนึ่ง	
๓	นายถวิล ฤกษ์ห่วย รองประธานฯ คนที่สอง	
๔	นายประพนธ์ เขียวฤทธิ รองประธานฯ คนที่สาม	
๕	นายเวียง วรเชษฐ์ รองประธานฯ คนที่สี่	
๖	นายฉลาด ขามช่วง รองประธานฯ คนที่ห้า	
๗	นายสุชาติ แก้วนาโพธิ์ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๘	นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรวัชร โฆษกคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง	
๙	นายพงษ์พิช รุ่งเป้า โฆษกคณะกรรมการ คนที่สอง	
๑๐	นายแสง ฤกษ์จรัส โฆษกคณะกรรมการ คนที่สาม	
๑๑	นายนริศ ขำนุรักษ์ กรรมการ	
๑๒	นายภูมิ สาระผล กรรมการ	
๑๓	นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร กรรมการ	
๑๔	นายวิทยา ภูมิเหล่าแจ้ง กรรมการ	
๑๕	นายมานพ จรัสดำรงนิตย์ เลขานุการคณะฯ	
๑๖	น.ท. รวยลภ เยี่ยมทอง ผู้ช่วยเลขานุการฯ คนที่หนึ่ง	
๑๗	นายอิสรา สุนทรวัฒน์ ผู้ช่วยเลขานุการฯ คนที่สอง	

ตรวจแล้ว วันที่ ๖ เดือน มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๗

สภารับรองในคราวประชุม สภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๕
ครั้งที่ ๑๕ / (สมัยสามัญทั่วไป)
วันที่ พฤศจิกายน ที่ ๑๕ ปีพ.ศ. ๒๕๔๗

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

รายชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มาประชุม ลาประชุม และขาดการประชุม
ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 7 สมัยสามัญนิติบัญญัติ
วันพุธที่ 27 เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2546

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
1	นายกมล จิระพันธุ์วานิช		✓		
2	นายสุภาพ คลีขจาย	✓			
3	นายมรรณพ เดชวิทักษ์	✓			
4	นายสุทธิพงษ์ ปุณณกันต์	✓			
5	นายกรีช กงเพชร	✓			
6	นางกรรณา ชิดชอบ		✓		
7	นายกฤษฎา สัจกุล	✓			
8	นางสาวกฤษณา สีหลักษณ์	✓			
9	นางกอบกุล นพอมรบดี	✓			
10	นายกอบศักดิ์ ชูติกุล	✓			
11	นายกอร์ปศักดิ์ สภาวสุ	✓			
12	นางสาวกัญญา ศิลปอาชา	✓			
13	นางกัณฑวรรณ กุลจรรยาวิวัฒน์	✓			
14	คุณหญิงกัลยา โสภณพนิช	✓			
15	นายกำซุง ประภากรแก้วรัตน์	✓			
16	นายกิตติ สมทรัพย์	✓			
17	พันจ่าอากาศโท กิตติคุณ นาคะบุตร	✓			
18	นายกิตติศักดิ์ หัตถสงเคราะห์	✓			
19	ร้อยโท กุเทพ ไสกระจำง	✓			
20	นางกฤษมาลวดี ศิริโกมุต	✓			
21	นายเกรียง กัลป์ตินันท์	✓			
22	นายเกรียงไกร ไชยมงคล	✓			
23	นายเกษม ปานอุดมลักษณ์	✓			
24	นายเกษม อุประ	✓			
25	หม่อมราชวงศ์เกษมสโมสร เกษมศรี	✓			
26	นายเกื้อกุล ต่านชัยวิจิตร	✓			
27	นายแก้ว บัวสุวรรณ	✓			
28	นายโกเมศ ขวัญเมือง	✓			
29	นายขจรธน จุดโต		✓		
30	นายคงกฤษ หงษ์วิไล	✓			
31	นางสาวคณิง ไทยประสิทธิ์	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
32	นางคมคาย พลบุตร	✓			
33	นายคำรณ ณ ลำพูน	✓			
34	นายเงิน บุญสุภา		✓		
35	นางสาวจณิสตา ลิวเฉลิมวงศ์	✓			
36	นายจองชัย เทียงธรรม	✓			
37	นายจักริน พัฒนดำรงจิตร	✓			
38	นายจาตุรงค์ เพ็ญรพัฒน์	✓			
39	นายสุพจน์ ฤชุพันธุ์	✓			
40	นายภาคิน สมมิตร	✓			
41	นายจินดา วงศ์สวัสดิ์	✓			
42	นายจิรพันธ์ ลิ้มสกุลศิริรัตน์	✓			
43	นายจรินทร์ ลักษณะนิติษฎ์	✓			
44	นายจุฑาธิ์ ลักษณะนิติษฎ์	✓			
45	นายเจริญ คันธวงศ์	✓			
46	นายเจริญ จรรย์โกมล			✓	
47	พันตำรวจโท เจ๊ะอิสมาแอ เจ๊ะโมง	✓			
48	นายเจือ ราชสีห์	✓			
49	นายฉลาด ขามช่วง	✓			
50	ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง	✓			
51	นายเฉลิมชัย จินะวิจารณ์	✓			
52	นายเฉลิมชัย ศรีอ่อน	✓			
53	นายเฉลิมชัย อุฬารกุล	✓			
54	นางสาวเฉลิมลักษณ์ เก็บทรัพย์	✓			
55	นางสาวชรินทร์ พุทธปวน	✓			
56	นายชลน่าน ศรีแก้ว	✓			
57	นายชวน หลีกภัย	✓			
58	นายชวลิต มหาจันทร์	✓			
59	นายสมศักดิ์ วรรณภิน	✓			
60	นายชวลิต วิชยสุทธิ์	✓			
61	นายชัยวัฒน์ กุลศักดิ์วิมล	✓			
62	นายชัยวุฒิ ธนาคนานุสรณ์	✓			
63	นายชัยวุฒิ บรรณวัฒน์	✓			
64	นายชาญชัย ชัยรุ่งเรือง	✓			
65	นายชาญชัย ปทุมารักษ์	✓			
66	นายชาญศักดิ์ ขวลิตนิตธรรม	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
67	นายชาติตรี พิริยะกิจไพบูลย์	✓			
68	นายชำนาญ ศักดิ์เศรษฐ์	✓			
69	นายชิงชัย มงคลธรรม	✓			
70	นายชินวรณ์ บุญเกียรติ	✓			
71	นายชุมพล กาญจนะ	✓			
72	นายชูชัย มุ่งเจริญพร	✓			
73	นายชูวิทย์ กุ่ย พิทักษ์พรพัลลภ	✓			
74	นายชูศักดิ์ แอกทอง	✓			
75	นายเชน เทือกสุบรรณ	✓			
76	พลเอก เชนฐา สุานะจาโร	✓			
77	นายไชยยศ จิรเมธากร	✓			
78	นายไชยยศ สะสมทรัพย์	✓			
79	นายสุชาติ ศรีสังข์	✓			
80	นายไชยา พรหมา	✓			
81	นายไชยา สะสมทรัพย์	✓			
82	นายฐานิสร์ เทียนทอง	✓			
83	นายจรัส พิวช่วย	✓			
84	นายณรงค์เลิศ สุรพล	✓			
85	นายณัฐพล เกียรติวินัยสกุล	✓			
86	นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ	✓			
87	นายอมรเทพ สมนามาย	✓			
88	หม่อมราชวงศ์ดำรงดิศ ดิศกุล	✓			
89	นายชวงค์ ฉายะบุตร	✓			
90	นาวาโท เดชา สุขารมณ	✓			
91	นางสาวตรีสุข เทียนทอง	✓			
92	นายตรีพล เจาะจิตต์	✓			
93	นายต่อพงษ์ ไชยสาส์น	✓			
94	นายตี๋ใหญ่ พุนศรีธนากุล	✓			
95	นายไตรรงค์ สุวรรณศิริ	✓			
96	นายถวิล ฤกษ์ห่วย	✓			
97	นายถาวร ตีร์รัตน์ณรงค์	✓			
98	นายถาวร เสนเนียม	✓			
99	นายหนูศักดิ์ เล็กอุทัย	✓			
100	นายทรงชัย วงศ์สวัสดิ์	✓			
101	นายทรงศักดิ์ ทองศรี	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
102	นายทวี สุระบาล	✓			
103	นายทวีศักดิ์ อนรรฆพันธ์	✓			
104	นายทศพร เสรีรักษ์	✓			
105	นายทศพล สังขทรัพย์	✓			
106	นายทองดี มนิสสาร	✓			
107	นายทองหล่อ พลโคตร	✓			
108	นายระวีง เนตรโพธิ์แก้ว	✓			
109	พันตำรวจเอก ทิน วงศ์ปลั่ง	✓			
110	นายเทวฤทธิ์ นิกรเทศ	✓			
111	นายเทวัญ ลิปะพัลลภ	✓			
112	นายเทอดพงษ์ ไชยนันทน์	✓			
113	นายธณัญ ดันติสุนทร	✓			
114	นายธเนศ ทิมสุวรรณ	✓			
115	นายธนิศพล ไชยนันทน์	✓			
116	นายจตุพร เจริญเชื้อ	✓			
117	นายธราพงษ์ สีลาวงษ์	✓			
118	นายธวัชชัย สัจจกุล		✓		
119	นายธวัชชัย อนามพงษ์	✓			
120	นายธานินทร์ ใจสมุทร		✓		
121	นายธานี ยี่สาร	✓			
122	นายธารินทร์ นิมมานเหมินท์	✓			
123	นายธีรชาติ กองทอง	✓			
124	นายประแสง มงคลศิริ	✓			
125	นายธีระ สลักเพชร	✓			
126	นายธีระชัย ศิริพันธ์	✓			
127	นายธีระชัย แสนแก้ว	✓			
128	นายธีระยุทธ วานิชขัง	✓			
129	นายนคร มาฉิม	✓			
130	นายนพคุณ รัฐผไท	✓			
131	นายนพดล พลเสน	✓			
132	นายนราพัฒน์ แก้วทอง	✓			
133	นายนิติ ขำนุรักษ์	✓			
134	นายนิติกร ทองธิดา	✓			
135	นางสาวนริศ อติเทพพรพันธ์	✓			
136	นายจำมุดดิน อูมา	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
137	นายนิทัศน์ ศรีนนท์	✓			
138	นายนิพนธ์ คนขยัน	✓			
139	นายนิพนธ์ บุญญามณี	✓			
140	นายนิพนธ์ พร้อมพันธุ์	✓			
141	นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ	✓			
142	นางนิภา พริ้งศุลกะ	✓			
143	นายนิมิตร นนทพันธุ์วาทย	✓			
144	นายนิยม วรปัญญา	✓			
145	นายนิรันดร์ นาเมืองรักษ์	✓			
146	นายนิโรธ สุนทรเลขา	✓			
147	นายนิสิต สินธุไพร	✓			
148	พันตำรวจโท บรรยีน ตั้งภากรณ์	✓			
149	นายบรรหาร ศิลปอาชา	✓			
150	นายบัญญัติ บรรทัดฐาน	✓			
151	นายบัวสอน ประชามอญ	✓			
152	นายบุญจง วงศ์ไตรรัตน์	✓			
153	นายธเนศ เครือรัตน์	✓			
154	นายบุญชู ตีรทอง	✓			
155	นายบุญเต็ม จันทะวัฒน์	✓			
156	นายบุญทรง เตริยาภิรมย์	✓			
157	นายบุญพันธ์ แหวัดมณะ	✓			
158	นางบุญรื่น ศรีธเรศ	✓			
159	นายบุญลือ ประเสริฐโสภา	✓			
160	นายบุญส่ง ไขเกษ	✓			
161	นายบูรฮานูดีน อุแข็ง	✓			
162	นายปกรณ์ บูรณุปกรณ์	✓			
163	นายพีระพงษ์ เสงส์สวัสดิ์	✓			
164	นายประกอบ รัตนพันธ์	✓			
165	นายประกิจ พลเดช	✓			
166	นายประจวบ อึ้งภากรณ์	✓			
167	นายประจักษ์ แก้วกัล้าหาญ	✓			
168	นายประชา ประสพดี	✓			
169	นายสัมพันธ์ เลิศนุวัฒน์	✓			
170	พลตรี ศรชัย มนต์ริวัต	✓			
171	จำสืบเอก อนันต์ สุขสันต์	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
172	นายประชาติปไตย คำสิงห์นอก	✓			
173	นายประดิษฐ์ ภัทรประสิทธิ์	✓			
174	นายประจักษ์ มั่นหมาย	✓			
175	นายประทวน เขียวฤทธิ์	✓			
176	นายประทีป กรีทาเวช	✓			
177	นายธนกร นันทิ	✓			
178	นางประไพพรรณ เล็งประเสริฐ	✓			
179	นายประภัทร โทธสุน		✓		
180	นางนัฐมล สมบูรณ์เทอดธนา	✓			
181	นายประมณฑ์ คุณะเกษม	✓			
182	พันตำรวจเอก ปรีดี เจริญศิลป์	✓			
183	นายประมวลศิลป์ โภคสวัสดิ์	✓			
184	นายวิจิต ปลั่งศรีสกุล	✓			
185	นายประวิช นิลวัชรมณี	✓			
186	นายประวิช รัตนเพียร	✓			
187	นายประศาสตร์ ทองปากน้ำ	✓			
188	นายประสานต์ บุญมี	✓			
189	นายประสิทธิ์ จันทาทอง	✓			
190	นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์	✓			
191	นายประสิทธิ์ ตั้งศรีเกียรติกุล	✓			
192	นายประเสริฐ จันทรวงทอง	✓			
193	นายประเสริฐ เด่นนาลัย	✓			
194	นายประเสริฐ บุญเรือง	✓			
195	นายประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ		✓		
196	นายปราโมทย์ สุขุม	✓			
197	นายปรีชา มุสิกกุล	✓			
198	นายปรีชา เร่งสมบูรณ์สุข	✓			
199	นายปรีชา เลหาพงศ์ชนะ	✓			
200	นางปวีณา หงสกุล	✓			
201	นายบุญถึง ผลพานิชย์	✓			
202	นายปัญญา จีนาคำ	✓			
203	นายปิติพงศ์ เต็มเจริญ	✓			
204	นายปิยะ ปิตุเตชะ	✓			
205	นายปิยะนัฐ วัชรภรณ์	✓			
206	นายญาณเดช ทองสิมา		✓		

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
207	นายเปรมศักดิ์ เพียยุระ	✓			
208	นางผดืมนทรา ภัคเกษม	✓			
209	นางผ่องศรี แซ่จิ่ง	✓			
210	นายเผด็จชัย สะสมทรัพย์	✓			
211	นายอรวิสมันต์ พงศ์เรืองรอง	✓			
212	ว่าที่ร้อยตรี พงศ์พันธ์ สุนทรชัย	✓			
213	นายพงศ์เวช เวชชาชีวะ	✓			
214	นายพงษ์พิช รุ่งเป้า	✓			
215	นายพงษ์ศักดิ์ บุญศล	✓			
216	นายพงษ์ศักดิ์ วรปัญญา	✓			
217	ร้อยตำรวจเอก เพียว พูลธรัตน์		✓		
218	นายพรชัย อรรถปรียางกูร	✓			
219	นางพรพิชญ์ ธีงธรรมเดช พัฒนกุลเลิศ	✓			
220	นายพรวุฒิ สารสิน	✓			
221	นายพรศักดิ์ เจริญประเสริฐ	✓			
222	นายพรศักดิ์ เปี่ยมมลล่า	✓			
223	นายพรเสก กาญจนจारी	✓			
224	นายพดุมชัย ดำรงรัตน์	✓			
225	นายพลกฤษณ์ หงษ์ทอง		✓		
226	นายพ้อง ชีวานันท์	✓			
227	นายพายัพ บันเกต	✓			
228	นางพิชญ์สินี กิตติรักษกุล	✓			
229	นายพิชาญ พิบูลย์วัฒนวงษ์	✓			
230	นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล	✓			
231	พันโทหญิงฐิติยา รังสิตพล	✓			
232	นายพิทยา บุญเฉลียว	✓			
233	นายพิทักษ์ สันติวงศ์เดชา	✓			
234	นายสุรนนท์ เวชชาชีวะ	✓			
235	นายพินิจ จันทรสุรินทร์	✓			
236	นายสำเร็จ อัจฉริยะประสิทธิ์	✓			
237	นายพิมล ศรีวิกรม์	✓			
238	นายพิษณุ พลไวย์	✓			
239	นายพีระพันธุ์ สาสิรัฐวิภาค	✓			
240	นายพีระเพชร ศิริกุล	✓			
241	นายพลสวัสดิ์ ไตรระไวศยะ	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
242	นายโพธิพงษ์ ลำขำ	✓			
243	นายไพฑูรย์ แก้วทอง		✓		
244	นายไพบูลย์ พิมพ์พิสิฐถาวร	✓			
245	นายไพโร พัฒโน	✓			
246	นายไพโรจน์ โฉ่สุนทร	✓			
247	ว่าที่ร้อยตรี ไพโรจน์ สุวรรณฉวี	✓			
248	นายไพศาล จันทรงศักดิ์	✓			
249	นายไพศาล จันทวารา	✓			
250	นายไพศาล ยิ่งสมาน	✓			
251	นางฟาริดา สุไลมาน	✓			
252	นายภัทรศักดิ์ โอสถานุเคราะห์	✓			
253	นายภิญโญ นิโรจน์	✓			
254	นายภิมุข สิมะโรจน์	✓			
255	นายภูมิ สาระผล	✓			
256	นายภูมินทร์ สิริระประเสริฐ	✓			
257	นางสาวภูวนิดา คุณผลิน	✓			
258	นายมงคล กิมสุนจันทร์	✓			
259	นายประสงค์ บุรณ์พงศ์	✓			
260	นายมณฑิเยร์ สงฆ์ประชา	✓			
261	นายมนตรี ปาน้อยนนท์	✓			
262	นางมยุรา มนะสิการ	✓			
263	นายมหิดล จันทรวงูร	✓			
264	นายมานพ จรัสดำรงนิตย์	✓			
265	นายมานิตย์ สังข์พุ่ม	✓			
266	นายมานอชญ์ วิชัยกุล	✓			
267	นายมารุต บุญนาค	✓			
268	นางมุกดา พงษ์สมบัติ	✓			
269	นายมุข สุไลมาน	✓			
270	นายเมธี ฉัตรจินตารัตน์	✓			
271	นายยศ อติเรกสาร	✓			
272	นายยงยุทธ ดิยะไพรัช	✓			
273	นายยงยุทธ สุภาพ	✓			
274	นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร	✓			
275	พลเอก รัตนะ เฉลิมแสนยากร	✓			
276	นายยุทธศิลป์ ฐาปนะกุล	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
277	นางเยาวภา วงศ์สวัสดิ์	✓			
278	นายรณฤทธิชัย คานเขต	✓			
279	นาวาอากาศโท รวยลภ เอี่ยมทอง	✓			
280	นายระวี นิรัญโชติ	✓			
281	นางสาวรังสิมา รอดรัมย์	✓			
282	นางสาวเรวดี รัศมีทัต	✓			
283	นายเรวัต สิริบุญกุล	✓			
284	พลเรือโท ไชว วิภัติภูมิประเทศ	✓			
285	นายนพดล อินนา	✓			
286	นางลลิตา ฤกษ์สำราญ	✓			
287	นายลามศักดิ์ ลามาโรจนกิจ	✓			
288	นางลลิตาวัลย์ ตันติกุลพงศ์	✓			
289	นายลิขิต หมุ่มดี	✓			
290	พลตำรวจโท วรรณรัตน์ คชรักษ์	✓			
291	นายวรรณรัตน์ ชาญบุญกุล		✓		
292	นายวรวัจน์ เอื้ออภิญญกุล	✓			
293	นายวรวิทย์ ภูมมะกาญจนะ	✓			
294	นายสถาพร มณีรัตน์	✓			
295	นายวรวิทย์ ศิลปอาชา	✓			
296	นายวิฑูรย์ ณ วัจนาย	✓			
297	นายวัฒนา แซ่โพธิ์	✓			
298	นายลิขิต ธีรเวคิน	✓			
299	นายวิชัยโรจน์ พิพิธภักดี	✓			
300	ว่าที่เรือโท วัลลภ ยังตรง	✓			
301	นายวัลลภ สุปรียศิลป์	✓			
302	นายวารุจ ศิริวัฒน์			✓	
303	นายวาสิต พยัคฆบุตร	✓			
304	นายวิชัย วัฒนาประสิทธิ์	✓			
305	นายวิจิตร พรพฤตมิพันธ์	✓			
306	นายวิจิตร ศรีสอาน		✓		
307	พันตำรวจโท วิจิตร สุวิทย์	✓			
308	นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล	✓			
309	นายวิชัย สามิตร	✓			
310	นายวิชาญ มินชัยนันท์	✓			
311	นายวิเชษฐ เกษมทองศรี	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
312	นายวิฑูรย์ นามบุตร	✓			
313	นายวิฑูรย์ วงษ์ไกร	✓			
314	นายวิทยา แก้วภราดัย	✓			
315	นายวิทยา คุณปลื้ม	✓			
316	นายวิทยา ทรงคำ	✓			
317	นายวิทยา เทียนทอง		✓		
318	นายวิทยา บุรณศิริ	✓			
319	นายวิทยา ภูมิเหล่าแจ้ง	✓			
320	พันเอก วินัย สมพงษ์		✓		
321	นายวินัย เสนเนียม	✓			
322	นายวิรัช ร่มเย็น	✓			
323	พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์	✓			
324	พลเอก วิโรจน์ แสงสนิท	✓			
325	นายวิลาศ จันทร์พิทักษ์	✓			
326	นายวิวรรณไชย ณ กาฬสินธุ์	✓			
327	นายจ้านงค์ โพธิสาโร	✓			
328	นายวิวัฒน์ นิติกาญจนานา	✓			
329	นายวิเศษ ใจใหญ่	✓			
330	นายวิสันต์ เดชเสน	✓			
331	นายวิสาร เตชะธีราวัฒน์	✓			
332	นายวิสิทธิ์ พิทยาภรณ์	✓			
333	นายวิสุทธิ์ ไชยณรุณ	✓			
334	นายจตุติ ไกรฤกษ์	✓			
335	นายวีระชัย วีระเมธีกุล	✓			
336	นายวีระพล อติเรกสาร	✓			
337	นายวุฒิชัย กิตติธเนศวร	✓			
338	นายวุฒิชัย สงวนวงศ์ชัย	✓			
339	นายวุฒิพงศ์ ฉายแสง	✓			
340	นายเวียง วรเชษฐ	✓			
341	พันตำรวจโท ไพบงษ์ อภรณ์รัตน์	✓			
342	นายศรคม ภาชา	✓			
343	นายศราวุธ เพชรพนมพร	✓			
344	นายศักดิ์ดา คงเพชร	✓			
345	นายกิตติพงษ์ เทียมสุวรรณ	✓			
346	นายศักดิ์สยาม ชิดชอบ	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
347	นางสาวคันสนีย์ นาคพงศ์	✓			
348	นาวาอากาศตรี ศิธา ทิวารี	✓			
349	นายศิริ หวังบุญเกิด	✓			
350	นายพงศกร อรรณนพพร	✓			
351	นายศิริโชค โสภา	✓			
352	นางศิริวรรณ ปราศจากศัตรู	✓			
353	นายศิริวัฒน์ ขจรประศาสน์		✓		
354	นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย	✓			
355	นายศุภชัย โพธิ์สุ	✓			
356	นางสาวศุภมาส อิศรภักดี	✓			
357	นายศุภรักษ์ คврหา	✓			
358	นายสงกรานต์ คำพิไลย์	✓			
359	นายสงวน พงษ์มณี	✓			
360	นายสง่า ธนสงวนวงศ์	✓			
361	นายชัย ชิดชอบ	✓			
362	นายสนั่น สบายเมือง	✓			
363	นายสนั่น สุธากุล	✓			
364	นายสมเกียรติ ฉันทวานิช	✓			
365	นายสมควร โอบอ้อม	✓			
366	นายวิรัตน์ ตยงคนนท์	✓			
367	นายสมเจตน์ ลิ้มปะพันธ์	✓			
368	นายสมชัย ฉัตรพัฒนศิริ	✓			
369	พันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ	✓			
370	นายสมชาย ไส่สถาพรพิพิธ	✓			
371	นายสมชาย สหชัยรุ่งเรือง	✓			
372	นายสมชาย สุนทรวัฒน์	✓			
373	นายสมบัติ รัตโน	✓			
374	นายสมบุรณ์ ไพรวลัย	✓			
375	นายสมบุรณ์ วันไชยธนวงศ์	✓			
376	นายสมบุรณ์ อุทัยเวียนกุล	✓			
377	นายสมมารด เจ๊ะนา	✓			
378	นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์	✓			
379	นายสมศักดิ์ คุณเงิน	✓			
380	นายยงยุทธ นพเกตุ	✓			
381	นายสมศักดิ์ ปรีศนันท์กุล	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
382	นายสมศักดิ์ พันธุ์เกษม	✓			
383	นายสมศักดิ์ โสมกลาง	✓			
384	นายสรรเสริญ สมะลาภา		✓		
385	นายจักรพันธ์ ยมจินดา	✓			
386	นายสุฤษฏี อึ้งอภิรักษ์	✓			
387	นางสลิลทิพย์ ชัยสคมภ์	✓			
388	นายสัญญาชัย วงษ์สุนทร	✓			
389	นายสันติ ต้นสุหัช	✓			
390	นายสันทัต จีนาภักดี	✓			
391	นายสัมพันธ์ ทองสมัคร	✓			
392	นายสากล ม่วงศิริ	✓			
393	นายสาคร พรหมภักดี	✓			
394	นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย	✓			
395	นายสาธิต ปิตุเตชะ	✓			
396	นายसानิต ว่องสันพงษ์	✓			
397	นายสามารถ แก้วมีชัย	✓			
398	นายสาวิตต์ โพธิวิหค	✓			
399	นายสิทธิชัย กิตติเนศวร	✓			
400	นายสิทธิชัย ไควสุรัตน์	✓			
401	นายสิน กุมภะ	✓			
402	นายสินิตย์ เลิศไกร	✓			
403	นายสุวิฑูรย์ รังสิตพล	✓			
404	นายสุชุม เลาว์ณยศิริ	✓			
405	นายสุชุมพงศ์ ใ้่นคำ	✓			
406	หม่อมราชวงศ์สุชุมพันธุ์ บริพัตร	✓			
407	นายสุชน ขามพูนท	✓			
408	นายสุชาติ แก้วนาโพธิ์	✓			
409	นายการุญ จันทรางศุ	✓			
410	นายสุชาติ ต้นเจริญ	✓			
411	นายสุชาติ ดันตวิถิชานนท์	✓			
412	นายสุชาติ บรรดาศักดิ์	✓			
413	นายสุชาย ศรีสุรพล	✓			
414	นายปภิต พัฒนกุล	✓			
415	นายสุทธิชัย จันทรอารักษ์	✓			
416	นายสุทัศน์ เงินหมื่น	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
417	นายสุทิน คลังแสง	✓			
418	นายสุเทพ เทือกสุบรรณ	✓			
419	นาวาตรี สุธรรม ระหงษ์	✓			
420	นายพินิจ จันทรสมบูรณ์	✓			
421	นายสุธา ชันแสง	✓			
422	นายสุนทร วิลาวัลย์	✓			
423	นายสุพล ฟองงาม	✓			
424	นายสุพัฒน์ ธรรมเพชร	✓			
425	นายสุภรณ์ อัดดาวงค์	✓			
426	ว่าที่ร้อยตรี สุเมธ ฤทธาคณี	✓			
427	นายจำรัส เวียงสงค์	✓			
428	นายสุรัชัย เป้าจรรยา	✓			
429	นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์	✓			
430	นายสุรเชษฐ์ มาศดิตถ์	✓			
431	นายสุรพงษ์ อึ้งอัมพรวิไล	✓			
432	นายสุรพล เกียรติไชยากร	✓			
433	นายสุรวิทย์ คนสมบูรณ์	✓			
434	นายสุรศักดิ์ นาคดี	✓			
435	นายสุรศักดิ์ อนรรฆพันธ์	✓			
436	นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรรักษ์	✓			
437	นายสุรินทร์ พิศสุวรรณ	✓			
438	นายรุ่งเรือง พิทยศิริ		✓		
439	นายสุลัยมัลย์ วงษ์พานิช	✓			
440	นายสุวรรณ กู้สุจิต	✓			
441	นายสุวโรช พะลัง	✓			
442	นายปานปรีย์ พหิทธานุกร	✓			
443	นายสุวัฒน์ ม่วงศิริ	✓			
444	นายสุวัฒน์ วรรณศิริกุล	✓			
445	นายสุวิชัย โยทองยศ	✓			
446	นายสฤต สันติเมทนีดล	✓			
447	นายสุวิทย์ เสี่ยมกุล	✓			
448	นางสาวสุวิมล พันธุ์เจริญวรกุล	✓			
449	นายเสกสรรค์ แสนภูมิ	✓			
450	นายเสนาะ เทียนทอง	✓			
451	นายเสริมศักดิ์ กาญญ	✓			

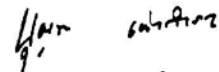
ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
452	นายเสรี สาระนันท์	✓			
453	นายแสง ฤกษ์จรัส	✓			
454	นายโสภณ ชาร์มย์	✓			
455	นายโสภณ เพชรสว่าง	✓			
456	นายองอาจ คล้ามไพบูลย์	✓			
457	นายอดิศร เพียงเกษ	✓			
458	นายอดิศักดิ์ โภคกุลกานนท์	✓			
459	นายบุรินทร์ หิรัญบุรณะ	✓			
460	พันตำรวจโท อดุลย์ บุญเสงรัฐ	✓			
461	นางอนงค์วรรณ เทพสุทิน	✓			
462	นายอนันต์ ฉายแสง	✓			
463	นายอนันต์ อนันตกุล	✓			
464	นายอนุชา นาคาศัย	✓			
465	นายอนุสรณ์ ปั่นทอง	✓			
466	นายอภิชาติ การิกาญจน์	✓			
467	นายอภิชาติ ตีระสวัสดิชัย	✓			
468	นายอภิชาติ สุภาแพ่ง	✓			
469	พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย	✓			
470	นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ	✓			
471	นางสาวอรดี สุทธิศรี	✓			
472	นายอรรถพล สรสุชาติ	✓			
473	นายอรรถพล มามะ	✓			
474	นายอรรถพล สนิทวงศ์ชัย	✓			
475	นายอรรถสิทธิ์ กาญจนสินีพันธ์	✓			
476	นายอรรถสิทธิ์ (คันคาย) ทรัพย์สิทธิ์	✓			
477	นางสาวอรุณี ชำนาญยา	✓			
478	นายอลงกรณ์ พลบุตร	✓			
479	นางอัญชลี วานิช เทพบุตร	✓			
480	นายอาคม เ่องฉ้วน	✓			
481	นายอาทิตย์ อุไรรัตน์		✓		
482	นางสาวอภาภรณ์ พุทธปวง	✓			
483	นายอารีเพ็ญ อุตรสินธุ์	✓			
484	นายอำนาจ คลังผา	✓			
485	นายอิทธิ ศิริลัทธยากร	✓			
486	นายอิทธิเดช แก้วหลวง	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
487	นายอิทธิพล คุณปลื้ม	✓			
488	นายอิทธิวัฒน์ จันทรสุนทร	✓			
489	นายอิสรา สุนทรวัฒน์	✓			
490	นายอุดม ไกรวัฒน์สุนทร	✓			
491	นายอุดมเดช รัตนเสถียร	✓			
492	นายอุทัย พิมพ์ใจชน	✓			
493	นายเอกกมล ศิริวัฒน์	✓			
494	นายเอกรักษ์ อินทร์รอด	✓			
495	นายเอกพจน์ ปานแย้ม	✓			
496	นายเอกภาพ พลซื่อ	✓			
497	นายเอนก ทับสุวรรณ	✓			
498	นายเอนก หุตังคบดี	✓			
499	นายเอนก เหล่าธรรมทัศน์	✓			
500	นางอุทัยดีเยะ พิศสุวรรณ อุเชิง	✓			
	รวม = 500	478	20	2	

(นางสาววรรณภัทสร รุจิกุลศิริ)

บุคลากร 5

(นางบุญพา เฝ้าสำราญ)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานทะเบียนประวัติและสถิติ